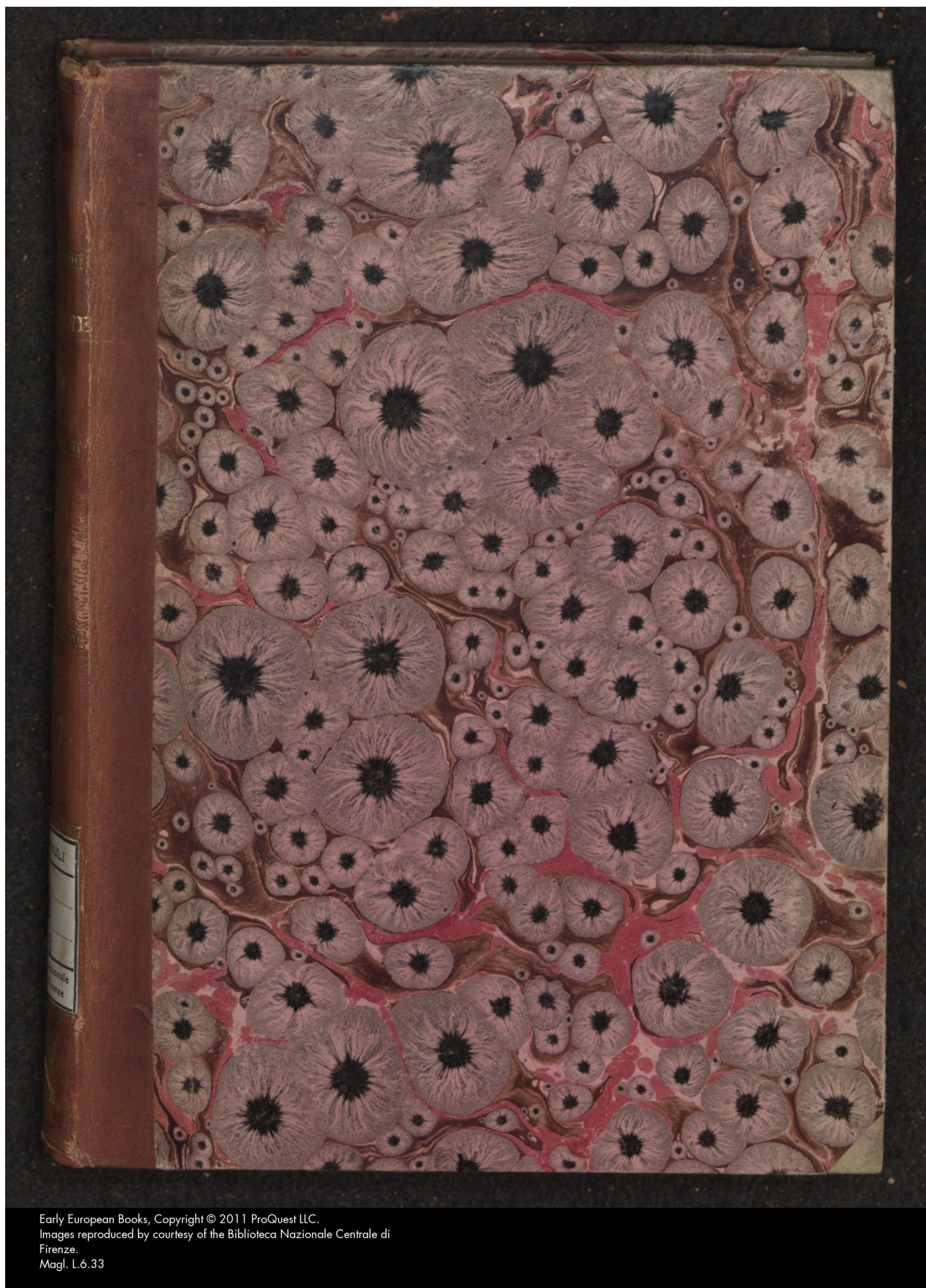

VII
PAVLI VEN
LOGICA
126
INCUNABULI
L
6
33
Biblioteca Nazionale Centrale - Firenze
S. L.
ET A.

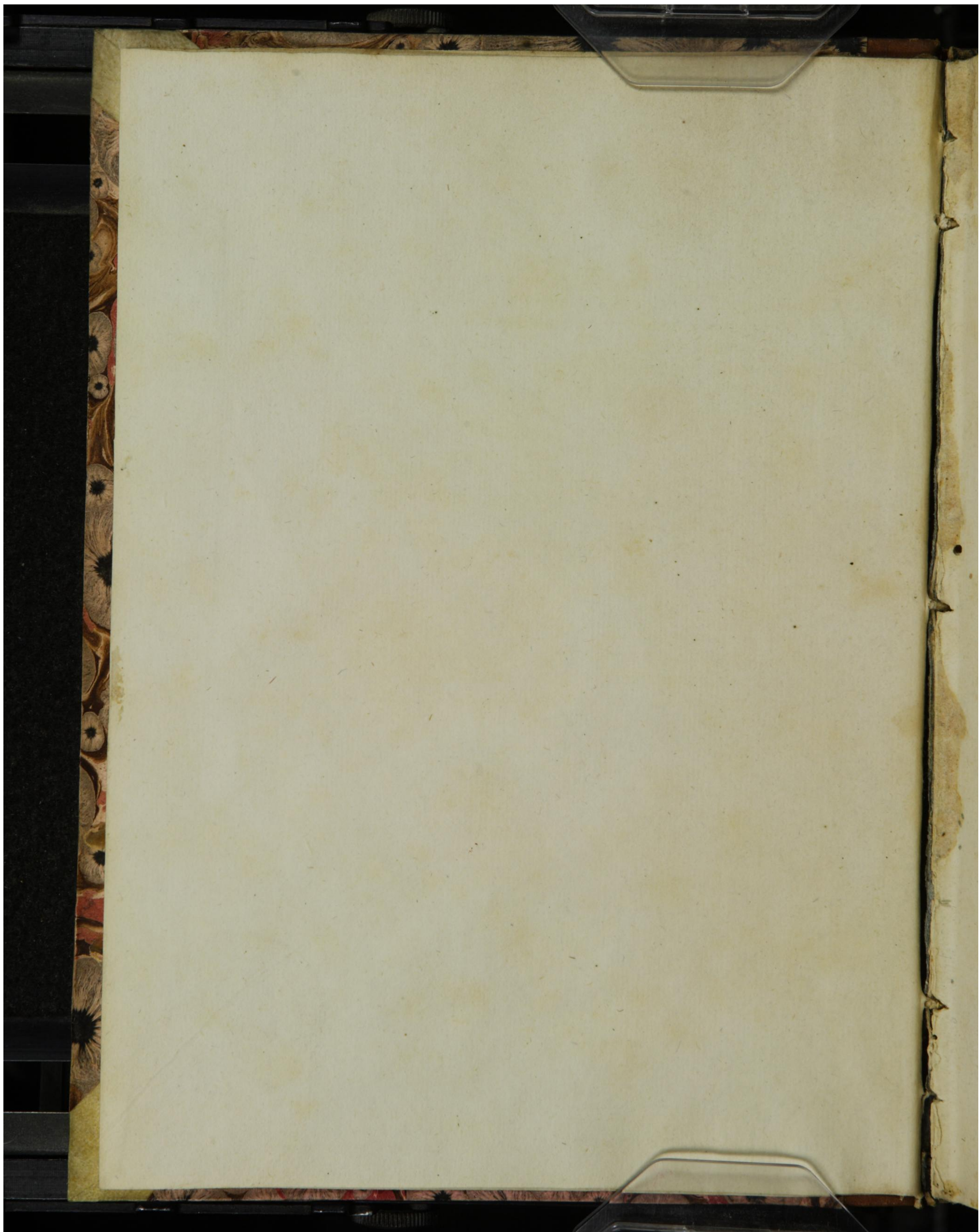

LOGICA PAV

Hain *12497

R 280 (segn. errata alla c. 2)

Conſpiciens in circuitu librorum quorundā magnitudinem tedium cōſtituentē in animo ſtudentiū nec nō ⁊ alioꝝ nimiā breuitatē: qbus nulla fere eſt ānexa doctrina. Jdeo uolēs mediū retinere utriuſqꝫ ſapiēs naturā extremi: cōpēdiū utile ꝯſtruxi iuuenibus pluribus diuiſum tractatibus: quorū ꝓmus ſūmularuꝫ tradit notitiā. Secūdus ſuppoſitionū declarat materiā. Terti⁹ ꝯſeq̄ntiaꝝ oſtendit doctrinā. Quartus terminorum uim inſtruit probatiuam. Quītus ligādi reg̃lā docet obligatiuā. Sext⁹ inſolubilia ſoluēdi dat artē ⁊ uiā. Septimus contra primū obiicit ſolutionē addēs r̄ſponſiuā. Octau⁹ uero tertiū fortificat p rōnē argumētatiuā. Quia ergo doctrina quecūqꝫ a cōiori: ut ait philoſophus ī prohēio phyſicorum ſūit exordiū: iō tractatus ꝓm⁹ terminū ſic diffiniens incipit a priori.

Terminus ē ſignū orōnis ꝯſtitutiuū: ut pars ꝓpīq̄ ei⁹dē: ut li hō li aīal. Et notāter dicitur ꝓpīq̄ q̄a orō hēt partes propinq̄s ⁊ remotas: ꝓpinq̄ uocat᷑ dictio: r̄mota uero uocat᷑ lr̄a uł ſyllaba. Pria diuiſio ē iſta t̄mioꝝ qdā ē p ſe ſignificatiu⁹: qdā uero n̄. Termin⁹ p ſe ſignificatiu⁹ ē ille q p ſe ſūpt⁹ aliqd repreſētat: ut li hō: li aīal. Termin⁹ n̄ per ſe ſignificatiu⁹ ē ille q p ſe ſū pt⁹ nihil rep̄ſētat: ut oīs nullus ⁊ ꝯſiłes. Secūda diuiſio ē iſta t̄mioꝝ quidā ſignificāt nat̄ał̄r ⁊ qdā ad placitū. Termin⁹ naturał̄r ſignificās ē ille q apud oēs eiuſdē ē r̄pſētatiu⁹ ſicut li hō li aīal ī mēte. Termin⁹ uero ad placitū ſignificās ē ille q n̄ apud oēs eiuſdē ē rep̄ſentatiu⁹ ſicut ille t̄min⁹ hō ī uoce uł ī ſcripto q apud nos ſignificat hoīeꝫ: ſed apud aliq̄s certas natōes nihil ſignificat: ut ſūt greci ⁊ hebrei. Tertia diffinitio eſt iſta ꝙ t̄mioꝝ qdā ē cathegorematic⁹ ⁊ qdā ſicbategorematic⁹. Termin⁹ cathegorematic⁹ ē ille q tā p ſe q̄ꝫ cū alio hēt ꝓpū ſignificatū: ut li hō. ſiue. n. ponat ī orōne ſiue extra ſēp ſignificat hoīeꝫ. Termin⁹ ſicathegorematic⁹ ē t̄min⁹ hn̄s officiū q p ſe ſūpt⁹ nulli⁹ ē ſignificatiu⁹: ut ſigna diſtributiua: ut oīs nł̄l⁹: ⁊ ſigna ptic̄łaria: ut aliq̄s alr̄: ⁊ ꝓpoſitōnes ⁊ aduerbia ⁊ ꝯiūctōes. Sig⁹ nāqꝫ diſt̄butiua hn̄t officiū: q̄a d̄ūniāt diſt̄buti

p^a

2^a

3^a

de: ꝛ particularia particulariter
prepositiones determināt sub cer
to casu aduerbia uerbū: ꝛ cōiū
ctiones habēt coniūgere termi
4a nos uel orōnes. Quarta diui
sio est ista q terminoꝝ quidā
est prīe intentionis: ꝛ quidā se
cūde intētionis. Terminus pri
me intētionis ē terminus mēta
lis significās nō terminū. i. rez
que nō ē terminus dato q esset
sicut li homo significat sortē ꝛ
platonē: quorū nullus pōt esse
terminus. Termin⁹ aūt ꝯe intē
tionis est terminus mentalis
significans solūmodo terminū
uł prepositionē: ut illi termini
5 mētales nomē uerbū pticipiuz
propositio oratio ꝛ huiusmōi.
Quīta diuisio ē ista q ter-
minoꝝ qdā ē prīe impositōnis
qdā ꝯe. Terminus prīe imposi
tionis ē termin⁹ uocalis uł scri
pt⁹ significās nō terminū: ut li
hō ꝛ li aīal ī uoce uł ī scripto.
Terminus aūt ꝯe īpositionis
ē terminus uocalis uel scriptus
significās solūmō terminū uel
propositionē: ut illi termini uo
cales uel scripti nomē uerbum
participiū ꝛ huiusmodi. Se
6 xta diuisio est ista. Termiorū
quidā sunt incōplexi: ꝛ quidaz
cōplexi. Termin⁹ icōplex⁹ uo
cat dictio: ut li lapis: li lignū:
sed terminus cōplexus est orō:
ut hō albus: sortes ꝛ plato: deū
esse ꝛ huiusmodi. ꝛc.

Quia de nōie ꝛ uerbo
ex quibus oratio ꝯpo
nitur ꝛ propositio lo-
gicus principaliter cōsiderat:
Ideo de his restat diffinitiones
assignare. ¶ Nomē ē termin⁹
significatiu⁹ sine tēpore: cuius
nulla pars aliqd significat sep
arata: ut homo. In ista diffinitio
ne ponitur terminus loco gene
ris: quia omne nomen est ter-
minus ꝛ non ecōuerso. dicitur
significatiuus quia termini nō
significatiui non sunt nomina
apud logicum licet bene apud
grammaticū: ut omnis nullus
ꝛ similia. ¶ Tertio dicitur sine
tempore ad differētiaz uerbi ꝛ
participii: que significant cum
tēpore. ¶ Quarto ponit cu-
ius nulla pars aliquid signifi
cat ad differētiā orationis: cui⁹
partes significāt. Uerbū ē ter
minus temporaliter significati
uus ꝛ extremorum unitiuus cu
ius nulla pars aliquid signifi-
cat separata: ut currit uel dispu
tat. dicitur primo temporaliter
significatiuus ad differētiā no
minis quod significat sine tēpo
re. Secundo dicit ꝛ extremoꝝ
unitiuus ad differentiā partici

pii quod significat cū tēpore: sz non unit suppositū cū apposito sicut uerbū. cetere autē particule ponūtur sicut ī diffinitione nōis.

Oratio est terminus significatiuus cuius aliq̄ pars aliquid significat: ut homo albus: deuz esse. Ultima particula ponitur ad differentiam nominis et uerbi: quorum partes non significant. Orationum Alia pfecta: Alia imperfecta. Oratio perfecta est illa que perfectum sensū generat in animo auditoris: ut homo currit.

Oratio imperfecta est illa que imperfectum sensum generat in animo auditoris: ut homo albus deum esse.

Notandum q̄ tres sunt species orationis perfecte.

Orationuz perfectarū: Alia indicatiua ut homo currit.

Alia imperatiua: ut doce ioānem. Alia optatia: ut utinā essē bonus logicus.

Propositio est oratio īdicatiua uerum uel falsum significans ut hō currit. ponitur oratō loco generis: qa oīs propositio est orō et ñ ecōuerso. Secūdo dr̄ idicatiā qa sola indicatiua ē ppositio: nō autē imperatiā nec optatiā. Ultimo annectitur uerū uel falsuz significans propter tales orōnes sortes pōt. plato icipit: que nō sunt propositiones non obstante q̄d sint indicatiue qa non significant uerū nec falsuz cū sint orationes imperfecte.

Diuisiones sub propositione contentas sequitr numerare. Pria ē ista

Propositiōnū alia cathegorica: Alia ypothetica.

Propositio cathegorica est ista que habet subiectum et predicatum copulam tanquam principales partes sui: ut hō est animal: subiectum est li homo: predicatum uero li aīal: et copla illud uerbum est quia coniungit subiectum cum predicato.

Et si dicatur hō currit ē ppositio cathegorica et nō hēt pdicatū dr̄ q̄d hēt implicitū pdicatū uidelicet li currēs q̄d patet ī resoluendo illud uerbū currit in sum es est et suum participium.

Subiectum est de quo aliquid dicitur: ut hō. Predicatū uero q̄d dicitur d̄ altero: ut animal: sed copula semper est uerbum substantiuum. s. sum es est.

De propositōne ypotheteca posterius dicetur ad differentiam cuius ponitur illa particula pricipales partes sui.

Secunda diuisio est ista.

Propositionū cathegoricaꝝ alia affirmatiua: alia negatiua. Propositio cathegorica affirmatiua est illa in q̄ uerbū princi/pale affirmat̄: ut homo currit.

Propō cathegorica negatiua ē illa in q̄ uerbū principale negatur: ut hō ñ currit. Tertia diuisio ē ista. ꝓpositonū cathegoricaꝝ alia uera alia falsa. Propositio cathegorica uera ē illa cuius primariū ⁊ adeq̄tū significatū ē uerum ut tu es hō. hec enim est uera tu es homo quia te esse hominē est uerum. Uoco significatū primariū et adequatum ꝓpositionis quod ē simile orationi īfinitiue uł con iunctiue illius: unde te esse hōinem uel quod tu es hō dicitur significatuꝫ primarium ⁊ ade/quatum illius tu es hō. cetera autem significata ut te esse aīal te eē substātiā ⁊ huiꝰmōi sūt significata secūdaria: ⁊ p̄ēs illa ñ dicit̄ ꝓpositio uera nec falsa. Propositio cathegorica falsa ē illa cuiꝰ primariū ⁊ adeq̄tū significatū ē falsū ut tu es asinꝰ.

Quarta diuisio propōnum cathegoricarum alia possibilis alia īpossibilis. Propositio cathegorica possibilis ē illa cuiꝰ primarium ⁊ adequatum significatū ē possibile ut tu curris.

Propō cathegorica īpossi/bilis ē illa cuiꝰ primariū ⁊ adeq̄uatū significatū ē īpossibile: ut homo est asinus.

Quīta diuisio. ꝓpōnū cathegoricaꝝ alia necessaria alia cōtigēs. Propositio necessaria ē illa cuiꝰ primariū ⁊ adequatū significatū ē necessariuꝫ ut deus ē. Propositio cōtigēs ē illa cuiꝰ significatū p̄marium ⁊ adeq̄tū ē cōtigēs ut tu es hō. Et uoco significatū cōtigēs illud q̄d īdifferēter pōt esse uerū uł falsū. Sexta diuisio ꝓ̄pōnuꝫ cathegoricarū alia alicuiꝰ quātitatis alia nulliꝰ. Propositio cathegorica alicuiꝰ quātitatis ē illa q̄ ē uniuersalis particularis īdefinita uł sīgularis.

Propō uniuersalis ē illa in qua subiicit̄ terminꝰ cōmunis signo uniuersali determīatꝰ ut oīs hō currit. Terīnū cōmuneꝫ uoco ī p̄sēti nomē appellatiuū ⁊ ꝓnomē pluralis numeri. Signa uniuersalia sūt ista oīs nullꝰ q̄libꝫ unꝰq̄sq꞉ utq꞉ neut̄ q̄lislibet q̄ntꝰlibꝫ ⁊ huiꝰmōi. ꝓpositio p̄ticularis ē illa ī q̄ subiicit t̄minꝰ cōīs signo p̄ticłari d̄t̄miatꝰ ut aliq̄s hō disputat. Signa p̄ticularia s̄t ista aliq̄s q̄dā alt̄ reliquꝰ ⁊ huiꝰmōi. Propositio indefinita ē illa ī q̄ subiicit̄

terminus communis sine ali/
quo signo: ut homo ē aial.

¶ Propositio singularis ē illa i
qua subiicitur terminus discre
tus uel terminus cōmunis cum
pnomie demonstratio sigl'aris
numeri. Exēplum primi ut sor
tes currit. exemplū secundi ille
homo disputat. Uoco autē ter
minum discretum uel singl'arē
nomen proprium: aut prono/
men demonstratiuū singularis
numeri ut iste ista istud. Ex q
bus sequitur iam que est cathe
gorica nl'li⁹ quātitatis: ꝛ dicit̄
ꝙ illa que non est uniuersalis
nec particularis nec indefinita
nec singularis ut exclusiue ꝛ ex
ceptiue uidelicet tantum homo
currit: oīs homo preter sortez
mouetur. Juxta primā secundā
ꝛ ultimā diuisiones pōitur iste
uersus Que ca uel ip: q̄lis ne
uel af: u quanta: par un sin. Pri
ma pars sic intelligitur ꝙ ad i
terrogationē de propōne factā
per que respondetur cathegori
ca uel ipothetica. Secunda aūt
asserit quod ad interrogationē
factā per qualis respondetur af
firmatiua uł negatiua: sed i ter
tia denotat̄ qđ ad interrogatio
nē factā p quāta respondeatur
uniuersalis particularis idefini
ta uł sigl'aris. ꝛ hoc secūdū exi
gētiā ꝓpositōis ꝓposite q̄r ꝛc̄.

Preter supradictas di
uisiones due alie decla
rātur. pria ē ista. pro
positionū cathegoricaꝝ Alia ď
iesse: alia modalis. Propositio
cathegorica de iesse ē illa i qua
nō ponitur aliquis modus: ut
hō currit. Propositio cathego
rica modalis ē illa i qua poni
tur aliquis mod⁹: ut possibile
ē sortē currer̄. Modi āt sūt sex
.s. possibile ꝛ ipossibile neces/
sariū ꝛ ɔtingēs uerꝝ ꝛ falsū.

Secūda diuisio ꝓpōnū mo
daliū q̄dā ē i sēsu diuiso ꝛ q̄dā
i sēsu ɔposito. Propositō mo
dalis i sēsu diuiso ē illa i q̄ mo
d⁹ mediat īt actūꝫ casū ꝛ uer/
bū ifinitiuī modi: ut sortē possi
bile ē currer̄. Propositio mo
dalis i sēsu ɔposito ē illa i qua
modus totalit̄ ꝑcedit uel final'r
subseq̄t: ut deū eē ē necessariū:
Impossibile ē hōieꝫ esse asinū.

Ex his diuisionibus origi
nātur tres figure q̄rū pria dr̄ ď
iesse. Secūda modalis de sensu
diuiso se hās admodū prime.
Tertia uero dicit̄ modalis de
sensu cōposito sed a ceteris dis
perata: quarū dclarationes ha
bes i exēplo hic iferius posito.

Sequuntur figure.

Quilibet hō currit	Contrarie	Nullus hō currit
Subalterne	Contra dictorie Contra dictorie	Subalterne
Quidam hō currit	Subcōtrarie	Quidam hō non currit

Quēlz hoīem possibile est currere	Contrarie	Nullū hoīez possibile ē currere
Subalterne	Contra dictorie Contra dictorie	Subalterne
Aliquē hoīez nō possibile est currere	Subcōtrarie	Aliquē hoīem nō possibile ē currere

Necesse ē sor. currere	Contrarie	Impossibile ē sor. currere
Subalterne	Contra dictorie Contra dictorie	Subalterne
Possibile est sor. currere	Subcōtrarie	Cōtingens ē sor. nō currere

Int igitur tã prime
q̃s secũde figure he
S regl'e generales .p̃
ma ē ista. Uniuersa
lis affirmatiua ꝛ uniuersalis ne
gatia de ꝯsil'ibus subiectis ꝛ p̃
dicatis supponētib⁹ precise pro
eodē ul' pro eisdē sunt ꝯtrarie
in figura: ut qlibet hō currit ꝛ
nl'lus hō currit. Secũda regl'a
ē ista particularis affirmatiua ꝛ
particularis negatiua de cōsimi
lib⁹ subiectis ꝛ p̄dicatis suppo
nētibus p̄cise pro eodē uel pro
eisdē sũt subꝯ̃rie ĩ figura: ut q
dã hō currit ꝛ quidã hō ñ cur
rit. Tertia regl'a uniuersalis af
firmatiua ꝛ particularis negatiua
ul' ul'is negatiua ꝛ ptic'laris affir
matiua d' ꝯsil'ib⁹ subiectis ꝛ p̄di
catis supponentib⁹ p̄cise ꝓ eo
dē uel ꝓ eisdē sũt ꝯ̃dictorie ĩ fi
gura: ut quilibet hō currit ꝛ q
dã hō nō currit. Null⁹ hō cur
rit ꝛ quidã hō currit. Quarta
regula uniuersalis affirmatiua
ꝛ particularis affirmatiua. Et
uniuersalis negatiua ꝛ particula
ris negatiua de ꝯsil'ib⁹ subiectis
ꝛ predicatis supponētib⁹ preci
se pro eodē ul' pro eisdē sũt sub
alterne in figura: ut Qlibet
hō currit ꝛ qdã hō currit. Nul
l⁹ homo currit: ꝛ qdam homo
non currit.

Ex predictis seq̄t ꝙ ille nō
sũt cōtrarie Oĩs hō currit ꝛ nl'
lus hō currit: nec iste cōtradi/
ctorie Oĩs hō currit ꝛ quidã
hō nō currit. nec iste subalterne
Oĩs homo currit ꝛ quidã hō
currit: qa termini nō supponũt
p̄cise pro eodē uel pro eisdē. In
una. n. sbũz supponit ꝓ utroqꝫ
sexu. In alia uero ꝓ masculīo
tantum.

Icut quattuor regulis
S situãtur propositōnes
ĩ figura ita q̃ttuor aliĩs
regulis ipãꝝ cognoscit' lex seu
natura: q̃rũ pria ē ista. Nō est
possibile duo contraria eē siml'
uera sed bñ simul falsa. Prima
pars patet ĩductiue in omnib⁹:
ꝛ secũda probatur: quoniã ista
sũt siml' falsa. Quilibet homo
est albus ꝛ nullus hō est alb⁹.
Et ista sil'r Omne aĩal est hō
ꝛ nullum animal est homo.
Secunda regula est ista. Non
est possibile duo subcōtraria eē
simul falsa: sed bene siml' uera.
Patet pars prima ĩ singulis dis
curredo: ꝛ secũda ꝓbat' quoniã
ista sunt siml' uera. Aliquis ho
mo est alb⁹: ꝛ aliqs homo nō
est albus. Aliquod aĩal est ho/
mo: ꝛ aliquod aĩal nō est ho/
mo. Tertia regl'a est ista. Nō
est possibile duo ꝯ̃ria esse simul

uera uel simul falsa: patet ista regula discurrendo p singula contradictoria. Quarta regula ē ista. Si uniuersal' ē uera sua particularis ul' indefinita sibi subalterna ē uera sed nō ecōuerso. Unde si hec esset uera quilibet hō ē alb⁹ hec silr esset uera aliqs hō ē alb⁹ sed ñ ecōuerso: quia iā de facto hec est uera aliquis hō ē albus: ꝛ nō ista quilibet hō ē albus. Et eodē mō dico de negatiuis quare ꝛc̄.

Equipollētiarum tres sunt regule: quarū prima est ista. Negatio preposita facit equipollere suo contradictorio: unde non quilibet homo currit equiualet isti aliquis homo non currit. Et ñ nullus homo currit equiualet isti aliquis homo currit.

Secunda regula est ista. negatio postposita facit equipollere suo contrario. probatur. nā ista quilibet homo nō currit equipollet isti nullus homo currit: ꝛ nullus homo nō currit equipollet isti qlibet hō currit.

Tertia regula ē ista. negatio preposita ꝛ postposita facit eqpollere suo subalterno: unā hec ñ qlibꝫ hō ñ currit eqpollet isti aliqs hō currit. Et ista ñ null⁹ hō nō currit eqpollet isti aliqs hō nō currit. Unde uersus Pre cō tradic. post contra prepostque subalter. Hec regula non solū deseruit prime uel secunde figure imo ꝛ tertie. Et uoco ibi negationem prepositā quādo coniungit' modo siue mod⁹ precedat siue sequatur: et postpositā quādo cōiūgitur uerbo īfinitiui modi. exēplū pmi. nō possibile ē sor. currere: uel sor. currere ñ ē possibile. exēplū sci possibile ē sor. non currere uel sor. ñ currere ē possibile. Hec ergo ñ necesse ē sor. currere equalet isti ꝯtigēs ē sor. nō currere p pmā regulā. Et hec necesse ē sor. ñ currere equalet isti īpossibile ē sor. currere p sc̄am regulā. ꝛ ista nō necesse ē sor. ñ currere equalꝫ huic possibile ē sor. currere p tciā regulā: ꝛ ita dicat' de ceteris quibuscunqꝫ quare ꝛc̄.

Conuersio ē trāspositiō subiecti ī pdicatum ꝛ ecōuerso: ut hō est animal. animal ē hō. Et hec diuidit' ī cōuersionē siplicē p accñs ꝛ p cōtrapositionē. Cōuersio siplex ē trāspositio subiecti ī pdicatū ꝛ ecōuerso manēte eadē q̄litate ꝛ q̄titate: ut nl'lū aīal currit nl'lū currēs ē aīal. Cōuersio p accidēs ē trāspositio subiecti ī pdicatū ꝛ ecōuerso manēte ea

dem qualitate sed mutata q̄nti
tate: ut oīs hō̄ ē aīal aliqđ aīal
ē hō̄. Cōuersio p cōtrapositio
nē ē trāspositio subiecti in pre
dicatū ⁊ econuerso manēte ea/
dē qualitate ⁊ quātitate: sꝫ mu
tatis t̄minis finitis i terminos
infinitos: ut quoddā aīal ñ cur
rit quoddā nō currēs nō ē nō
aīal. Ut āt sciat̄ q ꝓpositionū
his ꝯuersionibꝯ ꝯuertat̄ ponūt̄
isti uersus. Feci siplr ꝯuertitur
eua p acci. Asto p cōtra sic fit
cōuersio tota. In qbꝯ ponūt̄ q̄t
tuor lr̄e uocales. s. a. e. i. o. A si
gnificat ul̄ez affirmatiuā: ⁊ ul̄ez
negatiuā. i. pticl̄arē ul̄ idefini
tā affirmatiuā. o. uero pticl̄a
rē ul̄ idefinitā negatiuā. Cum
ergo dī feci siplr. i. ul̄is negati
ua ⁊ pticl̄aris affirmatiā ꝯuer
tūt̄ siplr: cōuertit̄ eua p acci. i.
ul̄is negatiā ⁊ ul̄is affirmatiua
ꝯuertūt̄ p accn̄s. Asto p ꝯtra. i.
ul̄is affirmatiā ⁊ pticl̄aris uel
idefinita negatiā ꝯuertūt̄ p ꝯpo
sitionē. Harꝫ ꝯuersionū siplex
est utilior: quia uniuersaliter si
conuersa est uera conuertens ē
uera ⁊ ecōuerso: sꝫ ñ ē ita in cō
uersione per accidens uel p cō
trapositionem. Nam i cōuersi
one p accn̄s ē ꝯuersa fl̄a: ut oē
aīal ē hō̄: ⁊ ꝯuertēs uera homo
est aīal. In conuersione uero p

cōtrapositionē ē cōuersa uera
⁊ cōuertēs falsa. Nā hec est ue
ra aliq̄ rosa nō ē substātia nul
la rosa exn̄te ⁊ tamē hec ē fal
sa aliq̄ nō substātia nō ē ñ ro
sa qa suū cōtradictoriū ē uerū
uꝫ oīs nō substatia ē nō rosa.

Cōtra dictū de ꝯuersione si/
plici arguit̄ ꝓmo sic. Hec ē ue
ra nullꝯ hō̄ ē mulier: ⁊ hec ē
falsa nulla mulier ē hō̄ igit̄ ⁊c̄.

Secūdo hec ē uera nullꝯ ce
cus uidet ens: ⁊ hec ē falsa nul
lū ens uidet cecū ergo ⁊c̄.

Tertio hec ē uera nulla do
mꝯ ē i hoīe ⁊ hec ē falsa nullꝯ
hō̄ ē i domo ergo ⁊c̄. Ad pri
mū dicit̄ q̄ ista nō ē sua cōuer
tēs: sed ista nulla mulier ē ali
qs hō̄: qa dꝫ esse ꝯsil̄is limita
tio i ꝯuertēte ⁊ i ꝯuersa. Ad
s̄c̄ꝫ dico q̄ ñ fit đ subiecto p̄di
catū: qa ñ ē p̄dicatū ly ēs sꝫ ly
uidēs ēs: iō sic ꝯuertit̄ ergo nl̄
lū uidēs ēs ē cecū. Ad tertiū di
cit̄ silr q̄ ista nō ē ꝯuertēs eiꝰ
sꝫ ista nl̄lū ēs i hoīe ē domꝰ:
ul̄ ista i nl̄lo hōīe ē domꝰ: qa
ñ debēt t̄ini mutar̄ casū q̄r ⁊c̄.

Propositio ypothetica
ē illa q̄ hēt plures ca
thegoricas ꝯiūctas per
notā ꝯdtōnis copl̄atōis disiun
ctōnis uel alicui istarū equalen
tē: ut tu es homo ⁊ tu es aīal.

Tres igitur sūt spēs ypothetica
rū nō equalētes ī significando
uz ɔditionalis copulatia ꝛ disi
unctia. Alie uero ut localis cālis
ꝛ tpālis nō sūt ypothetice sed
cathegorice. Propositio ɔditio
nalis ē illa ī q̄ cōiūgunt plures
cathegorice ꝑ notā cōditionis
ut si tu es hō tu es animal. Pro
positionū cōditionaliū alia af
firmatia alia negatia. Proposi
tio ɔditōnalis affirmatia ē illa
ī q̄ affirmat nota ɔditōnis. exē
plū positū ē. Cōditionalis ne
gatiua ē illa ī qua nota ɔditio
nis negatur: ut n̄ si tu es hō tu
es asinus: ꝛ hec sēper ꝓbatur ꝑ
affirmatiuā. Ad ueritatē ɔditio
nalis affirmatie reqrit: ꝛ suffi
cit q̄ oppositum consequentis
repugnet ātecedenti: ut si tu es
homo tu es animal. Hec uera
est quia ista repugnant tu es
homo ꝛ tu non es animal.
Antecedens uocatur illa propo
sitio que īmediate sequitur no
tam cōditionis: cōsequēs uero
est alia: ita q̄ tu es hō est ante
cedēs: ꝛ tu es animal est conse
quens. Ad falsitatem conditio
nalis affirmatiue requiritur: ꝛ
sufficit q̄ oppositū cōsequentis
stet cum antecedente: ut si tu es
homo tu sedes. Hec autē stant
siml tu es homo ꝛ tu nō sedes:
ideo ista cōditionalis ē falsa
De ipossibilitate possibilita
te necessitate ꝛ cōtingentia eius
dem non oportet dicere aliter:
q̄a omnis cōditionalis uera est
necessaria: ꝛ omnis falsa est im
possibilis. Nulla autem ē que
sit contigens. Iste regule dicte
sunt de conditionali denomina
ta aly si quare ꝛc̄.

c Opulatiua est illa que
hēt plures cathegori/
cas ꝑ notā copl'atōnis
inuicē cōiunctas: ut tu es hō ꝛ
tu sedes. Propositionū copu
latiuarum alia affirmatia: alia
negatiua. Affirmatia est illa
in qua nota copulationis affir
matur. exemplū positū est.
Negatiua uero est illa in q̄
nota copl'ationis negatur: ut n̄
tu es homo ꝛ tu es asinus.
Et semper negatiua probatur
per affirmatiuam.
Ad ueritatem copulatiue af/
firmatiue reqritur quālibet par
tez esse ueram: ut tu es homo ꝛ
tu es animal.
Et ad falsitatem copulatiue
affirmatiue sufficit unā partem
eē falsā: ut tu es hō ꝛ tu curris.
Ad possibilitatez copl'atiue
requiritur quālibet partē esse
possibilem: ꝛ nullam alteri īcō

possibilem. exemplum primi: ut tu es homo et tu curris. Sed ad impossibilitatem eius sufficit unam partem esse impossibilem aut unam alteri incompossibilem. exemplum primi ut tu curris et tu es asinus. exemplum secundi: ut tu es et tu non es. Ad necessitatem copulative requiritur quamlibet partem esse necessariam: ut homo est animal et deus est. Et ad contingentiam ipsius requiritur et sufficit unam partem esse contingentem: alteram autem non impossibilem nec eidem incompossibilem: ut tu curris et tu es homo, vel deus est et tu curris.

Disiunctiva est illa in qua coniunguntur plures cathegorice per notam disiunctionis: ut tu es homo uel tu es asinus.

Propositionum disiunctivarum alia affirmativa alia negativa.

Disiunctiva affirmativa est illa in qua affirmatur nota disiunctionis ut patuit. Negativa uero est illa in qua nota disiunctionis negatur ut non tu es homo vel tu es capra. et hec semper probatur per affirmativam. nec esset negativa nisi preponeretur negatio: ut tu non es asinus uel tu non es capra. Affirmativa est quia nulla illarum negationum transit in notam disiunctionis.

Ad veritatem disiunctive affirmative sufficit unam partem esse veram: ut tu es homo vel tu es asinus. Et ad falsitatem eius requiritur quamlibet partem esse falsam: ut tu curris vel nullus baculus stat in angulo.

Ad possibilitatem disiunctive affirmative sufficit unam partem esse possibilem: ut homo est asinus vel antichristus est. Sed ad impossibilitatem eius requiritur quamlibet partem esse impossibilem: ut homo est asinus vel nullus deus est.

Ad necessitatem disiunctive affirmative sufficit unam partem esse necessariam vel invicem contradici. Exemplum primi ut deus est vel sortes movetur. Exemplum secundi ut tu es vel tu non es. Et ad contingentiam eiusdem requiritur quamlibet partem esse contingentem: et nullam alteri repugnare. nec etiam contradictoria illarum ut anti xps est albus uel ipse currit. Ponitur tertia particula quia hec disiunctiva est necessaria tu non es homo uel tu es animal. et tamen nulla pars alteri repugnat et quelibet est contingens. sed hoc ideo quia contradictoria partium repugnant videlicet tu es homo et tu non es animal. vel dicatur et melius quod ad necessitatem disiunctive requiritur et sufficit copulativam factam de partibus contradictoriis esse impossibilem. Et ad contingentiam quod copulativa facta de partibus oppositis sit contingens

hec.n.ē necessaria tu nō curris
uel tu moueris: q̄a hec copulati
ua ē īpossibilis tu curris ⁊ tu n̄
moueris. Et hec est contingēs
tu curris uel tu non moueris:
q̄a hec copulatiua ē cōtīgēs tu
nō curris ⁊ tu moueris secūdū
regulas datas de copulatiuis.
Seq̄t capitulū de ꝑdicabilibꝰ.

Redicabile dupl̄r sūi
p tur uidelicet cōīt ⁊ pro
prie. Predicabile cōīt
sūptum ē terminus aptus: natꝰ
de aliquo predicari: ⁊ sic tā ter
minus cōīs q̄ȝ singularis tā cō
plexꝰ q̄ȝ īcōplexꝰ dī ꝑdicabl̄e.
Sed ꝑprie sic sumēdo definit̄
Predicabile ē terminus ūiuocꝰ
aptus natus de pluribus ꝑdica
ri: ⁊ sic nullus terminus singl̄a
ris nec trāscēdēs aut cōpositꝰ
dī ꝑdicabile seu uniuersale q̄d
idem est: quia nullꝰ talis ē ter
minus uniuocus.

Unde terminus uniuocus ē
terminus simplex plura signifi
cās ꝫm unicā rationeȝ sicut li
hō q̄d significat sortē ⁊ plato/
nē ⁊ oīa sua significata ꝫȝ hāc
rationē al̄r rōnale. Per hoc q̄d
dicitur terminus sīplex exclu/
dūtur t̄mini cōpositi: sed signi
ficās pl̄ra excludit terīnū sigl̄a
rē ⁊ ūica rōe excludit terīnū
trāscēdētē: uidelicet ens aliq̄d
⁊ huiusmodi.

Terminus equiuocus ē t̄mi
nꝰ sīplex plura significans ꝫm
diuersas rationes: sicut li canis
q̄ significat canē latrabilē si
dus celeste ⁊ piscem marinum:
⁊ hoc diuersis rationibus.

Predicabile secūdo mō sū/
ptū diuiditur in quīqȝ uniuer
salia uidelicet genus speciē dif
ferētiā propriū ⁊ accidens. Ge
nus ergo est terminus uniuocꝰ
predicabilis in quid de pluribꝰ
dr̄ntibus spē: ut aīal ꝑdicat̄ de
hoīe ⁊ de asino qui dr̄nt specie
in eo quod quid quia ad inter
rogationem factam per quid
ē hō ul̄ asinꝰ r̄ndet̄ q̄ ē aīal.

Genus diuiditur: nā quod
dā ē genus generalissimum: ⁊
quoddā genus subalternū.
Genꝰ generalissimū ē t̄minꝰ q̄
sic est genꝰ q̄d n̄ pōt esse spēs:
ut sbā. Genus subalt̄nū ē t̄mi
nus q̄ sic ē genꝰ q̄d pōt eē spēs
ut aīal: ē eni genus respcū hoīs
spēs uero respectu corporis.

Species ē terminus uniuocꝰ
n̄ supmus ꝑdicabilis ī q̄d d̄ pl̄i
bus: ut li homo ꝑdicatur d̄ sor
te ⁊ platone ī eo q̄d q̄d q̄a ad
īterrogationē factā p q̄d ē sor
tes uel plato r̄ndetur q̄d ē hō.

Spēs diuidit q̄a q̄dā ē spe/
cialissima: ⁊ quedā subalterna.

Species subalterna est termi nus qui cum sit species pōt esse genus: ut animal.

Species spālissima est termi nꝰ qui cum sit species non pōt esse genus: ut homo. uel aliter

Species spālissīa ē terminꝰ ūiuocus p̄dicabilis ī qd de plꝛi bus drn̄tibꝰ nūero solū. ⁊ notā ter dī solū qa li aīal nō ē spēs spālissima: ⁊ tn̄ ē t̄minꝰ ūiuocꝰ p̄dicabilis ī qd de plꝛibus drn̄ tibus nūero qa de sorte ⁊ plato ne sed nō solū ꝺ drn̄tibus nūe ro: quia etiā de differentibus specie: ut de hoīe ⁊ leone.

Differētia ē t̄minꝰ ūiuocꝰ p̄ dicabilꝛ ꝺ plꝛibꝰ ī q͛le eēnale: ut rōale qꝺ p̄dicatꝛ ꝺ sorte ⁊ pla tone ī eo qꝺ q͛le qa ad iterro gationē factā p q͛lis ē sortes r̄ spōdetur quod est rationalis.

Propriū ē t̄minus ūiuocus p̄dicabilꝛ de plꝛibus ī eo qꝺ q͛le accn̄tale ꝯuertiblꝛr: ut risibile qꝺ p̄dicatꝛ ꝺ sorte ⁊ platōe ī eo qꝺ q͛le qa ad īterrogationē fa ctā p q͛lis ē sortes uel plato cō uenientꝛ respōdetꝛ ꝙ risibilis. ⁊ tota ratio q͛re sic p̄dicatꝛ ꝺ illis ē quia est ꝑpria passio illiꝰ ter mini homo cū quo conuertitꝛ.

Accn̄s est terminus uniuocꝰ p̄dicabilis de pluribus ī eo qꝺ q͛le accn̄tale n̄ cōuertiblꝛr sicut li albū qꝺ p̄dicatur de hoīe in eo qꝺ quale accn̄tale qa ad iter rogationē factā p q͛lis ē hō ulꝛ asinus pōt ꝯuenietꝛ rn̄deri qꝺ albꝰ: ⁊ hoc n̄ ꝯuertibilꝛr. Quia n̄ ꝯuertitꝛ li albū cū aliquo illo rum.

Sufficiētia p̄dicabiliū hētur isto mō qa oē ulꝛe aut ē p̄dica/ bile essētialiter aut accn̄talꝛr.

Si eēntialꝛr aut in qd aut in q͛le. Si ī q͛le illꝺ ē dr̄ia. Si ī qd aut de pluribus drn̄tibus spē ⁊ illud ē genꝰ: aut de plꝛibꝰ drn̄ti bus numero solū ⁊ illꝺ ē spēs. Si uero ē predicablꝛe accn̄talꝛr Aut ergo ī q͛le accn̄tale cōuerti blꝛr: ⁊ illꝺ ē ꝑpriū. Uel ī q͛le accn̄tale nō cōuertibilitꝛ: ⁊ illꝺ ē accn̄s. Ex predictis pōt cōui ci que sit predicatio directa ulꝛ indirecta essentialis uel accidē talis. Predicatio directa ē il la ī qua supius p̄dicatur de suo īferiori: ut hō est aīal. Predica tio indirecta ē illa in q͛ inferius predicatur de suo superiori: ut aīal est hō. Predicatio essen/ tialis est illa in qua superiꝰ p̄ dicatꝛ de īferiori ulꝛ econuerso s̄m quod dictū est uel dr̄ia de aliquo illoꝝ. Sꝫ p̄dicatō accn̄ talis ē illa ī q͛ ꝑpriū uel accn̄s predicatꝛ de genere spē ⁊ dr̄ia: uel suo idiuiduo aut econuerso

Suffi.a pdicaliū

Exēplū p̄mi: ut hō ē risibile: l
aial ē albū. Exēplū s̄i: ut risi
bile ē hō albū ē aial. Et cōsiliter
te dr̄a ⁊ īdiuiduo dicat: uel me
lius dicatur q̄ p̄dicatio essētia
lis ē predicatio t̄minoꝝ eiusdē
predicamēti: ut hō ē aial. Pre
dicatio aūt accn̄talis ē p̄dicatio
t̄miorū diuersorū p̄dicamēto
rū: ut hō ē albꝰ. Terminꝰ supi
or ad reliquū dr̄ eē ille q̄ cōtiet
illū ⁊ n̄ ecōuerso sicut li aial ī spe
ctu istiꝰ t̄mini hō q̄a significat
q̄cq̄d ille ⁊ cū hoc aliq̄d ultra.
Terminꝰ īferior ad reliquū dr̄
eē ille q̄ cōtietur ab eo: ⁊ n̄ ecōuer
so. ut li sortes respectu istiꝰ ter
mini homo.

Substantia

Corporea Incorporea

Corpus

Aīatum Inaīatum

Corpus

aīatum

Sensibile Insensibile

Animal

Rationale Irrationale

Animal

rationale

Mortalis Immortalis

Homo

Sortes Plato.

Predicamentum est co
ordinatio pluriū t̄mio
rū s̄m sub ⁊ supra. Et diuidit̄ ī
decem predicamēta. Quorum
primū est predicamētū substan
tie cuiꝰ generalissimū ē hic t̄mi
nus sbā sub quo ponit̄ hic ter/
minꝰ corpꝰ: sub corpore corpꝰ
aīatū sub corpore aīato al'. sub
aīali spēs specialissīa hō uel asi
nus: ⁊ sub istis sua indiuidua
sortes ⁊ plato: brunellꝰ ⁊ fauel
lus. Secūdū predicamētū ē
predicamētū q̄ātitatis. Cuius
generalissimū ē quantitas sub
quo sūt duo genera subalt̄na
quoꝝ nullū ē supiꝰ ad reliquū
uidelicet cōtinuū ⁊ discretū. Pri
mi generis iste sūt spēs linea
supficies corpꝰ tp̄us ⁊ locus: q̄
rū hec sunt īdiuidua hec linea
hec superficies: hoc corpꝰ: hoc
tempus: hic locus. Secundi
generis īfinite sūt spēs. s. bina
rius trinarius q̄ternarius ⁊c̄. ī
diuidua uero sūt hic binarius
hic trinarius ⁊ cetera.
Tertiū predicamētum est predi
camentum qualitatis cuius ge
neralissimum est qualitas sub
quo sunt quattuor genera sub
alterna: non se habentia secun
dū sub ⁊ supra. primū est habi
tus uel dispositio. Secundū est
naturalis potētia uel īpotētia.
Tertium ē passio uel passibilis
qualitas. Quartum est forma

uel circa aliquid cōstās figura
Primi generis spēs sūt grā matica logica ⁊ rhetorica: quarū idiuidua sūt hec grāmatica hec logica hec rhetorica.
Secundi generis spēs sunt durū ⁊ molle: quarū idiuidua sūt hoc durū hoc molle.
Tertii generis spēs sūt dulcedo: amaritudo: albū nigrū: calidū ⁊ frigidū: hūidū ⁊ siccū: quarū idiuidua sunt: hec dulcedo: hec amaritudo: hoc albū: hoc nigrum: ⁊ huiusmōi.
Quarti generis spēs sūt circul⁹ triāgulus q̄drāgul⁹ ⁊ hu i⁹mōi: q̄rū idiuidua sūt: hic circul⁹: hic triāgul⁹: hic q̄drāgl⁹
Quartū predicamētū ē predicamētū relatōis. Cui⁹ generalissimū ē r̄latio uel ad aliq̄d sub quo sūt tria genera subalt̄na n̄ se h̄ntia ƀm sub ⁊ supra.
Primū est eqparatio. Secundū ē suppositō. Tertiū ē suppositio. Primi generis spēs sunt uicin⁹ eq̄le ⁊ sil̄e q̄rū idiuidua sūt: hic uicinus hoc eq̄le ⁊ hoc simile.
Secūdi generis spēs sūt pat̄ dn̄s: ⁊ magr̄: quorū idiuidua sſt hic pr̄ hic dn̄s: ⁊ hic magister.
Tertii generis spēs sūt fili⁹ ƀu⁹: ⁊ discipl⁹ q̄rū idiuidua sſt: hic fili⁹: hic seru⁹: hic discipl⁹.

Quintū p̄dicamētū ē p̄dicametū actōis: cui⁹ genera subalterna sūt sex: quorū nullū ē supius ad reliquū: uidelicet generare: corrūpe: augere diminuere: alterare: ⁊ ƀm locū moueř.
Primi ⁊ ƀi generis spēs sūt: generaȓ hominē ⁊ corrūpe equū: quarū indiuidua sunt sic generare hominē sic corrūpe equū
Tertii ⁊ q̄rti generis spēs sūt augere in longū diminuere i latū: quorū īdiuidua sūt sic augere i longū sic diminueř i latū.
Quinti generis spēs sūt calefacere ⁊ frigefacere q̄r idiuidua sūt sic calefacer̄ sic frigefacere. Sexti generis spēs sſt mouer̄ sursū mouer̄ deorsū q̄r idiuidua sunt sic mouere sursum sic mouere deorsum. Sextum predicamentum ē p̄dicamētum passiōis c⁹ generalissimū ē passio. Et hēt sil̄r sex genera sub alt̄na n̄ se h̄ntia ƀz sub ⁊ supra uz generari: corrūpi augeri: diminui: alt̄ari ⁊ ƀz locū moueri.
Primi ⁊ ƀi generis spēs sūt hōinē generari equū corrūpi: quarū idiuidua sūt istū hoiez generari: istū equū corrūpi. Tertii ⁊ q̄rti generis spēs sūt augeri i lōgū diminui i latū q̄r indiuidua sſt sic augeri i lōgū sic diminui i latum. Quiti generis

ſpecies ſunt calefieri ⁊ frigefie
ri: quarum indiuidua ſunt ſic
calefieri ſic frigefieri. Sexti
generis ſpēs ſt̄ moueri ſurſuꝫ
moueri deorſū q̄ꝝ īdiuidua ſt̄
ſic moueri ſurſū ſic moueri d̄
orſū. 7ᵐ p̄dicamētū ē predica
mētū ubi cuius generaliſſimū
ē ubi ſub quo ſunt hec genera
ſubalt̄na in loco ī ſpacio: quo
rum ſpēs ſūt in domo ī platea
ſub qb⁹ ſūt īdiuidua ī hac do
mo in hac platea hic uel ibi.
8ᵐ p̄dicamētū ē p̄dicamētū
quādo cuius generaliſſimū eſt
qn̄ ſub quo ſūt genera ſubalter
na: uidelicet ī tp̄re ī euo ī et̄ni/
tate: quoꝝ ſpēs ſunt heri hodie
cras ⁊ īdiuidua: ut tunc uel in
illo die uel in illo inſtanti.
9ᵐ predicamētū ē p̄dicamē
tū ſitus cuius generaliſſimū ē
ſitus uł poſitō ſub quo ſt̄ ſpēs
uꝫ ſtare iacere: ſedere: q̄ꝝ īdi
uidua ſūt ſic ſtaȝ ſic ſedeȝ ſic ia
ceȝ. 10ᵐ p̄dicaētū ē p̄dicaētū
hit⁹ c⁹ gēeraliſſi⁹ ē hit⁹ ſub
q° ſt̄ ſpēs ānul⁹ ⁊ corōa arma
tū eē: calciatū eē: q̄ꝝ īdiuidua
ſūt hic annulus hec corona: ſic
armatū eſſe ſic calciatū eſſe. Ju/
xta p̄dicta ē notādū q̄ ī quo
cūq; p̄dicamēto ponit̄ cōcretū
ī eod̄ poit̄ ſuū abſtractū ⁊ ēuer
ſo: Jta q̄ ī eod̄ p̄dicaēnto poit̄
hō ī q° hūaītas: ⁊ ī eod̄ albe/
do ī quo albū ⁊ ēuerſo ⁊c̄.
ſ Jlogiſmus ē oro ī q̄
qb⁹dā poītiſ ⁊ ɔceſſiſ
neccē ē aliō eueīȝ p ea
que poſita ſunt ⁊ ɔceſſa: ut oīſ
hō currit ſor. ē hō g° ſor. cur
rit. Et ſciēdū ē p̄° q̄ oīs ſil
logiſmus ɔſtat ex tribus t̄iniſ
.ſ. maiori extremitate minori
extremitate ⁊ medio t̄io. Un̄
medius t̄inus ē ille qui bis ſūi
tur an̄ cōcluſionē: ⁊ nō īgredit̄
cōcluſionē: ut hō. Maior ex̄t
mitas ē iſ. terminus q ſūitur ī
maiori propōe cū medio t̄ino
ut currēs. Mīor extremitas ē
ille t̄in⁹ q ſūitur ī mīori pro
pōne cum medio termino ut
ſor. 2° ē notādū q̄ figura eſt
d̄bita diſpō t̄ioꝝ q diſpō tp̄lȝ
ſit. Nā aut illō qd̄ ſubiicit̄ in
p̄ª ꝓpōe p̄dicat̄ ī 2ª ⁊ ſic reſł
tat pª fiª aut idē p̄dicat̄ utrobi
qꝫ ⁊ ſic ordīat̄ 2ª figura. uł id̄
ſubiicit̄ ī utraqꝫ: ⁊ ſic hēt̄ 3ª fi
gura. Exēplū pᵉ fiᵉ: ut ōe al̄
ē ſbā: oīs homo ē aīal: g° oīs
hō eſt ſbā. Exēplū 2ᵉ figure:
ut nullus lapis ē hō oē riſibi
le ē hō g° nł̄lū riſiᵉ ē lapis.
Exēplū 3ᵉ figure oīs hō ē al̄
oīs hō ē rōnalis: g° quoddā
rōnale ē aīal. Unde uerſ⁹ ſub
pre p̄ª bis pre 2ª 3ª bis ſub.
3° eſt notandū q̄ q̄dā ē cō
cluſio directa ⁊ q̄dā indirecta

ↄclusio directa ē ī q̄ maior
extremitas p̄dicatur de miori
i ↄclusōne. exᵃ data sūt. Ꝯōclu
sio idirecta ē illa ī q̄ mioꝛ ex-
tremitas p̄dicat' de maioꝛi i cō
clusione: ut oīs hō est animal
soꝛ. ē hō: gᵒ aliqd aīal ē soꝛ.
4ᵒ ē notādū q̄ oīuꝫ istaꝝ figu
raꝝ sūt decē ⁊ nouē mōi qbus
silogizat' ī illis quoꝝ nouē pti
nēt ad p̄mā figurā q̄tuor ad
ꝭam ⁊ sex ad t̄tiā: ⁊ iserūtur ī
istis uersib⁹. Barbara Celarēt
Darii Ferio Baraliptō Celā-
tes dabitis fapesmo frisesomo
rū. Cesare Camestres festino
barocho. Darapti Felaptō Di
samis Datisi brocardo ferisō.
Et hi oēs cōcludūt directe p̄t
.5. ultios p̄rie figare. In his
mōis ponūt' q̄tuor lr̄e uocal'
.s. a. e. i. o. pᵃ significat ul'em
affirmatiuā. 2ᵃ ul'em negatiuā
3ᵃ pticularē idefinitā aut sigl'a
rē affirmatiuā. 4ᵃ pticularē i
definitā uel sigl'arē negatiuā.
ꝭm ergo sitū istaꝝ lr̄arū ī mō
debet construi sillogismus: q̄a
ergo ī barbara ter pōit' a: ideo
q̄lꝫ ꝑpō in mō illo erit ul'is af
firmatiā. Et q̄a ī celarēt p̄mo
ponit' e ⁊ 2ᵒ a ⁊ iteꝝ 3ᵒ e: iō iᵘ
mōi prima ꝑpō. ⁊ 3ᵃ erit ul'is
negatiua. 2ᵃ uero ul'is affirma
tiā. Si ergo q̄rat' barbara ex q

bus ↄstat: dicat' q̄ ex duab⁹
ul'ibus affirātis ul'ē affirātiuā
directe ↄcludētib⁹. Celarēt ue
ro ex ul'i negatia ⁊ ul'i affirāti
ua ul'ē negatiuā directe ↄcludē
tibus. ⁊ ita de singulis dicat'.
5ᵒ ē notādū q̄ p̄ue q̄tuor di
ctiōes p̄mi uers⁹ icipiūt ab his
ↄsonātibus. b. c. d. f. ⁊ sil'r oēs
dictōes seq̄ntes. ⁊ p hoc itelligit'
q̄ oēs mōi ichoātes. a. b. dn̄t
rduci ad pᵐ pᵉ ⁊ oēs mōi ico
ātes. a. c. ad ꝭꝫ ⁊ p d ad 3ᵐ ⁊
p. f. ad 4ᵐ. Itē ubicūq; pōit'. s.
ī his dcōib⁹ dēotat' q̄ ꝑpō itel
lecta p uocalē imēiate p̄cedētē
dꝫ ↄuerti sipl'r. ⁊ p. p. dꝫ ↄuer
ti p accn̄s. ⁊ p. m. q̄ fiat trāspō
ī p̄missis ita q̄ maioꝛ fiat mioꝛ
⁊ ecōuerso. ⁊ p. c. q̄ reducat' p
ipossibile. Exēplū triū pᵒꝝ
hēt' rducēdo fapesmo ad ferio.
ut oīs hō ē aīal: null⁹ lapis ē
hō: ergo q̄dā al' nō ē lapis.
Dicat' ergo sic nl'l⁹ hō ē lapis
q̄dā aīal ē hō: ergo q̄dā al'
n̄ ē lapis. Ista reductō hēt' cō
uertēdo maiorē p̄mi sill'i p ac
cidēs ⁊ miōrē sipl'r qbu⁹ ↄuer
siōib⁹ factis trāspōāt' p̄isse ⁊ i
ta d' aliis dicat'. Qual'r āt mo
d⁹ ī qᵒ pōit'. c. reducat' p ipoᵉ
ōn̄dē. Nā ī istis mōis solūmō
iserit'. c. uꝫ ī barocho ⁊ ī brocā
do: iō solū isti mōi rducūt' ad

barbara p impossibile. Exem
plū primi oīs hō est aīal aliqs
lapis nō ē aīal: ergo aliqs la-
pis nō est hō. reducitur nanqꝫ
ad barbara p īpossibile sumen
do cōtradictoriū ꝯclusionis cū
maiori ⁊ īferēdo oppositū mi
noris: ut oīs hō est aīal oīs la
pis ē hō: ergo oīs lapis ē aīal
Exēplū ꝑi modi: ut quidā hō
nō ē lapis oīs hō est aīal: ergo
quoddā aīal nō ē lapis. Redu
citur nāqꝫ ad barbara sumen-
do cōtradictoriū ꝯclusionis cū
miori ⁊ inferēdo oppositū alte
rius p̄misse. s. maioris: ut omē
aīal est lapis: oīs hō est aīal
ergo oīs hō ē lapis. Unde uer
sus: Sipl'r uerti uult. s. p. uero
p acci. m. ul'r trāsponi. c. uero
p īpossibile duci. Ex predictis
sequitur ꝙ nullus silogismus
cōstat ex oībus ptic'aribꝰ nec
ex oībus negatiuis. Et si alt'a
p̄missarū fuerit particularis ul'
negatīa ⁊ cōclusio sil'r erit par
ticularis uel negatīa. Et hec ꝺ
silogismis dicta sufficiant.

Suppositō ē acceptō tī
ni ī ꝑpositione pro ali
quo l' p aliqbꝰ. Exē
plū p̊mi tu es. Exēpluꝫ ꝑi ego
⁊ tu sumꝰ: In p̊ᵃ supponit solū
p aliquo: ī 2ᵃ pro aliqbus. Et
notāt' oꝫ ī ꝑpōne qa extra pro
pōnē nō supponit t'minꝰ licet
tn̄ significet. uñ li hō ita signi
ficat extra ꝑpōnē sicut intra.
Nū q̄ꝫ tn̄ supponit nisi existat
pars ꝑpōnis. Suppō diuidit'
quoniā aliq̄ ē suppō mat'ialis:
⁊ aliq̄ ē suppositio personalis.

Suppō materialis ē acceptō
t'mini ī ꝑpōne p suo materiali
significato: ut hō ē nomē. pꝫ
ꝙ li hō nō supponit nisi pro se
uel p sibi cōsil'i que sūt signifi
cata mat'ialia istiꝰ termini hō.

Suppō p̄sonalis ē acceptio
termini ī ꝑpōne pro suo forāli
significato: ut hō ē aīal. pꝫ ꝙ
li hō supponit pro sor. uel pro
platone q̄ sūt significata forma
lia istiꝰ t'mini hō. Ad euidē
tiā aūt istaꝝ diffinitōnū est no
tādū ꝙ ꝺīa ē it' sigificatū forā
le ⁊ mālē alicꝰ t'i. Nā sigifica
tū forāle alicuiꝰ t'mini ē illꝺ ꝙ
iˢ t'inꝰ significat: ⁊ ꝺe eodē ac
p eodē ē uerificabilis affirātie
sie additamēto signi mat'ialita
tis sicut sor. ul' plato ē signifi
catū forāle istius t'ini hō: qa ꝺ
sor. ⁊ platōe uerificat' affirātie
li hō sine additamento signi
mat'ialitatis qa q̄lꝫ istaꝝ ē ue
ra sor. ē hō: ⁊ plato ē homo.

Sꝫ significatum māle alicꝰ
t'ini ē illud qꝺ iste t'inꝰ signifi
cat p quo n̄ ē uerificabl'is affir:

Sed ſigificatū mãle alicuiꝰ
t̃i ẽ illud qđ iˢ t̃s ſignificat
ꝑ quo nõ ẽ uerificabilis affir
matiue ſine additamẽto ſigni
mat̃ialitatis ſicut iˢ t̃inꝰ hõ ⁊
qlꝫ ſibi ꝯſil̃is ẽ ſignificatū eiꝰ
dẽ termini hõ materiale: q̃ſ ſe
ipſū ſigificat ⁊ q̃lꝫ ſibi ꝯſil̃ẽ
tñ pro nullo tali ẽ uerificabil̃
ſie additãmẽto ſigi mãlitatiſ:
qꝛ hec ẽ falſa iˢ t̃inꝰ hõ ẽ hõ:
ſꝫ hec ẽ uera iˢ t̃inꝰ hõ eſt li
hõ. Uel dicat̃ ⁊ breuiꝰ ꝙ ſi
gnificatū formale alicuiꝰ t̃ini
ẽ illud de cuius pronõie demõ
ſtrante uerificabilis ẽ talis ter
minus affirmatiue ſine addita
mẽto ſigi mat̃ialitatis: ut ſoꝛ
ẽ ſignificatū foꝛãle iꝰ t̃i hõ: qꝛ
hec ẽ uera hᵒ ẽ hõ d̃mõſtrãdo
ſoꝛ. Sed ſignificatū mat̃iale
alicuius t̃ini ẽ illud de cuiꝰ ꝓ
nõie d̃mõſtrãte ñ ẽ talis t̃inus
uerificabilis affirᵉ niſi mediã
te ſigno mat̃ialitatiſ: ſicut iſte
t̃inꝰ hõ ẽ ſigificatū mat̃iale eꝰ
dẽ qꝛ hec nõ ẽ uera: hoc ẽ hõ
demõſtrãdo illū t̃inū hõ: ſed
hec bñ ẽ uera hoc ẽ li hõ d̃mõ
ſtrãdo eũdẽ. Ex qbꝰ ſeqt̃ pᵒ
ꝙ quilibꝫ t̃inꝰ qui nõ ẽ de ſe
ipſo uerificabilis niſi mediãte
ſignᵒ mat̃ialitatis hẽt duplex
ſignificatū uꝫ mat̃iale ⁊ forma
le ſicut illi termini hõ aĩal lapis
ligᵘ ⁊ hꝰmõi. ſigt̃. n. li hõ ſoꝛ
foꝛãl̃r ⁊ ſe ipꝫ aut ſibi ꝯſil̃ẽ mã
l̃r. 2ᵒ ſeqt̃ ꝙ qlꝫ t̃s q ẽ d̃ ſe ipo
uerificabil̃ ſie tali ſigᵒ hẽt unū
ſolū ſigificatū: ⁊ illud ẽ foꝛãle
⁊ foꝛãl̃r ſigificat ſic iſti t̃i ens
aliqd nomẽ t̃iꝰ ⁊ hꝰmõi. Nã
ſicut iᵃ ẽ uera ẽs ẽ ẽs ita iᵃ li ẽſ
eſt ẽs. Et ſic iᵃ ẽ uera nomẽ ẽ
nomẽ ita iᵃ li nomẽ ẽ nomẽ.
3ᵒ ſeqt̃ ꝙ ſicut aliqs t̃inꝰ pᵉ i
tẽtõis l̃ impõis hẽt ſigificatū
foꝛãle ſolũmõ ⁊ aliqs mat̃iale
⁊ foꝛãle ita aliqs t̃inꝰ 2ᵉ ĩtẽtio
nis uel ĩpõnis hẽt ſignificatuꝫ
foꝛãle ſolũmõ ⁊ aliqs utrũqꝫ.
pᵃ pſ ẽ ꝯñſa quoniã tã li hõ q̃ꝫ
li ẽs ẽ t̃iꝰ pᵉ ĩtẽtõis l̃ ĩpoſitõ
nis: ⁊ tñ li hõ hẽt utꝛ̃qꝫ ſigifi
catū: ⁊ li ẽs foꝛãle ſolũmõ. 2ᵃ
pſ ꝓbat̃. Nã li nomẽ ⁊ li ꝓpõ
ſt̃ t̃i 2ᵉ ĩtẽrõis l̃ ĩpoſitõis: ⁊ li
nomẽ hẽt ſigificatū foꝛãle ſolũ
mõ: qꝛ hec ẽ uera li nomẽ ẽ no
mẽ: ⁊ li ꝓpõ hẽt utrũqꝫ: qꝛ hec
nõ eſt uera li ꝓpõ ẽ ꝓpõ: ſed
bñ qlꝫ iſtaꝝ ꝓpõ affirãtia ẽ ꝓ
põ. ꝓpõ negatĩa ẽ ꝓpõ. Sil̃r
iˢ t̃inꝰ ſillogiſmꝰ hẽt utꝛ̃qꝫ ſi
gnificatū qꝛ hec ñ ẽ uera li ſil
logiſmꝰ ẽ ſillogiſmꝰ: ſed bñ q̄
libet iſtaꝝ . a. ẽ ſillogiſmꝰ: ⁊
. b. ẽ ſillogiſmuſ: dato ꝙ. a. ſit
ſillogiſmꝰ pme figure ⁊. b. 2ᵉ
4ᵒ ſequit̃ ꝙ ſicut aliqs teri

nus ꝑme intētiōis uł ipositio
nis potest supponere maťialiť
⁊ aliqs psonał̃r ita aliqs ťm⁹
ꝭe itentionis uł impositiōis po
test supponer̄ psonał̃r ⁊ aliqs
materiał̃r. ꝑma pars ē oñsa et
secūda ꝓbať. Nā dicēdo no/
mē ē termin⁹. ly nomē suppo
nit psonał̃r q2 ꝓ suo formali
significato: ⁊ ita dicēdo ꝓposi
tio uł sillogism⁹ est oꝛo: Sed
dicēdo ꝓpō ē ťmin⁹ siplex sil
logism⁹ ē nomē: tā ly ꝓpō q̄3
li sillogism⁹ suppōit maťialiť
ꝓ suo materiali significato ⁊ c̈
Cūt cog⁰scať qñ ťini
u maťiał̃r supponūt ⁊
qñ psoał̃r spāles r̃. ꝺ
clarāť: q̄ꝝ p.ᵃ ē i.ᵃ Oīs ťin⁹ so
lū hñs sigificatū foꝛāle ē solū
mō psōał̃r suppōibilis. pȝ qr
talis nūq̄3 suppōit nisi pꝛo suo
foꝛāli sigificato: ueꝛ. g.ᵃ ꝺ ťis p.ᵉ
itētōis ł ipositōis: ut ēs aliqd
⁊ h⁹mōi. Ex⁹ ꝺe ťinis 2.ᵉ iten
tōis ł ipositōis: ut ťin⁹ nomē
⁊ h⁹mōi. 2.ᵃ re.ᵃ ē ista. Oīs
ťin⁹ utrūq̄3 hñs sigificatū si si
bi addiť sig⁹ maťialitatis i ꝓ
pōe solūmō materiał̃r suppōit
pȝ q2 ñ suppōit nisi ꝓ suo ma
ťiali significato rōe sigī mate/
rialitatis. Ex⁹ ꝺ ťis p.ᵉ itētō
nis ł ipositōis: ut li hō ē li hō
li aīal ē li aīal tā li hō q̄3 li aī
mal stat materiał̃r. Ex⁹ de ťi
nis ꝭe intētōis uel ipositionis
ut li propō ē li ꝓpō li sillogis
mus ē li sillogismus. tā li ꝓpō
q̄3 li sillogism⁹ suppōit maťia
ł̃r q2 pro suo materiali signifi
ficato. Sig.ᵃ maťialitatis sunt
ista li iste ťinus i.ᵃ propō: ista
oꝛo: ⁊ huiusmōi. sed potissi⁹
ē ista uox li. 3.ᵃ re.ᵃ ē ista. Cu
i⁹cūq̄3 propōis extrema sūt ťi
p.ᵉ intētōis uel ipositōis qb⁹ ñ
additur signū materialitatis
tā subiectū q̄3 p̄dicatū suppōit
psonał̃r: ut hō ē ał sor. currit
Et notāť ꝺꝛ si ñ addiť signum
maťialitatis q2 addito illo sup
poneret ibi ťin⁹ maťiał̃r p ꝭaȝ
regłā. 4.ᵃ re.ᵃ ē i.ᵃ Cui⁹cūq̄3
ꝓpōis ex.ᵉma sūt ťini 2.ᵉ itētō
nis uel ipositōnis: quoꝝ subie
ctū hēt solū sigificatū forāle ⁊
p̄dicatū utꝝq̄3: tā subiectū q̄3 p̄
dicatū suppōit psonał̃r si p̄di
cato nō addiť sig⁹ maťialita/
tis: uer. gratia signū ē ꝓpō
ťin⁹ ē sillogismus. 5.ᵃ re.ᵃ
ē i.ᵃ: Si extꝛema sūt ťi ꝭe iten
tōis ł ipositōis ⁊ subiectū hē
at utꝛūq̄3 sigificatū: p̄dicatū ue
ro silł̃r utrūq̄3 ł solū forāle nō
dať regła genezalis: quoniam
itdū suppōit qlȝ illoꝝ psonali
ter iterdū alť materiał̃r uer.
g.ᵃ dicēdo propō ē oꝛo ābo ex

trema hñt utrũq3 sigificatũ :7 ãbo psonal'r supponũt. Jtẽ si dĩ ꝓpõ ẽ signũ subiectũ hẽt utrũq3 sigificatũ 7 p̃dicatũ solũ unũ.s.forãle 7 utrũq3 psõalit' suppõit. Sed si dr̃ propõ ẽ nomẽ: subiectũ hẽt utrũq3 sigificatũ 7 p̃dicatũ solũ forãle: 7 tñ subiectũ suppõit material'r: qr aliter nõ foret propõ uera.
Jtẽ si dr̃ propõ ẽ t'inus icõplexus utrũq3 extremũ hẽt utrũq3 sigificatũ :7 tñ subiectũ supponit material'r: q2 propõ eẽt falsa. 6a. ra. ẽ ista. Cuiuscũq3 ꝓpõnis predicatũ ẽ termin9 prime intẽtõis uel ipositõis 7 subiectũ 2e deducto ipedimẽto signi materialitatis. tã subiectũ q̃3 predicatũ suppõit psonal'r: ut spẽs ẽ hõ. aliqd genus est aĩal. 7a. ra. ẽ ista. Cuiuscũq3 propõis subiectũ ẽ t'inus pe intẽtõis uel ipositõis nõ signifĩcãs forãl'r se 7 predicatũ 2e deducto ipedimẽto signi limitãtis subiectũ suppõit material'r 7 p̃dicatũ psonal'r: ut hõ ẽ nomẽ. petrus ẽ nĩi casus. Et notãter dr̃ nõ sigĩficãs forãl'r se qr si t'in9 aliqs significaret se forãl'r. psonal'r supponeret ꝑ pꝛiam regulã: ut ẽs ẽ t'in9 trãscendẽs. Jtẽ dr̃ sine ipedimẽto signi limitãtis q2 sig9 ul'e uel ꝑticulare eiusdẽ generis limitat ad supponẽ psonalẽ: ut aliqs hõ ẽ spẽs uel nullũ aĩal est gen9: tã li hõ q̃3 li aĩal stat ꝑsoal'r ꝑpter limitationẽ sigi. Ex quo seq̃t' q2 subalt'na illi9 hõ ẽ spẽs nõ est illa oĩs hõ ẽ spẽs nec ꝑtic'aris ẽ illa aliqs hõ ẽ spẽs: s3 i9 aliqd hõ ẽ species nec sigl'aris ei9 ẽ aliq̃ istarũ iste hõ ẽ spẽs ista hõ ẽ spẽs s3 ista h9 hõ ẽ spẽs. Jtẽ õdictoriũ i9 hõ ẽ spẽs ñ ẽ illd nl' q2 ẽ hõ ẽ spẽs aut nl'lus hõ ẽ spẽs: q2 tũc duo õdictoria forẽt sil' f'a: s3 istd nl'lũ hõ est spẽs nec subõriũ ei9 ẽ aliquis hõ ñ ẽ spẽs seu aliqd qd ẽ hõ nõ est species: sed istud aliqd homo non est species. Ratio autem quare alique istarum situantur i figura 7 alique nõ: est quia in aliquibus seruatur eadem suppositio 7 in aliquibus non: unde omnes propositiones existentes in figura debent habere consimilem generalem suppositionem. Et si dicitur q2 suppositio mat'ialis sẽp req̃rit signa neutri generis dr̃ q2 iõ quia omnis t'minus material'r supponẽs est neutri generis 7 idecliabile nomẽ s3 grãmaticos. Ex ultĩa: 7 penl'tima regulis sequit' q2 ista ñ ẽ

bona cõuersio hõ est spẽs spẽs ẽ hõ: q2 li hõ ĩ pᵃ suppõit materialiter: ⁊ ĩ ßa psonalr: s3 sic cõuertit̃ simplr spẽs ẽ li homo. nec ista ẽ bona cõuersio p accidẽs nullũ nomẽ ẽ homo: ergo hõ nõ ẽ nomẽ: sed seqt̃ igitur aliqd qd ẽ hõ nõ ẽ nomen.

m Aterialis suppõ plres ↄtinet diones: qrũ pma est ista. Suppõnũ materialiũ alia discreta: alia cõis Suppõ materialis discreta est acceptio t̃ini materialr suppõnetis cũ pronoĩe demõstratiuo: ut hoc hõ ẽ spẽs. iste terminus aĩal ẽ genus. Suppõ materialr cõis est acceptio termini materialiter supponẽtis sine pnoĩe demõstratiuo: ut hõ ẽ noĩatiui casus. petrus ẽ nomẽ propriu3. unde li petrus psonalr sũptũ ẽ terminꝰ discretꝰ ⁊ nomẽ propriũ: sed materialiter ẽ terminus cõis predicabilis de plribus. u3 de isto termĩo petrꝰ ĩ mẽte ⁊ de isto in scripto: ⁊ de isto ĩ uoce. Silr dicẽdo: tu ẽ pnomẽ demõstratiuũ subiectum huius nõ est pronomẽ: sed nomẽ ĩdeclĩabilr sũptum hñs silr plura supposita. 2ᵃ dio ẽ ista. Suppõnũ materialiũ cõiũ alia determinata alia cõfusa. Suppõ materialis determinata est acceptio t̃ini mat̃ialr supponẽtis: sub quo ↄtingit descẽdere ad oĩa eiꝰ suppoᵃ disiũctiẽ: ut hõ ẽ terĩnꝰ cõis: ⁊ isti sũt oẽs t̃ini hõ ergo hoc hõ ẽ terĩnꝰ cõis: uel hoc homo est terĩnꝰ cõis ⁊ sic de siglis. Ex quo seqtur q iᵃ ppõ ẽ uera hõ nõ ẽ nti casꝰ sicut ista hõ ẽ nominatiui casꝰ: q2 sũt due ĩdefinite subcõtrarie ĩ quarum pᵃ uerificat̃ subiectũ p isto terĩno hõ q ẽ dti ul' acti casus uel materialr sũpto: ⁊ ĩ alia p silr q ẽ nti casus. Et ita cõceditur q amo ẽ uerbũ ⁊ q amo nõ ẽ uerbũ. legẽs ẽ pticipiu3 ⁊ legens non est participium: tu est pnomẽ demõstratiuu3: ⁊ tu nõ est pronomẽ demõstratiuũ nec sũt iste ↄ̃dictorie sed subↄ̃rie. iõ nõ ↄcedo q amo ẽ uerbum ⁊ nullu3 amo est uerbum tu est pronomen ⁊ nullũ tu est pronomẽ qr ↄ̃dictorie

Suppõ materialis ↄfusa est acceptio terĩni materialit̃ communiter supponentis sub quo ñ cõtigit descẽdere ad oĩa sua suppoᵃ disiũctiẽ: ut tãtũ hõ est nomẽ. ⁊ isti sũt oẽs terĩni: hõ ergo tãtũ hoc hõ ẽ nomẽ ul' hoc hõ est nomen uel sic de singulis in casu antecedens est uerum ⁊ ↄsequẽs ẽ falsũ. 3ᵃ dio ẽ ista. Suppõnũ materialiũ ↄfusarum

quedā ē cōfusa tantū ꝛ quedaꝫ cōfusa distributiuā. 4ª diō ē ista suppōnū materialiū cōfusaꝝ tātū quedā ē mobilis ꝛ q̄dā imobilis. Suppō materialr cōfusa tātū mobilis ē acceptio termini materialiter supponentis sub quo cōtingit descēdere ad oīa sua suppōita disiūctī: ut tātū hō ē nomē: ꝛ hec sunt oīa li hō: ergo tātū hoc hō uł hoc hō ꝛ sic de singulis ē nomē.

Suppō materialis cōfusa tātū imobilis ē acceptio termī materialiter cōiter supponētis sub quo nō cōtingit descēdeꝛ: sed si contigeret descēderet disiūctiꝫ: ut neccio hō est spēs li hō stat cōfuse tātū imobiliter quia nō licet descēdere. unde n̄ sequit̄ neccio hō est spēs: ꝛ isti sūt oēs t̄ini hō: ergo neccio hᵒ hō uel hoc hō ꝛ sic de singulis ē species. an̄s. n. est uerū ꝛ consequēs falsū: tn̄ si cōtigeret descēdere descēderet mō dicto.

5ª diō ē ista. suppositionū materialiū distributiuaꝝ quedam est mobilis ꝛ quedam immobilis. Suppositio materialis distributia mobilis ē acceptio termini materialiter supponētis sub quo contingit descēdere ad oīa sua supposita copl̄e: ut oē hō ē terīnus ꝛ isti sūt oēs terīni hō: ergo hoc hō est terīnus ꝛ hᵒ hō ē terīnus ꝛ sic de sīgulis. Suppō materialis distributia īmobilis ē acceptio t̄ini materialr cōiter supponētis sub quo nō ꝯtigit descēdeꝛ: sed si contingeret descenderet copulatiue ut necessario oē hō est spēs. li hō stat materialr distributiē īmobilr: q2 n̄ lꝫ dscēdeꝛ cū n̄ seq̄t̄ neccio oē hō est spēs: et isti sūt oēs t̄i hō: gᵒ neccio hoc hō est species ꝛ neccio hoc homo est species ꝛ sic de singulis. antecedens enim est uerū ꝛ consequēs falsū. Uerū tn̄ si contingeret descēdere descenderetur illo modo. propter predicta est notādū q̄ ista ꝯiūctio ꝛ aliā tenet copl̄ati ꝛ aliā copl̄atiē tēet̄. copl̄ati qn̄ copl̄at t̄ios ut sor. ꝛ plato currūt: tenetur copulatiē qn̄ ꝯiūgit ꝓpōes: ut sor. currit ꝛ plato mouet̄. Cōsil̄r nota disiūctionis aliquando tēet̄ disiūcti aliqn̄ disiūctiē tenet̄ disiūctim qn̄ disiūgit t̄inos: ut sor. uel plato currit: ꝛ tenet̄ disiūctiē qn̄ disiūgit propōes: ut deus ē uel hō ē asinᵒ.

Consequenter sequitur divisiones ponere suppōnis psonalis materiam concernentes. Quaruꝫ prima est ista. Suppositionū

psonaliũ alia discreta: alia cõmũis. Suppositõ psonalis discreta ē acceptio t̃mi singl'aris l' cõis cũ pronõie demõstratiuo singularis nũeri psonalit' supponẽtis: ut sor. currit ille hõ disputat. Ex ista diffinitione sequitur ista regula q̊ ois terminus discret⁹ uel cõis cũ pronomine demõstratiuo singularis nũeri existens pars propõnis discrete supponit siue p̃cesserit signum distributiuum siue non: unde ita stat discrete li tu ĩ ista nullus asin⁹ es tu sicut in ista tu es hõ. Suppõ psonalis cõis ē acceptio termini cõis psonalit' supponẽtis sine pnõie demõstratiõ sigl'aris nũeri: ut hõ currit. 2ª diõ est ista: suppõnũ psõaliũ cõiuz q̃dã ē deteriata ⁊ quedã cõfusa.

Suppõ psonalis determiata est acceptio t̃mini psõalit' supponẽtis sub quo ↄ̃tigit d̃scẽdere ad oĩa ei⁹ sigl'aria disiũctiẽ: ut hõ currit: ⁊ isti sũt oẽs homines: ergo iste hõ currit: uel iste homo currit ⁊ sic de singulis.

Juxta quã suppositionẽ sit hec pria regula. Cuiuslibz particularis uel idefinite subiectũ supponit determinate tã affirmatiue q̃z negatiue tã ĩ supposi tione materiali q̃z personali. i

Secũda regula ē ista. Omnis t̃min⁹ cõmũis quẽ nullũ signũ p̃cedit: nisi signuz particulare supponit d̃termiate. uñ huius ppositiõis hõ ē al' tã subiectũ q̃z p̃dicatũ supponit determinate ⁊ si alicui istoꝝ adderet' signũ pticulare nõ ppter hoc ĩpedire tur suppositio ista. Suppõ cõfusa ē acceptio t̃mini cõmunit' psonalit' supponẽtis sub quo nõ cõtingit descẽder' disiũctiue ut tãtum hõ est risibilis. ly hõ stat cõfuse et non debet disiũctiue descendi: ut patebit.

Tertia diuisio ē ista. Suppositionũ psonaliũ cõfusaꝝ qdã ē ↄ̃fusa tãtũ: ⁊ quedã cõfusa distributiuã. 4ª diuisio est ista. Suppõnũ psonaliũ ↄ̃fusaꝝ tantũ q̃dã ē mobilis: ⁊ q̃dã imobilis. Suppõ psonalis ↄ̃fusa tãtũ mobilis ē acceptio t̃mini psõal'r suppõentis sub q̊ ↄ̃tigit descẽder' ad oĩa sua suppõita disiũcti: ut ois hõ ē al': ⁊ hec sũt omnia animalia: ergo omnis homo est hoc animal uel hoc animal: ⁊ sic de singulis.

Juxta quã suppositionẽ sit hec pria r̃gula. Cuiuslibet uniuersalis affirmatiue predicatũ si fuerit termin⁹ cõmũis deducto omni impedimẽto stat ↄ̃fuse tantũ mobilit': ut ois homo

ē animal . li aīal stat ɔfuse tātū mobilit᷑. dico si fuerit terminus cōmunis qa si foꝛt t᷑min⁹ discꝛ t⁹ staret discrete etiā dico sinē īpedimēto ad excludēdū alia signa: unde dicēdo omnis hō omne anial ē. ly animal ē pdi catū universalis affirmatiue ⁊ t᷑min⁹ cōmunis ⁊ tamē nō stat ɔfuse tātū sed distributiue: ut pa tebit. 2ª rª Cuiuslʒ exclusiue ꝑmi ordis cuius nota exclusio nis nō negat᷑ subiectū si fuerit t᷑inus cōis deducto omni alio ī pedimēto stat cōfuse tātū mobi l᷑r: ut tātū hō currit tātum hō ñ currit. utrobiqʒ supponit ly hō cōfuse tātū mobilit᷑. Sup positio psonalis ɔfusa tantū ī mobilis ē acceptio t᷑ini psona l᷑r cōiter supponētis sub quo nō cōtigit descēdere. sed si cō tigeret descēderet᷑ disiuncti: ut neccio hō ē aial . suppōit li hō isto mō q2 cū n᷑llo medio seq᷑ g⁹ neccio iˢ hō l᷑ iª hō ⁊ sic de sigl᷑is ē al᷑: q2 añs ē ue₂ ⁊ ɔñs f᷑m rñ si ɔtigeret dscēder descē deret᷑ iº mō. Huic suppōni annectunt᷑ r᷑gule. pª ē ista. Cu iuslibet cōdcōnalis affirmatiue de t᷑inis cōibus deducto īpedi mēto alterius signi quilibet il loꝝ supponit ɔfuse tātū imobi liter: ut si homo ē aial ē. tā li

hō q̄ʒ li aial stat cōfuse tātum īmobilit᷑. 2ª reª cuiuslibet re duplicatiue affirmatiue predica tū si fuerit capax cōfusionis ⁊ nō hūerit aliūde īpedimētum stat ɔfuse tātū imobil᷑r: ut soꝛ. īquātū hō ē aial . li aial stat il lo mō. 3ª reª Cuiuslibet mo dalis ī sensu cōposito habētis terminuʒ cōem nō distributū supponit iste terinus cōfuse tā tū īmobiliter: ut neccio hō ē ai mal. Impossibile ē hominē nō esse q2 nō licet descēdere ut pʒ

5ª dio ē ista . Suppōnum psonaliū distributiarū quedā ē mobilis ⁊ quedā īmobilis . Suppō personalis distributia mobilis ē acceptio terīni perso naliter supponētis sub quo cō tingit descēdere ad oīa sua sup posita copulātiue: ut oīs hō cur rit ⁊ isti sunt oēs homines: g⁹ iste hō currit ⁊ ista hō currit ⁊ sic de sigulis: q̄r cōclud tuꝫ q li hō stat cōfuse distributiue mo biliter . Isti suppositioni sunt ānexe iste r᷑gule. pⁱa ē ista c⁹ libet propōnis uniuersalis af firmatiue subiectum stat cōfuse distributiue mobiliter: ut oīs homo currit quilibet hō dispu tat: quodlibet aīmal mouetur. tam li homo q̄ʒ li animal stat distributiue mobilit᷑. Secūda

regula. Cuiuslʒ uniuersalis ne/
gatiue de cōsueto modo loquē
di tā subiectū q̄ʒ predicatum si
fuerit terminus cōis nō ipedi
tus supponit cōfuse distributiue
mobiliter: ut null⁹ hō ē asin⁹.
tā li hō q̄ʒ li asinus stat cōfuse
distributiue mobilr. Dico d̄ ꝯ
sueto mō loquēdi: qꝛ h⁹ ulīs
negatiue. Ōis homo aīal nō ē
nō stat li aīal quod ē p̄dicatuʒ
distributiue: sed cōfuse tantū.

Tertia regula. Cuiuslibʒ p
ticularis uel indefinite aut sigu
laris negatiue de consueto mō
loquēdi p̄dicatū si fuerit t̄inus
cōis deducto ipedimēto alteri
us signi stat cōfuse distributiue
mobilit̄: ut aliquis hō nō ē asi
nus: aīal nō ē lapis: sor. nō ē
capra. Jn his oibus predicata
stāt cōfuse distributiue mobl̄r.
Adueniēte tn̄ ipedimēto alteri
us signi nō sic starēt. Unde di
cēdo sor. nō ē ois hō n̄ suppōit
li hō ꝯfuse distbutiue sʒ detiate
ut ondetur. Quarta regula
Cuiuslibet exclusiue affirmatiue
primi ordinis p̄dicatū si fuerit
termin⁹ cōis deducto ipedimē
to alterius signi supponit cōfu
se distributiue mobil̄r: ut tantū
aīal ē hō li hō suppōit illo mō

Suppō p̄sonalis distributiua
imobilis ē acceptio termi cōis
p̄sonalit̄ supponētis sub quo n̄
ꝯtigit descēdere sed si cōtigeīt
descēderet̄ copulatiue: ut neccio
ōis hō ē aīal li hō sic supponit
quoniā nō sequitur cum debi/
to medio: ergo neccio iste hō
est aīal ⁊ sic de singulis: qꝛ aīs
ē uerū ⁊ cōsequēs falsum.

Juxta supponē istā sit pria
hec regula cuiuslibet conditi/
onalis de t̄mio distributo sup
ponit t̄inus cōfuse distributiue
imobil̄r i ordine ad totā cōdi
tionalē: ut si oē animal currit
ōis hō currit. tā li hō q̄ʒ li aīal
stat distributiue imobl̄r: qꝛ n̄ lʒ
d̄scēdeꝛ: ⁊ hoc i ordie ad totaʒ
conditionalē.

2ª rᵃ. Cui⁹libʒ exceptiue p̄pe
tā affirātiue q̄ʒ negatiue illd̄ a q°
fit exceptō stat ꝯfuse distributi
ue imobil̄r: ut ōis hō p̄t̄ sortē
currit. Nullū al̄ p̄t̄ hoīe ē rō
nale: tā li hō q̄ʒ li al̄ stat distri
butiue imobil̄r qꝛ n̄ lʒ d̄scēdeꝛ.

3ª rᵃ. Cuiuslʒ modalis i sē
su ꝯposito hn̄tis terminū distri
butū supponit terminus ille cō
fuse distributiue imobl̄r: ut ne
ccio ōis hō ē aīal: omnē hoīeʒ
cē aīal ē scitū a me: qꝛ nō licet
d̄scēdeꝛ: uextn̄ si alū possit de
scēdi. hoc erit gratia matie qꝛ
forte oppositū consequentis re
ugnabit ātecedenti.

p Ro maiori euidentia dictorum ponede sut aliique regule termino rum uim confundedi habetiu: quaru prima e ista. Omne signum uniuersale affirmatiuuz terminum sequentem se imme diate confundit confuse distri butiue mobiliter et mediate sequentem si fuerit terminus capax sue confusionis confundit confuse tatu: silr deducto impedimeto alterius signi: ut ois ho e al aut ois ho al n e. utro biqz suppoit li ho distributiue et li animal confuse tantuz.

Et notater dicitur si fuerit capax confusionis primo ppt terminos singulares qui non possunt comuniter supponere. Secundo propter tales propo sitiones. uidens omnez hoine e animal. Asinus cuiuslibet ho minis currit. nec li animal nec li currens cofunditur: quia no graditur uirtus signi usqz ad p dicatum ex quo e ps subiecti.

Dicitur secundo deducto impedimento alterius signi quia in ista propositione non omnis ho e aial n suppoit li ho distri butie sz determiate p una regla ptinete ad hac matia uz qcqd mobilitat imobilitatu imobili tat mobilitatu. i. qolibz signu hns ui distribuedi alique tmi nu si ipz repit no distributu fa cit ipsu stare distributie: et si ipz repit distributu facit eu star n distributie. i. determinate ul confuse tatu. Exeplu pmi subiectu hu ius ho currit stat no distributie io adueiete signo ulri stabit di stributie dndo ois ho currit. Et qa ia stat distributie io ad ueniete ao sigo ogrue stabit no distributie uz n ois ho currit.

Ite notadu q si duo siga af firatiua cadat sup eude tminu faciut illu stare detmiate: ut tu differs ab oi hoie. Et si unu fuerit affirmatiuu et reliquu ne gatiuu iterz faciut ipsu star de tmiate: ut tu no differs ab ho mie: n qlibet ho currit. et si a/ bo sit negatia et imediate cadat sup eude faciut illu stare deti nate: ut n nlls ho currit. Si at mediate cadat ita q mediet ter nus distributus faciut illu stare ofuse tatu: ut nlls ho n currit. pz q li curres stat ofuse tatu qa ius po equalz isti qlz ho cur rit ubi li curres stat ofuse tatu. Silr dndo n aliqs ho n e aial suppoit li al ofuse tatu: ut pz p sua equaletem. uz qlibz ho e aial: ubi li animal stat ofuse tatum. Secuda rgula est ista. Omnia signa negatiua no ipe

dita cõfũdũt ↄfuse distributiue mobilr tã terminũ seqntẽ me diate q̃ʒ imediate dũmõ fuerit capax sue ↄfusiõis: uerbi gr̃a ñ hõ currit: null⁹ hõ dispũtat tã subiectũ q̃ʒ p̃dicatũ stat ↄfuse distributie mobilit. Sed ĩ ista asinus nulli⁹ hõis ẽ aĩal li al' nõ stat distributie qa nõ capit ↄfusionẽ a sig° propt limitatõ nẽ factã a subiecto cui⁹ ẽ pars Tertia reª ẽ ista. Oĩs ↄparati u⁹ gªd⁹ ⁊ suplatiu⁹ ita: sicut: ⁊ q̃ʒ differt. aliud: ⁊ ñ idẽ ⁊ iª uerba careo ⁊ ĩdigeo ↄfũdunt distributie mobilr t'minũ seqn tẽ imediate capacẽ istius cõfu sionis: ⁊ oĩ alio ĩpedimẽto de ducto: ut tu es fortior hõie: tu es fortissi⁹ hõinũ: tu es ita for tis sicut aliquis hõ: tu drs ab hõie: tu es aliud ab hoĩe: uel ñ idẽ hõini: ego careo uel indi/ geo pecũia. Jn oĩbus istis stat distributie mobilr t'in⁹ seqns signa nõiata. Sed notãdũ est q̃ cõparatiu⁹ gradus cõfũdit ↄfuse distributiue mobilr t'mi nũ a se rctũ ex nãta ↄpatõnis. Ablatiuũ ãt rectũ ex nata ex/ cessus ↄfũdit ↄfuse tãtũ: ut ego sũ maior te lõgitudĩe uni⁹ bra chii. supponit li lõgitudĩe ↄfu se tãtũ. Jtẽ nullus hoꝝ t'inoꝝ cõfundit distributiẽ nisi termi nũ a se rectũ a pte post: unũ dñ do hõie est fortior equ⁹ al' ab hõie drt asinus nõ supponit li equ⁹ nec li asinus distributie sed solũ determinate. 4ª re/ gula Dictio exclusiua cõfun/ dit ↄfuse tãtũ mobilr t'inum cõem imediate sequẽtẽ se ⁊ me diate seqntẽ ↄfuse distributiue mobilr: ut tãtũ homo ẽ aĩal li homo suppõit ↄfuse tãtum mobilr: ⁊ li al' distributie silr.

Quinta reª. Dictio exce/ ptiua cõfũdit suũ casuale si ẽ t'i nus cõis cõfuse tãtũ mobilit: ut nullũ aĩal preter hominem currit. Oẽ animal preter hõi nẽ currit. li hominẽ stat cõfuse tãtũ mobilr. 6ª reª Dictõ r̃ duplicatia suũ cãsale ↄfũd't ↄ fuse tatũ mobilr ⁊ p̃dicatũ ↄ fuse tãtũ imobilr: ut for. ĩ quã tuʒ homo est animal. li homo stat cõfuse tantũ mobilr. ⁊ li al' imobilit: qa sub p° ↄtigit disiuncti descẽder ⁊ ñ sub 2°.

7ª reª termini cõcernẽtes a ctũ mẽtis: ut scire credere dubi tare ⁊ hu⁹mõi ↄfũdũt confuse tantum mobiliter. Exemplũ Ego scio aliquã ꝓpositionẽ. li propõnem stat confuse tãtũ mobiliter qa bñ seqt ego scio aliquaʒ propõnem: ⁊ ille sunt oẽs ꝓpositiones: g° scio illã

uel illā:uel sic de singulis. 8a regula oīa aduerbia nūeralia: ut bis ter q̄r ꝛ hui⁹mōi ꝯfūdūt ꝯfuse tātū mobil'r t'minū seq̄n tē se:ut bis comedi panē ter po tasti uinū: supponit li panē ꝛ li uinū ꝯfuse tātū mobil'r. Nā si cut illa uice ꝛ illa uice cū iteru ptione tp̄is comedi panē:ita il lū uel illū panē. 9a re.a Ter ni modales nōialiter ꝛ aduer bialiter sūpti in sensu ꝯposito confundūt confuse tātū imobi liter oēs terminos cōes nō di stributos uel sequāt' uel p̄cedāt ut necessario hō ē al': ꝛ hoīez eē aīal ē necessariū. Decia regl'a. Ista uerba icipit ꝛ desi nit confundūt terminū seq̄ntez cōem nō distributū ꝯfuse tātū imobilit': ꝛ li imediate i eis iclu sū mobil'r:ut tu icipis uel desi nis scire aliquā p̄pōnē: li p̄po sitionē stat ꝯfuse tātum imobi liter:qa nō licz descēdere: ꝛ li p̄pōnē i ista imediate añ hoc sciuisti aliquā propositionem stat confuse tātū mobiliter:sed hec clare intelligēt' uiso tracta tu de probationibus termioꝝ.

Undecia regula. Ista uerba p̄mitto debeo obligor ꝯfūdūt ꝯfuse tātū imobl'r:ut p̄itto tibi ꝺnariū li ꝺnariū stat imobl'r: qa ñ lz descēder'. 12a re.a ē i⁹ nota ꝯdcōis ꝛ rōis oēs suos t'i nos cōes ñ distributos ꝯfūdūt ꝯfuse tantum imobil'r: ꝛ hoc i ordīe ad ypotheticā:ut si hō ē al' ē.hō currit:ergo aīal currit Notādū p⁹ q̄ licet null⁹ t'inus distributiuus hēat ui supra t'i nū p̄cedētē tñ hñ hēt ui supra illū t'minus cōfusiu⁹ cōfuse tā tū:ñ tñ quilz sz solū ille q̄ idif ferenter añ se ꝛ post se determi nat cōpositionē uerbalē:unde illi t'ini oīs null⁹ ꝛ huiusmodi nō ꝯfundunt aliquē t'minū p̄ce dentē:qa i q̄lz istaꝝ aliq̄s hō omne aīal est:aliq̄s hō nullus aīal ē. supponit li hō det'mia te. Sil'r nec ista uerba icipit l' desinit uel promitto:qa dn̄do hō incipit esse aut ꝺenariū pro mitto:tāz li hō q̄z li ꝺenarium stat determinate. Sed dicendo hominē esse aīal⁹ē scitum a me aut hominē nō esse ē īpossibile uel hō ē al' necēio: supponunt oēs illi t'i cōes ꝯfuse tātū lz p̄/ cedāt. ꝛ hoc iō qa illi t'i facien tes sensū compositū uel diuisū ita det'minat cōpositionē añ se sicut post se: ꝛ ita ꝯñter dicatur ꝺe nota rōnis ꝛ ꝯditōnis q̄ cō fundunt ante se. 2o notādū q̄ t'minus hñs solum uim con fundendi cōfuse tātū nō ipedit distributionē t'mini lz iterdū

ĩpediat ei⁹ descēsũ uerbig.ª oñ do oĩs hõ ē al'. li hõ stat distributiue: ⁊ ita stat oñdo neccio oĩs hõ ē aial: sed ē dria qa in pria stat mobil'r ⁊ i 2ª imobil'r ppt' aduētũ t'mini modal'. Dico igit' q₉ oēs t'mini hñtes solã ui ꝯfundēdi t'minũ imobil'r ĩpediũt descēsũ: ⁊ ita imobilitãt Sed alii habētes solã ui cõfundēdi cõfuse tãtũ mobl'r ñ impediũt descensũ: ⁊ ita nõ imobilitant. unde seqtur. Scio oēz ppõnē: ⁊ iste sũt oēs propõnes: ergo scio istã ⁊ scio illã: ⁊ sic d' singl'is. 3º est notandũ q₉ si duo sig.ª distributiua cadũt sup aliquē terminũ: quoꝝ nõ qꝫlibet p se sũptũ caderet distributie sup eũdē terminũ nullũ illorũ ĩpedit reliquũ. uez. gª Oĩs hõ cē aial ē li aial stat distributie nõ obstãte q₉ p̄cedãt duo sig.ª distributiua: qa primũ per se sũptuz nõ distribueret li al' sed faceret ipsũ stare cõfuse tantũ. Sil'r omnis hõ nõ aial ē: ⁊ ita dicēdo a sorte differt oĩs hõ supponit li hõ distributie ñ obstante q₉ p̄cedãt duo signa: qa p̄mũ sũptũ sine ho nõ distribueret li hõ oñdo a sorte dr't hõ qa li d'rt nõ distribuit nisi t'minũ rectũ a parte post: ut dictũ ē. Nõ ꝯsil'i dico i ista tu es fortior q̃z hõ q₉ li hõ stat distributie nec primũ signũ ĩpedit: qa p se sũptũ nõ distribuit aliquē rectũ: ut declaratũ ē supra. Sed dicēdo null⁹ hõ nõ ē aial tu d'rs ab oĩ hoĩe: uel tu es albior oĩ albo: ĩpeditur distributio termini ultimi qa p̄cedũt duo sig.ª quoꝝ qꝫlibet sie alt'o distribueret t'minũ illũ q̃z ⁊c.

De suppõe relatiuoruz seqt' ptractaĩ ubi q̃dã diuisiões sũt p̄mittēde pª ē ista. Relatioꝝ q̃dã sũt relatiua sbē: ut q q̃ qd: ⁊ q̃dã accñtis ut talis q̃lis tãtus q̃nt⁹ ⁊ sil'ia.

2ª diuisio ē ista. Relatiorũ sbē q̃dã sũt idētitatis: ut q iste ille hic ⁊ is: ⁊ q̃dã d'rsitatis: ut alius alt' reliq⁹ ⁊ h⁹mõi. 3ª diuisio ē ista. Relatiuoꝝ idētitatis q̃dã sũt r'ciproca: ut sui mei tuus sui⁹: q̃dã nõ reciproca: ut ille ipe ⁊ dio. 4ª h⁹mõi ē ista relatioꝝ reciprocorũ q̃dã sũt possessiua: ut tu⁹ su⁹: ⁊ q̃dã nõ possessiua ut se. Quinta diuisio ē ista. Relatiuoruz accñtis quoddã ē idētitatis: ut talis ⁊ tantus: ⁊ q₉dam diuersitatis ut aliusmodi.

His diuisionib⁹ p̄missis sit hec pria regula. Relatiuum diuersitatis substãtie ⁊ relatiuuz possessionis ñ supponũt pro 1º

ꝑ q° suū añs.ex^m pmi duoꝝ ꝯ
dictorioꝝ unū ē uerū ⁊ ꝛliquū
ē falsū. pꝫ ꝙ ꝑ alio suppōit li
unū ⁊ ꝑ alio li reliquū.ex^m si
aliqs hō currit ⁊ su⁹ asinus ia
cet.suppōit añs ꝑ hōie ⁊ r̄l'm
ꝑ asino. 2ª rª ē ista. Relati
uū idētitatis ñ possessiuū sēper
suppōit ꝑ eo ꝑ q° suū añs in
ꝯpatione tñ ad alterū ex̄mo
rū. Ex^m de relatio idētitatis
nō r̄ciproco:ut aliqs hō currit
⁊ ille disputat.suppōit li ille ñ
absolute ꝑ aliquo hōie:sed ꝑ
aliquo hōie currēte iō nō sigi
ficat Ɨa ps absolute ꝙ aliquis
hō disputat:sꝫ ꝙ aliqs hō cur
rēs disputat. Sil'r hui⁹ copl'a
tīe aliqs hō ē latro ⁊ tu es ille
ñ significat Ɨa ps p̄cise ꝙ tu es
aliqs hō:qa tunc illa copulati
ua eēt uera:sꝫ ꝙ tu es aliqs hō
q ē latro. Ex q° seqt̄ ꝙ hec ē
falsa aliqs hō ē al' ⁊ asin⁹ ē il
lud:qa 2ª ps significat aff'tiue
ꝙ asin⁹ ē al' ꝙ ē aliqs hō:⁊ p
ideꝫ hec ē fl'a aliqs hō ē sor ⁊
pla.ē i° sꝫ h° ē ṽa aliqs hō ē
sor ⁊ pla.ñ ē ille:qr pla.aliqs
hō q ē sor ñ ē.ēt iª ē ṽa aliqs
hō ñ ē sor ⁊ pla.nō est ille:qa
plato cicero nō ē.⁊ cicero ē ali
quis hō q non est sor.

Jtem cōcedit̄ ꝙ aliqs hō nō
ē sor.⁊ plato ē ille qa plato ali
qs hō q nō ē sor.ē quōiā pla
to ē ipemet q nō ē sor. Exēplū
ꝺ relatio idētitatis reciꝑco:ut
omnis hō uidet se.supponit ly
se ꝑ omni hoīe nō absolute sic
itelligendo oīs hō uidꝫ oēꝫ
hoīeꝫ:sꝫ r̄ferēdo singl'a singl'
ut i° hō uidꝫ se ⁊ i° hō uidꝫ se
⁊ sic de singl'.

Sil'r dicat̄ ꝺ iª oīs hō hn̄s fi
liū diligit illū. 3ª regula ē
ista. Relatūꝫ idētitatis accn̄tis
semp suppōit ꝑ simili ul' eq̄li
illi ꝑ quo suppōit suū añs:ṽgª
sor.ē alb⁹ ⁊ talis ē pla.ul' sor.
ē alb⁹ q̄lis ē pla.suppōit ꝛlāti
uū ñ ꝑ sor.sꝫ ꝑ sil'i sor. Sil'r
i iª sor.ē bicubit⁹ ⁊ tāt⁹ ē pla.
suppōit relati^m ꝑ eq̄li sor. 4ª
rª ē ista. Relatiuuꝫ dr̄sitatis
accn̄tis sēp suppōit ꝑ dissil'i il
li ꝑ quo supōit suū añs:ut ci
gn⁹ ē albus ⁊ ali⁹mōi ē coru⁹
Ex qbus duab⁹ regulis seqt̄
5ª uꝫ ꝙ relatia accn̄tiū tā idē
titatis q̄ꝫ dīsitatis supponūt ꝑ
a° a suppo° sui añtis. pꝫ regu
la ex exemplis.

X q° patuit ꝑ qb⁹ ꝛla
e tia supponūt r̄stat oñ
dere eorūdē mōs sup
ponēdi.sit g° hec pª 2ª Rela
ti^m dīsitatis sbē ñ sēp suppōit
eoꝺ mō sic suū añs sꝫ Ɨꝫ exigē
tiā sui sigi l' sit⁹. Uñ alñ suppo

nĩt eo᷒ m⁹ ut un⁹ hõ currit ⁊ a
li⁹ disputat. Oĩs ꝓpositõ uera
ẽ necessaria ⁊ oĩs alia ẽ ĩpossi
bil'. In prĩa añs ⁊ relatiuũ sup
ponũt determĩate ⁊ in 2ᵃ ꝯfuse
distributiue. Aliquãdo añs sup
põit magis cõfuse ꝙ̃ suũ ꝛl'ꝫ ut
oĩs cõditional' uera ẽ necessaria
⁊ alia ẽ ĩpossibil'. suppõit añce
dẽs distributiẽ ⁊ r̃l'ꝫ detẽmĩate
Aliqñ e ꝯuerso r̃lꝫ diuersitatis
substãtie suppõit ꝯfusi⁹ ꝙ̃ suũ
añs: ut aliqs hõ ẽ niger ⁊ nl'l⁹
ali⁹ ẽ alb⁹ añs suppõit detẽmĩa
te ⁊ ꝛ̃l'ꝫ distributiẽ. Sil'r aliqs
hõ legit ⁊ tantuꝫ ali⁹ disputat
ꝛ̃l'ꝫ ꝯfuse tantuꝫ ⁊ añs detẽmĩa
te. 2ᵃ reg. ẽ iᵃ. Omẽ ꝛ̃l'ꝫ idẽti
tatis sbẽ ĩ eadẽ cathegorica sui
añtis sẽp suppõit eo᷒ mõ sicut
suũ añs. ꝓbat' iductiẽ ut oĩs hõ
q currit mouet'. ꝛ̃l'ꝫ suppõit ꝯfu
se distributiẽ: ⁊ ĩ ista oĩs hõ ẽ a
nimal qᷓ ẽ rõnale suppõit ꝯfu
se tãtũ: ⁊ ĩ ista hõ q disputat le
git suppõit detẽĩate: ⁊ ĩ ista sor
q currit ñ sedet suppõit ꝛ̃l'ꝫ di
screte. Idẽ ẽ iudiciũ de ꝛ̃ciꝓcis
tã possessiuis ꝙ̃ nõ possessiuis:
ut oĩs hõ uidꝫ se. ly se stat ꝯfuse
distributiẽ. Et ĩ ista aliqs hõ
diligit filiũ suũ. ly suũ stat detẽ
mĩate. ⁊ ĩ ista pat' sor. uocauit il
lũ li illũ stat discrẽte. Ex ista. 2ᵃ
seqtur prima ꝯclusio ꝙ aliq̃ est

ꝓpõ ul'is affirmatiua hñs ꝑcise
unũ sig⁹ cui⁹ predicatum stat
cõfuse distributiẽ: ut qlibet hõ
ẽ ĩpemet. 2ᵃ ꝯcl'o ẽ ista. Sig⁹
ul'e affirmatiuũ ita habet uim di
stribuẽdi a parte ꝑdicati sicut
a ꝑte subiecti. 3ᵃ ꝯ⁹ aliq duo
sũt t'i cões seqntes sig⁹ ul'e af
firmati⁹ nõ ĩpeditũ ꝑ ali᷒ sig⁹
q⁹rũ remotiorẽ distribuit: ⁊ ñ
ꝓpiqorẽ pꝫ: ut oĩs hõ ẽ uidẽs
se ubi li se stat cõfuse distributi
ue: ⁊ li uidẽs ꝯfuse tãtũ. Et si
cõtra istas ꝯclusiões adducãt'
rᵉ ꝑcedẽtis capl'i dicat' ꝙ ille
reᵉ ĩtelligãtur extra matiã re
latioꝝ. Cõtra istã r̃gl'ã argui
tur: quoniã dato ꝙ li se distri
buat' ĩ dicta ꝓpõe seqt' istã cõ
sequentiam fore bonã. Omnis
homo uidet se: ergo omnis
homo uidet omnẽ hominẽ. dr̃
ꝙ stat distributiue nõ absolu
te sed referẽdo singl'a singl'is
uꝫ. iste hõ uidet se ⁊ iᵉ hõ ui-
det se: ⁊ sic de singulis. Ex q⁹
ĩfero istã cõsequẽtiã non uale
r̃ tãtũ sor. uidet se: g⁹ oẽ uidẽs
se ẽ sor. qr li se ĩ prĩa suppõit
discrete ⁊ in ꝛ̃a distributiue. sꝫ
bñ seqt' ergo omne uidẽs sor.
ẽ sor. 3ᵃ ꝛ̃gl'a ẽ ista. Omne
r̃l'ꝫ idẽtitatis substãtie ypothe
tice r̃latũ ad suũ añs supponẽs
ꝯfuse tãtũ ñ supponit eodẽ mõ

sed determinate hn̄do r̄spectū ad totā cōpōem sui an̄tis: ut ōis hō est al' ꝛ istud ē rōnale. rl'ꝫ stat determiate: ꝛ iō ꝭa pars est fl'a ꝛ sigificat assertiē ꝙ al' qd̄ ē ōis hō ē rōnale qd̄ ē falsū: qr nullū ē aial qd̄ ē ōis homo Silr ista ē falsa. Ego indigeo oculo ad uidēdū ꝛ illo idigeo qr nl'lo ocl'o idigeo ad uidēdū ubi ē aduertēdū ꝙ li idigeo cū suo gerū° ꝯfūdit ꝯfuse tātū: ꝛ sic i° ꝯfūdit ꝯf distribu. 4ª r'ª ē ista. De rl'ꝫ idētitatis sbē ypothetice ilatū ad suū an̄s sup ponēs discrete determinate uel di stributie suppōit eodē m° sicut suū an̄s hn̄do respectū ad totā ꝯpōnē sui an̄cedētis uel ad al teꝝ extremoꝝ. Jdeo cōcedit ꝙ libet istaꝝ aliqs hō ē ꝛ tu es i° ꝛ aliqs hō ē ꝛ tu nō es i°. 2ª n̄ sigificat ꝙ tu nō es aliqs hō q ē: sed ꝙ tu aliqs hō q ē nō es. ꝛ hoc ē ueꝝ. unde nō sēp ē lici tū loco relatiui ponē suū an̄s nisi seruet eadē suppō. Jtē seqt ꝙ i° ē falsa aliqs hō ē ꝛ qlibꝫ hō ē i°: qr ex q° li i° stat det'i nate: ꝭa pars sigificat ꝙ aliqs hō ē qlꝫ hō. sed ꝯcedit ꝙ qlꝫ hō ē al': ꝛ idē ē risibilis: qr r̄ latiuū distributū nō r̄fert i cō patōe ad totā ꝯpōnē: sed soluꝫ ad alteꝝ extrēoꝝ nō distribu

tū uero bn̄ refert an̄s habēdo r̄spectū ad totā ꝯpōem. Ex iª regl'a seqt p° iª ꝯcl'o ꝙ aliq̄ est ul'is affirātia hn̄s solū unū si/ gn̄ᵘ: cᵘpdicatū ē terminus cōis ꝛ nō stat ꝯfuse tātū sꝫ detiate. pꝫ de predicato ꝭe ptis huius copulatiue aliquis homo ē ꝛ q libet hō ē ille. 2ª ꝯclusio si/ gnū ul'e affirmatiuum nō ipe ditū p aliq̄ sigᵘ nō ꝯfūdit ꝯfu se tātū t'inū cōeꝫ mediate seqn tē i eadē cathegorica: nec hoc ē icōueniēs: qr hoc nō ē rōe sigi sꝫ ilatiui nō potētis icipe cōfu sionē illā ppt' depēdētiā quā hēt ad suū an̄s. Et ita nulla i starū cōclusionū aut p̄cedētiū ē contra regulas alterius capi tuli: qr aut ipeditur signū: aut t'inus nō ē capax ꝯfusiōis. 5ª regl'a ē ista. Rel'm accn̄tis siue idētitatis siue diūsitatis nō sēp suppōit eodē mō sicut suū ātecedēs: sed ꝭm exigētiā sui sigi l' situs: ūde aliquādo sup/ ponit eodeꝫ mō: ut aliqs hō ē albus ꝛ talis est equus: ōis hō alb⁹ legit ꝛ nl'l⁹ talis disputat. Aliqn̄ suppōit an̄s magis ꝯfuse ut oē albū currit ꝛ tale dispu/ tat. aliqn̄ eo° rl'm suppōit ꝯfusi⁹ ut aliqs hō ē alb⁹ ꝛ nl'l⁹ coru⁹ ē tal'. Aliqs hō ē niger ꝛ qlꝫ e thiops ē tl' i q̄lꝫ istaꝝ suppōit

añs detminate ⁊ rltm ĩ una di
stributiue ⁊ ĩ alia cõfuse tantũ.
idẽ ẽ iudiciũ ꝺ ꝛlatiõ diuersita
tis accñtis. suppõit. n. ĩterdum
cõfusi⁹ q̃ȝ suũ añs: ut aliqs hõ
ẽ niger ⁊ nõ hui⁹mõi ẽ coꝛu⁹.
6ᵃ. ⁊ ultĩa rᵃ. oẽ rltm mundi
suppõit eodẽ mõ sicut suũ añs
ĩtelligẽdo ꝺ mõ suppõẽdi ulri
ita ꝙ si añs suppoĩt matˀialitˀ
⁊ ꝛelm silr. Si psõalr ⁊ ꝛelm
similitˀ: ꝟgᵃ. hõ ẽ spẽs ⁊ istud ẽ
nomẽ. taȝ ꝛltm q̃ȝ añs suppõit
matˀialitˀ. sed dicẽdo hõ ẽ aĩal
⁊ ille est risibilis: tam ꝛltm q̃ȝ
añs suppõit psonalitˀ. R.ᵉ eꝛ
go supioꝛes ꝺ mõ supponẽdi
ꝛelatiuoꝝ ꝺbẽt ĩtelligi quo ad
mõs supponẽdi spãles ptinẽtes
ad suppõnẽ discꝛetã ꝺtĩnatã ꝯ
fusa tãtũ: aut distꝛibutiuã: ⁊ hec
ꝓ mã ꝛloꝝ dcã sufficiãt q̃ꝛ ꝛc.

i Aȝ ꝺ suppõe q̃ fit ĩ spcũ.
diuersorum temporum
penes ampliationẽ ⁊ ap
pellationeȝ expedit ptꝛactare:
unde ampliatio est acceptio tˀi
tpꝛalr sũpti ultra cõsigificatio
nẽ ꝟbi pncipalis l pticipij ei⁹
dẽ ꝓ cui⁹ diffitiõis declaꝛatio
ne pma rᵃ. sit hec. Oĩs tˀminus
supponẽs ꝛespectu ꝟbi ꝺ pteri
to l pticipij sui a pte añ ampli
atˀ ad supponẽdũ ꝓ eo qꝺ ẽ ulˀ
fuit: ꝟgᵃ. albũ fuit nigrũ: non
suppõnitˀ li albũ ꝓ eo ꝙ fuit al
bũ pꝛecise: aut solũ ꝓ eo qꝺ ẽ
albũ: sed disiũctim ꝓ eo qꝺ est
uel fuit albũ. Ex quo seqtˀ ue
ꝛitas istaꝝ ppõnũ. pria uirgo
fuit pgnãs. pȝ q̃ꝛ q̃ ẽ uiꝛgo aut
fuit uirgo fuit pregnãs. 2ᵃ. p
põ puer fuit senex qꝛ iᵉ. q ẽ uel
fuit puer fuit senex: nõ qdẽ qñ
fuit puer: sed postq̃ȝ fuit puer.
3ᵃ. ppõ albũ fuit qñ nullam
hũit albedinẽ. pȝ qꝛ id qꝺ est
uel fuit albũ fuit qñ nullam ha
buit albedinẽ: dato ꝙ nũc ali
qd sit albũ qꝺ cõtinue ãte hoc
fuit nigrũ. Consimiliter est di
cendum si fuerit participiũ pdi
catũ respectu uerbi ẽ: ut aliquis
hõ est mortuus. pȝ quia li hõ
suppõit pro hõie q est uel fuit.
⁊ significat ista propõ ꝙ aliqs
hõ qui ẽ uel fuit est mortuus.
Et cõceditˀ: ut prius ꝙ uiꝛgo
ẽ coꝛꝛupta: qꝛ ista q̃ ẽ uel fuit
uiꝛgo ẽ coꝛꝛupta. Secũda ꝛgla
est ista. Oĩs tˀminus supponẽs
a pte añ respectu uerbi de futu
ro uel sui participij suppõit ꝓ
eo qꝺ ẽ uel erit: ꝟgᵃ. homo ge
nerabitˀ: supponit subiectũ pꝛo
hõie qui ẽ uel q erit: ideo signi
ficat ista ꝓpositio ꝙ qui ẽ uel
qui erit hõ generabitˀ. Ex iᵃ.
regula seqtˀ ueritas istaꝝ ꝓpo
sitionũ. pria senex eꝛit pueꝛ. pȝ

q̃r qui est ł qui erit senex erit puer .2ª corrupta erit ꝟgo q̃ ē uł q̃ erit corrupta erit ꝟgo. 3ª ꝑpō ꝺcapitat⁹ cātabit q̄ꝛ q ē ł q erit ꝺcapitat⁹ cātabit. Idē ē iudiciū de suppōe ꝛ̄spectu sui pticipii ut hō ē gñrād⁹. Sigifi cat .n.1ª ꝑpō q̄ꝫ q ē ł q erit hō ē gñrād⁹.3ª ꝛ̄ª ē ista. Oīs ter minus supponēs a pte añ uel a pte post respectu hui⁹ uerbi cō tigit ł sui pticipii suppōit ꝑ eo qꝺ ē uel cōtigit eē: ut albū cō tigit eē nigrū ꝺnotat̃ q̄ꝫ id qꝺ ē ł cōtigit eē albū ꝯtigit eē ni grꝫ: ꝛ ita dicat̃ ꝺ ista seꝺntē cō tigēs ē curreꝛ. 4ª ꝛ̄gła ē ista. Omnis terminus supponēs a p te añ uel a pte post ꝛ̄spectu hui⁹ uerbi pōt uel sui pticipii aut t̃ mini ꝟbalis desinētis in bilis ł in bile suppōit ꝑ eo qꝺ ē uel potest eē: ut albū pōt esse nigꝫ denotatur q̄ꝫ illud qꝺ est uel potest esse albū pōt esse nigꝫ.

Ex ista ꝛ̄gula sequūtur ꝑpōi tiōes.ꝑma: Creans pōt esse de us: dato q̄ꝫ de⁹ nō c̄ret q̄ꝛ qꝺ ē creās pōt eē de⁹.2ª ꝑpō. Calīs simū pōt eē calī⁹: q̄ꝛ qꝺ ē ca lidissiū ł pōt eē calidis⁹ pōt es se calī⁹.3ª ꝑpō. īfimū pōt eē ī feri⁹: q̄ꝛ qꝺ ē īfimū ł pōt eē īfi mū pōt eē iferius. idē ē iudiciū ꝺ pticipiis ꝛ termino ꝟbali: iō ꝯcedit̃ q̄ꝫ genitū est generabile ꝛ corruptū ē corruptibile. pria sigificat q̄ꝫ illud qꝺ ē uel pōt eē genitū ē generabile. ꝛ̄a sigi ficat q̄ꝫ illud qꝺ ē ł pōt eē cor ruptū est corruptibile. Quin ta reg. ē ista. Oīs t̃s supponēs a parte añ uel a pte post respe ctu hoꝝ uerboꝝ icipit uel desit aut suoꝝ pticipioꝝ suppoīt ꝑ eo qꝺ ē aut icipit ł desinit eē: ut albū incipit uel desinit esse: ꝺnotat̃ q̄ꝫ illud qꝺ ē aut icipit uel desinit eē albū: icipit uel ꝺ sinit eē: ꝛ ita ꝺ pticipio dicat̃.

Sexta reg. ē ista. Oīs t̃s sup ponēs a parte ante uel a parte post ꝛ̄spcū ꝟbi ł pticipii hñtis naturā trāseūdi idifferēt̃ possi bile ꝛ imagiabile suppōit idif ferēter ꝑ eo qꝺ ē uel pōt eē ł imagiabile sicut sūt ista uerba Cognosco itelligo ꝛ h⁹mōi. Cū g° dr̃ rosam intelligo aut cognosco: denotat̃ q̄ꝫ rosā q̄ ē uel q̄ pōt eē uel ē imagiabilis ego itelligo ł cognosco: nō ita itelligit̃ illud ł cognoscit̃ qꝺ nō pōt eē: sicut illꝺ q̄ꝫ pōt eē: Intelligo ꝛ̄qꝫ chimerā ł mō tē aureū quorū nullū pōt esse. Et itelligit̃ hec regula ꝺ t̃ino recto a pte post a uerbo actio ł de recto a pte añ a uerbo pas sio siue ꝑpōatur uel postpōat̃.

Ex p̄dictis ꝛ̄głis seq̄t̃ p° q̄ꝫ

a ẽtio adiacẽte ad 2ᵐ adiacens cū predicato ꝑticipio āpliatiuo ñ ualet argᵘ: uñ ñ seqꝛ adā ē mortuꝰ gᵒ adā ē: āti xp̄s ē futurus: gᵒ āti xp̄s ē. 2ᵒ seqꝛ ꝙ iᵃ nō est bōa cōuersio āti xp̄s ē futurus: gᵒ aliqđ futuꝝ ē āti xp̄s qr i ante suppōit li āti xp̄s ampliatiue ꝛ i ꝯnte ñ: iō deberet sic ꝯuerti aliꝗ futuꝝ ē uel erit āti xp̄s. 3ᵒ seqꝛ ꝙ iᵉ sillogismus nō ualet. Oē futuꝝ ē: āti xp̄s ē futurus: gᵒ āti xp̄us ē: qr in cōclusiōe nō suppōit li āti xp̄s āpliatiue: ut in miori: ꝑptea minor debebat eē talis āti xp̄us ē aliqđ futuꝝ ubi li futuꝝ teneꝛ nominaliter sicut in maiori ꝛ nō ꝑticipialiter quarꝫ ꝛc̃.

a

Ppellatio ē acceptio tᵢ i ꝑpōe h̄ntis respectū ad naturā uerbi uel ꝑticipii eiusdē: ut aliqs hō ē. li hō supponit pro hoīe ꝛ nō ꝑ quolibet hoīe īdifferēter: sꝫ solum pro hoīe q est: ut gᵒ clarius ītelligaꝛ hec diffinitio notādū ꝙ appellatio sic diuidiꝛ: qᵒ mā aliq̄ uocaꝛ appᵒ. ꝑris aliq̄ āpliatōis ꝛ tῖa forē. Appellatio tp̄is ē acceptio tᵢ ī ꝑpōe ꝑ aliquo uel ꝑ aliqbus ſm solā cōsigificatiōnē uerbi uel ꝑticāpii eiusdē: ut albū fuit nigrū: i licet li albū suppōat pro eo qđ est uel fuit albū: tñ li nigꝝ nō suppōit nisi pro eo qđ fuit nigꝝ: ꝛ uerbū eiusdē cōsigificat solūmō ꝑteritie: iō li nigꝝ appellat solū tēpus preteritū.

Prima regula. omnis terminꝰ supponēs respectu uerbi de p̄senti nō āpliatiui nec distracti per participiū ampliatiuū appellat tempus p̄sēs: ut hō est aīal uel soꝛ. currit: quilibet illorū tā a parte subiecti ꝙꝫ p̄dicati suppōit solūmō ꝑ eo quod ē.

Secūda regula ē ista. Oīs terminꝰ seqns uerbū āpliatiuū ꝑtiti tp̄is solūmodo uel futuri appellat tēpus preteritū aut futurū ut hoc fuit albū ł hoc erit nigrū. suppōit li albū in p̄ma ꝑpōe ꝑcise ꝑ eo ꝙ fuit albū ꝛ ī 2ᵃ precise ꝑ eo ꝙ erit nigrū.

Appellatio āpliatōis ē acceptio termini ampliatiue sūpti limitati per terminum āpliatiuū precedētē: ut hoc potest esse albū. supponit li albū ampliatiue a parte post sicut a parte añ: sꝫ a parte ante nō appellat a ꝑte uero post appellat supple āpliatione. Pᵃ rᵃ ē ista. Oīs tᵢs seq̄ns aliꝗ istorū v̄boꝝ īcipit uł dsit ł aliꝗ suoꝝ ꝑticipioꝝ appellat āpliatōeꝫ: v̄ gr̄a soꝛ. īcipit eē albꝰ. suppōit li albū ꝑ eo qđ ē ł incipit esse albū: sed po/

sitũ a pte ante ñ appellat: a pte uero post appellat ꝓpt̃ limitatiõe t̃ri ãpliatiui p̃cedẽtis. 2ª reg̃la. Oĩs t̃s seq̃ues aliquod istoꝝ uerboꝝ põt ↄtigit aut aliq̃d suoꝝ participioꝝ appellat ãpliatione ipoꝝ: ut h°. põt uel cõtigit eẽ albũ: ãpliat̃ li albũ ita a pte post sicut a pte ãte ⁊ a pte post appellat ãpliatõez istoꝝ uerboꝝ propter limitationẽ ipsoꝝ quã nõ appellat a pte añ ex quo nõ limitat̃. Appellatio forme ẽ acceptio t̃i i ꝓpõe limitati p termĩnũ p̃cedentem cõcernentem actum mẽtis ut ĩtelligo hominẽ. appellat suam formã qr sigĩficat suũ sigĩficatũ sub rõe eiusdẽ propt̃ limitationẽ factã a termĩo ↄcernente actũ mẽtis: iõ p illã ↄnotat̃ q̃ ego ĩtelligo aliqd sub ratione q̃ hõ. Ex p̃dicta diffinitõe seq̃tur ueritas triũ cõclusionũ. p². ↄc̃lo ẽ ista. patrẽ meũ cognosco ⁊ tñ nõ cognosco patrẽ meũ: ꝓbatur ⁊ pono q̃ sor. sit pat̃ me⁹ quẽ bene cognoscã nesciã tñ an sit pater me⁹ ł ñ. ĩmo pono q̃ nõ ↄsiderẽ de patre meo utrũ talẽ habeã uel ñ. Isto põito patrẽ meũ cognosco ñ tñ cog°sco patrẽ meũ: qꝛ ñ cog°sco aliqd sub rõe q̃ p̃r me⁹. 2ª ↄ°. sor. uolo uidẽ ⁊ tñ nolo uidẽ sor. ꝓbat̃ pono q̃ sor. sit ĩmic⁹ me⁹ ita q̃ nollẽ uidẽ ipz ⁊ pla. sit aĩc⁹ me⁹ sitq̃ sor. existẽti corã me quẽ credã eẽ pl. Isto posito sor. uolo uidẽ qꝛ huc q ẽ sor uolo uidẽ ex eo q̃ puto ipz eẽ pla. ⁊ tñ nolo uidere sor. qr nolo uidere aliqd sub rõe q̃ ẽ sor. 3ª ↄ°. ꝓpõnẽ ypotheticã scis: ⁊ tñ nescis aliq̃z ꝓpõez ypotheticã ꝓbat̃ ⁊ põo q̃ credas sitq̃ nł̃lã eẽ ypotheticã sit tñ aliq̃ ypothetica q̃s credas esse cathegoricã scien⁹ sigĩficatũ e⁹. Isto posito aliquã ꝓpõnẽ ypotheticã scis qꝛ illõ q̃ ẽ ꝓpõ ypothetica scis ⁊ tñ ñ scis aliq̃z ꝓpõnẽ ypotheticã qꝛ ñ scis aliqd sub roe q̃ ẽ ꝓpõ ypoth͛tica. Et ↄñt ↄcedit̃ q̃ ꝓpõnẽ affirmatiuã credo: ⁊ tñ ñ credo ꝓpõnẽ affirmatiuã. Et ita d̃ ĩfinitis q̃ꝝ q̃lz ex p̃oib⁹ põt v̓ificari.

Consequntia ẽ illa⁹ ↄñtis ex ãnte: ut hõ currit: g°. al' currit: añs uoco ꝓpõnẽ p̃cedẽtẽ notã rõis: ut hõ currit: ↄñs v̓o illã q̃ seq̃t: ut al' currit: ⁊ notã rõis nõĩo li g°. ⁊ li igit̃ ꝓ hui⁹ diffinitõis declaratõne sit hec pria dio. Cõseq̃ntiaꝝ aª bona alia mala. Cõsequẽtia bona ẽ i⁹. c⁹ oppo⁹ ↄñtis repugnat ãñti: ut tu es hõ: g°. tu es al'. nã hec duo repugnãt: tu es hõ ⁊ tu non es al': iõ ista ↄña

fuit bona. Cõsequẽtia mala ẽ illa cuius ɔ̃dictoriũ ɔ̃ntis stat cũ añte: ut tu es hõ: g° tu sedes nã hec bñ stãt simł tu es hõ ⁊ tu ñ sedes. iõ illa ɔ̃ña ñ ualuit.

2ª diõ ẽ ista. ɔ̃ntiaꝝ bonaꝝ alia forãlis: alia matialis. Cõseqñtia bõa ⁊ forãlis ẽ illa c⁹ ɔ̃dictoriũ ɔ̃ñtis forãłr ĩpugnat añti: ut tu curris: ergo tu moueris. Uoco illa forãłr ĩpugnãre q̃ nõ sẽ imagiabilia: stare sił absq3 ɔ̃dcõe: ut tu curris ⁊ tu ñ moueris. ɔ̃ña bona ⁊ maťialis ẽ illa c⁹ ɔ̃dictoriũ ɔ̃ñtis matiałr repugnat añti: ut ds ñ ẽ: g° nł⁹ hõ ẽ. illa dñť matiałr r̃pugnaŕ q̃ nõ pñt stare sił: sẽ tñ imagiabilia staŕ sił absq3 ɔ̃dictõe: ut ds ñ ẽ: ⁊ aliqs hõ ẽ. l3. n. ista ñ possit sił staŕ pp ĩpossibilitatẽ illi⁹ ds ñ ẽ tñ sẽ imagiabilia staŕ sił absq3 aliq̃ ɔ̃dictõe: qr ꝙ deus non sit ⁊ aliqs hõ sit nõ uideť iplicatio ɔ̃dctõnis. Juxta istã diffinitõem ponũť due rᶜ pria ex ĩpossibili seqtur q̃olibet. Scda neciũ seqť ad q̃olibз. Et itelligãtur iᶜ due rᶜ ꝙ illa ɔ̃ña ẽ bona ⁊ matialis ĩ q̃ añs ẽ ĩpossibile ł ɔ̃ns neciũ subductis aliis mõis qb⁹ ɔ̃ña foret bona ⁊ forãlis. 3ª diõ ẽ ista. ɔ̃ntiaꝝ bõaꝝ q̃dã ẽ bona de forã: ⁊ q̃dã ẽ bõa de maťia. Cõseqñtia bona ɗ forã ẽ illa cui q̃l3 cõsiłis ĩ forma ẽ bõa ut albedo uideť: g° color uideť. Jlle ɔ̃ñe sẽ siłis fore q̃ hñt cõsiłẽ mo⁹ arguendi ɔ̃ñe forãlis de qb⁹ mõis diceť p⁹ ⁊ cũ hoc añtia ⁊ ɔ̃ña sit siłia ĩ forma. Notãdũ ꝙ ille cathegorice sunt siłes forme q̃ sic se hñt ꝙ si una ẽ affirãtiã de ho adiacẽte ł de tertio ⁊ alia siłr. Et si una ẽ pticularis ĩdefinita ł sigłaris ⁊ alia siłr. Jtẽ si ũa ẽ exclusiua exceptiã reduplicatiã uel modalis ĩ sẽsu ɔ̃posito uel diuiso ⁊ alia siłr. Jtẽ si una ẽ de termio siplici uel cõposito copulato disiũcto ł cõdctõato ⁊ alia siłr: ⁊ iõ iste nõ sũt siłes in forã hõ ł asinus currit ⁊ hõ currit: qr una ẽ ɗ ťino siplici: ⁊ alia de ɔ̃posito: siłr iste ñ sẽ siłis in forma q̃l3 hõ currit ⁊ aliqs asinus moueť: qr una est uł'is: ⁊ alia pticularis: s3 iᶜ sẽ siłis ĩ forã hõ ẽ asinus ⁊ hõ ẽ ał nõ obstãte ꝙ una sit neciã ⁊ alia ĩpossibilis: qr hñt oẽs ɔ̃dutõẽs assignatas: ex quo seqť ꝙ iste ɔᶜ sũt siłes ĩ forã hõ currit: g° ał currit: albedo uideť: g° color uideť: qr hñt ɔ̃siłẽ modũ arguẽdi ɔᶜ forãlis: utrobiq3 enĩ arguiť ab ĩferiori ad suũ supius affirãtiue. Cõsequẽtia bona de maťia ẽ illa q̃ ẽ bona ⁊

nõ q̄lꝫ ſibi cõſiľis ĩ forma eſt
bona :ut tu nõ es hõ: g° tu nõ
es aľ. iſta ɔña ē bõa qꝛ ɔ̈dicto
riũ ɔñ͡is repugnat añti. Ex
p̄dictis ſeqᷓ ꝙ aliq̈ ē ɔ.ª bõa ⁊
foraľ q̄ ñ ē bõa ꝺ foꝛ̄a ſicut p̄
dcã ⁊ q̈lꝫ iſtaꝝ tãtũ pꝛ̄ ē g° ñ
tãtũ pꝛ̄ ē. Tu ſcis te eē lapidē:
g° tu ñ ſciſ te eē lapiꝺ ⁊ ſic ꝺ a
liiſ. Tu cꝛedis p̄ciſe ꝙ aliqſ hõ
ꝺcipitᷓ: g° aliqs hõ ꝺcipitur.

f Orãlis ɔ.ᶜ q̄dã ſť reᶜ
ules põēde ĩpi⁹ ĩſinu
ãteſ noticiã q̈ꝝ p.ª ē i.ª
Si alic⁹ ɔ.ᶜ ex ɔ̈dictoꝛio ɔñtis
ſeqᷓ ɔ̈dictoriũ añtis i.ª ɔña eſt
bõa :ut iſta hõ cuꝛꝛit: g° aľ cuꝛ
rit: qꝛ bñ ſeqᷓ nullũ aĩal currit
g° nullus hõ currĩt uel nihil
qꝺ ē hõ currit. Ex iſta r̄gľa
ſeqᴜr alia uꝫ. ſi alicuius ɔñtie
ɔ̈dictoriũ cõſequētis nõ ē illa
tiuũ cõtꝛadcõrii añtis illa ɔña
nõ ualꝫ :ũde nõ ſeqᴜr tu loq̄
ris : g° tu diſputas: qr nõ ſeqᷓ
tu nõ diſputas: ergo tu nõ loq̄
ris. 2.ª r̄gula ē iſta. Si alic⁹
ɔ.ᶜ añs ē ueꝝ ⁊ ɔñs ſiľr: qꝛ ex
falſis ueꝝ ex ueꝛis nil niſi ueꝝ
ut dicit Aꝝ p° poꝝ. Ex iſta ſe
quũť r.ᶜ pꝛĩa. Si alic⁹ ɔ.ᶜ bone
ɔñs ē fľm ⁊ ãtecedēs ſiľr. 2.ª
ſi alic⁹ cõſeq̄ntie añs ē ueꝝ ⁊
ɔñs fľm iſta cõſeq̄ntia ñ ualꝫ.
Ideo nõ ſeqᷓ chimera q̄ cuꝛꝛit
nõ mouetur: g° chimera cuꝛꝛit

qꝛ añs ē ueꝝ ⁊ ɔñs fľꝫ. 3.ª r.ª
ē iſta. Si alic⁹ ɔ.ᶜ bõe ãtecedēſ
ē nec̄ium ⁊ cõſequēs ſiľr ē ne
ceſſariũ ex q̈ ſeqᴜr ꝙ ſi añs ē
neceſſariũ ⁊ cõſequēs cõtingēſ
iſta cõſequētia nõ ualet: ut oĩs
homo ē aĩal: ergo tu es aĩal.

Quarta regľa ē iſta. Si ali
cuius cõſequētie bone añs eſt
poſſi.ᶜ ɔſequēs ſiľr ē poſſi.ᶜ ex
q̈ ſeqᷓ ꝙ ſi añs ē poſſi.ᶜ ⁊ ɔñs ĩ
poſ.ᶜ ꝙ iſta ɔña ñ ualet. uñ ñ ſe
qᷓ oē cuꝛꝛēſ ē hõ: g° h° cuꝛꝛēs
ē hõ demõſtrãdo aſinũ: qꝛ añſ
ē poſſi.ᶜ ⁊ ɔñs ĩpoſſi.ᶜ. 5.ª r̄gľa
ē iſta. Si aliq̈ ē ɔña bõa ⁊ ali
qd ſeqᷓ ad ɔſequēs illꝺ idē ſe
qᷓ ad añs: unde bene ſeqᷓ hõ
currit: g° aľ cuꝛꝛit ad qꝺ ſeqᷓ
ergo corpus currit: iõ bñ ſeqᷓ
ad añs hõ currit: g° corp⁹ cur
rit. Ex iſta regula ſequũť due
regule. pꝛĩa. Quicq̈d ãtecedit
ad añs añcedit ad ɔñs: ũde qr
h.ᶜ ɔña ē bõa hõ currit: g° aľ
currit: ⁊ hec tu cuꝛꝛis antecedit
ad iſtã hõ cuꝛꝛit. iõ añcedit ad
iſtã aĩal currit. 2.ª regula. a
pꝛio añs ad ulti⁹ ɔſequēs qñ
oēs ɔñtie intermedie ſũt bõe ⁊
forãles ⁊ nõ uariate: tunc ɔña
ē bona ⁊ formalis: uerbi gr̄a
hõ ē: g° aĩal ē. aĩal eſt g° cor
puſ ē: coꝛpus eſt: ergo ſbã ē: iꝛ
ſic a p° ad ulti⁹ ſequiť foral
ter homo: ergo ſubſtantia eſt

ꝯñe int'medie nõ sũt variate q̃n do ꝯñs p⁹ ꝯñe est antecedens posterioris ꝯñe sicut i ex⁹ Nullũ tpꝰ ē ergo dies nõ ē dies ñ ē ⁊ aliq̃ hora ē ergo nox ē. nox ē ergo aliqđ tpꝰ ē: ⁊ tñ nõ seqꝰ a pmo ad ultim: nullũ tp̃s ē: ergo aliqđ tp̃s ē: pp̃ter variatio nē scãz q꞉ p⁹ ꝯñe fuit ꝯñs dies nõ ē ⁊ nõ fuit añs 2⁹ sed illa copul^a dies nõ est ⁊ aliq̃ hora ē. ¶6^a re^a ē ista. Si aliq̃ ē ꝯña bona ⁊ aliqd stat cũ añdēte illud idē stat cũ ꝯñte: p̃bigr̃a seqtur oīs hõ currit ergo hõ currit ⁊ cũ añte stat ꝙ oē aīal currat ⁊ ꝙ nullus asinus moueat꞉ ⁊ sic de aliis: ideo q̃libet istaꝝ stat cũ ꝯ seq̃nte. Ex ista re^a seqꝰ alia p3 quicquid ĩpugnat ꝯñti ĩpugnat añti. p3 ista re^a discurrē do p oĩa. 7^a r̃gula. Si aliqua ē ꝯñtia bona scita a te ēe bona ⁊ añs ē ꝯcedēdũ a te ꝯñs e⁹dē ē ꝯcedēdũ a te. Ex q̃ sequũt̃ due alie: prima si ꝯñs est a te negã dum ⁊ añs simil'r. 2^a si añs ē cõcedēdũ a te ⁊ ꝯñs negãdum ista cõsequētia nõ val[...] p̃bigr̃a oīs hõ ē ergo antix⁹ est. 8^a re^a si aliq̃ ē ꝯseq̃ntia bona scita a te esse bona: ⁊ antecedēs ē scitum a te ꝯñs eiusdē est scitum a te ut tu es homo ergo tu es al' Et notanter dicit' scita a te esse bona q꞉ ista cõsequentia est bona brunellus ē asinus ergo brunellus est rudibilis: ⁊ añs ē scitũ ab aliquo a quo tamē nõ est scitũ cõseq̃ns: q꞉ forte nescit cõ seq̃ntiã illã esse bonam q꞉ ⁊ c̃.

n Unc sequũtur pticula res r⁹ ꝯñtie formal' penes supius ⁊ iferi⁹ matiã cõcernētes quaꝝ p̃ma ē ista. ab iferiori ad suũ supius affirãtiē ⁊ sie distributiõe ⁊ sine signo cõfusionis ĩpediēte ē bona ꝯñtia: ut hõ currit ergo aīal currit. 2ª regula ē ista. ab ĩferiori ad suũ supius distributiē uel cõfuse tãtuz ĩmobil'r nõ ualet ꝯñtia q꞉ nõ seqꝰ oīs hõ currit g⁹ oē al' currit nec seqꝰ nullus hõ currit ergo nullũ aīal currit. Et notanter d̃r uel ꝯfuse tantũ ĩmobil'r q꞉ nõ seqꝰ si hõ ē asinus hõ ē rudibil' ergo si hõ ē aīal hõ ē rudibil'. Sed arguēdo cõfuse tãtũ mobl'r ē bonũ argumētũ p̃bigr̃a oīs hõ ē aīal g⁹ oīs hõ ē substãtia. 3ª regula ē i^a ab ĩferiori ad suũ supius negatiõe postpõita ⁊ cũ debito medio ē bo⁹ arg⁹ p̃bigr̃a tu non curris ⁊ tu es hõ ergo hõ nõ currit. Et notãter d̃r cũ debito medio q꞉ sine isto nõ ualet argumētũ unde nõ seqtur tu nõ es aīal ergo hõ nõ ē aīal quia antecedēs ē possibile ⁊ consequēs ĩpos⁹.

4ª rª ē ista. a supiori ad su
uz ifeꝛiꝰ affirātie ⁊ sine distri
butiōe uō ualet argꝰ: qꝛ nō se
qt̄ aľ currit: gº hō currit. 5ª
r̄gula ē ista. a supiori ad suū ī
feriꝰ affirātie distributie nō ua
let argꝰ nisi cū debito medio
qr nō seqt̄ oē aľ cuꝛꝛit: gº oīs
hō currit. Tu dīs ab asino: gº
tu dīs a brunello sed cū ꝺbito
medio ē bonū argꝰ: ut dīs ab
asino brunellus ē asinꝰ: gº tu
dīs a brunello. 6ª regľa est
ista. a supiori ad suū ifeꝛius ne
gatione p̄posita ē boꝰ arꝰ uñ
bñ seqt̄ nullū aīal currit: gº nľ
lus hō cuꝛrit. Et itelligit̄ ista
regľa ꝺ negatōe distribuēte su
piꝰ qꝛ si nō distribueꝛet nō ua
leret arꝰ: uñ nō seqt̄ ñ nľlū aľ
currit: gº ñ nľlꝰ hō cuꝛꝛit: nec
seqt̄ ñ oē aīal cuꝛꝛit: gº nō oīs
hō currit. pz. n. qꝛ cuiuslibet i-
starū ꝯdcōriū consequētis stat
cū antecedente quare ⁊c.

r Egulas aliquas tan-
gentes quantitatem p
positionum fiatiz pro
pono: quaꝛū pꝛima est ista. Ab
uniuersali ad suam pticulaꝛem
uel īdefinitaz que uocatur sibi
subalterna est bonū aꝛgumētū
uerbi gr̄a omē aľ currit: ergo
aliquod aīal cuꝛꝛit: nullum aľ
currit: ergo animal nō cuꝛꝛit.

2ª regula ē ista. a pticulaꝛi ľ in
defita ad suā ūiuersalē ñ ualet
argumētū nisi forte gr̄a matīe
uñ nō sequit̄ aliqs hō cuꝛꝛit: er
go qlibz hō cuꝛꝛit: nec seqt̄ aľ
nō cuꝛꝛit ergo nullū aīal cuꝛꝛit
sed aliquādo tenet gr̄a mateꝛie
aut qꝛ ꝯñs ē necēiū ľ añcedēs ī
possibꝫ aut qꝛ ꝯtradictoꝛiū ꝯñtis
ꝛepugnat añti: uñ bene seqtuꝛ a
liqs hō ē ergo oīs hō ē: aliqs
hō nō ē ergo nullꝰ hō ē. 3ª
regula ē iª ab uľi affirmatīa ad
oēs suas sigľaꝛes tā colľe qꝫ di
uisīe sūptas cū ꝺbito medio ē
boꝰ arꝰ ⁊ exº collectīe. uerbi
gr̄a. collectie oē aľ cuꝛꝛit ⁊ hec
sūt oīa aīalia: gº hoc aľ cuꝛꝛit ⁊
hº aľ currit. ⁊ sic de singľis.
Exꝰ diuisīe: ut oē aľ cuꝛꝛit ⁊
hº ē aľ: gº hoc aľ currit. Siľr
sequitur ecōuerso: hoc animal
cuꝛꝛit ⁊ hoc animal cuꝛꝛit: ⁊ sic
de singulis. ⁊ hec sūt oīa aīma
lia: ergo omne animal currit.
Et notāt̄ dī cū debito medio
qꝛ sine illo nō ualet argumētū
nisi gr̄a materie: unde nō seqt̄
oīs homo ē aīal: gº iste homo
ē aīmal: ⁊ iste homo ē animal
⁊ sic de sigľis: qr añs ē necessa
riū ⁊ cōsequens cōtingens: qꝛ
ē una copľatiua cuiꝰ qlibz ps
ē contingens ⁊ nulla alteri re
pugnat: tamē sequit̄ aliquādo

gratia materie: ut oīs hō ē asi
n⁹. g° i° hō ē asin⁹ ⁊ oīs sol
lucet: g° iste sol lucet: qr in p°
aūs ē ipo° ⁊ i fa ɔ̄ñs ē nēcīū.
¶ 4ª regła ē ista. ab uli nega
tiā ad q̄ālz suā singłarē ē bo
na ɔ̄ña sine arguat cū debito
medio sine nō: sz eɔ° nō tenet
nisi cū dbito medio: v. grā nł
l⁹ hō currit: g° i° hō ñ currit
⁊ i° hō ñ currit ⁊ sic d sigłis: sz
eɔ° ñ seqt nec i° hō currit ⁊ sic
d sigłis: g° nł⁹ hō currit qr
post mille ānos erit aūs uerū
⁊ ɔ̄ñs falsū sz bene seqret dicē
do ⁊ isti sūt oēs hōies mascu/
li. ¶ 5ª regła ē ista a pticula
ri ad suā indefinitā ⁊ eɔ° tā af
firmatiue q̄z neg° ē bona ɔ̄ña
uerbi grā ał nō currit: g° ali
qd aīal nō currit ⁊ eɔ°. Silr a
liqs asinus mouet: g° asinus
mouet ⁊ eɔ°. ¶ Sexta regła est
ista. a pticulari uł idefinita ad
oēs suas sigulares disiūctiue
sūptas cū debito medio ē bo⁹
arg⁹: ut hō currit ⁊ isti st oēs
hōies. g° iste hō currit uel ista
hō currit ⁊ sic de singulis. Et
notāt dr' cū debito medio: qr
sine illo ñ ualet arg⁹. ut hō ē
ał g° i° hō ē ał. ł ista hō ē ał
⁊ sic de sigulis qr aūs ē nēcīū
⁊ ɔ̄ñs cōtingēs. qr ē una disiū
ctīa cuius q̄lz ps ē cōtigēs nec
una alteri repugnat nec suū ɔ̄
dictoriū ē ipossibile quare ⁊c.

¶ De propositionib⁹ nō
q̄ztis sicut sūt exclusie
⁊ exceptiue sit hec pri
ma regula. Ab exclusiua ad su
am uniuersalem d terminis
transpositis est bona conseqū
tia ⁊ econuerso: ut tantum hō
currit: ergo omne currens est
homo. Similiter econuerso oē
ał mouet: g° tātū qd mouetur
ē ał. ¶ 2ª rgula est ista. ab ex
cepīa negatia ad exclusiaz si
bi corrñdētē ē bōa ɔ°: ut nihil
pt sor. currit: g° tātū sor. cur
rit ⁊ eɔ°. ut tātū hō ē risibił: g°
nihil pt hōiez ē risibile ¶ 3ª r
gula ē ista. ab iferiori ad suuz
supi⁹ a pte subiecti dictōe ex/
clusia addita idē est bōa ɔ̄ña.
ūde bñ seqt tātū hō currit: g°
tātū ał currit qr arguit ab iferi
ori ad suū supi⁹ ɔfuse tātū mo
bilr ¶ 4ª rª ē ista. Ab iferiori
ad suū supi⁹ a pte pdicati di/
ctōe exclusia addita sbis non
ualet ar⁹: uñ ñ seqt tātū hō est
hō. g° tātū hō ē ał: qr arguit
distribu°: sz eɔ° bñ seqt cū de
bito medio: ut tātū hō ē risibi
lis: sortes est homo: ergo tan/
tum homo est sor. ¶ Quita rª
sequēs corelarie ex pdictis est
i° q a tmo stāte ɔf° tātū ł ał

miate ad eundē stātē cōfuse di
stributie ñ ualʒ arg⁹: ut hō ē
al': g° tātū hō ē al': tu diffīs ab
oī hoīe: ergo tu dfs ab hōie.
¶ 6ᵃ rᵃ ē ista. A tīno stāte ɔfuse
distributie ad eundē stantē de
tīnate ē bo⁹ arg⁹: ut tātū hō
ē al': g° hō ē al': tu es aliud ab
al'i g° tu es aliō ab omni al'i.
¶ 7ᵃ rᵃ ē A tīno stāte ɔfuse
tātū ad eūdē stātē dtīnate īspe
ctu e⁹dē sicbathegorematis ul'
distributōis ñ ualʒ arg⁹ ut tā
tū hō ē al': g° hō ē oē al': ois
hō ē al': g° al' ē ois hō qz ₇c.

Qnēde sūt rᶜ ptinē-
tiū atqʒ iptinētiū tīno
rū q̄ꝝ pria ē ista ab af
firātia uni⁹ dspati ad negati
uā alti⁹ est bo⁹ arg⁹: ut tu es
hō: ergo tu ñ es asin⁹: tu curris
g° tu ñ sedes: tu es alb⁹: g° tu
nō es niger. Sed ecōuerso ñ
seqt' qr ex negaīa ñ seqt' affir
matia ¶ 2ᵃ rᵃ ē ista. qñcūqʒ st'
aliq̄ one propōes q̄ꝝ subiecta
ɔuertūt' atqʒ p̄dicata manēte ɔ
sil'i denōiatione ab una ad reli
quā ē bona ɔña: ut tu es hō g°
tu es aīal rōale ₇ ecōuerso. Et
notāt' dī manēte ɔsil'i denōia-
tōe: qz si una eēt affirātia: ₇ aᵃ
negaīa ñ ɔuerterent': ut tu es
hō ₇ tu ñ es hō. Itē si una eēt
q̄sta ūa qntᶜ ₇ alia alia quan
titate uel nulla non oporteret

istas ɔuerti: ut oē al' ē hō: ali-
qd al' ē hō ₇ tātū al' ē hō ¶ 3ᵃ
rᵃ ē ista ab uno ɔuertibili ad r̄
liquū ē bona ɔñ: ut tu es hō:
g° tu es risibilis ₇ eɔ°. brunell⁹
ē rudibilis: g° brunell⁹ ē asi-
n⁹ ¶ 4ᵃ rᵃ ē ista. ab uno corre
latioꝝ ad r̄liquū ꝑpōib⁹ exñ
tibus d ƀo adiacēte ē bo⁹ ar⁹
ut duplū est: g° dimidiū est: ₇
eɔ°. Et notāter dr̄ de ƀo adia
cēte quia nō seqtur a ē duplū:
g° a ē dimidiū: pat' ē barbat⁹
g° filius ē barbatus ¶ 5ᵃ regu
la ē ista. A termīo priuatio ad
terminū īfinitū ē bona ɔña sed
ñ eɔ°: ut tu es iniustus: g° tu es
nō iustus. sed ñ seqt' eɔ° lapis
ē nō iustus: g° lapis ē iniustus
añ s.n. ē ueꝝ ₇ ɔñs f'm: ut pʒ
quia qcqd ē iustū pōt esse iu-
stū: sed lapis nō pōt eē iustus:
ergo nec potest esse iniustus.
¶ Sexta regula. ab affirātia d
p̄dicato priuatio l' īfinito ad ne
gatiuā de p̄dicato finito ē boᵃ
ɔña: ut tu es cec⁹: g° tu ñ es ui
dēs: tu es nō hō: ergo tu nō es
hō. sed ecōuerso non ualet ar-
gumentū: qr ex negatiua ñ se
qtur affirātiua ¶ Septia r̄gu
la ē ista. A negatiua d p̄dicato
finito cū debito medio ad affir
matiuam de p̄dicato infinito ē
bona ɔña: ut tu nō es asinus ₇
tu es: g° tu es non asinus ₇c.

C Orrespōdēt ad predi
cta alie regle īserūt:
quaꝝ pria ē ista. Ab
oibus exponētibꝰ simł sūptis
ad suū expositū ē bonā ꝯña ⁊
ecōuerso. Et ē regula ista ułis
qbuscūqꝫ propōibus expōibi
libꝰ: ut ułibꝰ exclusis excepti
uis ⁊ hꝰmōi: uñ bñ seqt̄ hō cur
rit: ⁊ nihil ē hō qn illud cur
rat: gͦ oīs hō currit ⁊ eꝯͦ. Si
milr hō currit ⁊ nihil nō hō
currit: ergo tātū homo currit
⁊ ecōtra. ¶ Secūda reᵃ ē ista
ab oī expōibili ad quālibet su
arū exponētiū est bona ꝯña:
sed ñ eꝯͦ nisi gratia matie: uer
bi gratia oīs hō currit: gͦ ni/
hil ē hō quin id currat. sꝫ nō
eꝯͦ qꝛ ex negatīa nō seqt̄ affir
matiua. ¶ Aliquando tñ tenet
gr̄a materie: ut hō ē asinꝰ: gͦ
tantū hō ē asinus: quia antece
dēs ē impossibile. ¶ Tertia r̄
gula ē ista. ex cuiuslibet expo
nētis cōtradictorio seqtur cō
tradictoriū expositi: sꝫ ñ eꝯͦ:
uñ bñ seqt̄ aliqd nō hō currit:
gͦ nō tātū hō currit. sꝫ nō eꝯͦ
qꝛ ex negatīa ñ seqt̄ affirātia.
¶ 4ᵃ rᵃ ē iᵃ A resoluētibus ad
r̄solutū ē ꝯña bona sꝫ nō eꝯͦ:
ut hoc currit ⁊ hoc ē hō: ergo
hō currit: nō tñ sequit̄ hō cur
rit: ergo hoc currit ⁊ hoc ē hō:

qꝛ post mille annos erit añs ue
rū: ⁊ ꝯñs falsū. ¶ 5ᵃ regula ē
ista. ab officiātibꝰ ad officiatū
ē ꝯña bona: sꝫ nō eꝯͦ ut iᵃ pro
pō ē uera hō ē ał q̄ adeq̄te sigi
ficat hōiez eē ał: ergo uerū est
hoiem eē ał sed nō eꝯͦ qr añs
foret necc̄iū ⁊ ꝯñs ꝯtingēs.
¶ 6ᵃ reᵃ ē ista. a descriptione
ad descriptū ē ꝯña bona ⁊ eꝯͦ
ut iteͦ aliqd sub rōe q̄ hō: gͦ
iteͦ hōiē ⁊ eꝯͦ iteͦ hōiez gͦ
iteͦ aliqd sub rōe q̄ hō. ¶ 7ᵃ
rᵃ a sensu ꝯpōito ad sēsū di/
uisū ⁊ eꝯͦ nō ualet argꝰ: ut ne
cc̄io hō ē ał: gͦ hō nec̄io ē ał.
añs. n. ē ueꝝ ⁊ ꝯñs fłm. Etiā
ñ seqt̄ albū posᵉ ē eē nigꝰ: gͦ
posᵉ ē albū eē nigꝰ ¶ 8ᵃ rᵃ ē
iᵃ ab una cā ueritatis ad ꝓpō
nē hñtē illā cāꝫ ē boᵃ ꝯᵃ: sꝫ ñ
eꝯͦ: ut dū hō currit risibile cur
rit: gͦ homine currēte risibile
currit: ista ꝯña ē bona: sed nō
eꝯͦ hoie currēte risiᵉ currit: gͦ
dū hō currit risiᵉ currit: qꝛ posi
to ꝙ nihil currat ē tūc ꝯñs fłꝫ
cū asserat hōiem currere: ⁊ tamē
añs ē uerū: qꝛ ꝯcludit̄ eꝰ ṽitas
p aliā cām ṽitatis: ut si hō cur
rit risiᵉ currit. Dicat̄ gͦ ꝙ pro
pō ṽnōiata ab abłiō ꝯseq̄ntie
hꝫ tres cās ueritatis. s. ꝯditōna
lē tpꝛalē ⁊ cālē a q̄ꝛū q̄libet ua
lꝫ ꝯña ad ꝓpōnē habētē illas

cās sed nō eȝ. ¶ 9ᵃ regula ē ista. ab actia ad suā passiuā est ɔᵃ bona ⁊ eȝ: ut sor. amat platonē: gᵒ pla. amat a sor. ⁊ eȝ. ¶ Decia rgl'a ē ista. A t'tio adiacēte ad p'z adiacēs affirmatiue sie t'io distrahēte ē ɔña bona: ut tu es hō: ergo tu es. Notāt dr̄ affirātie qa ñ seqt' tu non es asinus: gᵒ tu non es: dī ēt si ne t'ino distrahēte: qr nō seqt' āti xps ē futurᵒ: gᵒ anti xps est quare ⁊c.

Ultimo de ppōibᵒ ypotheticis ē dicēdū mō priori regl'as assignādo: quaȝ pria ē ista. A copulatia affirmatia ad alterā eiᵒ ptē pricipalē ē bona ɔsequentia: ⁊ nō econuerso nisi gratia materie: ut tu curris ⁊ tu disputas ergo tu disputas: sed nō sequitur tu disputas: gᵒ tu curris ⁊ tu disputas. aliqñ tñ tenet gratia materie siue termioȝ. s. qñ copulatiua fit ex duabus ptibus: quarū una antecedit ad aliā tunc ab illa parte que antecedit ad totam copulatiuā est bona consequētia: ut tu es hō ergo tu es hō ⁊ tu es al' tu curris: ergo tu curris ⁊ tu moueris. Et notāter dixi affirmatiua quia a copulatia negatia ad alterā partē nō ualet cōseqntia: uerbi gratia non tu es hō ⁊ tu es asinus: ergo tu es asinᵒ: qr añs est uerū ⁊ ɔñs fl'm. Ex ista regula sequit' q̄ a toto copulato ad alterā partē ē cōsequētia bona: ut sor. ⁊ plato currūt: ergo sor. currit. ¶ 2ᵃ regl'a ē ista. A parte principali disiūctiue: affirātie ad totā disiūctiuā ē bonū argᵒ: sed nō ecōuerso: ut tu curris: ergo tu curris uel tu es asinus: sed eȝ nō sequitur: quia nō sequit' tu curris l' tu es asinus: ergo tu es asinᵒ. Aliqñ tamē tenet gratia materie. s. qñ disiūctiua fit ex duabus ptibus: quarū una sequit' ad reliquā: tūc a disiūctiua ad istā ptē q̄ sequit' ē bonū argᵒ: ut tu es homo uel tu es aīmal: ergo tu es animal: tu es albus uel tu es coloratus: ergo tu es coloratus. Ex ista regula seqt' q̄ a parte disiūcti ad totum disiunctū est bona cōsequētia: ut hō currit: ergo homo uel asinᵒ currit. ¶ Tertia regl'a ē ista. a disiūctia affirmatia cū ɔ̄structiōe uniᵒ pt[is] ad alterā partē ē boᵃ ɔña: ut tu curris ul' tu sedes. sed tu nō curris. gᵒ tu sedes. ¶ 4ᵃ rᵃ ē ista. A copulatia negatiua ad disiunctiuam affirmatiuā factā de partibus cōtradictoriis copulatiue affirātie ē bona cōsequētia: ut ñ tu es hō ⁊ tu es asinᵒ: gᵒ tu ñ es hō uel

tu nō es asinus ꝛ ecōuerso. Et nota ꝙ copulatiua affirātia hꝫ duo ꝯdictoria quoꝝ unū ē copulatia negatiua i q̄ ꝑpoīt negatio ꝛ reliquū ē una disiūctia facta de ptibus oppositis ipsi⁹ copulatie: q̄ꝛ oꝫ ꝙ copłatia negatia ꝛ disiūctia affirātia iuicē conuertātur. v̄g̃ tu es homo ꝛ tu es asinus hēt duo ꝯdictoria: quoꝝ unū ē hoc n̄ tu es hō ꝛ tu es asinus. ſm uero ē illud tu nō es hō ł tu nō es asin⁹.

5ᵃ regula est ista. a disiūctia negatiua ad copłatiuā affirmatiuā factā de ptibus oppositis disiūctie affirātie ē bonū arg⁹ ꝛ ecōuerso: ut nō tu curris ł tu sedes: ergo tu nō curris ꝛ tu n̄ sedes ꝛ ecōuerso. Et rō q̄ꝛ oīs disiūctiua affirmatia habet cōtradictoriū p negationē ꝑpositā toti ꝛ p copulatiuā factā de ptibus oppositis: ut tu curris ł tu sedes: huic ꝯdicit q̄libꝫ istaꝝ nō tu curris uel tu sedes: tu nō curris uel tu nō sedes. 9ᵃ regula ē ista. A cōdiōnali affirātia cū suo añcedēte ad ꝯsequēs eiusdē est bona ꝯña: ut si tu es hō tu es ał: sed tu es hō: ergo tu es ał. xᵃ regła ē ista. A cōditionali affirmatiua cū ꝯdictorio ꝯn̄tis ad cōtraditoriū añcedētis ē bona ꝯña: ut si āti xp̄us ē albus āntixp̄us ē colorat⁹: sed āti xp̄us non est colorat⁹: g⁹ āti xp̄us n̄ ē alb⁹. Et notāt dixi i ābab⁹ regłis affirātia q̄ꝛ ꝯ negatia n̄ tenēt hui⁹mōi rᵉ.

De ꝓbationibus termioꝝ.

Qualiter propositiones q̄ illatiue probentur p̄senti doctrina dignoscitur satis plene. Et primo nā q̄ꝫ a resolutione ē icohandūꝫ qua indefinite particulares et singulares ꝯ subiecto non pro nomine demonstratiuo rationabiliter inferuntur. Quelibet ergo talis est taliter inferēda: ut pro antecedente sūantur duo demonstratiua: i quoꝝ p̄io predicet̃ ꝑdicatū resoluendē ꝛ in ꝯo subiectū: uerbi grā. homo currit: sic resoluitur hoc currit ꝛ hoc ē hō: ergo hō currit. Exemplū i obliquo: ut hominis est asinus: huius est asinus ꝛ hoc ē homo: ergo ꝛc. ꝛ ita in aliis casibus singularis numeri dicatur. Exēpluꝫ i numero plurali: ut hōies currūt hec currūt ꝛ hec sꝫ hōies: g⁹ ꝛc. Ex⁹ i obliquo: ut aliquoꝝ ꝯdictorioꝝ alteꝝ ē ueꝝ. Horꝝ altꝛ̄ū ē ueꝝ: ꝛ hec sūt ꝯdictoria ergo ꝛc: ꝛ ita dicatur in aliis casibus: ita ꝙ sēp p̄ria dēmonstratiua sit eiusdē casus cum re

soluenda. 2ᵃ uero cõtinue ī re cto sumatur. Sȝ ppões de ṽbo āpliatiuo codē mō pbāt̄ excep to hoc ꝙ 2ᵃ ɔ̄mōstratia ɔ̄bet ēe ɔ̄ ṽbo disiūcto ṽbi substāti de pn̄ti ꝛ ei9dē de ptō ꝉ futuro aut altius: ṽbig9 hō currebat sic r̄soluit hoc currebat ꝛ hoc ē ꝉ erat hō ergo ꝛc̄. Itē hō di sputabit hoc disputabit ꝛ hoc ē ꝉ erit hō ergo ꝛc̄. ita ꝙ ṽbū sub stātiuū sūptū 2ᵒ loco sit sēp ɔ̄si ᵯis tp̄is cū ṽbo r̄soluēᵉ ppōis. Sȝ qn̄ ppōis r̄soluende ṽbū pncipale ē li pōt cōtigit icipit ꝉ ɔ̄sinit 2ᵃ ppō erit ɔ̄ 2ᵒ ṽbo ɔ̄ silr̄: ut hō pōt ēe alb9: hoc pōt ēe albū ꝛ hoc ē uel pōt ēe hō. gᵒ. Item albū incipit ēe nig9 hoc icipit esse nig9 ꝛ hoc ē uel icipit esse albū ergo: ꝛ ita dica tur in pl'rali ut pri9. Mod9 ɔ̄si mil' est tenēdus ī ppōibus de extremo copulato uel disiūcto ut homo uel asinus currit si to tū disiūctum est subiectum re soluatur sic hoc currit ꝛ hoc ē homo uel asinus: ergo. Si au tem prima pars fuerit subiectū sic resoluitur hoc uel asinus cur rit ꝛ hoc ē homo ergo. ꝛ ita di cēdum est in illis de copulato ꝛ cōditionato subiecto ut hō ꝛ asinus currit. Propositio si est impossibilis est falsa. Idem est dicendū de particulari ꝛ singu lari resolubili affirmatiua sicut de indefinita: ut aliquis hō di sputat soꝛ currit. Sed pticularis uel indefinita negatiua hēt du plicē mōȝ pbandi. primus di ctus est ut hoc nō currit ꝛ hoc est hō: ergo hō non currit. ubi aūt uideatur ꝙ iste modus nō deseruiat sumatur cōtradictori uȝ i9: ut chimera nō currit. hec indefinita pbari nō potest per duo demonstratiua quia semp secunda esset falsa scilicet hoc ē chimera: ideo ad ueritatē uidē dam isti9 suma t' eius cōtradic toriū. s. oīs chiera currit ꝛ qr hec ē falsa ideo illa est uera. Cōsi mili ter ē dicēdū in adṽbiis ubi subiectum fuerit adṽbiū hn̄s ter minū ītra se ut aliqn̄ tu es nūc tu es ꝛ nūc ē aliqn̄. gᵒ. Itē heri tu fuisti tūc tu fuisti ꝛ tūc ē ꝉ fu it heri gᵒ. It' an̄. a. tu disputabis tūc tu disputabis ꝛ tc̄ ē ꝉ erit an̄ . a. gᵒ. It' alicubi tu es ibi tu es ꝛ ibi ē alicubi: gᵒ. ꝛ ita ɔ̄ ptō ꝛ futᵒ dicat' ut dctū ē ī tp̄ali. Ex pdctis īfero ꝙ ēt pbāɔ̄ sr̄ ppō nes idefinite ꝛ pticulars̄ ɔ̄ ṽbo substātio pn̄tis tp̄ris ꝛ pdicato ptici9 sicut ppōes ɔ̄ ṽbo pncipa li illi9 pticipii. uolo dicer̄ ꝙ ita pbāda ē hec r̄solubil'r. Adā ē p tit9 sicut i9 adā fuit: ꝛ iᵃ an̄ xp̄s

ē futur⁹. ſicut iª añ xp̄s erit ut
hoc erit ⁊ hoc ē l' erit añ xp̄s g°
añ xp̄s ē futur⁹. Aliqſ hō ē īfec
tus hoc ē īfectū: ⁊ hoc ē l' fuit
aliqs hō. g° ⁊c̄ Item ſor ē po
tēs ēe hoc ē poteſ ēe ⁊ hoc ē uel
pōt ēe ſor: g° ⁊c̄ Juxta p̄dicta
ſeqt ueritas multaꝝ ꝓpoñū. pª
ē 1ª Senex erit puer. ꝓbat' hoc
erit puer ⁊ hoc ē l' erit ſenex. g°
⁊c̄. dmōſtrādo unū q ē puer ⁊ e
rit ſenex. 2ª ꝓpō puer fuit ſe
nex. ꝓbat' hoc fuit ſenex ⁊ hoc
ē l' fuit puer g° dmōſtrādo unū
ſenē. 3ª ꝓpō albū fuit qñ nō fu
it albū ꝓbat' ⁊ pono ꝙ tu ſis al
b⁹ ⁊ cōtīue añ hoc fueris niger
i° poſito hoc fuit qñ ñ fuit albū
⁊ hoc ē l' fuit albū. g° ⁊c̄. 4ª
ꝓpō pr̄ erit qñ ñ hēbit filiū nȝ
filiā ꝓbat' hoc erit qñ nō hēbit
filiū nȝ filiā ⁊ hoc ē uel erit pr̄
g° dmōſtrādo unū pr̄ȝ q īmāe
bit poſt mortē filioꝝ ⁊ filiaꝝ.
5ª ꝓpō aliq° maiori te ⁊ quo
libȝ minori tu es minor. ꝓbatur
iſto tu es minor dmōſtrādo unū
maiorē te ⁊ hoc ē maio⁹ te ⁊ q°
libȝ minori te: ergo ⁊c̄. 6ª ꝓ
pō aliquo minori te ⁊ quolibȝ
maiori te tu es maior ꝓbat' iſto
tu es maior demōſtrando unū
minorem te ⁊ hoc ē minus te ⁊
quolibet maiori te: ergo ⁊c̄. 7ª
propoſitio. Album poteſt ēe ni
grum. ꝓbatur hoc poteſt ēe ni
grū demōſtrādo te ⁊ hoc ē l' po
teſt ēe albū: ergo ⁊c̄. Et ita pro
bat' iſta: Sedētē poſſibl'e ē cur
rere. 8ª ꝓpō uerum eſt ꝙ mū
dus non fuit. probatur hoc eſt
quod mundus non fuit: demō
ſtrando illam tu es et hoc eſt
uerum: ergo ⁊c̄. Nona propo
ſitio: Neceſſariū eſt quod de
us nunq̄ȝ erit. probatur hoc eſt
quod deus nunq̄ȝ erit demōſtrā
do celum ⁊ hoc ē neceſſarium:
ergo ⁊c̄. Decia propoſitō. poſ
ſibile ē quod nihil fuit ⁊ quod
nihil erit. probatur hoc ē quod
nihil fuit ⁊ quod nihil erit de
mōſtrando inſtans preſens: ⁊
hoc eſt poſſibile: ergo ⁊c̄. Un
dcima propō: Candela lucens
eſt extincta: probatur hoc ē ex
tinctū demōſtrādo candelā iam
extinctam que prius fuit lucēs
⁊ hoc eſt uel fuit candela lucēs
ergo ⁊c̄. Duodecima ꝓpoſitō
uiuum eſt mortuum. ꝓbat' hoc
ē mortuū demōſtrando adam
⁊ hoc ē uel fuit uiuū: ergo ⁊c̄.

Uniuerſalis ꝓpoſitō.

u affirmatiua expōibil'r
ꝓbatur per ſuā p̄iacētē
⁊ ul'em negatiuam ſibi corre
ſpondentem: ut omnis homo
currit: expōitur ſic homo cur
rit: ⁊ nl' ē hō qn iſtō currat: g°

ꝛc. Ex⁹ i nūero plurali: ut oēs hōies currūt hōies currunt: ꝛ nulla sūt hōies qn illa currant g° ꝛc. Cōsil'r i obliqs casibus pt' h° q i negatia exponēte ponat' subiectū ul'is sēp i recto ꝛ r'm i obliq° ɔsil'i cū obliq° propōis exponēde: ut c⁹lz hōis a si⁹ currit / hōis asi⁹ currit : ꝛ nl' ē hō qn illi⁹ asi⁹ currat: g° ꝛc. Itē oīs ɔ̄dcōrioꝝ alt'a ps ē v'a ɔdictoriorū alt'a ps ē v'a ꝛ nl' la sūt ɔtradictoria qn illoꝝ alt'a ps sit v'a: g° ꝛc. ita q sēper r'lm seq't li qn. Postremo uero oīs t'is q se tenet a pte p̄dicati ꝛ ita i aliis casibus ē dicēdū. Modo ɔsil'i pbāt' ppōes ul'es de v'bo āpliatio pt' hoc q i h'a exponēte pōit' v'bū disiūctū: ut i resoluētibus: v'bi gr'a oīs hō fuit: sic expōit' hō fuit ꝛ nihil est uel fuit homo qn illud fuit g° ꝛc. Itē oē albū disputabit: albū disputabit ꝛ nihil ē l' erit albū qn istō disputabit: g° ꝛc. Oē albū pōt eē nigꝝ albū pōt eē nigrū ꝛ nihil ē uel pōt eē albū qn istud possit esse nigꝝ g° ꝛc. Itē oīs hō icipit disputare: hō icipit disputare ꝛ nihil ē ul' icipit eē hō qn illud icipiat disputare: g° ꝛc. In obliqs casibus ēt ɔsil'r exponat' tenendo modū porē de r'lo. Cōsil'r exponūt' ppōes de p̄nti hñtes predicatū pticipiū alicuius uerbi āpliatiui: ut oīs hō ē p̄t'itus exponit' sic hō ē p̄teritus ꝛ nihil ē uel fuit hō qn illud sit p̄teri tū: h° ꝛc. Itē oē albū ē generādū: albū ē generandū: ꝛ nihil ē uel erit albū qn istud sit generādū: g° ꝛc. Sed ppōes de subiecto ɔposito pn̄t dupl'r expōi f'm q subiectū pōt eē totū ɔpositū uel ps: ut oīs hō uel asinus ē asin⁹ / si subiectū ē totū disiūctū sic exponit' / hō l' asin⁹ ē asi n⁹ / ꝛ nihil ē hō l' asinus qn illud sit asinus: g° ꝛc. Si uero p̄cise p^a ps ē subiectū 2ª expones erit i^a nihil ē hō qn illō l' asin⁹ sit asinus. Et sic i^a ul'is erit f'la prio° ꝛ l'o° v'a. Et ita de aliis dicat' cuiuscūqꝫ ɔpōnis existāt uel casus. Ul'is aūt negatia ñ exponit': sꝫ dupl'r pbatur aut p sua sigl'aria aut p suū ɔ̄dictoriū: v'bi gr'a / null⁹ hō ē chiera / pbat' sic prio° nec i^c hō ē chiera nec i^c hō ē chi^a ꝛ sic ō sigl'is: g° ꝛc. l'o° pbat'. sic i^a ppō ē f'la / aliqs hō ē chi^a / ꝛ i^a ɔtradicit isti nullus hō ē chiera: g° hec est uera ꝛ cōit' i omibus aliis talis modus seruet'. Ex p̄dicto mō probādi ppōes ul'es affirātiuas isero aliqs ppōnes. pria ē ista. Omē q fuit ē: pbat' aliqd qō fuit ē ꝛ nihil

ē qđ fuit qn illđ sit: gº: maior ē maīfeª: ꝛ silr mior: qr suū ꝯ dictoriū ē fl'z vz aliqd ē qđ fu it qđ ñ ē / hꝰ nāqꝫ ē iplicaº ꝯdi ctōis. Et ita ꝯcedit ꝙ oē qđ e rit ē ꝛ oē qđ pōt eē ē: ꝛ ēt oē qđ ē itell igiᶜ aut imagiᶜ ē: pz q̄lz istaꝝ ex suis exponētibꝰ ī q̄ꝝ negatiā dz pōi v̇bū disiun ctū: qr v̇bū ṗncipale ipiꝰ ul'is ē solūmō v̇bū de p̄n̄ti absqꝫ p ticiº subseq̄nte alicꝰ v̇bi āplia tiui. 2ª ppō. oē qđ ñ fuit ē: p bat' aliqd qđ ñ fuit ē sicut in/ stās p̄n̄s ꝛ nihil ē ꝙ ñ fuit qn illđ sit: gº ꝛc. 2ª exponēs iteꝝ ē v̇a: qr suū ꝯdictoriū iplicat ꝯ tradictōez / vz / aliqd ē qđ ñ fuit qđ ñ ē. Et ꝯn̄r ꝯcedr̄ ꝙ oē qđ ñ erit ē ꝛ oē qđ ñ potuit nec po t'it eē ē. 3ª pº qºlz maiori te ꝛ qºlz miori te tu es mior. pbat' aliqº maºri te ꝛ qºlz miori te tu es mior: ut pbatū ē ī aº caº ꝛ nl' ē maiꝰ te ꝛ qºlz miori qn iº tu sis mior: gº ꝛc. mior pz: qr suū ꝯtradictoriū ē fl'm. 4ª ppō. quolz miori te ꝛ quolibz maiori te tu es maior. pbatur aliqº miori te ꝛ quolz maiori te tu es maior: ꝛ nihil ē miꝰ te ꝛ quolz maiori te qn iº tu sis maior: gº ꝛc. pz ꝯn̄a cū maiori ex aº caº mior pbat' p suū con tradictoriū qđ ē fl'z vz aliqd

ē minus te ꝛ quolibet maiori te qº tu ñ es maior q̄r ꝛc.

Ropō officiabil' ē iª p cꝰ dictū l' orō īfinitia đt'iat' aliqº t'īo moda li l' ꝯcernēte actū mētis. Teri/ ni modales sūt isti v̇ū falsū ne ciū ꝯtigēs possiᶜ īpossiᶜ. Teri/ ni uero ꝯcernētes actū mentis dn̄t' isti. Scio dubito credo uo lo nolo itelligo cognosco ꝛ si l'es ac ēt ipoꝝ pticipia. hꝰmōi āt t'ī aliqn̄ faciūt sēsū ꝯpositū: aliqn̄ diuisū faciūt sēsū ꝯposiꝰ qn̄ p̄cedūt total'r dictū l' orōē ī fiitiā aut fial'r subsequūt': ut po siᶜ ē soz. curreꝛ. Soz. curr̄ꝛ ē ꝯti gēs: tu scis deū eē đū esse ē sci tū a te. Sz qn̄ aliqs istoꝝ t'īo rū mediat īt' actūm casū ꝛ v̇bū īfiitiui mōi tūc ꝯstitueꝛ dꝛ sēsū diuisū: ut deū nec̄e ē eē hōiē scis eē al' ꝛ ita de alis. Et hꝰ mōi ppō đ sēsu diso pbāda ē s'z exigētiā t'ī p̄cedētis sipl'r ꝛ ñ rōe t'ī modalis aut rōe alicꝰ alteriꝰ t'ī cōcernētis actū men tis: v̇bi gr̄a. Oēm hōiē posᶜ ē currer̄ hec ñ ē officiāda: sed exponēda iuxta doct'nā tradi tā ī pbatōe ul'iū ppōnū istoº hōiē possiᶜ ē curreꝛ ꝛ nihil ē uel possiᶜ ē esse hominem quin illud possibile sit curreꝛ: gº ꝛc. Itē hec ē resoluēda. A. scio esse

uerum isto modo: hoc scio esse ueꝝ et hoc est .a. ergo ⁊c̄. Propositio uero ꝺ sēsu cōposito officiabilit̃ ꝓbat̃ ut possibile ē soꝛ̄ currere: hec ꝓpositio est possibilis soꝛ̄ currit q̄ adequate significat soꝛ̄ currere ergo ⁊c̄. Itē necesse ē deū esse. hec ꝓpositio est necessaria deꝰ ē que adeq̄te significat deū ēē ergo ⁊c̄. Consimilit̃ ꝓbant̃ iste tu scis soꝛ̄ currer̄. tu dubitas regē seder̄. Prima nanq̧ sic officiat̃. hec ꝓpositio ē scita a te soꝛ̄ currit q̄ adeq̄te significat soꝛ̄ currer̄ gͦ ⁊c̄. ⁊ ita ꝯsimiliter dicat̃ ad īfinitas cōsimiles iuxta ꝯsonātiā t̃mi faciētis sēsum cōpositū. Ex p̄dictis infero aliquas ꝯclusiōes ꝓma ē ista. Albū possibile ē ēe nigrū ⁊ tn̄ īpossibile ē albū ēe nigꝛ͛. pͣ ps pȝ qͦniā hͦ possibile ē eē nigrū te ꝺmōstrato ⁊ hͦ ē ꝑ possibile ē eē albū. gͦ ⁊cetera pȝ ꝯñtia a r̄soluētibꝰ ad r̄solutū. Et 2ͣ ps ꝓbat̃. Nā hec ꝓpō ē īpossibil̃ albū ē nigꝛ͛ que adequate significat albū ēe nigrū gͦ ⁊ cetera. pȝ ꝯͣ ab officiātibꝰ ad officiatū. Et ita ꝓbat̃ tͣ ꝯͦ sedētē possibile ē curer̄ ⁊ tn̄ īpossibile ē sedētē currere. 2ͣ ꝯclusio oēȝ hōiē ꝯtingēs ē ēe ⁊ tn̄ necēe ē oēȝ hōiē ēe. pma ps ꝓbat̃ quoniā hōiē ꝯtigēs ē ēe ⁊ nihil ē ꝑ ꝯtigēs ē ēe hōiē q̄n illud ꝯtigens sit ēe: ergo ⁊cetera patet ꝯña ab exponētibꝰ ad expositū. 2ͣ ps ꝓbat̃ nā hec ē necessaria omnis homo ē que adequate significat omnem hominem esse: ergo ⁊cetera. patet cōsequētia ut prius. 3ͣ cōclusio tu scis alteꝝ istoꝝ esse uerū demōstratis istis contradictoriis rex sedet nullus rex sedet: ⁊ tamē nullū istoꝝ scis esse uerum pria ps pȝ: qr hec ē scita a te: alterum istorū est uerū. q̄ adeq̄te sigificat alt̃ū istoꝝ eē ueꝝ: gͦ. 2ͣ pars probatur nec hoc iͦrū scis esse ueꝝ demōstrādo affirmatiuā nec hoc istoꝝ scis ēe ueꝝ demōstrādo negatiuā ⁊ nō sunt plura istoꝝ: ergo ⁊ cetera. patet ꝯͣ a singularibꝰ sufficiēt̃ enumeratis ad suā ul̃em. 4ͣ cōclusio: tu dubitas a esse ueꝝ: ⁊ tamē nullū a dubitas esse ueꝝ. probatur ⁊ pono ꝙ omne a sit illa deus ē quā scias esse uerā sed dubites an ista sit a; isto posito prima pars patet: quoniaȝ hec est tibi dubia a ē ueꝝ: que adequate significat a ēe uerum ergo ⁊c̄. Secūda pars probatur sic arguendo nullam talem deꝰ est dubitas esse ueram sed omne a est aliqua talis: ergo nullū a dubitas ēe uerū patet ꝯña quia

est sillogism⁹ ĩ 2.ᵒ pᵉ. figᵉ. ⁊ ãns
ẽ mãifestũ ex cãu. 5ᵃ. ɔ.ᵒ uolo ti
bi dar̃ equũ meũ ⁊ tñ nlł ȝ equ
ũ meũ uolo tibi daꝛ̃. ꝓbat̃ ⁊ po
no ꝙ tibi ꝓmittã equũ meũ q̃ȝ
cr̃dã ẽe ĩ stab.ᵒ sit tñ coꝛã me q̃ȝ
putẽ ẽe platõis ita ꝙ ñ meũ ob
quã cãȝ istũ equũ quẽ nisi nõ
uelĩ tibi dar̃ 1.ᵒ posito ṗ.ᵃ pſ pȝ
officiã.ᵒ p casũ ⁊ officiat̃ sic hec
ꝓpõ ẽ uolita a me do tibi eq⁹
meũ que adeq̃te sigificat me da
re tibi equũ meũ: g.ᵒ ⁊c̃. pȝ ɔ.ᵃ
ab officiãtib⁹ ad officiatã ꝑam
ꝑtẽ ꝓbo sic nł lũ equũ quẽ c̃dã
ẽe platõis uolo tibi daꝛ̃ sȝ oẽȝ
meũ equũ credo ẽe platõis g.ᵒ
nullũ equũ meũ uolo tibi dare
pȝ ɔ.ᵃ ut ṗ⁹ qꝛ ẽ ĩ 2.ᵒ pᵉ. figᵉ. ⁊c̃.
6ᵃ. ɔ.ᵒ pcipio sor̃ loq ⁊ tñ nullũ
soꝛ̃ pcipio loq ꝓbat̃ ⁊ pono ꝙ
sit a lõge soꝛ̃ ⁊ plato ita ꝙ nesci
ã distigueꝛ̃ qs sit soꝛ̃ ł plato lo
quat̃ tñ sor̃ cui⁹ uocẽ bene co
gnoscã ꝙ ẽ sor̃ ⁊ non loquatur
plato isto posito patet prima pſ
p casũ qꝛ sequꝛ pcipio uocẽ soꝛ̃
ergo pcipio soꝛ loq ⁊ 2.ᵃ pſ ꝓba
tur quoniã sequꝛ nullũ istoꝝ
pcipio loq sȝ omnis soꝛ ẽ aliqſ
istoꝝ ergo nullũ soꝛ pcipio loq
patet ɔñã quia ẽ sillogism⁹ ĩ 2.ᵒ
ꝑme figure. Hic ẽ notãdũ ꝙ
iste ꝓpõnes cõcesse ĩ cap.ᵒ ĩ solu
biliu. s. ueꝝ ẽ ꝙ mũd⁹ ñ fuit ⁊
necẽriũ ẽ ꝙ dſ nũq̃ȝ erit: possibĩ
le ẽ ꝙ nł fuit: ꝙ ⁊ nł erit ñ sũt
neꝛ̃ officiabłꝛ ꝓbã.ᵒ nec sũt siłeſ
ĩ sigifica.ᵒ e ĩsolubiłꝛ ⁊ officiabi
łꝛ q.ᵒ niã officiabłꝛ tẽet̃ li ꝙ ɔiũ
cti.ᵉ ⁊ ĩsolułꝛ tenet̃ ĩlatiẽ q̃ꝛ ⁊c̃.
Propositõ dſcriptibił ẽ
illa ĩ q̃ termius ɔcernẽs
actũ mẽtis ĩɔplexũ det̃
miat nullo termio p̃cedẽte me
diato ut ego cognosco soꝛ̃. hec
nãq̃ȝ sic describit̃. Ego cogno
sco aliqd sub ꝛõe q̃ sor tu intel
ligis hominẽ tu intelligis ali
quid sub ꝛõne qua hõ. Sȝ ter
mini ɔcernẽtes actũ mẽtis q si
cadũt sup ĩɔplexũ illud necessa
rio ẽ significatiuũ ɔplexi aliter
sũt describẽdi sicut sciꝛ̃ c̃deꝛ̃ du
bitare ⁊ h⁹mõĩ ut tu scis a ꝓpõ
nẽ sic dſcribit̃ tu sciſ adeq̃tũ sigĩ
ficatũ a ꝓpõis qd sciſ adeq̃te si
gnificari p a ꝓpõnẽ: g.ᵒ ⁊c̃. Tu
credis a ꝓpositionẽ tu credis
adequatum significatum a pro
positionis quod credis adequa
te significari per a propõnem
ergo ⁊cetera. Item tu dubitas a
⁊ b propositiones tu dubitas a
deq̃ta sigificata a ⁊ b ꝓpõnũ.
q̃ scis uł c̃dis adeq̃te sigificari p
a ⁊ b propositiões ergo ⁊cetera.
Notãter dicebat̃ nullo t̃mio
mediato p̃cedẽte quia si prece
deret aliquis terminus media
tus ratiõe illi⁹ deberet i.ᵃ ꝓpo

sitio probari q2 a p° t'mio me diato sẽper ē inchoãda propõ nis probatõ: ut oĩs hõ ĩtelligit se hec ē exponẽda isto°: hõ ĩtel ligit se ⁊ nihil ē hõ qn illđ in telligat se: g° ⁊c. Itẽ hõies co/ gno scũt futura hec ē sic resol/ uẽda hec cognoscũt futa ⁊ hec sunt hõies: g° ⁊c. Circa pdicta ĩ hoc cap° ⁊ prioribus ē notã da diuersitas pbatõnũ pceden tiũ quarũcũqȝ ppõnũ: quoniã ppõ descriptibilis cõuertit' cũ sua descriptione ⁊ propõ ulīs affirmatiua sȝ ... alia ex ponibilis silr ɔuertit' cum suis exponẽtibus sil' sũptis: ũde bñ sequit' cognosco hoĩnẽ: g° co/ gnosco aliqd sub rõe qua hõ ⁊ eɔ°. Itẽ oĩs hõ currit: ergo hõ currit ⁊ nihil ē hõ qn illud cur rat ⁊ eɔ°. Itẽ oĩs hõ currit: g° hõ currit ⁊ nl' ē hõ qn illđ cur rat ⁊ eɔ°. Sȝ ppõ resolubil' nõ cõuertitur cũ suis resoluẽti bus nec officiabilis cũ suis offi ciãtibus: ũde licet sequat' h° est aĩal ⁊ hoc ē hõ: g° hõ ē al' non tñ seqt' eɔ° hõ est aĩal: g° hoc ē aĩal ⁊ hoc ē homo: q2 añs ē necessariũ ⁊ ɔñs contigẽs etiã post mille ãnos erit ita sicut si gnificatur p añs ⁊ tñ ñ erit ita sicut significat' p ɔsequẽs. Itẽ seqtur hec ppõ ē necessaria ds ē q̃ adequate sigĩficat deũ eẽ: g° necesse ē dũ eẽ: ⁊ tñ nõ seqt' eɔ° necesse ē deũ eẽ: g° hec pro põ ē necessaria deus ē que ade q̃te sigĩficat deũ esse: qr añs est neciũ ⁊ ɔñs cõtingens. Silr si nl'la ppõ foret ita esset sicut si gnificatur p añs ⁊ tñ ñ ita eẽt sicut sigĩficatur p ɔñs. ¶ Ex p dictis ĩfero aliquas cõclusiões pria est ista ueniente cognosco ⁊ tñ nõ cognosco uẽientẽ. pba tur ⁊ pono q sor. sit' a lõge q ueĩat uers° me quẽ sciã esse sor sȝ credã ipsũ ñ moueri ⁊ nihil aliud cõcipiã isto posito patet p° ps quoniã hoc cognosco ⁊ h° ē ueniẽs: g° ⁊c. Secũda ps ēt pȝ: qr ñ cognosco aliqd sub rõe qua ueniens. 2ª cõclusio ē ista deũ trinuȝ ⁊ unum cogno uit Aristoteles ⁊ tñ Ar. non co gnouit deum trinum ⁊ unum. p° pars pȝ. quoniã h° cogno/ uit Ar. demõstrãdo deũ ⁊ hoc ē trinus ⁊ unus: g° ⁊c: secunda pars etiã pȝ quoniã Ar. nõ co gnouit aliqd sub rõe qua deus trin° ⁊ un° g° ⁊c. pȝ ɔña a de scriptõe ad dscriptuȝ. 3ª ɔ° a ppõnẽ scio ⁊ tñ nõ scio a ppõ nẽ. pbat' ⁊ pono q a sit iª de° ē quã sciã ⁊ c̃dã q ñ sit aliqđ a ĩ mũdo i° po° a scio q2 h° sci o dmõstrãdo istã ds ē ⁊ h° est a: g° ⁊c. ⁊ tñ nõ scio a quia nõ scio aliqđ sub rõe q̃ a ex quo

·pª ɔ°·

·2ª·

·3ª·

nō ſcio a eē. 4ª ɔ.º ſortē pcipis
⁊ tñ nō percipis ſoꝛ. ꝓbat̃ ⁊ po
no ꝙ ſoꝛ̃. loq̄t̃ corā te cꝰ uocez
audias credas tu tñ ꝙ ñ ſit ali
qs ſor. ī mūdo. 1.º poſito ſor.
pcipiſ: qr hº pcipis ⁊ hº ē ſoꝛ̃.
gº ⁊c̃. ⁊ tñ ñ pcipis ſoꝛ̃ qꝛ ñ pci
pis aliqd ſub rōe q̄ ſoꝛ. qꝛ̃ ⁊c̃.
X p̄dictis pz ꝙ neccī
e um ⁊ ɔtigēs dupłr ſu
mūt̃. ſ. ꝛ̃ſolubił̃ ⁊ offi
ciabłr: ſʒ ipōꝝ aduerbia. ſ. ne
c̄io ⁊ ɔtigēter expōibłr ꝓbāt̃
ut nec̄io deus eſt ſic expōit̃ ds
ē ⁊ nō pōt eē qn ds ſit: gº ⁊c̃.
Jtē nec̄io mūdus fuit: mūdꝰ fu
it ⁊ nō potuit eē qn mūdus fue
rit. Jtē nec̄io aliqd erit: aliqd
erit ⁊ nō potīt eē qn aliqd erit
ergo ⁊c̃. Jta ꝙ uerbū p̄ncipale
2ᵉ exponētis ſit eiꝰdē tp̄ris cū
uerbo p̄ncipali exponēde. Op
poſito mō expōit̃ ɔtingēt̃: ut ɔ
tigēt̃ tu es exponit̃ ſic tu es ⁊
pōt eē ꝙ tu ñ ſis: gº ⁊c̃. Jtē ɔti
gēter tu eris: tu eris ⁊ potīt eē
ꝙ tu ñ eris: gº ⁊c̃. [illegible]a de ptō
dicat̃. Hic ſūt duo notabilia.
pᵐ ē ꝙ nec̄io ⁊ ɔtigēt̃ ſumūtur
aliqñ ī ſēſu diſo ⁊ aliqñ ī ſēſu
ɔpōito ſicut nec̄ium ⁊ ɔtigēs.
Jn ſēſu ɔpoſito qñ totałr p̄ce/
dūt aut ſiałr ſubſequūt̃: ut ne/
ceſſario hō ē ał: tu curris cōtin
gēter: ſʒ ī ſēſu diſo qñ mediāt

iteř ſubiectū ⁊ uerbū aut it̃ uer
bū ⁊ p̄dicatū. Exᵐ p̄mi hō ne
ceſſario ē aīal. Exᵐ ſc̄i ſoꝛ. ē ɔ
tingēt̃ currēs. Scḿ notabile eſt
illud. Qualꝛcūqꝫ ī ſēſu ɔpoº
ſūāt̃ ſemp eodē mō exponūt̃:
ut dictū ē. Sed qñ ī ſēſu diuiſo
ſumūtur p̄cedēte alio tīno me
diato nō exponūt̃: ſed propoſi
tio probāda ē ſꝫ exigētiā tīni
precedētis: ut hō neceſſario ē
ał: hec nō eſt exponenda neqꝫ
ꝓbāda rōne illius tīni neceſſa
rio: ſed r̄ſoluēda rōe iſtiꝰ tīni
hō: ut hoc nec[illegible]aīal ⁊ hoc ē
hō: gº ⁊c̃. quo facto pr̄ia reſol
uēs eſt exponenda ſic: hoc ē ał
⁊ hoc nō pōt nō eſſe aīal: ergo
ita ꝙ li pōt ſequat̃ ſubiectū ſi/
cut li neceſſario uel ɔtigēter.
Ex qº ſequit̃ etiā ꝙ iſtud uer
bū pōt ſūitur aliqñ ī ſēſu ɔpo
ſito: aliqñ in ſēſu diſo. Jn ſēſu
compoſito quādo precedit tota
liter ſeu īperſonałr tenetur: ut
pōt eſſe ꝙ tu curris. Jn ſēſu di
uiſo quādo perſonalit̃ ſūit: ut
āti xp̄us pōt eſſe. Ex predi
ctis īfero aliquas cōcluſiōes.
pr̄ia ē iſta neceſſario aliquid ē
ꝙ ɔtingēter ē. probat̃ aliqd ē
qđ cōtīgent̃ ē ⁊ nō pōt eē qui
aliquid ſit qđ cōtīgenter ē: gº
⁊c̃. Secūda cōcluſio aīa tua ne
ceſſario ē ⁊ tñ cōtingenter ani

ma tua ē. pria ps pbat resolu/
torie: ut hoc necessario ē ⁊ hoc
ē aia tua: g° ⁊c. Secūda pars
pbat exponibil'r sic aia tua est
⁊ pōt eē q nō aia tua sit: ergo
⁊c. Nā sequit: tu non es: ergo
nō aia tua ē qa ex opposito se
qtur oppo⁹ ⁊ pōt esse ita sicut
significat p ans: g° pōt esse ita
sicut significat p ons. Tertia c
clusio necesse ē te fuisse ⁊ tn̄ cō
tingēter tu fuisti. pria pars pro
bat quoniā hec ē necessaria tu
fuisti que adeqte sigificat te fu
isse: g° ⁊ cetera. Secūda ps pro
batur. nā tu fuisti ⁊ potuit esse
q tu nō fuisti: g° ctingēt tu fu
isti ergo. Quarta cōclusio pōt
esse q antixpūs sit hō qui ē ⁊
tn̄ ātixpūs nō pōt esse hō qui ē
pria ps pbat quoniā hec ē pos
sibilis ātixpūs ē hō qui ē que
adequate significat q ātixpūs
ē hō qui est: g° ⁊ cetera: ūde li
pōt ipsonal'r sūptū ē t's officia
bilis sicut li possibile: 2a ps pz
quoniā det oppo⁹ uidelicet ā
tixpūs pōt esse hō qui ē ⁊ ex i
sto seqtur q antixpūs pōt esse
homo ⁊ iste ē consequēs falsū:
g° ⁊ ans ⁊ patet cōsequētia: qr
li pōt sūptū personal'r ē termi
nus imediatus ⁊ relatiuum qui
q̄ qd ē resolubile generalit' i ⁊
⁊ ille illa illud ex quo nō ipe/
ditur p aliqd sig⁹ precedēs.
Hic ē notādū q li necessario
dupl'r sumit uno mō nōial'r i
datiuo uel ablatiuo casu. Alio°
aduerbialit: ut dictum ē. Prio
mō nō exponitur: sed r'soluit:
ut necessario tu es i° tu es ⁊ h°
ē necessariuz: g° ex quo sequit
q necessario tu es hō: ⁊ tamen
cōtingēter tu es homo: tenēdo
li necessario nominaliter in ab
latō casu: qr i° tu es demōstrā
do deū: ⁊ hoc est necessariū: g°
Sumendo tamen li necessario
aduerbialiter foret ista proposi
tio impossibilis propter ipossi
bilitatem exponētiū. Item con
cedit q sor. necessario obedit ⁊
idē sor. ctīgēter obedit sumen
do li necessario in datiuo casu.
qr sor. huic obedit demōstran
do deū ⁊ hoc ē necessarium: g°
⁊ cetera. 2ª ps ēt patet exponē
do sic sor. obedit ⁊ pōt n̄ obedi
re: g° ctīgēt sor. obedit qr ⁊c.
Iam gradus compara
tionis restat exponer
⁊ primo positiuum cō
parabiliter sumptū: ut tu es ita
fortis sicut aliquis homo mun
di: exponitur sic tu es fortis ⁊
aliquis homo mundi ē fortis
⁊ nō aliquis homo mūdi ē for
tior te: g° ⁊ cetera. Itē tu fuisti
ita fortis sicut aliquis hō tu fui

ſti fortis. Et aliqs hõ fuit for tis ⁊ ſi aliqs hõ fuit fortior te: g° ⁊c. ⁊ ita de futuro ſuo° dica tur. Sʒ notãdũ q ſi fiat ɔpa° reſpectu t̃mi cõis a pte poſt ñ diſtributi nõ dʒ ſumi iſte t̃in° ſub diſtributõe ĩ aliq̃ exponẽ tiũ: ut tu es ita albus ſicut oĩs hõ: nõ dʒ dici ĩ ꝫa exponẽte oĩs hõ ẽ albus: qr hec ẽ falſa ⁊ expoſita uera. Seqtur enĩ tu es ita albus ſicut iſte hõ: g° tu es ita albus ſicut oĩs hõ pʒ cõ ſeq̃ntia ab ĩferiori ad ſuũ ſupi us affirmatĩe ſine diſtributõne ⁊ ſine ſig° ĩpediẽte. Jdeo debʒ ſic expõi tu es albus ⁊ hõ ẽ al b° ⁊ nõ oĩs hõ ẽ albior te: er go ⁊c. Ex predicto mõ expo nẽdi ĩfero aliq̃s ɔc̃l'oes. pria ẽ iª tu eſ ita fortis ſic̃ oĩſ hõ mũ di ⁊ t̃ñ nõ es ita fortis ſicut a liquis hõ mũdi. pª ps pʒ: qr tu es fortis ⁊ hõ mũdi ẽ fortiſ ⁊ nõ oĩs hõ mũdi ẽ fortior te g° ⁊c. ꝫa ps ſil'r pʒ q°niã ſuũ cõtradictoriũ ẽ falſũ uidelicet tu es ita fortis ſicut aliquiſ hõ mũdi: qr ex ipſa ſequit' tertia ſua exponẽs uidelʒ nõ aliquiſ hõ mũdi ẽ fortior te qđ ẽ fl'ʒ. 2ª ɔ° aĩal qđ nõ ẽ ita forte ſicut leo ẽ ita forte ſicut oẽ al' mũdi ꝓbatur equ° ẽ ita fortis ſicut oẽ al' mũdi ⁊ idẽ equus ẽ aĩal qđ nõ ẽ ita forte ſicut leo: g° ⁊c. pʒ ɔñа a reſoluẽtib° ad reſolutũ añs aũt pʒ exponẽdo ⁊ reſoluẽdo. 3ª ɔ° ego ſũ ita ſapiẽs ſicut tu ⁊ deus ⁊ t̃ñ ego non ſũ ita ſapiẽs ſicut deus. 2ª ps ẽ de ſe manifeſta ⁊ ꝓbat'. pria. Nã ego ſũ ſapiẽs ⁊ tu ⁊ deus eſtis ſapiẽtes ⁊ non tu ⁊ deus eſtis ſapientiores me: g° ⁊c. pʒ ɔñа ab exponẽtibus ad expõitũ. ⁊ pria ac ꝫa ps ſũt ma nifeſte. 3ª uero° ꝓbat' qr ſi non detur oppoſitũ tu ⁊ deus eſtis ſapiẽtiores me: g° tu es ſapiẽti or me ɔñs falſũ: ut ego ſuppo no. 4ª ɔ° tu eris ita ſenex ſicut tu eris ⁊ t̃ñ ĩ nullo iſtanti tu eris ita ſenex ſicut tu eris. p ma ps pʒ p exponẽtes: tu eris ſenex ⁊ nunq̃ʒ eris ſenior q̃ʒ tu eris: g° ⁊c. 2ª pars probat' quo niã quocũqʒ iſtãti dato in quo tu eris ſenex in iſto iſtanti nõ eris ita ſenex ſicut tu eris quia poſt iſtud eris ſeĩor: g° ĩ nullo iſtanti tu eriſ ita ſenex ſicut tu eris. pʒ ɔñа: quia contradicto rium ɔñtis repugnat antecedẽ ti propter diſtributionẽ i° t̃i ſicut ſupra ṽbũ ſubſtãtiuũ.

Comparatiuus grad° exponitur ſimiliter p tres exponẽtes: ut ſoꝛ. eſt fortior pla. ſoꝛ. eſt fortis ⁊

plato est fortis ⁊ nō plato ē ita fortis sicut sor̄ gͦ ⁊c̄. ¶ Itē tu es fortior aliqͦ hōie: tu es fortis ⁊ aliqs hō ē fortis ⁊ nō aliqs hō ē ita fortis sicut tu gͦ ⁊c̄. Sed huiꝰ tu es albior oī hoīe. ista expōens nō debet eē iͣ oīs hō ē albꝰ quōiā tūc expōita ēe vͣa ⁊ una exponēs falsa qd̄ ñ ē ꝯcedēdū ī logica: sꝫ d̄bet sic ex pōi iͣ tu es albꝰ ⁊ hō ē albꝰ ⁊ nō oīs hō ē ita albꝰ sicut tu: gͦ ⁊c̄. ¶ Ex p̄dicto mō exponēdi īfero aliquas ꝯclusiōes. pͣ tu es albior oī hoīe ⁊ tñ tu nō es albi or aliqͦ hōie. pͣ pars pꝫ per exponētes ⁊ secūda similiter qꝛ suū ꝯtradictoriū ē falsum scilꝫ tu es albior aliquo homīe quia tertia eiꝰ exponēs ē falsa. uide licet nō aliqs hō ē ita albꝰ sicut tu qꝛ tu ip̄e es ita albꝰ sicut tu ꝟ qlibet qui ē albior te est ita albꝰ sicut tu licet nō p̄cise. ¶ 2ͣ cō clusio sor̄ qui nō ē melior deo ē melior omni ente mūdi pꝫ qͦ niā sor̄ nō est melior deo ut sa tis liq̄t ⁊ tñ ē melior oī ēte mū di qꝛ ip̄e ē bonꝰ ⁊ aliqd̄ ēs mū di ē bonū ⁊ nō omne ens mūdi ē ita bonum sicut sor: ergo ⁊c̄. ¶ 3ͣ cōclusio ego sū sciētior te ⁊ deo ⁊ tamē nō sū sciētior deo secūda pars patet de se ⁊ prima probatur per exponētes. nā ego sū sciens ⁊ tu ⁊ deus estis sciē

tes ⁊ ñ tu ⁊ deꝰ estis ita sciētes sicut ego. ista patet quoniā det̄ oppōitū scilicet tu ⁊ deꝰ estis ita sciētes sicut ego gͦ tu es ita sci ēs sicut ego. ꝯsequēs falsū ut e go suppono. ¶ 4ͣ ꝯclusio tu eris senior q̄ȝ tu eris ī aliqͦ īstāti ⁊ tñ ī nullo īstāti tu eris senior q̄ȝ tu eris ī aliqͦ īstāti pͣ ps ꝓba tur quoniā tu eris senex ⁊ ī ali quo īstāti eris senex ⁊ ñ ī aliqͦ īstāti eris ita senex sicut tu eris gͦ tu eris sēior q̄ȝ tu eris ī aliqͦ īstāti ꝯsequētia tenꝫ ab expōen tibꝰ ad expōitū. ⁊ tertia ps an̄ cedētis ꝓbata ē in alio capitl̄o in q̄rta ꝯclusiōe: sed secūda ps conclusiōis ꝓbatur qꝛ si nō de tur oppositū. s. ꝙ ī aliquo īstāti tu eris senior q̄ȝ tu eris in aliqͦ īstāti ⁊ sit illd̄ a ⁊ pꝫ ꝙ iͣ ē fͣ ī a īstāti tu eris sēior q̄ȝ tu eris ī aliqͦ īstāti qꝛ ūa exponēs ē fͣ. s. ñ ī aliqͦ īstāti tu eris ita se nex sicut tu eris ī a īstāti quia ī a īstāti tu eris ita senex sicut tu eris in a instanti ⁊ ī īfinitis īstātibꝰ ultra q̄r ⁊c̄. ¶ Notan dum ꝙ quē admodum exponi tur comparatiuus gradus ita magis ⁊ q̄ȝ ut ego sum magis ualens q̄ȝ tu sic exponitur ego sum ualens ⁊ tu es ualens ⁊ nō tu es ita ualens sicut ego: ergo ⁊c̄. ¶ Consil̄es ꝯcl̄ōes pn̄t in ferri uñ ꝯcedit̄ ꝙ animal quod

est magis debile q̄ȝ sit musca ē magis forte q̄ȝ sit oē aīal mūdi Et hō q ē magis sapiēs q̄ȝ ois hō ē minus sapiēs q̄ȝ oīs hō: ⁊ ita de īfinitis aliis quare ⁊c.

[S]Uperlatiuꝰ gradꝰ exponitur per tres exponētes nisi ūa istaꝝ cū altera coincidat ut tu es fortissimꝰ istoꝝ: pōt dupliciter expōi aut per cōpatiuū aut per positiuū compabiliter sumptū. Exēplū pmi ut tu es fortis: ⁊ isti sūt fortes ⁊ nō aliquis istoꝝ ē fortior te: ergo ⁊c. Exemplū secūdi tu es fortis: ⁊ isti sūt fortes ⁊ non aliquis istoꝝ ē ita fortis sicut tu: ergo ⁊c. Itē tu es fortissimus oīum hōiū sic exponitur tu es fortis ⁊ hōies sūt fortes ⁊ non omnes homines sūt fortiores te: ergo ⁊c: uel nō oīs hō ē fortior te. Secūdo mō sic expōitur tu es fortis ⁊ hōies sūt fortes: ⁊ non oēs hōies sūt ita fortes sicut tu uel nō oīs homo ē ita fortis sicut tu: ergo ⁊c. Et ita de aliis de pterito ⁊ futuro suo mō dicatur. Ex predictis infero aliquas cōclusiōes. pma ē ista tu es fortissimꝰ istoꝝ ⁊ debilissimꝰ istoꝝ. pbatur ⁊ pono q tu soꝛ ⁊ plato sitis eque fortes ⁊ per li istoꝝ demōstro uos tres isto posito patet prima ps quoniam tu es fortis ⁊ isti sūt fortes ⁊ non aliquis istoꝝ ē fortior te: ergo ⁊c. Etiā secūda ps ē uera quia tu es debilis: ⁊ isti sunt debiles ⁊ nō aliquis istoꝝ ē debilior te: ergo ⁊c. Hec tamē cōclusio non esset uera exponēdo. Secundo modo ut puta per ly ita sicut quar̄ ⁊c. Secūda cōclo tu es sapiētissimꝰ oīuȝ hōinū ⁊ tñ tu ñ es sapiētissimꝰ aliquoꝝ hōinū pᵃ pars pȝ p expōnētes: ut tu es sapiēs ⁊ hōines sūt sapientes ⁊ ñ oēs hōies sūt sapiētiores te: gᵒ ⁊ cetera. Secūda ps pbatur: quoniā suuȝ ɔ̄dictoriū ē falsū vȝ tu es sapiētissimus aliquoꝝ hōinū pter tertiā expōnētē falsā .s. ñ aliqs hō ē sapiētior te ⁊ hec similr ñ aliqs hō ē ita sapiens sicut tu qa tu met es ita sapiēs sicut tu: gᵒ ⁊ cetera. 3ᵃ cōclo tu fuisti calīssimꝰ oīuȝ hōinū ⁊ frīssimus oīuȝ hōinū. pria ps pȝ qr tu fuisti calidus ⁊ hōies fuerūt calidi ⁊ ñ oīs hō fuit calidior te ēt non oīs hō fuit ita calidus sicut tu. 2ᵃ ps ēt eodē mō pbat̄: quoniā tu fuisti frigidꝰ ⁊ hōies fuerūt frigidi ⁊ nō oīs hō fuit frīor te etiā nō oīs homo fuit ita frīus sicut tu: gᵒ ⁊ cetera. 4ᵃ ɔclo. Aliqd ē maxiꝰ istoꝝ qd nō est maximū i

istoꝝ exponēdo cōpabl'r ꝓbatur: ⁊ pono q̄ a sit magnū ⁊ b maius c uero maiꝰ q̄ȝ a ⁊ maiꝰ q̄ȝ b i. posito b ē maxꝰ istoꝝ qđ ñ ē maxꝰ istoꝝ: ꝓbat' quoniā b ē magꝰ ⁊ aliqđ istorum qđ ñ ē maxꝰ istoꝝ ē magnuȝ q2 a ⁊ nl'lū istoꝝ qđ ñ ē maximū istorū ē maiꝰ b: gͦ b ē maxiꝰ istoꝝ. qđ ñ ē maxꝰ istoꝝ patet consequentia ab exponētibus ad expositū q̄r ⁊c.

Jffert aliud ⁊ ñ idē eodē mō exponūt' p tres exponētes: ut tu dr̄s ab hōie: tu es ⁊ hō ē ⁊ tu nō es hō: gͦ ⁊c. Jtem tu differs ab oī homine tu es ⁊ homo est: ⁊ tu non es omnis homo ergo ⁊c. Est tamē aliqualis diuersitas i preterito ⁊ futuro. hec enī tu differs ab antixpo nō sic expo nitur tu eris ⁊ antixꝰ erit ⁊ tu nō eris ātixpūs quoniā expo nētes sūt uere ⁊ exposita falsa sequitur enī tu differs ab anti xpo: ergo simul eris cū antixͦ. ɔn̄s fl'm: ut suppono: sȝ sic ex/ pōit' tu eris ⁊ ātixꝰ erit qn̄ tu e ris ⁊ tu ñ eris ātixꝰ: gͦ ⁊c. ⁊ i ta đ ptō dicat' q̄r ⁊c. Ex p̄di ctis īfero aliqs ɔcl'oes q̄ꝝ pͣ ē ista tu dr̄s ab oī hōie ⁊ tn̄ tu ñ dr̄s ab aliqͦ hōie. P̄ria ps pȝ p exponētes quoniā tu es ⁊ hō ē ⁊ tu nō es oīs hō: gͦ ⁊c. 2ͣ ps ēt ꝓbat': qr si ñ dr̄t oppoꝰ .s. tu dr̄s ab aliqͦ hōie: sed hec ē fl'a: q2 t'tia eius exponēs est fl'a. s. tu nō es aliqs hō: gͦ ⁊c. 2ͣ ɔcl'o tu dr̄s ab oī ēte qđ ē ⁊ qđ fuit ⁊ qđ erit ⁊ tn̄ tu ñ differs ab aliquo ente qđ ē qđ fuit ⁊ qđ erit. P̄ria ps pȝ quoniā tu es ⁊ oē ens qđ ē qđ fuit ⁊ qđ erit ē ⁊ tu ñ es oē ēs qđ ē qđ fuit ⁊ quod erit: gͦ ⁊c. 2ͣ ps ēt pȝ q2 suū ɔ̄dcōꝛiū ē falsū cū una eius exponēs sit fl'a. s. tu nō es aliquid qđ ē qđ fuit ⁊ quod erit. Tertia conclusio Ego differo a te ⁊ a me ⁊ tn̄ ñ differo a me. prima pars patet per exponētes. Nam ego suȝ ⁊ tu ⁊ ego sumus ⁊ ego nō suȝ tu ⁊ ego gͦ: s'a uero pars pȝ đ se: ⁊ ita posset ꝓbari q̄ tu dif fers ab homine ⁊ ab asino: et tamen non differs ab homine. 4ͣ ɔclusio tu differs ab asino ⁊ tamen tu nō differs ab hōine l' ab asīo. p̄ria ps pȝ p exponētes [illegible] sil'r: qr dr̄t oppoꝰ tu dr̄s ab hōie l' ab asio. hec ē fl'a q2 3ͣ eis exponēs est fl'a. s. tu ñ es hō l' asinꝰ: qr eiꝰ ɔ̄dictoꝛiū ē ueꝝ v̄ȝ tu es hō ul' asinus. Quecūqꝫ dicta sūt đ hoc uerbo dr̄t - qͦad exponentes ⁊ ɔclusiones p̄nt applicari

illis tiis aliō ꝛ nō idē qꝛ ꝛc.

Exclusiaꝝ quedā sūt p̄mi ordis qdā fi ꝛ quedā tertii. Exclusia primi ordis ē illa cuius dictio exclusia tātū solū uel solūmō aut precise p̄cedit subiectū: ut tantū hō currit: sic exponit hō currit ꝛ nihil nō hō currit. gᵒ ꝛc. ita q̄ sēper pᵃ exponēs ē preiacēs exclusiue. 2ᵃ uero est ulis negatia ō subiecto exclusie infinitato. Et cōsilis expositio est de p̄tō ꝛ futuro: ut tantū soꝛ. fuit soꝛ. fuit ꝛ nihil nō soꝛ. fuit. Itē tātū ātixp̄ disputabit: sic exponit antixᵒ disputabit ꝛ nihil nō ātixpūs disputabit. Notandū q̄ exclusia p̄mi ordis cōuertitur cū una uli ō t̄inis trāspositis ita q̄ si una ē uera ꝛ rlīqua silr ꝛ eōᵒ: unde si hec esset uera tantū hō ē al hec esset ueꝛa: oē al ē hō: sed qꝛ exclusia ē falsa: iō ulis ē falsa. Exclusia fi ordis ē illa in q dictō exclusiua mediat iter subiectū ꝛ p̄dicatū siue p̄ponat siue postponatur copule: ut soꝛ. tātū est hō aut soꝛ. ē tātū hō et exponitur q̄lʒ istaꝝ sic soꝛ ē hō ꝛ soꝛ nō ē nō hō ꝛ ita de p̄tō ꝛ futuro dicat. Exclusia tertii ordis ē illa cuius dictio exclusiua ponit iter p̄tes p̄dicati: ut a p̄pō significat precise sicut ē que sic exponit a p̄positio significat sicut ē ꝛ a p̄pō nō significat nō sicut ē ita q̄ semp negatio infinitans cadat super eūdē t̄iᵒ super quē in exposita cadit dictō exclusiua: ut patet in cuiuscūq̄ ordinis exclusiuis. Notandū q̄ si dictionē exclusiuā alicuiᵒ ordis precedat alter termi nus proba bilis ñ debet ista p̄pō probari rōne dictionis exclusiue sʒ secūdum exigentiaʒ t̄ini precedētis. Exemplū oiuʒ ordinum: ut necessario tantum homo est homo: oīs homo tantū est animal. Aliqua propositio significat precise sicut est. pᵃ ē exponibilis ratione istiᵒ t̄i necessario. 2ᵃ rōe istiᵒ sigi oīs t̄tia uero ē resolubilis qꝛ p̄ticularis affirātia. Opposita harū exclusiuaꝝ assignantur per negationem prepositaʒ toti exclusiue: ut huius tantum homo currit: cōtradictorium est hoc nō tantum homo currit. ꝛ hēt duas cās v̄itatis oppositas exponentibus exclusiue affirmatiue: ut nihil quod est homo currit uel aliquid nō hō currit: ꝛ si una haꝝ cāꝝ ē uera exclusiua negatiua est ueꝛa: ꝛ si ambe sunt false ipsa est falsa. sicut exclusiua affirātiua ē uera si ābe

exponētes sunt ūe ⁊ falsa si una ē falsa. ❡ Exclusiua negatia in qua neg° seqtur notā exclusio nis ēt expōibil̄ ē ut tātū hō nō currit sic expōit̄ hō nō currit ⁊ quodlibꝫ nō hō currit: ⁊ ita ex pōitur qlibꝫ talis p̄mi ordis. Itē secundi ordis ut tu tātū nō es asin⁹ sic expōit̄ tu nō es asi n⁹ ⁊ tu es qolibꝫ n̄ asin⁹. ❡ Ex clusia uero neg° tertii ordis ex pōibil̄ nō dat̄ qa talis neg° sē per seqt̄ ūbū p̄ncipale sicut ⁊ di ctio exclusiua ut a p̄pō signifi cat p̄cise sicut nō ē. Oppōita ha rū exclusiaꝝ negatiuaꝝ dātur sil̄r p negatiōeꝫ p̄cedentem to tam propositionē: ut hui⁹ tātū hō nō currit: ɔtradictoriū ē ill̄ nō tātū hō nō currit quod hēt duas causas ueritatis oppōitas exponētib⁹ exclusie negatie as signādas p disiūctiuā ul̄ ɔ̄l ꝫ o s homo currit: uel aliquid nō ho mo currit: quarū si una est uera exclusiua ista ē uera sicut pri⁹ de opposito exclusie affirmatie. ❡ Ex p̄dictis infero aliquas cō clusiones quaꝝ p̄ma ē ista: tā tū hō est homo: ⁊ tamē non tā tū hō ē aīal: prima pars patet per exponentes ⁊ uniuersalem de terminis trāspositis. Secun da pars patet similiter: quoni am una suarum causarum est

uera scilicet aliquid non homo est animal. nam hoc est animal demōstrando asinū: ⁊ hoc est aliquid nō hō: ergo ⁊c̄. ❡ Secū da conclusio tu tantum es ani mal ⁊ non tātum tu es animal. prima pars patet. nā tu es ani mal ⁊ tu non es non animal: ergo ⁊c̄. Secunda pars conclu siōis patet etiam sil̄r: quia una cāꝝ ē ūa. s. aliqd nō tu es aīal ❡ Tertia ɔclusio: a p̄pō ē p̄cise significās sicut ē ⁊ tm̄ a p̄pō nō ē sigificās p̄cise sicut ē. p̄bat̄ ⁊ pono q a sit i° hō ē asin⁹ i° po sito: pꝫ p̄ma ps. quoniā a ē si gificans sicut ē ⁊ a n̄ ē nō sigi ficans sicut est probat̄ qr det̄ oppo⁹ a ē n̄ sigificās sicut ē g° a n̄ ē significās sicut ē ɔn̄s falsū imo a ē significās sicut ē qr ē si gnificās hōiē ēe. 2ª ps ēt pꝫ quia sui ɔtradictorii una expo nēs ē falsa ūꝫ. a p̄pō n̄ ē signi ficās nō sicut ē ex q° significat hōiē ēe asinū. ❡ Quarta cōclu sio a proposito precise signifi cat falsum et impossibile: ⁊ ta men a propositio precise signi ficat uerum ⁊ necessarium. pri ma pars patet per exponentes. Nam a significat falsū ⁊ ipos sibile ⁊ a n̄ ē: n̄ sigūficās falsū et impossibile. probatur: qa det̄ oppositū a ē n̄ significans falsū impossibile: ergo a nō ē signi

ficans falsū ꝛ īpossibile qꝺ nō est uerū. imo a sigificat falsū ꝛ īposs. qr significat hoīe ee asinū qꝛ ꝛc. 2ᵒ pars etiā eodē mō pbat. nā a ē sigificās uex ꝛ necessariū qr sigificat hoīe eē ꝛ a nō ē nō sigificās uerum ꝛ necessariū. pbat qr ꝺet opposītū a ē nō significās uerū ꝛ necessariū: gᵒ a nō ē significans uerū ꝛ necessariū ꝯñs fl'z. imo a significat uerū ꝛ necessariū: qꝛ sigificat hoīe esse qꝺ ē uerū ꝛ necessariū. ꝛ pz ꝯña cū pōribus sīlibus per istā rgulā ab affirātiua ꝺ pdicato īfinito ad negatiuā ꝺe predicato finito ē bona consequentia qꝛ ꝛc.

Dictões exceptiue sunt iste pret. ptqꝫ ꝛ nisi: ꝛ differūt eo qr pt ꝛ pt qꝫ īdifferēter excipiūt tā in uli affirātia qꝫ negatiua. sed nisi ñ excipit nisi in uli negatia: uñ ita cōgrue dr nullus hō preter soz. currit sicut oīs hō pt sor. currit: nō tñ cōgrue dr oīs hō nisi sor. currit: ubi ꝯgrue diceret nullus hō nisi sor. currit.

Exceptia affirmatia expōit p ꝺuas exponētes: in qꝫ pria negat pdicatū a pte extracapta: in ꝗa uero affirāt pdicatū ulr ꝺ subiecto sūpto cū pte extracapta īfinitata: ut oīs hō pter sor. currit sic expōit sor. non currit ꝛ oīs hō ñ soz. currit gᵒ ꝛc. Exceptia uero negatia silr expōit p ꝺuas exponētes: i qꝫ pᵒ affirāt pdicatū ꝺe pte extracapta. i ꝗa uero negat ulr a subiecto sūpto cū pte extra capta īfinitata: ut nullus hō pt sor. currit sic exponit sor. currit ꝛ nlꝰ hō ñ sor. currit: gᵒ ꝛc.

Notādū ꝙ aliq ē exceptia ppria ē aliq īpropa. Ad exceptiuā propā ꝺuo reqrūt pncipalr: pᵒ ꝙ id a qᵒ fit exceptio stet ꝯfuse ꝺistributie ex qᵒ seqt ꝙ iᵃ ē īpropa aliqs hō pter sor. currit. 2ᵒ requirit ꝙ ps extracapta sit tꝰ iferior ad illud a qᵒ fit exceptio ex qᵒ seqt ꝙ hec ē īpropa oīs hō pt hoīe currit sed hec ē ppria oīs hō preter soz. currit quia bñ habet istas ꝺuas cōditiones ut pz.

Preterea est notandum ꝙ quelibet exceptiua negatiua ꝯuertit cuꝫ exclusia affirātia cꝰ subiectū ē ps extracapta ꝛ pdicatū est tꝰ cōpositꝰ ex pdicato ꝛ subō exceptiue sic pcise supponēte: uñ bñ seqt nihil pt sor currit: gᵒ tātū sor. currit ꝛ eꝯ.

Et notāt dicitur predicatū ē terinus cōpositus ex predicato ꝛ subō exceptie quoniā nō seqt nullū animal preter hominē itelligit

ergo tãtũ hõ intelligit. añs .n.
est uerũ ⁊ ɔñs falsũ: sed bene se
qr̃: g° tãtũ hõ est aĩal itelligẽs
Dicebat̃ etiã sic precise suppo-
nẽte: qr nõ sequit̃ nullus hõ p̄
ter sor. currit: g° tãtũ sor ẽ hõ
currẽs. sed solũ seqtur: g° tan
tũ sor ẽ aliquis hõ currẽs. Da
to eni q̃ de spẽ hũana nõ cur-
reret aliqs masculus nisi solus
sor. sed cũ hoc multe mulieres
currerẽt: tũc hec esset uera nl'l⁹
hõ preter sor. currit ⁊ hec sil'r
tantũ sor. ẽ aliquis hõ currẽs
sed hec esset falsa tãtũ sor. est
hõ currẽs. Ex his ifero aliqs
cõclusiones quaꝝ pria ẽ i° hec
ɔña nõ ualet. Oĩs hõ p̄ter sor
currit: g° oĩs hõ preter hõinẽ
currit: qr antecedẽs est una ex
ceptiua ꝑpria ⁊ cõsequẽs nõ.
Secũda cõclusio oẽ aĩal p̄t
anti x⁹ ẽ animal ⁊ tamen non
oẽ aĩal preter hõinẽ est aĩal. p̄
ma pars pz p exponentes quo
niã anti x⁹ nõ est al' ⁊ oẽ aĩal
nõ ãti x⁹ est animal: ergo ⁊c.
Secũda ps ẽt probatur: qr
si nõ det̃ oppo⁹ oẽ aĩal p̄t hõi
nẽ est aĩal ⁊ pz. q̃ pria expo-
nens ẽ falsa uidelz hõ nõ ẽ al'
⁊ p cõsequẽs exceptiua cui⁹ est
exponens est falsa. Ex qua cõ
clusione seqtur q̃ nõ oĩs exce
ptiua ꝑpria ĩpugnat suo piacẽ
ti cuius oppositum cõmuniter
dicitur. et hoc patet quoniam q̃
libet istaꝝ ẽ uera oẽ al' est aĩal
⁊ oẽ al' preter anti xp̃m est ani
mal. Tertia cõclusio tu nõ dif
fers nisi ab asino ⁊ tñ tu differs
a capra. secũda pars ẽ manife
sta. ⁊ p̄ma ꝓbatur tu differs ab
asino et non differs ab alio ab
asino: quod sic probat̃ quoniã
det̃ oppositũ tu differs ab alio
ab asino g° tu nõ es aliud ab
asino patet cõseq̃ntia ab expo
sita ad unã suaꝝ exponentiũ.
4ᵃ ɔ° tu uides oẽs hoies q
sũt i i° domo p̄t sor ⁊ tñ nõ ui
des aliq̃z hoiez nec aliq°s hoi
nes ꝓbat̃ ⁊ pono p̄am ptẽ con
clusiõis cũ hoc q̃ in domo ista
sit decẽ hõies nonẽ mulieres ⁊
un⁹ mascul⁹ quẽ nõ uideas sed
bene omnes mulieres isto posi
to pz 2ᵃ pars cõclusiõis: ⁊ pᵃ si
mil'r assignãdo hãc regulã ex
ceptiuaꝝ q̃ oĩs ꝑpõ affirmatia
ẽ i pte v̄a ⁊ i pte falsa põt v̄ifica
ri p exceptionẽ ptis f. i° p̄suppo
sito hec e i° tu uides oẽs hoies
q sũt i i° domo p̄cise p sorte g°
põt v̄ificari p exceptionẽ sortis
sic dicẽ°. Tu uids oẽs hõies q
sũt i i° domo p̄ter sortẽ q̃r ⁊c.
RE duplicatiua expõitur
p trẽs expõentes i q̃rum
p̄ma p̄dicat̃ affirmatiue

t'mius īduplicatiu⁹ de sub.º i 2.ª pdicat' pdicatū ḋ eodē subiecto i 3.ª vo pdicat' idē pdicatū ꝯdici onl'r ḋ t'io ꝫduplicato p t'miuz trāscēdētē ut sor' i q̄ꝫtū hō ē ani mal sic expōit' soꝛ ē hō ⁊ soꝛ ē aīal ⁊ si aliqd ē hō illḋ ē aīal g.º ⁊c. ⁊ ita cū t'mio ul'r aut īde finite tēto ut oīs hō iq̄ꝫtū aīal ē subā sic exponit' oīs hō ē aīal ⁊ oīs hō est subā ⁊ si aliqd est aīal istud ē sbā g.º ⁊c. ¶ Redu/plicatiua negatiā cui⁹ neg.º seq't notā r'duplicatiōis ē sil'r expoi bil' ut soꝛ iq̄ꝫtū hō ñ ē asin⁹ ex pōit' sic soꝛ ē hō ⁊ soꝛ ñ ē asin⁹ ⁊ si aliqd ē hō istḋ nō ē asin⁹: g.º ⁊c. ⁊ ita dicat' ḋ q̄b⁹ꝯq̄ꝫ alii' Neg.ª vo īduplicatiua c⁹ n̄ga.º pcedit notā īduplicatiōis nō est exponēda sed probanda p suū ꝯtradictoriū ut sepe dictum est ¶ Ex pdictis infero aliq̄s cōclu siones q̄ꝝ pma ē ista. Aliq̄ in quātum cōueniūt differūt pbat' aliq̄ cōueniūt ⁊ aliqua differūt ⁊ si aliqua ꝯueniūt ill' differūt g.º ⁊c. pꝫ ꝯn̄tia ab expōentib⁹ ad expōitū. ⁊ 3.ª ps añtis pbat' quoniā si aliq̄ ꝯueniūt illa sūt ⁊ si illa sūt disticta ergo differūt g.º a pmo ad ulti⁹ si aliq̄ cōue niunt illa differūt ¶ 2.ª ꝯclusio qlibꝫ hō i q̄ꝫtū homo est risibi lis ⁊ tamen non quilibet homo

in quātum aīal est risibilis. p.ª pars pꝫ per exponētes quoniā qlibꝫ hō ē hō ⁊ qlibꝫ hō ē risibil' ⁊ si aliqd ē hō illud ē ri sibil' g.º ⁊c. ¶ 2.ª ps ēt pꝫ quia si nō detur oppōitū. s. q̄ quili bꝫ hō in quātū aīal ē risibil' ⁊ certum est q̄ hec ē falsa qa 3.ª sua exponēs ē f'sa. s. si aliqd ē aīal illud ē risibile ¶ 3.ª ꝯ.º soꝛ i quātū hō ē aīal ⁊ tñ soꝛ nō i q̄ꝫ tū hō est soꝛ. pma ps pꝫ p ex/ ponētes ⁊ 2.ª sil'r q̄ si nō detur oppōitū. s. soꝛ i q̄ꝫtū hō ē soꝛ ⁊ patet q̄ i.ª ē falsa q̄ eius 3.ª expōēs ē falsa. s. si aliqd ē hō illud ē soꝛ. 4.ª ꝯ.º tu iq̄ꝫtū hō ñ es asinus ⁊ tñ tu nō iq̄ꝫtū al' ñ es asinus. p.ª ps pꝫ qa tu es hō ⁊ tu nō es asin⁹ ⁊ si aliqd ē hō illud nō ē asinus g.º ⁊c. 2.ª ps etiā pbat' q̄ si nō detur oppōi tum tu iquātū aīal nō es asinus ⁊ pꝫ q̄ 3.ª eius exponēs est fal sa. s. si aliqd ē al' illḋ ñ ē asi⁹: ⁊ ita dicat' ti li de q̄nto ⁊ p q̄ꝫ to facerēt ppōnē īduplicatiuā.

Immediate duas i se ꝯ tinet exponētes q̄ꝝ p ma ē piacēs ⁊ 2.ª nega tiua sibi correspōdēs secūdum exigētiā sui vbi ut imedi.º añ a tu fuisti expōitur sic añ a tu fuisti ⁊ nl'lū fuit istas añ a qn iter illud ⁊ a tu fuisti: ergo ⁊c.

Jtē imeᵉ pꝰ b tu eris sic expōit
pꝰ b tu eris ⁊ nl̓lū erit istās pꝰ
b qn īt illō ⁊ b tu eris: g° ꝛc.
Mō ꝯsil̓i expōit n̄gatiā cꝰ ne
ga° subseqt̓ li imeᵉ ut imeᵉ an̄
h° tu nō fuisti albꝰ sic expōit
an̄ h° tu n̄ fuisti albꝰ ⁊ nl̓ꝫ fuit
istās an̄ h° qn īt illō ⁊ h° tu n̄
fuisti albꝰ: g° ꝛc. Jtē imeᵉ pꝰ
istās pn̄s tu n̄ curres sic expōi
t̓ pꝰ istās pn̄s tu n̄ cr̄es ⁊ nl̓lū e
rit istās pꝰ istās pn̄s qn īt illō
⁊ istās pn̄s tu n̄ curres: g° ꝛc.
Oppo° haꝝ ꝓpōnū dāt̓ p ne
ga°nē p̄cedētē li imeᵉ ⁊ n̄ ꝓba
tur tal̓ ꝓpō nisi p assigna°nē
ꝯtradictorioꝝ. Ex p̄dictis īfe
ro aliq̄s ꝯcl̓oes q̄ꝝ pª ē iª. Jm
meᵉ an̄ h° tu fuisti albꝰ ⁊ imeᵉ
an̄ hoc tu fuisti niger. ꝓbat̓ ⁊
pono qō i q̄lꝫ pte pi hoī p̄t̓ite
fueris albꝰ ⁊ i q̄lꝫ pte ipi fue/
ris niger i° po° arguit̓ sic im/
meᵉ an̄ h° fuit aliq̄ ps par: g° i
meᵉ an̄ h° tu fuisti albꝰ ꝯn̄a te
net ⁊ an̄s ꝓbat̓. nā an̄ h° fuit a
liq̄ ps par ⁊ nl̓lū fuit istās āte
h° qn īter illō ⁊ h° fuerit aliq̄
ps par: g° ꝛc: sil̓r ꝓbat̓ aª ps
ꝯcl̓ois naꝫ imeᵉ ante hoc fuit
aliq̄ ps ipar: g° imediate ante
h° tu fuisti niger: ꝯn̄a patet: ⁊
an̄s: ut prius ꝓbat̓. nam ante
hoc fuit aliq̄ ps ipar ⁊ nullꝫ
fuit istans ante hoc: quin inter
illud ⁊ hoc fuerit aliqua pars
impar: ergo ꝛc. Eadē conclu
sio potest uerificari de futuro.
¶ Secūda conclusio duo con
tradictoria inter se contradi/
cētia imediate ante hoc fuerūt
uera ⁊ imediate ante hoc fue/
rūt falsa: ⁊ tn̄ nō fuerūt simul
uera neqꝫ simul falsa. ꝓbat̓ ⁊
pono ꝙ a sit iª tu es albꝰ: ⁊ b
iª tu nō es albꝰ i° posito pꝫ ꝙ
a imediate āte hoc fuit ueꝝ. nā
quandocunqꝫ fuit aliqua pars
par a fuit uerū: sed immediate
an̄ hoc fuit aliq̄ pars par:
g° imediate āte hoc a fuit ueꝝ
⁊ imediate ante hoc a fuit fl̓ꝫ:
quia quādocūqꝫ fuit aliqua ps
ipar a fuit falsum sed imediate
āte hoc fuit aliqua pars ipar:
ergo imediate ante hoc a fuit
falsū. Eodē mō potest proba
ri ꝙ b imediate āte h° fuit ueꝝ
⁊ falsū: ꝙ aūt a ⁊ b nō fuerint
simul̓ uera nec simul̓ falsa: h° pa
tet qꝛ in quocūqꝫ instāti a fuit
uerū b fuit falsū ⁊ ꝯuerso. Ex
qbus seqtur ꝙ immediate ante
h° fuisti albꝰ ⁊ imediate ante
hoc tu nō fuisti albus. Prª ps
pꝫ ⁊ secūda ꝓbatur. nā quādo
cūqꝫ tu fuisti niger tu non fuis/
ti albus: sꝫ imediate an̄ h° tu
fuisti niger: g° imediate an̄ h°
tu nō fuisti albus ⁊ ita ꝯceditur:

ꝙ a ꝑpō imediate āte hoc fuit uera ⁊ imediate āte hoc nō fuit ṽa ꝓbata ē pria ps ⁊ ƺa ꝓbat᷑. nā qñcūqꝫ a ꝑpō fuit falsa ip̄i nō fuit uera sed imediate an̄ h° a ꝑpō fuit f'ᵃ: g° ime᷑ an̄ hoc a ꝑpō ñ fuit uera. Tertia ɔcl'o imediate post hoc erit istans ꝙ nō imediate post hoc erit ꝓbatur nam pᵒ h° erit istās qꝺ ñ immediate post hoc erit: ⁊ nullū erit istās post h° qn it᷑ illꝺ ⁊ h° erit istās qꝺ ñ immediate pᵒ h° erit: qꝛ quocūqꝫ istāti dato qꝺ erit pᵒ h° it᷑ illud ⁊ h° erūt īfita istātia q° ꝑ nl'lū ime᷑ pᵒ h° erit. Ex q̄ ɔcl'oe seqᷣ ꝙ ime᷑ pᵒ h° erit aliqd qꝺ ñ ime᷑ pᵒ h° erit. 4ᵃ ɔcl'o pᵒ a istāſ tu curres ⁊ nl'lū erit istans post a qn an̄ illꝺ tu curres ⁊ tñ ñ imme᷑ pᵒ a tu curres. ꝓbat᷑ ⁊ pono ꝙ curres hodie sed ñ cras ⁊ pono ꝙ a erit istās mediū crastie diei postq̄ꝫ diē tu iteꝝ curres al ñ i° posito patet ꝙ non imediate post a tu curres ⁊ tñ pᵒ a tu curres: ut pōit casᵒ ⁊ qꝛ an̄ a curres: qꝛ i° die. iō nl'lū erit istās pᵒ a qn an̄ illꝺ tu curres qcqd .n. curret an̄ a curret et an̄ qlꝫ istās qꝺ erit pᵒ a. Notādū ꝙ li imediate dupl'r sumit᷑ .s. aduerbial'r ⁊ nōial'r prio° sum hic locutus. s. aduerbial'r sꝫ ƺo° sumit᷑ ut hic imediate sūt

ptes i ɔtinuo. i. sie medio ⁊ sic nō sumitur in proposito: q̄r ⁊c̄.

Incipit dupl'r expōit᷑ uo mō p pōnē de p̄nti ⁊ ꝛeotionē ꝺ p̄tito. Alio mō p ꝛmotionē de p̄nti ⁊ positionē de fut'o ṽbigr̄a soꝛ icipit ēe albᵒ p° m° expōit᷑ sic soꝛ nūc ē albᵒ ⁊ imediate an̄ istās p̄ns ñ fuit albᵒ 2° m° expōit᷑ sic soꝛ nūc ñ ē albᵒ ⁊ imediate post istās p̄ns erit albᵒ g° ⁊c̄. Desinit ṽo expōit᷑ mō oppōito et dupl'r p° mō p ꝛeotionē de p̄nti ⁊ pōitionē de ptō ut soꝛ nūc ñ ē albᵒ ⁊ imediate an̄ istās p̄ns soꝛ fuit albᵒ g° soꝛ ꝺsinit ēe albᵒ 2° mō p pōnē ꝺ p̄nti ⁊ ꝛeotōnē ꝺ fut'o ut soꝛ nūc ē albᵒ ⁊ ñ ime᷑ post istās p̄ns erit albᵒ g° soꝛ ꝺsinit ēe albᵒ. Ex p̄dctis iſero aliqs ɔclusiōes q̄ꝝ p° ē i° tu icipis ēe albᵒ ⁊ tñ tu ñ icipis ēe coloratᵒ ꝓbat᷑ ⁊ pono ꝙ ñc tu scis albᵒ ⁊ ɔtiue an̄ h° fueris niger i° pōito tu ñc es albᵒ ⁊ ñ im᷑ an̄ istāſ p̄ns tu fuisti albᵒ g° tu icipis ēe albᵒ ⁊ tñ tu ñ icipis ēe coloratᵒ qꝛ ñc es coloratᵒ ⁊ ime᷑ an̄ istāſ p̄ns fuisti coloratᵒ ⁊ ime᷑ post instās p̄ns eris coloratus: g° ñ incipis esse coloratus. 2ᵃ ɔclu° deus icipit esse i hoc istāti ⁊ tñ non incipit esse in aliquo istanti. prima pars probatur. nam deus est in hoc instanti ⁊ non

quodãmõ natã sigꝉariũ ut isi
nitũ corpus est sic expõit᷑. Ali
quantũ corpus ē ⁊ duplũ ad il
lud ⁊ triplũ ad illꝺ ⁊ sic ĩ ĩfini
tũ: g°. Jtē ĩ plurali nũero: ut ĩfi
nita sũt sic exponit᷑. duo sũt et
tria sũt ⁊ sic ĩ ĩfinitũ: g°. Qui
lꝫ istoꝝ modoꝝ bonꝰ ē ad ꝑ
sēs. uerũtñ ꝓmus ē formalior
lꝫ forte secũdus sit ĩtelligibili
or. Ex predictis infero aliq̃s
ꝯclꝰoes: q̃ꝝ pria ē ista. Jnfini
tuꝫ corpus deus põt producer̃
nõ tamen potest producere cor
pus infinitũ. prima pars ꝓba
tur. Nam aliquantum corpꝰ
deus põt producere ⁊ nõ ē uel
põt eē corpus finitum: q̃n ma
ius isto deus possit ꝓducer̃: g°.
Uel aliter. aliquãtũ corpꝰ deꝰ
põt producere ⁊ duplum ad il
lud ⁊ triplũ ad illud ⁊ sic ĩ ĩfi
nitũ ergo. Secũda uero ps pꝫ
de se quoniã deus nõ põt ꝓdu
cere corpus sine fine: eo. n. qꝺ
aliquod ē corpꝰ ipsuꝫ est figu
ratum: g°. termino uel termĩs
clausũ ⁊ p ꝯñs finitũ: g°. ⁊c̃.

Secũda cõclꝰo. Jnfinitũ tẽpꝰ
ē elapsũ ⁊ tñ nꝉlũ tp̃s elapsum
fuit ĩfinitũ. pᵃ ps ꝓbat᷑ quoni
aꝫ aliq̃ tp̃s ē elapsũ ⁊ dupluꝫ
ad illꝺ ⁊ triplũ ad illꝺ ⁊ sic ĩ
ĩfiitũ: g°. 2ᵃ ps ēt ꝓbat᷑ ex h°.
q: nꝉlũ tp̃s elapsũ fuit sine fiẽ.

qꝺlꝫ nãq̃ꝫ t̃iabat᷑ ad aliqꝺ in
stãs: sꝫ hic dubitat᷑. Nã ĩ alt°
c°. dictũ ē q aliqꝺ fuit tp̃s ĩfini
tũ a pte añ g°. aliqꝺ tp̃s elapsũ
fuit ĩfinitũ. Dicit᷑ q ibi locutꝰ
sũ de infinito ꝭꝫ qd qꝺ nõ hẽt
ꝓncipiũ sꝫ finẽ sicut tp̃s ĩfiitũ ꝑ
teritũ nũc ãt loquor de ĩfiito si
pꝉr qꝺ ñ hẽt ꝓncipiũ nꝫ finẽ.

3ᵃ ꝯ°. ĩfinitus nũerꝰ ē finitꝰ ⁊
tñ nulꝉ nũerꝰ ĩfinitꝰ ē ĩfiitꝰ. ꝓᵃ
ps pꝫ quoniã aliq̃ntꝰ nũerꝰ ē
nũerꝰ finitꝰ ⁊ nõ ē nũerꝰ finitꝰ
q̃n maior illo sit nũerꝰ fiitꝰ g°.
⁊c̃. 2ᵃ ps pꝫ quoniã nulꝉ nũerꝰ
finitꝰ ē sie fie: g°. ⁊c̃. 4ᵃ ꝯ°. ĩfi
nita sũt finita ⁊ tñ nulla finita
sut ĩfinita. ꝓᵃ ps ꝑꝫ q̃a duo sũt
finita ⁊ tria sũt fiita ⁊ sic ĩ ĩfini
tũ g°. 2ᵃ ps pꝫ de se q̃a nulla fi
nita sũt entia sie fie. 5ᵃ ꝯ°. ĩfi
nitis finita sũt plura ⁊ tñ nulla
finita sũt pꝉra ĩfinitis. pria ps
pꝫ quoniã duobꝰ finita s̃t pꝉa
⁊ tribus finita sũt plura ⁊ sic ĩ
ĩfinitũ. 2ᵃ ps patet de se: q̃r
suũ oppositũ ĩcludit in se mãi
feste cõtradictionẽ. 6ᵃ ꝯclꝰo.
Jn finiti erũt dies ⁊ ĩfiniti erũt
ãni dato ꝭm Arꝭ. q mũdus sit
ꝑpetuus ⁊ eternus. ista cõclꝰo
pꝫ q̃litercũq̃ꝫ expõant᷑ partes.
Ex qua ꝯclꝰoe seq̃tur q ñ plu
res fuerunt dies q̃ꝫ anni nec
erunt quia infiniti utrobiq̃ꝫ.

De obligationibus.

Obligatio ē orō cōpōi
ta ex signis obligatio
nis ꝛ obligato: ut po
no tibi istā. Tu es rome. tota
hec orō uocatur obliga⁹. Sigᵃ
aūt obligōis sᵗ iste dictōes po
no tibi istā. Obligatū uero est
ista orō tu es roē. Que igiᵗ
sūt spēs obligōis. uʒ positō ꝛ
depō i q̄ꝛ pria ē primit⁹ istan
dū: q̄sdā generales regulas p̄
1ᵃ ponēdo q̄ꝛ pria ē ista. Oē pos
sibile tibi positū ē a te admit/
tēdū. v. grā. Si pono tibi istā
tu es adittenda ē ēt si ponatur
suū ōdictoriū tu nō es: ꝛ ita d
ceteris possibilib⁹ ppōib⁹. 2ᵃ
2ᵃ regl'a. Oē tibi positū ꝛ a te ad
missū istra tēp⁹ obligatōis pro
positū ē a te cōcedēdū: v. grā.
pono tibi istā tu es rome qua
admissa: qr possibilis quotiens
cūqꝫ ppōitur durāte tempore
obligatōis ē cōcedēda. Et no
tanter dr̄ durante tēpore obli
gationis: qr ipso cessāte non ā
plius obligatᵉ respōdēs ipsuʒ
ɔcedere. Et durat tēpus obli/
gatōis ab instāti adissionis q⁹
usqꝫ dicatᵉ cedat tpūs obligatō
nis: uel quousqꝫ opponēs trās
3ᵃ ferat se ad aliam materiā. 3ᵃ
regl'a. Oē sequēs ex pōito ꝛ

adisso p se aut ex pōito cū ɔces
so l' cū ɔcessis istra tps obligōis
ppōitū est cōcedēdū. ex⁹ pri
mi pono tibi istā tu e s rome q̄ 5ᵃ
admissa ppono tu nō es pisius
ɔcedēda ē: qr sequēs ex pōito
p se nā bene sequitur. tu es ro
me: g⁹ tu nō es parisius. Ex⁹
či pono tibi istā ois hō est roē
qua admissa ppono tu es hō ɔ
cedenda ē: qr uera ꝛ iptinēs.
deide tu es rome. iteꝝ ē ɔcedē
da: qr seq̄ns ex posito cū cō
cesso sequitur. n. ois hō est roē
tu es hō: g⁹ tu es roē. Ex⁹ ter
tii pono tibi istā ois hō dispu
tās ē pisius q̄ posita ꝛ admissa
propono tibi tu es hō disputās
ɔcedēda ē: qr q̄lʒ illaꝝ ē vā ꝛ
iptinēs ē. Deide tu es pisi⁹ oʒ
ɔcedeꝛ: qr seqtur ex posito cū
duobus ɔcessis. Seqtur. n. ois
hō disputās est parisius tu es
hō ꝛ tu es disputās: g⁹ tu es pi
si⁹. 4ᵃ regula ē ista. Oē repu 4ᵃ
gnās posito cū cōcesso uel cū ɔ
cessis collectie l' diuisie ē negā 6ᵃ
dū. pꝫ qr duo ōdictoria ñ sūt
ɔcedēda ab eodē in eodē tpr̄e
sed cuiuslibet talis repugnātis
ē oppositum concedendum: qꝛ
sequēs: ut dicit tertia regula.
ergo quodlibet tale repugnās
ē negādū: uerbi gratia posita
ꝛ admissa ista ois homo currit.

⁊ cōcessa iª tu es hō ꝺbet iª ne
gari tu nō curris ex q° suū ɔ̈di
ctoriū seqͭ ⁊ ē ɔcedēdū.s.tu cur
5a ris. 5ª reª ē ista oē seq̄ns ex
pōito cū oppōito bn̄ n̄gati ł cū
oppōitis bn̄ n̄gatoꝝ infra tēpꝰ o
bligatiōis ꝓpōitū ē ɔcedēdum.
Exᵐ pⁱmi pono tibi istā oīs hō
currit qua admissa ꝓpōo tu cur
ris negāda ē q̄ iª ⁊ n̄ seq̄ns ꝺiꝺ
tu n̄ es hō ɔcedeª ē q̄ seq̄ns ex
pōito cū oppōito bn̄ negati ut
oīs hō currit tu nō curris g° tu
non es homo. Exᵐ secundi po
no tibi istam antixp̄s ē colora
tus qua admissa ꝓpono tibi istā
antixp̄s est albꝰ uel antixp̄us
ē niger neganda est quelibet il
larū quia falsa nō seques. dei
de propono antixp̄s est medio
colore coloratus cōcedēda ē q̄
sequitͬ ex pōito ⁊ oppōitis bn̄
negatorū ut an̄xp̄s est colora
tus ⁊ non est albꝰ nec niger: g°
est medio colore coloratus.
6a 6ª regula ē ista. Omne repu
gnās posito ⁊ opposito bene n̄
gati uel oppositis bene negato
rū infra tēpus obligationis ꝓ
positum est negandum ut si in
p° ex° ꝓponatur tertio loco
tu es hō neganª ē q̄ suū ɔ̈dicto
rium seqͭ. Silr si i 2° ex° ꝓpōa
tur tertio loco an̄xp̄s nō ē me
dio colore coloratꝰ negāª ē ꝓp
ter eādē cāz.s. q̄ suū ɔ̈dictoriū
seqͭ. 7ª reª ē iª. Ad oē iptiēs 7
rn̄dēdū ē ꝭm sui qualitatē id ē
si est uerum concedendum est si
falsum negandum: si dubium
dubitandū. Impertinēs uoco
qꝺ nō seqͭ nec repugnat. unde
quelibet istaꝝ tu es hō tu curris
ē ipertinēs isti oīs hō currit q̄
nō seqͭ nec repugnat ideo si im
mediate post istā oīs hō currit
ꝓponitur tu es hō concedenda
ē quia uera ⁊ imptinens. ⁊ si ꝓ
pōitͬ tu curris negāda ē. Perti
nēs ē duplex .s. seq̄ns ⁊ repu
gnās un̄ cōcessis istis. Oīs hō
currit tu es hō: tu curris ē perti
nēs sequens ⁊ tu non curris est
pertinens repugnans. Ex iª
regula sequitur corelarie qꝫ oē
falsū nō sequens est negandū ⁊
omne uerū nō repugnās est cō
cedēdū pª ps ꝓbatur nā si il
lud ē falsum nō sequens ergo ē
iptinēs ł repugnās ⁊ p ɔn̄s negā
dū. 2ª ps silr ꝓbatͬ nā si illud
est uerꝝ n… repugnans ergo se
quens ł iptinēs ⁊ p ɔn̄s iuxta
regulas dictas est concedendū.
Octaua regula est ista pp pos 8a
sibile positū nō ē impossibile ɔ
cedēdū nec necessariū negandū
q̄a nullū repugnās ē cōcedēdū
nec aliquod sequens negādū
sꝫ oē ipossibile saltē p se ē repu
gnās cuilibet ⁊: oē necessarium

ē sequēs g° ipossi. nō ē ɔcedē
nec neccīu ñgā q°ɔq3 possibl'i
pōito. Concludo g° q ista tps o
bligatiōis q°tiēsɔq3 ꝛ q̄nɔq3 p
pōit aliq̄ istaꝝ de ē: hō ē asi
n.p.° ē ɔcedē:ꝛ 2ª negāda.
Notā q duplex ē neccīu.s.
p se ꝛ p accñs. neccīu p se ē illō
cui adeq̄tū sigificatū ñ pōt nec
potuit nec poterit esse falsum
ut de est. Necessarium per
accñs ē illō cui significatū ad
eq̄tū nō pōt ēe fl'm s3 potuit ēe
fl'm ut tu fuisti: uñ solet ig'r di
ci q ois ppōitio de p̄tito i tmi
nis duplicibz nō depēdēs a fu
turo ē neccīa. Sil'r est duplex
ipossibile uidelicet per se et per
accidens. ipossibile per se est il
lud cuius adequatū significatū
nō potest nec potuit ēe uerum:
nec poterit ut null de est. Im
possibile uero per accidēs ē illō
cuius adeq̄tū sigificatū non po
test esse uerum: s3 bene potuit
esse uerū ut tu nō fuisti. Unde
semper si unū contradictorium
est necessartū aliud ē ipossibile
ꝛ e contra. Intelligitur igit r̄g
ista de impossibili ꝛ necessario
p se q2 aliq̄ñ ppter possibile po
situm ē cōcededum impossibile
ꝛ negādū necessariū per accidēs
ut pono tibi istā hoc istās non
fuit demōstrādo instās pñs ad
mittēda est q2 ūa q̄ admissa cer
tū ē q illud istās pteriit: ꝛ tñ si
ppono eādē ɔcedē ē ꝛ suū op
pōitū negādū nō obstāte q sit
factum impossibile per accñs ꝛ
suum oppositū necessariū simi
liter per accidēs. Ultima ig'la
est ista. qualibet parte copulati
ue concessa concedēda est copu
latiua cuius ille uel consimiles
sunt partes principales. Et ūa
pte disiūctiue cōcēssa cōcedēda
est disiūctiua cui illa pars pn
cipalis. pbat hoc nam sicut ad
ūitatē copl' ig'rit ꝛ sufficit quā
l3 e pte ēe ūā ꝛ ad ūitatē disiū
ctie q ūa sit ūa ita ad h.° q co/
pl'atiua sic cōcedēda reqritur
ꝛ sufficit quanlibet ptem esse
cōcedendā. Et ad hoc qō disi
unctiua sit cōcedenda reqritur
ꝛ sufficit unā partē principal ē
esse cōcedēdā: uerbi grā pono
tibi istā tu es rome: q̄ admi ssa
si pponit eadem cōcedēda ē:
deide tu es hō ɔcedēda ē: q2
uera ꝛ iptinēs. Ultio si ppōit
ista copulatia tu es roē ꝛ tu es
hō ɔcedē ē qa ptes sit ɔcesse ꝛ
ita ō disiūctia suo dicat q2 ꝛc
A haꝝ ig'laꝝ ūitas i
u tēsi inotescat contra
quāl3 illaꝝ unā forā
bo obligationē. Contra igit
primā regulā pono tibi omne

de⁹ est i h° istāti ꝛ nō ime^e. añ istās pñs fuit i h°. istāti g°. de⁹ icipit ēe i h°. istāti .2ª ps ēt pȝ nā de⁹ ē i aliq° istāti ꝛ ime^e añ istās pñs fuit i aliq°. istāti ꝛ imme^e. post istās pñs erit i aliq° istāti g° ꝛc.3ª ɔ°. icipit ēē oē qđ ē ꝛ tñ ñ icipit ēe aliqd qđ ē:p.ª ps ꝓbat quoniā nūc ē oē qđ ē ꝛ nō ime^e. añ istās pñs fuit oē qđ ē q2 istās pñs :g°. ꝛc .2ª ps ꝓbat nā nūc ē aliqd qđ est ē ꝛ ime^e. añ istās pñs fuit aliqd qđ ē ꝛ ime^e post istās pñs erit aliqd qđ ē g°. ꝛc. 4ª ɔ°. tu incipis uidere quēlibȝ hōieȝ ꝛ tñ nō icipis uideř aliquē hoiem immo nullū hoieȝ icipis uidere ꝓbat ꝛ pono qđ ɔtinue ante h°. ñ fuerit nisi x hoies quoꝝ nouē uideris uideas ꝛ uidebis: ſȝ decimū nō uideris q iā no desinat ēe p reotionē đ pñti i°. pōito tu icipis uideř quēlibȝ hoieȝ q2 tu nūc uides quēlibȝ hominē ꝛ ñ imme^e. añ instās pñs uidisti quēlibet hōiem q2 nō istū decimū: g°. et tamē tu nō incipis uidere aliquē hōiē q2 tu nūc uides aliquē hōiē ꝛ imme^e. añ istans presens uidisti aliquē hominem g°. ꝛc. Etiā nullum hominē icipis uideř q2 quoɔqȝ dato quē iā uides istū ime^e. añ h°. uidisti ꝛ ime^e. post h°. uidebis ut pōitcāus. g°. ꝛc. Ex illa ꝑpōne sequitur qđ tu icipis scire x ꝑpōitiōes ꝛ tñ nō icipis scire aliquā ꝑpōitionē dato qđ nūc sciās x ꝑpōitiōes ꝛ ime^e añ h°. ñ sciebas nisi nouē. Cōsimiles ɔclusiōes ɔcedūtur in materia de h°. v̄bo desinit ut qđ tu desinis currere ꝛ tamen non desinis moueri: dato quod nūc mouearis ꝛ nō curras sed imme^e. añ istans presens currebas. Secūda ɔclusio deus desinit esse in instanti pñti ꝛ tamē nō desinit esse in aliquo instāti Tertia cōclusio desinit esse oē qđ ē ꝛ tamē nō desinit ēe aliqd qđ ē. 4ª cōclusio tu đsinis uidere quēlibet hōiē ꝛ tamen ñ desinis uidere aliquē hominē immo nullum hominē desinis uidere: Dato quod cōtinue añ hoc uidebas omnes hōies quos iam uides: ꝛ gñretur nūc ꝑmo un⁹ de nouo quē nō uiđas. Et ita ɔcedit q tu đsis sciř x ꝑpōitiōes ꝛ tñ nō desinis sciř aliqȝ ꝑpōitionē. dato qđ nūc sciās x ꝛ continue post hoc solūmodo nouem :quare ꝛc.

Otus cōtīibilit idē ē q qlibet ps qñ sincathegorēatice teēt ut totus sor est minor sorte ꝛ tunc sic exponit aliq pars sor est minor sor. ꝛ nulla est ps sor. qn

illa sit mior sorte g°. 7c. Sz qñ cathegorẽatice tenet̃ tuc totũ i dẽ ẽ qd̃ ẽs pfectũ ex oib⁹ suis ptib⁹ ut soz ẽ tot⁹ hõ. i. soz ẽ p fectus hõ ex oib⁹ suis ptib⁹. Et cõit̃ qñ pcedit totã ꝓpõitiõẽ si cathegorẽatice tñt̃: qñ ṽo medi at it̃ ptes subiecti aut põit̃ a pte pdicati cathegorẽatice tet̃ ut to t⁹ soz ẽ aliqd hõis. li tot⁹ tñt̃ si cathegorẽatice. Sz dicẽ° ẽs to tũ al̃ mouet̃ aut tu es tot⁹ hõ: li totũ tet̃ cathegorẽatice. Ex q b⁹ isero aliqs cõclusiões q̃ꝝ p̃ª ẽ iª. Tot⁹ soz ẽ aliqd soz 7 tñ ñ tot⁹ soz ẽ mioz soz p̃ª ps ꝓbat̃ qa q̃libet ps soz ẽ aliqd soz 2ª ẽt ꝓbat̃ qz ñ q̃libet ps soz ẽ mi or soz sicut corp⁹ totale soz aut aĩa ei⁹ q̃ nõ ẽ q̃ta. Seda ɔclu sio tot⁹ soz ẽ ps soz 7 tñ ñ tot⁹ hõ ẽ ps soz p̃ª ps pz qa q̃libet ps soz ẽ ps soz. 2ª ps ẽt pz q° niã nõ q̃libet ps hois ẽ ps soz nã ẽ aliq̃ ps platonis que nõ ẽ pars soz. Tertia ɔclusio in ocu lo tuo est totum quod est in mũ do 7 tamẽ non totum quod est in mundo est i oculo tuo p̃ª ps ꝓbat̃ nã in oculo tuo ẽ ens per fectum ex suis ptib⁹ qz pupilla oculi tui Secũda pars ẽt patet quia non quelibet pars mundi est in oculo tuo. Quarta cõclu sio correlaria ex priori in bursa tua est tota pecunia mũdi 7 in aĩa tua ẽ tota sciẽtia possibil̃: p̃ª ps ꝓbat̃ quõiã i bursa tua ẽ ẽs pfectũ ex suis ptib⁹ qd̃ ẽ pecũia mũdi dato qd̃ habeas unũ dẽa riũ i bursa tua: 2ª ps ẽt pz ex p̃ori eo qd̃ i aĩa tua ẽ ẽs pfectũ ex suis ptib⁹ qd̃ ẽ sciẽtia possi bil̃. Ex qb⁹ seq̃t̃ qd̃ hec ꝓpõ ẽ falsa que tamen cõit̃ concedi tur. s. anima intellectiua ẽ tota in toto 7 tota i qualibet pte nã si ẽ tota ergo ẽ ens habẽs ptes cõsequẽs falsum: quare. 7c.

Semper cõuertit̃ cũ li omni tẽpore secũdum exigentiã ṽbi cui addi tur ita qd̃ idẽ ẽ dicere semper fuit homo 7 omni tempore pre terito fuit homo. Et exponitur sic aliquãdo fuit homo 7 non fuit aliquãdo qn tũc fuerit hõ ergo. Itẽ de futuro semper erit aliqd aliqñ erit aliqd 7 nõ erit aliqñ qn tũc erit aliqd g°. Ex p̃ dictis isero aliqs ɔclusiões q̃ꝝ p̃ª ẽ iª. sẽp fuit aliqd qd̃ ñ sẽp fuit ꝓbat̃ aliqñ fuit aliqd qd̃ ñ sẽp fuit 7 ñ fuit aliqñ qn tũc fue rat aliqd qd̃ nõ sẽp fuit g°. 2ª ɔ° sẽp erit aliqs hõ q ñ sẽp erit ꝓbat̃ qa aliqñ erit aliqs hõ q ñ sẽp erit 7 ñ erit aliqñ qn tũc erit aliqs hõ q nõ semper erit ergo. Tertia conclusio semper est h°

istās pn̄s. ꝓbat̄ aliqn̄ ē hoc in stās pn̄s ⁊ n̄ ē aliqn̄ qn tūc sit hoc istās pn̄s g°. pꝫ ēt ex sua cōuertibili. s. oī tp̄re pn̄ti ē hoc instās pn̄s. Ex eadē ɔclōne se qtur correlarie ꝙ qcqd uiuit sē per ē ⁊ qcqd currit ł mouet̄ sē per se bēt eodē°: lꝫ nō sēp se hūerit aut sēp se hēbit eodē°: Notādū ꝙ n̄ absq꜄ cā ɔr̄ sēp ɔuerti cū li oī tp̄re: sꝫ exigētiā sui uerbi: qr si absolute ɔuerte ret̄ cū li oī tēpore hec eēt falsa sēp deus fuit aut mūdus semp erit: qr nō oī tp̄re deus fuit. ꝓ bat̄ nā si omni tp̄re deus fuit ⁊ pn̄s tēpus ē tēpus: g° tēpore pn̄ti deus fuit. pꝫ ɔn̄a: qr i t̄tio prie: ex quo li tēpoꝛ āpliatur ad supponēdū ꝓ eo qđ ē ł fu it ⁊ ɔn̄s ē falsū: qr tpūs p̄sens nūq꜄ fuit. Eodē° ōndit̄ falsi tas huius: mūdus sēper erit: qr nō erit i tēpore pn̄ti: uerū tamē eligat respōdens respon sionē sibi magis cōformē: qr harū quelꝫ sustētabilis ē. Ex illo 2° mō loquendi seqtur qđ aliqn̄ deus non fuit ⁊ aliqn̄ ce lū nō erit: qr tunc deus nō fuit demōstrādo instās presens ⁊ tunc est uel fuit aliquādo ergo ⁊c. cōsil̄r celū nō erit qr tūc n̄ erit demōstrando istās pn̄s: ⁊ tūc ē ł erit aliqn̄: g° ⁊c.

Ab eterno dupl̄r sūitur a uno° nōialiter cū deti natōe p̄pōis a ł ab: ⁊ tunc resoluitur: ut ab et̄no fuit a ab h° fuit a ⁊ hoc est uel fuit eternum ergo ab eterno fuit a ita ꝙ ab eterno nominaliter sumēdo ɔuertit̄ cū li ab aliquo et̄no. Aliter sūitur ab et̄no. s. aduerbial̄r ⁊ ɔuertit̄ cū li et̄na l̄r ⁊ sigificat idē qđ ante omē tēpus finitū aut āte oē istās uł post oē tēpus finitū ł post oē i stās. Et expōit̄ sic: ut ab et̄no fuit deus āte aliqđ tēp⁹ finitū fuit deus: ⁊ nl̄lū fuit tp̄s finitū qn an̄ illđ fuerit đs: g° ⁊c. Si mil̄r đ fut°o: ut ab et̄no ł et̄na l̄r erit aliqd sic expōit̄: p⁹ ali qđ tpūs finitū erit aliqd ⁊ n̄ ē ł erit tēpus finitū qn post illđ erit aliqd g°: ł sic post aliqđ i stās erit aliqd ⁊ n̄ ē ł erit aliqđ istās qn post illud erit aliquid ergo. Et notāt̄ dico finitū: qr aliqđ fuit tēpus āte qđ đs nō fuit. s. tēpus ifinitū a parte an te. Sil̄r aliqđ erit tēpus post qđ nihil erit uidelicet tēpus i finitū a parte post. Ex p̄dictis ifero aliquas ɔclōes q̄ꝝ p° est ista. Ab eterno tu fuisti ⁊ tn̄ n̄ eternaliter tu fuisti. 2° ps ē ɔe se māifesta: quoniā an̄ tp̄s mil le annoꝝ tu nō fuisti: sed p̄ma

ps pbatur. nã ab isto tu fuisti de mõstrãdo dũ. et hoc est et fuit etc. g° pz. 3ª tenẽdo li ab eterno nõi naliter. 2ª 3° ab eterno tu eris. et ta men nõ ab eterno tu eris. pz i° 3clo sumẽdo li ab eterno pria pte nõialiter et i Ra aduerbi aliter. nec sũt 3dictoria ex quo illi termĩ nõ ũiformit sumunt

3ª 3clo. ab eterno siue eter naliter fuit aliqd qd nõ ab eterno siue eternaliter fuit. pbatur nã añ aliqd tẽpus finitũ fuit aliquid qd nõ ab eterno siue eternaliter fuit. et nõ ẽ uel fuit temp9 fini tũ qn ante illd fuerit aliqd qd nõ ab eterno siue eternaliter fuit: g°. 4ª 3clo. eternaliter siue ab eterno erit aliqs hõ q ñ erit eternaliter siue ab eterno. pbatur nã p9 aliqd tẽpus finitũ erit a liqs hõ q nõ erit eternaliter siue ab eterno et nõ ẽ uel erit tẽpus fi nitũ qn post illd erit aliqs hõ q nõ eternaliter siue ab eterno erit g°. Quecũq3 dicta sũt de li ab eterno et eternaliter pñt dici de i stis tĩs ppetuo et i eternũ q pñt dupliciter sũi. s. nõialiter et aduerbia liter sicut i pozib9 exẽplificatuz est: quare et cetera.

i Nfinituz dupliciter sũit. s. cathegorematice et sicathegorematice. ca thegoreãtice. n. idẽ ẽ q sine fi ne et sine pnci°: ut a ẽ ifinitũ. i. a ẽ sine pncipio et sie fine et sic cõit sũitur qñ põit a pte pdica ti: ut exẽplificatũ ẽ aut qñ li mitatur i sbõ: ut dicẽdo aliqd ĩfi nitũ ẽ. h9mõi aũt limitatio fit qñ adiectie et substãtie tenetur. Sic autẽ sumẽdo ĩfinitũ solet dici q nihil ẽ ĩfinitũ: nec aliq sũt ĩfiita q2 nl ẽ sie fie nec aliq sũt sine fine. Sumẽdo ãt ĩfini tũ sicathegorematice expõit p duas exponẽtes fm exigẽtiaz tĩ cui addit aut fm ppriã na turã sigularis et pluralis nũeri ut ĩfinitũ corpus ẽ. sic exponit Aliquãtũ corp9 ẽ: et nõ ẽ cor pus finitũ qn isto mai9 sit: g°. Itẽ ĩfinitũ corp9 fuit sic expõi tur. Aliquãtũ corp9 fuit et ñ ẽ et fuit corpus finitũ qn i° mai9 fuerit g° etc. In plurali ãt nũe ro ñ expõit p li maius: s3 p li plura: ut ĩfinita corpora st sic expõit. Aliquot corpa sũt et ñ sũt corpa finita qn plura illis sit g°. Itẽ d ptõ ĩfiiti hõies fue rũt sic expõit aliq°t hõies fue rũt et ñ st et fuerũt hõies finiti qn plres illis fuerit: g°. Et si liter d futo: ut ĩfiita ĩstã9 erũt: sic expõit. Aliq°t ĩstãtia erũt et ñ st et erũt ĩstã9 finita qn illis plra erũt: g°. Est tñ alt mod9 xponẽdi q cõit sustiet sapiẽs

possi. si nõ admittis arguo sic Ego pono tibi oẽ pos. et ñ admittis oẽ po. bñ ꝛñdẽdo: g. ñ oẽ pos. ẽ a te admittẽdũ qd ẽ ꝯtra regulã. Si aũt admittis ꝓpono tibi ista duo tu es: et tu ñ es: si cõcedis tu cõcedis duo ꝯdictoria: g. male rñdes. Si negas aliq istoꝝ et q̃lz istoꝝ ẽ tibi posita et a te admissa: qr possibil ex q. posui tibi oẽ pos.: g. tu negas tibi positũ et a te admissũ et p ꝯñs male rñdes patz ꝯ. p ꝑam reglã. R. Rñdet nõ admittẽdo positũ: et tũc ad arg. pono tibi oẽ possi. et ñ admittis oẽ possibile: g. nõ oẽ possibile ẽ a te admittẽdũ nego arg. sicut nõ sequit pono tibi utrunq istoꝝ cõtradictorioꝝ tu es tu nõ es: et nõ admittis utrunq istoꝝ: ergo nõ utrũq istoꝝ ꝯdictorioꝝ ẽ a te admittendũ: sed solũ seqtur q nõ est admittendũ utrũq istoꝝ: ita i priori ꝯñã seqtur q nõ ẽ admittendũ oẽ possi. et hoc est uerũ cũ quo stat q oẽ possi. ẽ admittendũ.

Contra ꝑam regulã arguit sic. Et pono tibi istã tu es rome. ẽ tibi positũ et a te admissũ q̃ admissa ꝓpono tibi tu es rome negãda ẽ: qr fl̃a et iptinẽs: tũc arguit sic. i. ꝓpõ ẽ a te negãda et eadẽ ẽ tibi posita et a te bñ adissa: g. tibi positũ et a te adissũ ẽ negãdũ tz ꝯ.: qr est sillogism. resolutori. et maior ẽ ꝯcessa mior vo ẽ positũ. R. Rñdet adittẽdo po. et cũ ꝓponit tu es rome negat: et tũc ad arg. nego maiorẽ ex eo q ĩpugnat posito. nã seqt tu es rome est tibi po. et a te admissũ: g. tu es rome ẽ a te ꝯcedẽdũ qd repugnat huic tu es rome ẽ a te negãdũ. Quotiẽscũq g. ꝓpõit ista negat: et cũ dicit ista ẽ a te ꝯcedẽda: iteꝝ negat: et cõcedit q ẽ cõcedẽda: et si arguit sic. i. ẽ a te ꝯcedẽda et tu negas eã g. male rñdes: negat ꝯ. sicut ñ seqt tu ꝯcedis a ꝓpõez et a ꝓ põ ẽ f.: g. tu male rñdes. dato q a sit unũ falsũ sequẽs: sed in q̃lz illaꝝ ꝯñarũ addẽdũ ẽ i antecedẽte tu ñ es obligat. qd negat tãq fl̃m et iptinẽs.

Contra etiã regulã arguit sic. pono tibi istã tu curris et tu nõ curris ẽ a te ꝯcedẽdũ: cas. ẽ possibil: qr pos. ẽ q tu curras et q i. tu ñ curris sit tibi posita et a te admissa et ꝯñs ꝯcedẽda: adisso g. caũ arguo sic tu curris ñ ẽ a te ꝯcedẽdũ et tu curris seqt ex posito et adisso tãq a copl'atia ad alterã ptẽ: g. ñ qdlz seqns ex posito et adisso ẽ ꝯcedẽdũ ꝯña tenet et pria pars antecedẽtis ꝓ

bat᷑.nā tu nō curris ē a te cōce
dēdū p positū:sed tu nō curris
ɔ̄dicit isti tu curris:g° tu curris
ñ ē a te ɔcedēdū:ɔña tenet: qr
si unū ɔ̄dictorioꝝ ē ɔcedēdū ꝛli
quū ē negādū. Respōdet᷑ adit
tēdo positū ꝛ tūc ad arᵓ nego
istā tu curris nō ē a te cōcedē
dū ꝛ ad ꝓbatione nego miorē
uidelicet tu curris ɔtradicit isti
tu nō curris nō tāq̃ʒ falsā :sed
tāq̃ʒ repugnātē duobus ɔcessis
sequr.n.tu curris ē a te conce
dēdū ꝛ tu nō curris a te est cōce
dēdū :g° tu curris ꝛ tu nō cur
ris nō sunt ɔtradictoria .Si tñ
fieret casus isto° pono tibi istā
tu curris ꝛ tu nō curris eiᵓ con
tradictoriū ē a te ɔcedēdū ad
mitto casū:ꝛ cōcedo illā tu cur
ris quotiēscūq̃ʒ ꝓpōit᷑ :ꝛ ne
go q̇ sit a me cōcedēda tāq̃ʒ r̄
pugnās ꝑe pti copulatie posite
nā sequit᷑ tu nō curris cōtradi
ctoriū eᵓ ē a te cōcedēdū:g° tu
curris nō ē a te ɔcedēdū. Et si
arguit᷑ sic tu curris nō ē a te ɔ
cedēda ꝛ cōcedis eā:g° male r̄
spōdes:nego ɔ̄ñam sicut nō se
qtur tu negas a ꝓpōnē ꝛ ipsa
ē uera :g° male respōdes: sed
oʒ addere in añte ꝛ tu ñ es ob
ligatus:ꝛ hoc negatur tāq̃ʒ fal
sū. Cōtra q̄tā reglā arguit᷑ p
bādo qȯ repugnās posito ē a
te ɔcedēdū. Et pono tibi istaʒ

nl᷑ ē tibi positū q̄ admissa quia
possibil᷑ propono tibi istā ali
qd ē tibi positū si cōcedis ꝛ bñ
rñdes:g° hēo intētū qr illa r̄
pugnat posito. Si negas cōtra
ego posui tibi istā nihil est tibi
positū ꝛ ipsa ē aliqd:g° aliqd
ē tibi positū. Rñdet᷑ negādo i
stā aliquid ē tibi positū ꝛ tunc
ad argᵓ nego maiorē uidelʒ
ego posui tibi istā nl᷑ ē tibi po
sitū tāq̃ʒ repugnātem hec eniʒ
repugnāt nihil ē tibi positū ꝛ
posui tibi istā. Et si arguit᷑ po
sitō repugnat tibi posito: g° a
liqd ē tibi poᵓ neget᷑ ātecedēs
qr repugnās ꝛ qlʒ alia ꝓpō
ad quā seqt᷑ aliqd eē tibi poᵓ.
Cōsil᷑r rñdet᷑ si pōat᷑ te ñ esse
adittē° ꝛ ɔcedē° idē ꝛ si dr̄ tu
ɔcedis istā l᷑ tu bñ rñdes nego
qualʒ talē qr ad ipsā seqt᷑ te eē
qȯ ē oppoᵓ positi. Cōtra qn
tā r̄glā arguit᷑. Nā data ueri°
istiᵓ seqt᷑ ꝙ adisso q°ɔq̃ ɔ̄tigē
ti fl᷑o sit qȯlʒ aliȯ ɔ̄tigēs flm
ɔcedēᵓ ꝓbat᷑ ꝛ pōo tibi istā tu
es roē q̄ posita ꝛ adissa ꝓpono
tibi istā tu es roē. Et baculᵓ
stat i āgl᷑o:pʒ ꝙ iᵃ ē negan°:
qr fl᷑a ñ seqns. deide ꝓpōit᷑ nl᷑
lᵓ baculᵓ stat i āgl᷑o: si negas
g° itētū ɔtra r̄gl᷑ā:qr seqt᷑ ex
pōito cū oppo° bñ negati. seqt᷑
.n.tu ñ es roē l᷑ nl᷑lᵓ bacᵓ stat
i āgl᷑o:sʒ tu es roē p poᵓ: er.

go nl'9 bacul9 stat i ãgulo. Si
g° ɔcedit i.ª nl'9 bacul9 stat in
ãgulo hẽo ɔclusionẽ pncipl'r p
bãdã qꝛ sicut deducit i.ª ita ꝛ q
libꝫ alia dũmõ suũ oppõitũ cõ
iungatur copulatiue cum posito
que copulatiua immediate post
põitum ppoat. Rñdetur ɔce
dẽ° ɔcl'sionẽ adductã imo põt
idẽ s'9 ꝛ q.ɔqꝫ ꝺduci dũmõ po
nat disiũctie cũ oppõito põiti
ꝺbigr'a pono tibi istã tu currís
q.ª admissa ppono tibi tu ñ cur
ris l' bacul' stat i ãgl'o aut aliqꝫ
talẽ tu es papa uł' cp̃s: ɔcedẽ.ª
ẽ qa ꝟa ꝛ iptinẽs ꝺide ppõit ba
cul9 stat i ãgl'o opꝫ ɔcedeĩ qꝛ
seqt' ex põito ꝛ ũo ɔcesso seqt'.n
tu ñ curris l' bacul' stat i ãgulo
sed tu curris per põitũ g.° bacul'
stat i ãgulo. Cõtra sextã ɿgl'ã
arguit' sic ꝛ pono tibi istã disiũ
ctiuã tu curris l' rex sedet q̃ posi
ta ꝛ adissa ppono istã null'9 ɿx
sedet ꝛ pꝫ q̃ ẽ dubitãda qꝛ du
bia ꝛ iptinẽs deiꝺ ppono tu cur
ris negãda ẽ qꝛ f.ª ꝛ iptinẽs ꝺiꝺ
ppono itez illã null' rex sedet:
si negas l' cõcedis eã ꝛ p9 dubi
tasti g.° male rñdes: tenꝫ ɔseqn.ª
p unã ɿgl'ã obligationũ qꝛ oẽs
rñsiões ĩra tp̃s obligatiõis sũt
ɿtorqnꝺ ad idẽ istãs. Si g.° du
bitas istã ꝛ bene rñdes illa nõ
est a te negãda ꝛ tñ ɿpugnat po
sito ꝛ oppõito bñ negati: Nã
bñ seqt' tu curris l' rex sedet sed
tu nõ curris g.° rex sedet. Rñdet'
admittẽdo põitũ ꝛ cũ ppoit' i.ª
null' rex sedet dubitat' ꝛ i.ª nega
tur tu curris ꝛ cũ itez ppoit' nul
lus rex sedet negat' qꝛ repugnat
põito ꝛ oppõito bñ negati. Et
cũ dicit' p9 dubitasti eã ꝛ modo
negas g.° male rñdes: nõ ualet
argumẽtum ꝛ ad regulam dico
quod intelligit de respõsionib9
ɿpugnãtib9 sicut ẽ ɔcedeĩ ꝛ ne
gaĩ. Itẽ ɔcedit' in sil'i casu quod
aliqua ppositio in uno loco est
dubitanda ꝛ in alio loco est
concedenda ut pono tibi istam
tu curris l' rex seꝺt q̃ admissa p
pono ɿx sedet dubitã.ª ẽ qa du
bia ꝛ iptinẽs ꝺinde tu curris: ne
ganda ẽ qꝛ falsa ꝛ iptinẽs. Ite
rũ propono rex sedet ꝛ pꝫ qꝺ
est concedenda: qꝛ sequens ex
põito ꝛ oppõito bñ negati ut tu
curris l' rex seꝺt sed tu non cur
ris ergo rex sedet. Contra se
ptimã regulam arguitur probã
do quod nõ ad omne ipertinẽs
est respondendum secũdũ sui q̃
litatẽ. Et pono tibi istã tu es
rome qua admissa ꝛ cõcessa p
pono tu es rome in hoc istãti ꝺ
mõstrãdo istãs p̃sẽs: si ɔcedis
habeo intẽtũ quia ista ẽ falsa ꝛ
ipertinẽs cũ non sequat' nec re

pugnet. Si uero neget: ꝯ oē qđ ē ro me ē rome i h° istāti sꝫ tu es rome: g° tu es roē i hoc istā ti maior ꝓbať. nā oē qđ ē roē ē roē i istāti pn̄ti: sꝫ nullū ē i stās pn̄s nisi hoc: g° oē qđ ē ro me ē rome i h° istāti. Rn̄detur admittēdo po⁹ ⁊ cū ꝓpoit tu es roē i h° istāti negeť ⁊ ad e⁹ ꝓbationē nego maiorē: qr re pugnat posito ⁊ oppo° bn̄ ne/ gati. nā seqť tu es rome ⁊ tu n̄ es rome i h° istāti: g° n̄ oē qđ ē rome ē rome i hoc istāti. Et ad ꝓbationē illi⁹ maioris ꝯce do qđ oē qđ ē rome ē rome i istāti pn̄ti ⁊ nego miorē. s. qđ nl'lū sit istās pn̄s nisi hoc quo niā ex uno ꝯcesso ⁊ oppo° ben̄ negati seqť oppo⁹ illi⁹ excepti ne. seqť. n. oē qđ ē rome ē ro me i istati pn̄ti ⁊ nō oē qđ ē ro me ē rome i hoc istāti: g° ali/ qđ ē instās qđ nō ē hoc qđ re pugnat illi exceptiue. Et si dr̄ qđ est illud istans diciť quod stat q đ sit a uel b nec ē ꝺcťian da nisi disiūctie talis questio. Cōtra octauā regulam arguiť sic. Et pono tibi istaꝫ hō est a sinus ē tibi positum ⁊ a te adis sum qua admissa ⁊ cōcessa: qr possibilis propono hō est asi/ nus uel concedis uel negas. Si ꝯcedis ⁊ bene respōdes hēo

ītētū. s. qđ ꝓpť possibił'e pōitū ꝯcedēdū ē īpossibił'e p se. Si aūt n̄gas ꝯtra oē tibi pōitū ⁊ a te ad missū ē a te ꝯcedēdū sꝫ hō ē asi n⁹ ē tibi pōitū ⁊ a te admissū g° hō ē asin⁹ ē a te ꝯcedēdū: tenꝫ ꝯsequētia cū maiori q̄a ē r.ª ⁊ mi nor pꝫ q̄a ē pōitū: tūc arguiť sic hō ē asin⁹ ē a te concedēdū ⁊ homo est asinus est impossibile per se ergo impossibilē per se ē a te concedēdū ⁊ conseqn̄ť ne cessariū per se ē a te negādū qr suū ꝯtradictoriū ē necīū p se nō hō ē asi⁹. Rn̄deť admittēdo po situ ⁊ cū ꝓpoiť hō ē asi⁹ nega tur ⁊ tūc ad argumētū: ꝯcedo ꝙ hō ē asinus ē a te ꝯcedēdū ⁊ nego qđ hō ē asinus sit īpossi/ bile per se tanq̄ꝫ repugnās uni concesso: seqť eni homo est asi nus ē a te ꝯcedēdū: g° hō ē asi n⁹ non est impossibile per se. Et si arguiť sic homo ē asinus est a te concedenduꝫ ⁊ tu negas ipaꝫ ergo tu male respōdes: ne go argumētū: sed oportet ad dere ⁊ tu non es obligatus. Cō tra ultimam regulā arguitur ⁊ pono tibi istā tu es rome qua admissa ⁊ ꝯcessa ꝓpono tibi istā copł'atiuā tu es rome ⁊ tu es hō hec copł'atia ē sª ⁊ īpertinēs g° negāda ⁊ tn̄ q̄libꝫ eius ps ē ꝯce denda: ergo nō qualibet parte

copulatiue cōcessa ē ɔcedēda co
pulatiua qđ ē ɔtra regulā sed ꝑ
bat qđ qlibȝ ps copulatiē sit ɔ
cedēda quia pᵃ ps ē cōcedēda
q̄ posita ⁊ admissa ⁊ 2ᵃ simil'r
qꝛ uera ⁊ ip̄tinēs gᵒ ⁊c. Respō
det admittēdo pōitū ⁊ cū ꝑpoi
tur copulatia: n̄go eā ⁊ nego qđ
qlibȝ eiꝰ ps sit ɔcedēda eo qđ
2ᵃ ē negāda ⁊ cū dicit qđ ē ṽa
⁊ ip̄tinēs ɔcedo qđ ē ṽa sȝ n̄ ē
ip̄tinēs imo ē repugnās qꝛ suū
ɔtradictoriū seqt ex posito ⁊ op
posito bene negati: Nā seqtur
tu nō es rome uel tu non es ho
mo sed tu es rome per positū er
go tu non es homo. Si autem
immediate post positū propone
retur tu es homo concederem e
am qꝛ uera ⁊ ip̄tinēs ⁊ conse/
quēter concederem istā copula
tiuā tu es rome ⁊ tu es homo tā
quam sequētē ex suis p̄tibus cō
cessis. Item arguo contra eādē
regulā ⁊ pono tibi istā omnis
homo ē rome: qua admissa ꝑ/
pono tu es homo ⁊ tu es rome
hec copulatiua ē negāda qꝛ fal
sa ⁊ ip̄tinēs vide ꝑpono tu es
homo ista ē cōcedēda qꝛ uera ⁊
imptinens. Ulterius propono
alteram partem tu es rome ⁊ pa
tet qđ hec simil'r ē cōcedēda qꝛ
seq̄ns ex posito ⁊ uno cōcesso:
ꝓbigā Omnis hō ē rome tu es
hō gᵒ tu es rome ⁊ ita hēo intētū
qđ copulatiā ē negāda ⁊ tamē
qlibȝ eiꝰ ps ē ɔcedēda: Rn̄det
admittēdo pōitū ⁊ n̄gādo copu
latiuā ⁊ cū ꝑpōit tu es homo ne
go quia repugnat posito cum
opposito bene negati quia suū
cōtradictorium sequitur. Nā
sequitur omnis homo est rome
⁊ tu nō es homo uel tu nō es ro
me ergo tu nō es homo. patet ɔ
sequētia quia cōsequens sequit
ex posito ⁊ qualibet parte disiū
ctiue ergo sequitur ex posito ⁊
tota disiūctiua patet cōsequētia
⁊ an̄cedēs simil'r pȝ intēti q̄r ⁊c.
In materia conuertibi
litatis propositionū
proponitur hoc sophi
sma pono tibi istam deus est ⁊
homo est asinus conuertuntur
qua admissa quia possibilis ꝑ
pono deus est concedatur quia
necessarium per se deinde pro/
pono homo est asinus uel con
cedis uel negas: si concedis con
tracedat tēpꝰ obligatiōis ⁊ ostē
do tibi qđ tu cōcessisti impossibile
per se i tēpore obligationis gᵒ
male respōdes: uñ extra tp̄s ob
ligationes sēper rei ueritas ē fa
tēda qꝛ per hūc modū apparet
si respondēs bene uel male res
pōdebat i tp̄e obligatiōis. Si
autem in tempore obligationis

.f.

negeť illa hō̄ ē asin⁹ ꝯ̈ de⁹ ē ꝛ
hō ē asin⁹ ꝯ̇ṽtūť ꝛ hec ē ꝯcedē.ª
de⁹ ē g.° hec ē ꝯcedē.ª hō ē asi
n⁹ ꝛ tu n̄gaſ eā g.° male rn̄deſ.
Itē admiſſo i.° cāu ꝓpono hec ē
ṽa de⁹ ē ꝺ̄bet ꝯcedi qꝛ ṽuꝫ ꝛ ip
tinēs ꝺ̄ide hec ē ṽa hō ē asin⁹
hec ē ꝯcedē.ª qꝛ ſeq̄ns. Nā ſeqť
ille ꝯ̇ṽtūť ꝛ p.ª ē ṽa g.° ꝛ 2.ª ꝛ tūc
ſic iſta eſt uera hō eſt aſinus q̄
adequate ſignificat hominem
eſſe aſinum ergo hominem eſſe
aſinum eſt uerū ꝛ per cōſeq̄ns
homo ē asin⁹. Ad ṗmum reſ
pondetur admittendo caſum ꝛ
cū ꝓponitur de⁹ eſt concedo ꝛ
nego iſtā hō ē asin⁹ ꝛ tūc ad
arg.ᵐ cōcedo qꝺ̄ hō ē asin⁹ eſt
a me cōcedēdū ꝛ ad argumētū
im ꝓbās nego cōſequētiā ſꝫ o/
portet adder̄ ꝙ tu nō es obliga
tus qꝺ̄ ego nego. Et ſi arguiť
homo eſt asin⁹ eſt a te cōcedēᵐ
ꝛ homo ē asin⁹ eſt per ſe ipoſ
ſibile ergo per ſe ipoſſibile eſt a
te concedēdū nego miorē tāq̈ꝫ
repugnātem maiori cōceſſe. Eo
dē mō r̄ſpōdeť ſi ṗmo loco ꝓ
ponať iſta hō eſt asin⁹ ē a te ꝯ
cedēdū qꝺ̄ ꝯceꝺ̄reť ꝛ ꝯſeq̄nter di
cereť ꝙ iſta de⁹ ē ē a te n̄gāda
ꝛ negareť qꝺ̄ ēēt neccīa p ſe qꝛ ī
pugnat cōceſſo. Seqť eni de⁹ ē
ē a te negāda g.° nō eſt neceſſa
ria p ſe. Ad ſm ꝯcedo qꝺ̄ illa

eſt ṽa hō ē asin⁹ ꝛ nego qꝺ̄ ipa
ſigificet adeq̈te hōiē ēe aſinū qꝛ
ꝛ̄pugnat maiori ꝯceſſe ſeqť enī il
la ē ṽa hō ē asin⁹ ergo nō ſigi
ficat adeq̈te hōiē ēe aſinū ubi a
utē p.° loco ꝓponer̄ť i.ª hō ē aſi
n⁹ ē ſ.ª ꝯcedereť qꝛ uerū ꝛ ipti
nens deīde de⁹ eſt ē falſa ꝯcedi
tur qr ſeq̄ns ꝛ negať tāq̈ꝫ repu
gnās ꝙ ſignificet adequate deū
eſſe. Et ſi diceret q̈liť adeq̈te
ſigificat nō deťmiať hic aliq̈ ta
lis queſtio. Notādū qꝺ̄ ſi po
neretur cōuerti de⁹ eſt ꝛ hō eſt
asin⁹ ſic adeq̈te ſignificādo ut
prius nō ꝺ̄bet admitti caſus qꝛ
eo admiſſo ſeqť incōueniens uł
cōtradictio ꝓbať nā admiſſo il
lo ꝓpono hec ē uera de⁹ ē ł ꝯ
cedis ł negas. Si negas ꝯ̈ i.ª nō
ē ṽa de⁹ ē q̄ adequate ſigificat
deum eſſe ergo deum eſſe non
eſt uerum quod eſt impoſſibile.
Si aūt conceditur: deinde ꝓpo
no hec ē ṽa hō ē asin⁹ opꝫ ꝯce
dere tāq̈ꝫ ſeq̄ns: tūc arguiť ſic
i.ª ē ṽa hō ē asin⁹ que adequa
te ſignificat hominē eſſe aſinū
g.° ṽū eſt hōiē ēe aſinū ꝯn̄s im
poſſibile. Pro aliquali g.° ꝛn̄ſi
one ī hac materia pono aliquas
regulas quaꝝ p.ª eſt iſta. Qn̄
cūq̈ꝫ ponitur duas ꝓpōnes ꝯ̇ṽti
adeq̈te ſigificādo q̈ꝝ ūa ē ne/
ceſſaria ꝛ alia impoſſibilis non

aditti̇t casus iste. qr tūc ex ne
cessario sequeret ipo͞ᵉ: ut deus
ē: g° hō ē asinus. ⁊ demōstro
p li sic adeq̃te sigⁱficādo sigⁱfi
cata ꝯsueta. 2ᵃ reᵃ ē ista q̄ñcun
qꝫ ponit duas ꝓpōes ꝯuerti sic
adeq̃te sigⁱficādo q̃ꝝ ūa ē pos
sibilis ⁊ alia ipossibił ñ aditti
tur casus iste: ut si pōat istas
ꝯuerti sic adeq̃te sigⁱficādo. tu
es hō ⁊ hō ē asinꝰ nō adittat:
qr tūc ex possibili seqt ipossiᵉ
ꝓbat ⁊ pono casū illū q° adis
so facio istā ꝯñam tu es hō: g°
hō ē asinꝰ ꝯña bōa añs ē pos
siᵉ ⁊ ꝯñs ipossiᵉ. nā possibile ē
te eē hōiē ⁊ hec ꝓpō tu es hō
sic adeq̃te sigⁱficat: g° ipsa est
possibilis ⁊ est añs: g° añs est
possiᵉ. Siłr hōinē eē asinū ē
ipossiᵉ ⁊ ista ꝓpō hō ē asinus
sic adeq̃te sigⁱficat: g° ipsa ē i
possibilis ⁊ est ꝯñs: g° ⁊c. 3ᵃ
reᵃ ē ista q̄ñcūqꝫ pōit duas ꝓ
pōes ꝯuerti sic adeq̃te sigⁱficā
do: q̃ꝝ una ē necia ⁊ alta ꝯtin
gēs nō adittit iste casus: ut si
pōit istas cōuerti deus ē ⁊ āti
xp̄s ē futurꝰ sic adeq̃te sigⁱfi
cādo: qr tūc ex necio seq̃ret ꝯ
tigens: ꝓbat: qr si nō adittat
g° casus iste ⁊ facio istā ꝯñam
deus est: g° āñ xp̄s ē futurꝰ iᵃ
ꝯᵃ ē bōa: qr arguit ab uno ꝯ̇
tibili ad reliqꝰ ⁊ añs ē neciū
⁊ ꝯñs ꝯtingēs: g° ꝯña ñ ualꝫ.

sꝫ ꝓbat q añs sit neciū. nā de
uꝫ eē ē neciū ⁊ añs sic adeq̃te
sigⁱficat: g° añs ē neciū. Siłr
ātixꝰ eē ē ꝯtigēs ⁊ ꝯñs sic ade
q̃te sigⁱficat: g° ꝯñs ē ꝯtigēs. 4ᵃ
rᵃ ē iᵃ q̄ñꝯqꝫ pōit duas ꝓpōes
ꝯtigētes ꝯuerti sic adeq̃te sigⁱ
ficādo: q̃ꝝ una ꝯ̈dictorie alti ꝛ̄
pugnat ñ adittat casus iᵉ: ut
si pōat istas ꝯuerti sic adeq̃te
sigⁱficādo tu es ⁊ tu ñ es: quia
tūc ex uno oppositoꝝ seqt r̄li
qꝰ quoꝝ qd̄lꝫ foret cōtigēs.
imo seqt q duo ꝯ̈dictoria fo
rēt sił uera aut sił falsa qd̄ nō
ē possiᵉ. Et notāt dico ꝯ̈di
ctorie: qr si repugnarēt ꝯ̈rie d̄
beret aditti casus ⁊ dici qualꝫ
istarū esse falsā: ut tu curris ⁊
tu nō moueris. he enim sic a
dequate significando nō pos
sunt esse simul uere: sed bene si
mul false. Uoco enim contra
dictorie ista repugnare que ñ
possunt esse simul uera nec sił
falsa sic adeq̃te sigⁱficādo. Et
cōtrarie repugnare uoco ista
que bene possunt esse simul fal
sa: sed non simul uera. Qui
ta ꝛ̄gula ē ista. Q̄ñcūqꝫ ponit
duas propositiones contingē
tes conuerti sic adequate signi
ficando: quaꝝ nulla alteri re
pugnat admittat casus iᵉ ⁊ ad
primā propositam respondeat

sicut ad ipertinēs. ad hanc uero sicut ad ptinēs seqns: ubi gratia pono tibi istā tu es hō et tu curris couertūtur sic adequate significādo admittat et si proponit tu es hō ocedat tāq3 uerū nō repugnās et oñt q illa ē uera tu curris tāq3 seqns. It si uariatur ordo ita q p° loco ppōat tu curris negat: qr hec et iptinēs et oñter negāda ē illa tu es hō. Et si dicat ista ē falsa tu curris cōcedat et oñter q ista est falsa tu es hō. 6ª regula est ista. Qñcūq3 ponitur duas ppōnes cōuerti siue sint cōtingētes siue nō cōtingētes nō faciēdo mētionē de adeq̄to significato admittatur casus et ipsis propositis q° ad cōcedere l' negare respōdeat itus sicut extra. sed si pª ocedit esse uera ul' necria et hec silr. Si aūt falsa uel impossibilis et hec silr. ubi gratia si pōit ista deus ē et hō ē asinus respōsū ē i pncipio: sed si pono tibi istā tu es hō et tu curris cōuertūtur admittat q̄ admissa ppono tu es hō cōcedat deinde tu curris negat. Sed si dr prīa ē uera cōcedat: g° hec ē uera ocedo. sed tunc nego q hec significet adeq̄te te currere tāq3 repugnās uni ocesso et opposito bñ negati. sequit.n. tu nō curris et ista tu curris ē uera: g° nō significat adeq̄te te currere. Et si arguit sic iª oª ē bª tu es hō: g° tu curris et añs est cōcedendū a te: g° et oñs cōcedo. tūc ultra oñs ē cōcedēdū a te et tu negas ipsū: g° male respōdes ñ ualet oª: sed oportet adder̄ i añcedēte et tu ñ es obligatus. Notandū q quotiēscūq3 ppōitur aliq̄ istaꝝ oñaꝝ i casu oueītibilitatis ds ē: g° hō ē asinus tu es hō: ergo tu curris sēper negatur q̄libet istaꝝ: qr in rei ueritate q̄libet istaꝝ ē ipossibilis: sed ad ipossibile respōdēdū est itra tēpus obligatōnis sicut extra tñ dicatur quālibet illarū esse bonā sicut semper negatur ista homo ē asinus et tñ aliqñ ocedit istā eē uerā: uñ ista hō ē asinus ē ipossibilis: s3 ipsā esse uerā nō ē ipossibile. Silr q̄l3 istaꝝ oñaꝝ ē ipossibilis: sed quālibet illaꝝ esse bonā ñ ē impossibile quare rc.

E silibus et dissilib⁹ d ppōnibus est dicendu3. Sit ergo rei ueritas q sis parisius et pono tibi istum tu es parisius et tu es rome sunt similia: et itelligo per ppōnes esse similes ipsas esse siles in ueritate uel falsitate q̄ admissa ppono tibi istā tu es

parisius hec ē cōcedēa q2 ūa 7 iptinēs: ut pz ītuēti. Deīde p pono tu es rome. Si negas 7 ɔ cessisti altū sīlīū: g° male rñ/ des. Si ɔcedis ppono tibi istā copulatiuā tu es parisi9 7 tu es rome. Si negas eā 7 ɔcessisti u trāqȝ ptē g° male rñōs. tȝ ɔña p rglā pmi capli. Si ɔcedis eā cedat tps obligatiōis: 7 arguo ꝙ ɔcessisti ipossi: uȝ tu es pa risi9 7 tu es rome facta obliga° possibili: g° mal rñdisti. Rñ det admitte° pōitū 7 cū ppōit tu es parisi9 ɔcedo 7 nego istā tu es rome. Et cū dicit tu ɔces sisti unū sīlīū 7 alteꝝ ñgas g° male rñdes nego ɔñā sicut nō seqt tu ɔcessisti unū ɔtībiliū 7 alteꝝ ñgas: g° mal rñdes: Sȝ bene seqt tu ɔcessisti unū sīlīū esse ueꝝ 7 alteꝝ negas esse ue rum: ergo male respondes: p pterea si in principio ppōitur hec est uera tu es parisi9 ɔceda tur 7 cōsequēter ꝙ hec ē uera tu es rome: 7 quia primitus negassem istam tu es rome īdo nego cōsequēter ꝙ illa tu es ro me significet adeqte te esse ro me. Nam sequitur tu nō es rome 7 ia tu es rome ē uera g° non significat adequate te esse rome. Jdeo p euidentia hu9 materie pono aliqs reglas pri

ma ē ista. Qñoqȝ ponūt due p pōnes ēe sīles nō facie° mētio nē de adequato significato īspō deat ad easdē ɔcedē° negā° ul dubitā° istra tps obligatiōis si cut extra: ut si pōit istas ēe sīles de9 ē hō ē asin9 tu sedes 7 tu curris: sēp ɔcedat pma 7 nege tur 2a 2a reaēia. Qñoqȝ po/ nūt due ppōnes ēe sīles nō fa cie° mētionē de adeqto significa to ad pmā ppōnē ēe uā l fiam respondeat sicut extra 7 ad faȝ consequenter ubigra pono tibi illā tu es homo 7 antixps est sunt sīles si proponitur primo hec est uera tu es homo: ɔcedat 7 consequent ꝙ ista ē uera āti xpus est. Si aūt primo propōi tur hec ē fa antixps est: ɔcedat 7 consequēter ꝙ ista ē fa tu es homo. Tertia regula est ista Quādocūqȝ ponūtur due ppo sitiones esse similes sic adeqte significādo: quaꝝ una alteri ɔ dictorie repugnat nō aditiēd9 ē casū ut si ponāt tales eē simi les deus ē 7 homo est asinus sic adequate significādo rex sedȝ 7 nullus rex sedet: pbatur q2 si non admittatur ergo casus: 7 quero utrum illa sit uera uel falsa deus ē. 7 si dicat ꝙ illa sit falsa 7 ipa adequate significat d um ēe: g° deū ēe ē falsū. Si di

citur ꝙ ipa sit uera g° hec ē ṽa
hō ē asin⁹: ⁊ ipa adeq̃te signifi
cat hōiē ēe asi⁹: g° hōiē ēe a
sinū ē ṽa ꝯseq̃ns iꝯuēiēs. Et ita
arguit' ƌ ꝯ̃dictoriis pbā°. duo ꝯ
tradictoria ēe sil' ṽa l' f ͣ. 4 ͣ
r ͣ ē ista. Qñꝯq; ponūt' due p
pōes ēe sil'es sic adeq̃te signifi
cā°. quaꝝ ūa ul' q̄libet seq̄t' ad
ꝯ̃dictoriū alti⁹ ille sūt sil'es i ṽi
tate ⁊ ubiꝯq; ⁊ qñꝯq; pponūt'
st ꝯcedē̃: ut posito ꝙ ponāt' ta
les ēe sil'es sic adeq̃te significā°
tibi ꝯcludit' ⁊ tu nescis tibi ꝯclu
di: tu nō curris ⁊ tu moueris p
bat'. Nā admisso isto casu que
ro utꝝ iste sit similes uere uel
similes false. Si uere habeo in
tētum si false ergo oppositū re
gule ē uerū. uidelicet tu scis ti
bi ꝯcludi tūc sic tu scis tibi con
cludi ergo tibi concluditur illa
ꝯsequentia ē bona ⁊ antecedēs
ē uerū: ergo ⁊ cōsequēs ē ueꝝ
ergo nō est falsum cuius oppo
sitū concessisti. Et ita de aliis
duabus dicatur: Quita regu
la ē ista. Quādocūq; ponūt'
due ppositiones esse similes sic
adequate significādo ex quaꝝ
una sequitur oppositum alteri⁹
ille sūt similes in falsitate: ⁊ q̄
cunq; sit pposita sēp est negā
da ut posito ꝙ iste essēt simil's

sic adequate significādo tibi ñ
ꝯcludit': ⁊ tu scis tibi ꝯcludi tu
es alb⁹ ⁊ tu ñ es colorat⁹: quo
adisso ppono i ͤ sūt f ͤ si ꝯcedis
hēo itēū. Si dicit' ꝙ sit ṽe: ar
guo sic tu es alb⁹ g° tu es colo
rat⁹. i ͣ ꝯña ē bona añcedēs ē
ueꝝ p te: g° ⁊ ꝯñs: ⁊ ita duo ꝯ̃
dictoria sūt sil' ṽa qƌ ñ admit
tit imagiā°. 6 ͣ re ͣ ē i ͣ. Qñ
ꝯq; ponūt' due ppōes ēe sil'es
sic adeq̃te significā° quaꝝ q̄li
bet ē alteri imptinēs tūc possūt
ēe sil'es i ṽitate ⁊ in falsitate ꝯ
cedē ͤ ⁊ negā ͤ. ṽbigr̄a pono ꝙ
i ͤ sit sil'es sic adeq̃te significā°
tu es hō ⁊ tu curris: Si pmo p
pōit' tu es hō ꝯcedat' i ͣ ⁊ dicat'
ꝙ ē uera ⁊ cōseq̄nter ꝯcedat' i ͣ
tu curris ⁊ dicat' ipā ēe ueram.
Si autem pponit' primo loco
tu curris negatur illa ⁊ ꝯcedat'
ipsam esse falsam ⁊ consequen
ter eodem modo respondetur
ad illam tu es homo q̄r ⁊c̄.

p Ropositiones dicūt'
esse dissimiles quādo
una est uera ⁊ reliqua
falsa p cuius materie declara
tione sit hec prima regula.
Quandocūq; ponitur duas p
positiones esse dissimiles ñ fa
ciendo mentionem de adeq̃to
significato ad quālibet ppōitā

concedẽdo uel negãdo rñdeat infra tẽp⁹ ſicut extra. vbi grã pono ꝙ iſte ſint diſſiľes tu es hõ ⁊ tu es alb⁹ iˀ poſito ꝯceda tur quelibꝫ illaꝝ. Secunda regula qñcũqꝫ põitur duas ꝓ põnes eẽ diſſiľes ñ faciẽdo men tionẽ de adequato ſignificato ad pˀ propoſitã eſſe uerã ł fal ſã rñdeat infra tẽpus ſicut ex tra ⁊ ad aliã diſſiľr. uerbi grã pono ꝙ iſte ſit diſſiľeſ tu eſ hõ ⁊ tu es aĩal quo adiſſo ꝓpono hec ẽ uera tu es hõ cõcedatur ⁊ ꝯñter ꝙ iſta ẽ falſa tu es aľ.

Tertia regula qñcũqꝫ ponit̃ duas ꝓpõeſ eẽ diſſiľes ſic ade q̃te ſignificãdo: quaꝝ qˡꝫ cũ al tera ꝯuertit̃ ñ adittẽd⁹ ẽ caſ⁹: ut hõ ẽ ⁊ deuſ ẽ ł hõ currit ⁊ riſiˢ currit. Nã ſi ꝯcedit̃ illã eẽ ṽã hõ ẽ oꝫ ꝯcedere iſtã eſſe falſã deus ẽ ⁊ ſic ab uno cõuer tibili ad reliq⁹ nõ ualet ar⁹.

4ˀ regula ẽ iſta. Quãdocun qꝫ ponũt due ꝓpões eẽ diſſiľeſ ſic adeq̃te ſignificãdo: q̃ꝝ una ẽ neceſſaria ⁊ altera ipoſſibiliſ uel cõtingẽs tunc neceſſaria ſẽ per eſt cõcedẽda ⁊ altera negã da: ut deuſ ẽ ⁊ hõ ẽ aſin⁹. ds eſt ⁊ tu es. Quinta r̃gula. Si ponuntur due ꝓpoſitões cõtingẽtes eſſe diſſiľes ſic ade quate ſignificando: quaꝝ una añcedit ad reliquã ⁊ nõ ecõtra añs ubicũqꝫ proponit̃ ſemper ẽ negandum ⁊ cõſequẽs conce dendũ: ut tu curris ⁊ tu moue ris. Si enim concederetur an tecedẽs oporteret cõcedere ꝯſe quẽs ⁊ conſequẽter dicere q̃n libet illarũ eſſe uerã quod eſt cõtra caſũ. Sexta regula. Si ponuntur due propõnes eſſe diſſimiles ſic adeq̃te ſignificã do: quarum quelibet ẽ alťi im̃ pertinẽs ad prio propoſitã re ſpõdeatur it⁹ ſicut extra. ⁊ ad aliã diſſiľr: ut poſito ꝙ iſte ſit diſſiľes ſic adeq̃te ſignificãdo tu curris ⁊ tu es pariſius que cũqꝫ illarũ ꝓpõat̃ pˀ debet ne gari ⁊ alia cõcedi ⁊ ita dicat̃ ſi ãbe extra tẽpus eẽnt uere: ut hõ currit ⁊ tu uides: qˀ ⁊c̃.

Eg ľas alias oppõite r ſpecie q̃ deſpoſitio nũ cupatur ſequitur aſſi gnare: quarum prima eſt iſta Omne depoſitum ⁊ admiſſũ infra obligationis propoſituꝫ ſemper eſt negandum: ut ſi de ponatur iſta aliquis homo ẽ rome qua admiſſa ⁊ propoſi ta ſemper eſt neganda. Ex iſta regula ſequitur ꝙ nun q̃ꝫ eſt admittendum neceſſari um per ſe ĩ depoſitione ſed be ñ quodlibet ĩpoſſibile uel con

tingēs:unde negare īpossibile
uel cōtingēs nō ē incōueniēs.
sed incōueniēs foret negare ne
c̄riū p se. Secūda regula ē ista.
Oē per se añs ad ꝺpositū aut
cū cōcesso uel cū cōcessis oppo
sito bñ negati uel oppositis bñ
negatorū sēper est negādū ꝟbi
gr̄a deposita ⁊ admissa i^a^ hō
currit si ꝓponeret̄ ille hō cur
rit negāda foret:qr antecedit
ad depositū. Nā bñ sequit̄ iste
hō currit:g^o^ hō currit. Itē si ꝺ
ponatur ⁊ admittat̄ ista aliqs
hō nō currit ⁊ proponit̄ tu nō
curris cōcedat̄:qr uera ⁊ īper
tinēs:sed ꝓposita ī ƀo loco tu
es hō negāda ē:qr cū uno ꝯces
so añcedit ad depositū. Nā se
quit̄ tu nō curris ⁊ tu es aliqs
hō:g^o^ aliqs hō nō currit. 3^a^
regula est ista. Oē repugnans
deposito:⁊ oē sequēs ex illo r̄
pugnāte p se aut cū cōcesso uel
cū concessis opposito bene ne-
gati uel oppositis b[illegible] negatoꝝ
ē cōcedēdū.uerbi gr̄a. Depo-
no tibi istā aliqꝺ aīal ñ currit
qua deposita ⁊ adīssa ꝓpono
eius ꝯdictoriū .s. oē aīmal cur
rit hoc ē cōcedēdū ⁊ hoc simi
liter oē animal mouet̄:qr seq̄t̄
ex ꝯdictorio depositi. Deinde
si ꝓponit̄ tu es aīal cōcedatur:
qr uerū ⁊ iptinēs ⁊ uiti^9^ illam

tu curris.qr sequitur ex cōtra
dictorio depositi cū cōcesso.seq
tur.n.omē animal currit tu es
aīal:ergo tu curris. Quar
ta regula est ista. Omne r̄pu-
gnans contradictorio depositi
per se aut cū concesso uel cum
concessis opposito bene negati
uel oppositis bene negatorum
ē negādū:ut in casu ṗori si ꝓ
poneretur ista aliqꝺ animal ñ
mouetur aut ista tu nō curris
negatur prima:qr repugnat ꝯ
dictorio depositi p se. 2ª uero
repugnat eidē cū uno cōcesso.
Ultīa regl'a ē ista. Ad oē se
q̄ns ad depositū ⁊ ad oē impti
nēs r̄spōdēdū ē ƀm suā q̄litatē
ꝟbi gr̄a depono tibi istā tu es
albus q̄ adīssa ꝓpono tu es co
loratus ꝯcedat̄:qꝛ uera ⁊ seq̄ns
ad depositū:uñ ñ ē icōueniens
negare añs ⁊ cōcedere cōseq̄ns
Itē si ꝓponitur ista tu es cali
dus cōcedēda ē:quia uera et
impertinēs tā deposito q̄ꝫ con
tradictorio ꝺpositi. Unde pro
prie impertinēs ī hac specie ob
ligationis dicitur illud qꝺ nō
sequit̄ nec añcedit ad depositū
nec eidē repugnat nec ē seq̄ns
ad oppositū depositi nec eideꝫ
repugnat per se uel cū alio uel
cū aliquibus:ut dictū est. Ideo
si depōitur ⁊ admittit̄ illa sor.

currit ꝛ ꝑponat plato currit nũ deat it⁹ sicut extra qr ē ꝑpõ ī ptinēs cū ñ se hēat aliquo di/ ctorum modorum.

Ophismata aliq̃ sᵗ po s nēda ut depositōis re gl̃e magis pateāt ueri tati. Depono gᵒ tibi pᵒ istam. Tu es hō ꝟ tu es rome qua de pōita ꝛ adissa ꝑpono tu es hō si negas. tu negas uerū ꝛ ipti/ nēs: gᵒ male si cōcedis ꝛ illō ē aῆs ad ōpo⁹ gᵒ aῆs ad ōpo⁹ ē ɔcedē⁹. Rñdetᵗ aditte⁹ ōpo⁹ ꝛ cū ꝑpōitᵗ tu es hō nego: quia añcedit ad depositū tāq̃ȝ a pte disiūctie ad totā disiūctinā. Secūdo depono tibi istā. aliq̃ ꝑpōes nō sūt uere q̃ adissa ꝑ pono iste sūt ꝑpōnes tu curris tu nō curris cōcedēdū ē qr ue rū ꝛ impertinēs. Deinde ꝑpo no duo ɔ̄dictoria sūt simul ue ra si negatᵗ cōtra oēs propōes sūt uere sed iste sūt propōes: gᵒ iste sᵗ uere ꝛ iste mutuo ɔ̄dicūt gᵒ duo ɔ̄dictoria sᵗ siꝉ uera. Respōdetᵗ negādo ꝙ ista sint ɔ̄dictoria: qr añcedit ad depo sitū. Nā sequitᵗ illa sūt ɔ̄dicto ria: gᵒ aliq̃ propōes ñ sᵗ uere. Tertio depono tibi istam anti xpūs nō est albus uel anti xps est coloratus. Si nō aditus cō tra illa est una disiunctiua cō tingens: quia quelibet pars est contingens ꝛ nulla alteri re/ pugnat: ergo ē admittēda. pꝫ tet consequentia per primam r̃ gulam qua admissa propono tibi anti xpūs est coloratus: si concedis tu cō cedis antecedēs ad depositū: ergo male rñdes pꝫ. Nam sequitᵗ anti xpūs est coloratus: gᵒ āti xpūs ñ ē alb⁹ uel anti xpūs est coloratus. pꝫ cōsequentia a parte disiūctiue ad totā disiūctinā. Si uero ne/ gas tu negas sequēs ex ɔ̄tradi ctorio depositi: ergo male aῆs probatᵗ. Nā sequitur anti xps ē albus ꝛ anti xpūs non ē colo ratus: ergo āti xpūs ē alb⁹. pꝫ ɔ̄ña a tota copulatiā ad alterā eius partē ꝛ ultra anti xpūs ē albus: gᵒ anti xpūs ē colorat⁹ pꝫ cōsequētia ab inferiori ad suuȝ superius sine īpedimento ergo a prīo ad ultimū āti xpūs ē albus [illegible]nti xps nō est colo rat⁹. ergo āti xpūs ē colorat⁹.

Respōdetᵗ non admittendo positū: qr est una disiunctiua necessaria eo ꝙ suū cōtradicto riū est impossibile uidelȝ anti xpūs ē albus ꝛ āti xps non est coloratus. Et tunc ad argu⁹ quelibet eius ps ē cōtingens ꝛ nulla alteri īpugnat: gᵒ illa di siunctiua ē ɔ̄tingēs nego ɔ̄ñaȝ.

sed oz addere i añte q nec ödi
ctoria illarũ ptiũ inuicẽ repu/
gnãt ⁊ hoc ẽ fl'm: qr iste repu
gnãt inuicẽ anti xps ẽ albus ⁊
anti xps nõ ẽ coloratus que sit
ödictoria ptiũ disiũctiue. 4°
depono tibi istã tu es ⁊ oẽ ti/
bi depositũ ẽ a te negãdũ quo
adisso ⁊ negato propono omẽ
tibi depositũ ẽ a te negandũ.
Si cõcedit' propono tibi illã
tu es. ⁊ pz q ẽ negãda ex quo
copulatiã ẽ neganda ⁊ altera
ps ẽ cõcedẽda. Deide propo/
no nullũ tibi depositũ est a te
negãdũ si cõcedis tu concedis
oppo⁹ regule ⁊ unius cõcessi:
ergo male añs pbatur. Nam
sequit' tu nõ es: g° nullus tibi
depsoitũ ẽ a te negãdũ. pz cõ
sequẽtia: qr ödictorius õñtis
repugnat añti ex quo asserit
te esse. Rñdetur negãdo q ti/
bi depositũ sit a te negãdũ qr
antecedit ad öpo[illegible]. seqtur. n.
oẽ tibi depositũ est a te negan
dũ: ergo tu es. ⁊ oẽ tibi depo
situ ẽ a te negandũ. pz õña a
parte copulatiue ad totã copu
latiuã cuius añs antecedit ad
alterã partẽ. Et si dĩ tu negas
regulã dicatur q illa nõ ẽ r^a.
sz ista. Oẽ depositũ admissũ ẽ
negandũ. uel aliter dr̃ q que
libet regula ẽ õtingens: qr ad

placitũ facte sunt ille regule:
ergo quelz talis ẽ deponẽda
⁊ aditẽda i depositione uł ne
ganda qua negata dicit' q illa
nõ ẽ regula nõ tãq̃z uez sz tã
q̃z repugnãs. seqtur eni nõ oẽ
depositũ ẽ a te negandũ: ergo
illa non est regula. Omne de
positũ ẽ negandũ quar' ⁊c.

Insolubile est propõ
se eẽ falsã assertiue si
gnificãs: ut hoc ẽ fal
sũ seipsa demõstrata. In isolu
bilibus tñ ẽ differẽtia quo ad
significare se ipsũ eẽ falsũ quo
niã aliqđ isolubile sigificat i
mediate se ipsũ eẽ fl'm: ut hoc
ẽ fl'm se ipsa demõstrata. Ali/
qđ ãt me^e: qr exigit' medium
ad iferendũ se eẽ falsũ: ut ois
ppõ ẽ falsa: qr nõ sequit' ime
diate: ergo ista ppõ est falsa
demõstrando illã uniuersalez
sed bene sequitur cũ tali medio
⁊ illa ẽ propositio. Similiter
hoc nõ est uerũ: ergo hoc ẽ fal
sũ demõstrãdo añs qr ex ne/
gatiã ñ seqtur affirmatiã. tñ bñ
sequit' cũ tali medio ⁊ hoc est
propositio. Pro declaratõne
predicte diffinitõis pono duas
diuisiones: quarũ prima ẽ i^a.
Insolubiliũ aliquod oritur ex
actu nostro. Aliqđ uero ex pro
pietate uocis. Insolubilia ortũ

habentia ex actu nostro sunt ista soz dicit f⁹:ergo ñ dico ṽū. Iste hō itelligit falsū tu nō itel ligis ṽū: Insolubilia ṽo ortū habētia ex ꝓprietate uocis sūt i⁹. Omnis ꝓpō ē f⁹. Nulla ꝓ positō ē ṽa. hoc ē f⁹. hoc nō ē uerū. Secūda diuisio ē illa. Insolubiliū aliqd ē isolubl'e si plicitez. aliquod uero secūdum quid. Insolubile simpliciter est illud cui annectitur casus quo admisso sequitur cōtradictio ṽ bigza pono ꝙ ista ꝓpositō nul la ꝓpositio est uera que sit. a: significet ṗcise sicut t'mini pre tendūt. uidelicet ꝙ nulla ꝓpo sitio sit uera ⁊ sit omnis ꝓposi tio. Isto posito quero utꝝ. a. sit uerꝝ uel falsum. Si uerum ergo significat precise sicut ē sed a significat precise ꝙ nulla ꝓpō ē uera: ergo nulla ꝓposi tio est uera ergo a nō est uerū ⁊ prius dixisti ꝙ erat uerꝝ g⁹ ꝯtradictio. Si dicitur ꝙ a ē fal sū ergo a significat aliter q̄ꝫ ē sꝫ a significat ṗcise ꝙ nulla ꝓ positō ē uera ergo non ē ita ꝙ nulla ꝓpō ē uera ergo aliqua ꝓpō ē uera ⁊ a est ōis proposi tio ergo a est uerum. ⁊ pri⁹ di xisti ꝙ erat falsū ergo ꝯdictio. Insolubile secūdum quid est illud cui annectitur casus quo

admisso ñ sequit' ꝯdictio ut ponē do ꝙ i⁹ ꝓpō nulla ꝓpō ē uera sit a ⁊ sit ōis ꝓpō ⁊ significet sicut t'mini ṗtēdūt nō pone⁹ ṗ cise. Isto pōito dicit' ꝙ a ē f⁹ qr significat se eē falsuꝫ. Et si arguit' sic a ē falsū: g⁹ a sigifi cat aliter q̄ꝫ ē sed a significat ꝙ nulla ꝓpō ē uera: ergo nō est ita ꝙ nulla ꝓpō ē uera nego ꝯ sequētiā: qr debuit addi i añte dictio exclusiua uel exceptiua ṽꝫ. a sigificat ṗcise ꝙ nulla ꝓ pō ē uera ul' a nō significat ni si ꝙ nulla ꝓpō ē ṽa ⁊ hoc ne gat' tāq̄ꝫ repugnās: qr si pone ret' cū casu nō admitterē illuꝫ casū. His ṗmissis dīonibus pono aliquas regulas: quaꝝ ꝑ pria ē ista. Omne isolubile sin gulare sine ꝓnoīe demōstratio oriēs ex actu nostro ad h⁹ ꝙ sit insolubile siplicit' exigit trs cōditiones. prima ꝙ una talis sit ōis talis. Secunda ꝙ dicat uel itelligat talem ꝓpositionē ⁊ nullā aliam. Tertia ꝙ illa si gnificet ṗcise sicut termini pre tendūt. ṽbi gza soz dicit f'lꝫ fit isolubile siplicit' isto modo po nēdo ꝙ unus soz sit ōis soz q dicat istā propositionem ⁊ nul lā aliā sor. dicit falsum que si gnificet sic ṗcise ꝙ soz dicit fal sū. probatur hoc naꝫ admisso

casu sit isolubile a. ⁊ q̃ro utꝝ a
sit ueꝝ ł falsū. si dicit̃ ꝙ ꝟū gº
sigĩficat p̃cise sicut ē. sʒ a signi
ficat precise ꝙ soꝛ̃ dicit fꝰ gº
ita ē ꝙ soꝛ̃ dicit falsū. sʒ soꝛ̃ di
cit a gº a ē fꝰ qꝺ ē oppoꝰ ꝯces
si qꝛ soꝛ̃ nō dicit nisi a. Si dici
tuꝛ ꝙ a sit fꝰ gº significat alit̃
q̃ʒ ē. sʒ a significat p̃cise ꝙ soꝛ̃
dicit fꝰ gº nō ita est ꝙ soꝛ̃ di
cit fꝰ ⁊ soꝛtes dicit a gº a nō ē
fꝰ gº ꝯ̈dictio. Pꝛima pticula
pōit̃ qꝛ si nō pōeꝛet̃ staret ꝙ
eēnt duo soꝛ̃ quoꝝ unꝰ diceꝛ̃t
a ⁊ alteꝛ ꝙ hō ē asinꝰ ⁊ tūc a
eēt ueꝝ. Secūª pticula pōit̃ qꝛ
aliteꝛ staꝛet ꝙ idem soꝛ̃ dice/
ꝛet a ⁊ istam homo est asinus
⁊ tūc a esset ueꝛum. Sed tertia
paꝛticula ponitur quia si non
poneꝛetur staꝛ̃t ꝙ a significa
ꝛet solūmō ꝙ hō ē asinꝰ ⁊ sic a
ēet fꝰ. aut ꝙ significaꝛet solum
modo ꝙ homo est animal ⁊ sic
a esset ueꝛū ⁊ nullo istorū mo
doꝝ esset insolubile. Secū
da ꝛegula est ista. Omne inso
lubile singulaꝛe sine p̄nōie de
mōstratiuo oriens ex actu no
stꝛo ad hoc ꝙ fiat insolubile se
cūdū qd exigit easdē ꝯditiōes
pꝛeter dictionē exclusiuā ut po
sito ꝙ unus soꝛtes sit oīs soꝛ̃ ⁊
dicat istā p̄pōnē q̄ sit a soꝛ̃ di
cit fꝰ ⁊ nullā aliā: ⁊ significet

sicut t̃mini p̃tendūt nō ponēdo
p̃cise isto pōito ꝯcedit̃ a ⁊ dicit̃
ꝙ ē fꝰ qꝛ significat copulatīe
sicut ⁊ q̄libʒ isolubile vʒ ꝙ
soꝛ̃ dicit falsū ⁊ ꝙ a ē ueꝝ ñ gº
dicit̃ a fꝰ ꝛōe p̄mi sigĩficati sʒ
ꝛōe s̃di. Et si aꝛguit̃ sic a ē fꝰ
gº sigĩficat alit̃ q̃ʒ ē ꝯcedo ꝯñā
⁊ ñgo istā a sigĩficat al̃ꝛ q̃ʒ est
sʒ a sigĩficat ꝙ soꝛ̃ dicit fꝰ gº
nō ē ita ꝙ soꝛ̃ dicit fꝰ qꝛ debu
it addi i añcedēte dictio exclu
sia ł exceptia. 3ª ꝛeª ē iª. Oē
insolubile non singulare seu si
gulare cum p̄nomine demon
stꝛatuo oriens ex actu nostro
ad hoc ꝙ fiat isolubile siplicit̃
r̃qrūtuꝛ due conditiones solū
mō ꝟbigr̃a ad hoc ꝙ ista p̄pō
ego dico falsū fiat isolubile si
plicit̃ non opoꝛtet poneꝛ̃ p̄mā
paꝛticulā uidelicet ꝙ unꝰ ego
sit omnis ego. sed ꝙ ego dicā
illā ⁊ nullā aliā sic significan
do pꝛecise. Et si debet fieꝛi iso
lubile secūdum quid reqꝛūtur
⁊ sufficiūt eedem conditiones
dempta dictione exclusia. Ex
emplū de isolubili nō sigulaꝛi
ut falsū dicitur ē hic non opor
tet poneꝛ̃ s̃am particulam. vʒ
ꝙ aliqs dicat illam ⁊ nullam
aliam. sed sufficit poneꝛ̃ ꝙ ista
sit omnis p̄pō que significet
precise sicut termini pretendūt

⁊ tunc ē insolubile simpl'r. fiet
aūt īsolubile fm quid remouē
do dictionē exclusiuā. Quar
ta regula ē ista. Oē īsolubile
oriēs ex ꝓprietate uocis exi-
git duas cōditiones solūmō l'
tātū unā. Uolo dicere ꝙ īsolu
bile oriēs ex ꝓprietate uocis e-
xigit duas ꝯditiōes solū⁹ ⁊ ali
qđ tātū unā. Ex⁹ ꝑmi aliqua
ꝓpō ē falsa ad hoc ꝙ fiat īso
lubile simpl'r oꝫ ponē ꝙ illa sit
oīs ꝓpō ⁊ ꝙ sic sigificet ꝑcise ⁊
rēota dictōe exclusiua fiet īsolu
bile fm quid. Ex⁹ fi h⁹ ē flꝫ
se ip̄o đmōstrato pōe⁹ solū⁹ ꝙ
sic sigificet ꝑcise sit īsolu^e sim
pl'r. Et fm quid remouendo
dictōem exclusiuā. Eodē mō
dr̄ de ista h⁹ nō est uerū se ip̄o
demōstrato. Quīta regula ē
ista. Oē insolubile qđ nō est
īsolubile sine casu dimissa aliq̄
cōditōe requisita ē penit⁹ du
bitabile. ubi gr̄a positis oībus
ꝑticulis ꝑter ꝑmā huic sor. di
cit falsū que sit a. dubitat' a. ⁊
ēt an sit uerū l' falsū. Nā stat
cū casu ꝙ sit uerū dato ꝙ un⁹
soꝛ dicer̄t illā. s. a ⁊ ali⁹ ꝙ đs
ē. Stat ēt ꝙ sit flꝫ dato ꝙ ū⁹
sor. dicat a ⁊ quilꝫ alius soꝛ.
ꝙ deus ē. Eodē⁹ si dimitteꝛt'
ꝭa uel tertia ꝑticul'a: qr staret
a esse uerū ⁊ a eē falsū: ut ex-

plificatū est supra. Et notant'
dixi oē insolubile qđ nō ē īso
lubile sine casu: qꝛ aliq ē īsolu
bile cū casu ⁊ aliqđ sine casu.
Ex⁹ ꝑmi. Oīs ꝓpō ē falsa nl'
la propō ē uera: quaꝝ qualꝫ
dico esse falsā ⁊ insolubilē nl'
lo casu posito. Ex⁹ fi sor. di
cit falsū tu intelligis falsū nul
la istaꝝ nūcupāda ē īsolubil'
l sine casu. Ideo in casu īsolu
biliū deficiēte aliq̄ ꝑticula ne-
cessaria. dubitat' utꝝ esset uera
ul' falsa: qr cū casu staret ꝙ es
set uera ⁊ cū eodē casu staret
ꝙ esset falsa: ut pꝫ ītuēti. Ex
ꝑdctis r̄gulis sequūt' due ꝯcl'ō
nes: quaꝝ pr̄a ē ista. Nunq̄
admittēdus est casus a q⁹ tra
hit originē īsolubile simpl'r: ut
si poneretur ꝙ illa oīs ꝓpō ē
fl'a esset oīs ꝓpō sic ꝑcise sigi
ficās ñ ē admittēdus cas⁹: qr
seqtur ꝯditio ꝓbatur. Nam
sit īsolubile a. ⁊ quero si a sit
ueꝝ si dicitur ꝙ sic: g⁹ sigifi
cat ꝑcise sicut ē: sꝫ a significat
ꝑcise ꝙ oīs propositio est fal
sa. g⁹ ita ē ꝙ omnis ꝓpositio
ē falsa: sed a ē propositio: g⁹
a est falsū. Si autem concedit'
ꝙ a est falsū: g⁹ a sigificat al'r
q̄ꝫ est: sed a significat precise ꝙ
omnis propositio ē falsa: g⁹ ñ
ē ita ꝙ omnis propositio est

falsa ꝛ aliqua propositio ē: gᵒ aliqua propō est uera: sed a ē ois propō: ergo a ē uerum qđ ē cōtradictio. Secūda ↄcłō Oīs casus originat̄ isolubile ꝭm quid ē adittēdus ꝛ cōcedit̄ isolubile ꝑpōitū dicēdo ipsuꝫ eē falsū: ut ponēdo ꝙ illa pro pō hoc ē fłꝫ se ipō đmōstrato sigificet sicut ti ꝑtēdūt q̄ sit a tūc adittat̄ casus ꝛ cōcedat̄ a ꝛ dr̄ ꝙ a ē falsū. Et si arguit̄ a ē falsū: gᵒ sigificat alit̄ q̄ꝫ ē: sꝫ a nō sigificat nisi ꝙ hoc est falsū: gᵒ nō ē ita ꝙ hoc ē fłm ṅgo miorē ꝛ sic dr̄: qd gᵒ aliđ sigificat dr̄ ꝙ sigificat a eē ṽū rōe cᵘ a ē falsū: ūde dictū ē ꝙ qđlꝫ isolubile ꝭm qd sigificat copulatiē .s. sicut ti pretēdunt ꝛ ꝙ ipsū ē uerū: quare ꝛc̄.

Contra ꝑdicta obiiciā ꝛ soluā ut isolubiliuꝫ difficultates meliᵘ mē ti inotescāt. Pono gᵒ prio ꝙ unus soz̄ sit oīs soz̄ ꝛ dicat illā ꝛ nullā aliā q[illegible] sit a sor. dicit falsū que sigificet sicut ti pretēdūt nō ponēdo precise: qr casus nō aditteret̄ iᵒ posito quero de a utrū sit uerū uel falsū ꝛ respōsū est ꝙ est falsū quia significat significatū fal sū uidelicet ꝙ soz̄ dicit falsum ꝛ ꝙ a ē uerū cuius sigificatōis

2ª pꝫ ē fª: sꝫ ꝓbat̄ ꝙ ipꝫ a sit ṽū ꝛ ꝓbo sic. Oē dicēs a dicit falsū sor. dicit a: gᵒ sor. dicit fłꝫ iª ↄª ē bōa: qr ē sillogismᵘ i 3ᵒ. pᵉ figure ꝛ añs ē ṽū: gᵒ ꝛ ↄñs ē ueꝝ ꝛ consequens est a ergo a ē ueꝝ. 2ᵒ arguit̄ sic fᵐ dr̄ a soz.: ergo sor. dicit falsū tenet ↄñā a passiua ad suam actiuā ꝛ añs est ueꝝ ergo ꝛ cō sequēs ē uerum ꝛ ↄñs est a: gᵒ a est ueꝝ ꝙ añcedēs sit uerum ꝓbatur. Nam hoc dr̄ a sorte demōstrādo a ꝛ hoc ē falsū er go falsū dicit̄ a sorte patet cōse quētia a isoluētibᵘ ad isolutū 3ᵒ arguit̄ ↄtradictoriū a est falsū gᵒ a est uerum tenet cōse quētia ꝛ antecedēs probat̄. Nam hoc ē falsū soz̄ nō dicit falsū ꝛ hoc ē cōtradictoriū a: ergo cōtradictoriū a est falsū tenet ↄñā cū minori. ꝛ maiorē probo. Nam soz̄ dicit falsū et hec soz̄ ṅ dicit falsū significat precise ꝙ sor. nō dicit fłꝫ: gᵒ ipsa ē falsa. patet ↄsequētia a si mili. Nā sequitur tu curris ꝛ hec tu nō curris sigificat ꝑcise ꝙ tu nō curris ergo ipa est fª.

Ad primū respōdet̄ cū ꝑpo nitur a cōcedo ꝛ dr̄ ꝙ ē falsū ꝛ tūc ad rationem cōcedo con sequētiā ꝛ ↄñs ꝛ nego ꝙ conse quens sit a sed est unū simile a

Et si ponit q̄ cõseq̄ns sit a ꝶ cõuertibꝭ cũ a dico tũc q̄ cõñtia ñ ualet nec ē syllogismꝰ ĩ tertio pᵉ fiᵉ qꝛ syllogismi ĩ tertio pᵉ fiᵉ cõclusio ꝺ̄bet solũmo cathegori/ce significare sꝫ iᵃ cõᵒ significat ypothetice qꝛ ē ꝓpõ ĩsolubiꝶ. Ad ꝓm cũ ꝺ̄ꝛ falsũ dicit a soꝛ gᵒ soꝛ dicit falsũ ꝯcedo ꝯseq̄ntiã ꝛ cõñs diceᵒ qꝺ̄ ē ueꝝ sꝫ ñ ē a nec secũ ꝯ̄uertibile. si tamē hoc ponat̄ ĩ casu ꝯcedo iteꝝ ꝯñã ꝛ dico q̄ nõ ualet ꝛ tũc ad rõnē a passiua ad suã actiuã ualet argumeꝰ ꝺ̄ꝛ q̄ ꝟũ ē sꝫ iᵃ nõ ē sua actiã qꝛ passiua significat solummodo cathegorice ꝛ actiua ypothetice ꝛ si querit̄ q̄ est sua actiua dico q̄ iᵃ soꝛ̄ dicit falsũ ꝓlata a te ꝶ a me q̄ ñ ē ꝯuertibiꝶ cũ a sꝫ solũ mõ siꝶis a. Ad t̄tiũ ꝺ̄ꝛ q̄ ꝯ̄di/ctoriũ a est ꝟũ sꝫ ñ ē istud soꝛ̄ ñ dicit falꝰ. sꝫ illud ñ soꝛ dicit falsũ quod ē uerum qꝛ significat disiũctiue q̄ soꝛ̄ nõ dicit falsũ uel q̄ a nõ est uerũ cuius significati secũda pars est uera ꝛ cõseq̄nteꝛ totum significatum disiũctũ quare ꝛ propositio dicta est uera cuiꝰ istud ē significatũ Et si dicit̄ q̄ ĩ singularibꝰ nõ refert ꝑponeꝛ negationē ꝶ postponeꝛ̄ dicit̄ q̄ ĩ materia ĩsolubiliũ mꝶtũ r̄fert ꝛ ĩ mat̄ia q̄ꝛꝯꝗ ꝓ cõñũ ypothetice sigĩficãtiũ.

Eadē ē retinēda sententia ĩ insolubilibꝰ singlaribꝰ hñtibꝰ origine ex ꝓprietate uocis ut hoc ē falꝰ hoc nõ ē ueꝝ diceᵒ q̄ ꝑmi ꝯ̄dictoriũ nõ ē illud hoc nõ ē falsũ sed illud non hoc est falsum. Nã primũ insolubile significat q̄ hoc est falsũ ꝛ hᵒ ē ꝟũ demõstrãdo idē insolubile ideo contradictoriũ significat disiũctiue q̄ hoc non ē falsum ꝶ hoc non est ueꝝ. Siꝶꝛ cõtradictoriũ: secũdi ĩsolubiꝶ nõ est illud hoc est uerũ. sed illud nõ hoc nõ est ueꝝ ita q̄ semper ꝑponatuꝛ negatio sicut ꝯ̄dictoriũ istius tantũ tu non es homo ñ est illud tãtũ tu es hõ sꝫ illꝺ̄ ñ tantum tu non es hõ qr̄ ꝛc̄.

d Icto de ĩsolubili singulari: nũc de pticulari uel idefinito dicenduꝫ restat. Pono gᵒ q̄ hec sit omnis propositio particularis aliqua propositio pticularis est iᵃ que sit a ꝛ significet sicut termini pretendunt non ponendo ꝑcise quia non admitteretuꝛ cãus isto posito a est falsum ut patet ex dictis. Sed ꝯtra hoc arguit̄ sic. Omnis propositio particularis est falsa ergo aliqua ꝓpositio particularis est falsa illa ꝯsequentia est bona ab uniuersali ad suã subalternam ꝛ antecedens ē uerum ergo ꝛ cõsequens

ſed cõſeq̄ns ē a g.º a ē uerꝫ q̄ ā
tecedēs ſit uerꝫ ꝓbať. Nā ꝓpō
pticularis ē fᵃ. ⁊ nulla ē ꝓpō p
ticularis qn illa ſit fᵃ. g.º oīs ꝓpō
pticularis ē fᵃ. tenet ꝯᵃ ab expo
nētib⁹ ad expōitū ⁊ añcedēs ē
uerꝫ g.º ⁊ ꝯñs. Sc̄do arguiť ſic
ꝓpō pticularis ē fᵃ: g.º aliq̄ pro
pō pticularis ē fᵃ. teñt ꝯña ab
īdefinita ad ſuā pticularē ⁊ añ
cedens eſt uerum ergo ⁊ conſe
quens ⁊ conſequens eſt a ergo a
eſt uerū. q̄ añcedēs ſit uerū pa
tet quia ſuū cõtradictoriū ē fal
ſū uidelicet nulla ꝓpō pticula
ris eſt falſa quia iam conceſſū
ē q̄ a ꝓpoſitõ particularis eſt
falſa: Tertio arguitur ſic hoc ē
falſū demõſtrādo a ⁊ hoc eſt a
liqua ꝓpoſitio pticularis ergo a
liqua ꝓpō particularis ē faſa
cõſeq̄nētia tenet a reſolnentib⁹
ad reſolutū ⁊ añcedens eſt uerū
ergo ⁊ conſequens quod eſt a.

Ad primā rn̄detur concedēdo
iſtam cõſequentiā omniſ ꝓpoſi
tio particularis ē falſa ergo ali
qua ꝓpoſitio pticularis ē falſa
qꝛ āte caſū cõceſſiſſē eā tamē di
co q̄ nō ualet nec arguitur ab
ulī ad ſuā ſubalternā uľ ſuā p
ticularē qꝛ ulīs ſolūmõ cathe
gorice ſignificat ⁊ particularis
iſta ſig nificat ypothetice uꝫ q̄
aliq̄ ꝓpō pticularis ē falſa ⁊ q̄
a ē uerꝫ. Et ſi diceretur que ē eius
pticularis diciť q̄ nō habet ali
quā ex q.º pōitū ē q̄ illa ſit oīs
pticľaris. uerūtñ iᵃ eadē forꝫ e⁹
pticľaris dato q̄ ñ eēt īſolubi
liſ. Ad ſ̄aꝫ rõnē rn̄deo ſilr̄ ꝯce
dēdo ꝯñtiā ⁊ negādo ipā ēe bo
nā ⁊ tūc ad argu⁹ dico q̄ iᵃ nō
ē pticuľris i⁹ idefinite qꝛ pticu
laris ē īſolubiľ ypothetice ſigni
ficās idefinita v̇o nō ē hui⁹mōi
eiuſdē tñ forē pticularis ſi neu
tra eaꝝ forꝫ īſolubiľ. Ad t̄tiaꝫ
rõnem ꝯcediť ꝯña ⁊ negať ipaꝫ
ualere nec arguiť a īſoluētibus
ad reſolutū qꝛ pticularis ľ īdefi
nita īſolubiľ nō ē īſolubiľ qꝛ ſi
gnificat ypothetice ſꝫ ꝓbāda ē
iº mō ſuū ṗnc.ᵉ ſigificatū ē uerꝫ
gº ipa ē v̇a ⁊ pꝫ q̄ añcedēs eſt
falſū. Et ſi arguiť ſic iᵃ ꝓpō p
ticularis ē falſa g.º aliq̄ ꝓpoſi
tio particularis ē falſa tenet ꝯña
ab īferiori ad ſuū ſupius affir/
matiue ⁊ ſine aliquo ſigno im
pediente. Diciť q̄ ꝯña nō ualꝫ
ab īferiori ad ſuu ſupius niſi ꝓ
poſitio inferioris ⁊ propoſitio
ſuperioris ūiformiter ſignificēt
uidelicet cathegorice qualiter ñ
ē in propoſito. un de ſi hec ꝓpo
ſitio homo ē aľ ſignificaret ṗn
cipaliter q̄ homo eſt animal ⁊
q̄ hō eſt aſinuſ tūc nō ualeret a
liq̄ iſtaꝝ ꝯñaꝝ hoc ē aīal ⁊ hoc
eſt homo ergo homo ē animal.
Iſte hō ē aīal g.º hō ē aīal ⁊ h.º

Jste hō ē aīal g° hō ē aīal ꝛ
h° ideo qꝛ ɔn̄s significarēt copu
latie ꝛ an̄cedētis nulla ps sic si
gnificarēt ꝛ si allegaretᷣ aliq̄ dic
tarꝝ regularꝝ rn̄detᷣ ut dictū ē.
Dicitᷣ ēt ut in alio cap͡lo q̄ ɔ̄
dictoriū isti⁹ aliq̄ ꝑpō ꝑticula
ris ē f° nō ē illᷣd nulla ꝑpō ꝑ
ticularis ē f°. sed illud nō aliq̄
ꝑpō ꝑticularis ē f°. ꝛ si dr̄ q̄ is
equalēt ꝑ ꝑtᷣ negationē ꝑpōitā
dicitᷣ q̄ illa 2ª hēt v̄itatē ī solis
cathegoricis cathegorice solū
mō significātib⁹ q̄liter nō ē in
ꝑpōito. Jdē ē iudiciū de istis
aliqua ꝑpō ꝑticularis nō ē v̄a
aliq̄ ꝑpō ꝑticularis significat
aliᷣ q̄ ē ac ēt ita de īfinitis ut
ꝑpōitio idefinita ē f° ꝑpōitio
idefinita nō ē uera q̄re ꝛc̄.

n Unc de isolubili uni
uersali est dicēdū po
nendo q̄ hec oīs pro
positio uniu̇salis ē falsa sit oīs
propositio uniu̇salis que signi
ficet sicut termini ꝑtēdūt q̄ sit
a non ponēdo precise q̄a cāus
non admitteretᷣ isto posito dici
tur q̄ a ē falsū q̄a falsificat se
ip̄m. Contra hoc arguitur ali
qua propositio uniuersalis est
falsa ꝛ nulla ē propō uniuersa
quin ista sit falsa ergo omnis
propositio uniuersalis est falsa
tenet ɔn̄a ab exponētib⁹ ad ex

pōitū ꝛ an̄s ē v̄ū g° ꝛ ɔn̄s. 2°
arguitᷣ tātū s⁹ ē ꝑpō uīis g°
oīs ꝑpō uīis ē f° tenet ɔn̄a ab
exclusiua ad suā uīem ō t̄mis
trāspōitis ꝛ an̄s ē v̄ū g° ꝛ ɔn̄s
q̄ð ē a q̄ an̄s sit v̄ū ꝑbat. Nā
s⁹ ē ꝑpō uīis ꝛ nullū nō s⁹ ē
ꝑpō uīis g° tātū s⁹ ē ꝑpō uni
v̄salis tenet ɔn̄a ab exponētib⁹
ad expōitū ꝛ an̄s ē v̄ū g° ꝛ ɔn̄s
3° arguitᷣ h° ē f⁹ d̄mōstrato
a ꝛ h° ē oīs ꝑpō uīis g° oīs ꝑ
pōitio uīis ē f° is ɔn̄a ē bona
ꝛ an̄s ē v̄ū g° ꝛ ɔn̄s q̄ ɔn̄a sit
bona pz a sili h° currit ꝛ h° ē
oīs hō g° oīs hō currit. Cōfir
matur destrue° ꝑmū casū ꝛ po
ne° q̄ is sit oēs ꝑpōes uīes.
Omnis ꝑpositio uniuersalᷣ
est falsa ꝛ omnis homo est asi
nus sic significādo isto posito
arguitur sic. Jsta ꝑpositio ūi
uersalis ē falsa demōstrādo ꝑ
mam ꝛ ista ē falsa demōstrā°
ꝰam ꝛ iste sūt oēs propositio
nes uniuersales ergo oīs ꝑpō
uniuersa[illegible] ē f° tenet ɔn̄a a si
gularib⁹ sufficiētᷣ enumeratis
ad suā uīem ꝛ an̄s ē verꝝ g° ꝛ
ɔn̄s. Ad hec rn̄detᷣ ꝛ p° ad p⁹
ɔcedo isolub° ꝛ n̄go ip̄z ēe v̄ū
ꝛ tūc ad rōnem concedo ɔn̄am
ꝛ nego ip̄am ēe bonā ꝛ tūc ad
argumētū ibi arguitᷣ ab expo
nētib⁹ ad expōitū n̄go qꝛ a n̄

ē ꝓpō expōibil' nisi significaȝt
catheg.ͨ solū unū si iᵃ. ōis hō ē
aīal significaȝt ꝑncipal'r ꝙ oīs
hō ē aīal ⁊ ꝙ tu es asinꝰ tūc pȝ
ꝙ iᵃ. ɔn̄a nō ualeȝt hō ē aīa l ⁊
nl' ē hō qn istō sit al' gᵒ. oīs hō
ē al' qꝛ an̄s ē v̇ū ⁊ ɔn̄s fꝰ. Et
tūc si allegaȝt ꝛeᵃ. opȝ diceꝛ ꝙ
ɔn̄s n̄ ē expōibl'e pp cām dictā
sȝ ꝓbaȝt l' iꝓbaȝt p suū sigīfi
catū copulatū sicut ⁊ ꝓpō isolu
bil' q̄ɔꝗ. Ad ꝑm ɔcedo ɔn̄ā ⁊
nego ip̄ā eē bonā nec arguit'
ab excl'sia ad suā ul'ē ex qᵒ. ex
clusia cathegorice sigīficat ⁊ u
niv'sal' ypothetice. Et si dꝛ q̄ eꝰ
ē sigl'ans dr̄ ꝙ nullā hēt un̄ si
hec oīs hō ē al' significaȝt ypo
thetice ueꝝ ⁊ fꝰ ⁊ hec tātū al' ē
hō mō ɔsueto diceꝛē tūc ul'ē il
lā nō ēe ul'ē iꝰ exclusiue nec e
ɔv'so ita ī ꝓpōito ē dicēdū. Ad
3ᵐ argumentū dico simil'r ꝙ n̄
ualȝ ɔᵃ. ⁊ cū dꝛ ꝙ a sil'i bn̄ ualȝ
dico ꝙ nō ē sil'itudo qꝛ ɔn̄s u
niꝰ ɔn̄e sigīficat cathegorice so
lū ⁊ aliud ypothetic[illegible] un̄ si hec
oīs hō currit sigīficaȝt ꝙ oīs
hō currit ⁊ ꝙ deꝰ n̄ ē ista ɔn̄a
tūc nō ualeȝt hᵒ currit ⁊ hᵒ est
oīs hō gᵒ. oīs hō currit pp cām
dictaȝ qꝛ ɔn̄s sigīficaȝt ypothe
tice. Ad ɔfirmationē admisso
cāu ut ṗꝰ dico ꝙ ɔn̄a n̄ ualȝ ⁊
ad argᵐ a sigularibꝰ sufficiēt'
enūeratis ad suā ul'ē dico ꝙ nō
arguit' cū dbito medio qd dbe
ret ēe tale iͨ. sūt oēs ꝓpōes ul'es
⁊ a ē ueꝝ qd certe n̄gat'. un̄ nec
ista ɔn̄a ualēȝt iͨ. hō currit ⁊ iͨ.
hō currit ⁊ isti sūt oēs hoīes gᵒ.
oīs hō currit dato ꝙ ɔn̄s signi
ficaret ypothetice: ut priꝰ: sed
oȝ addere altā ptē sigīficati.
vȝ ⁊ nl'iꝰ deus ē qᵒ. addito ɔᵃ.
ē bōa: sȝ an̄s ē fl'ȝ. Et si q̄rat'
de ɔ̄dictoria dr̄ ꝙ ē hec n̄ oīs
propositio uniuersalis est fal
sa sigīficans disiūctiue mō op
posito de a. Eodē mō ē dn̄dū
de istis ul'ibꝰ. Oīs ꝓpō ul'is
significat alit' q̄ȝ ē. Nl'la pro
pō ul'is ē uera. Et nulla ꝓpō
ul'is ē concedenda.
Xclusia isolubilis con
e sil'es ɔtinet difficulta
tes ut pōo ꝙ soꝛ ⁊ tu
sitis oēs loq̄ntes ⁊ dicat sor.
ds ē ⁊ tu tātū soꝛ dicit v̇ū ⁊ sit
a ⁊ nl'lā aliā ⁊ sigīficet sicut ti
p̄tēdūt p̄cise. Jsto posito q̄ro u
tꝝ a sit uerū l' fꝰ. si uerū: gᵒ si
gīficat p̄ciͤ. sic ē: sȝ a sigīficat
precise: ꝙ tātum soꝛ dic ueꝝ:
gᵒ. ita ē ꝙ tātū soꝛ dic v̇ū: gᵒ.
tu n̄ dicis v̇ū ⁊ tu dicis a: gᵒ a
n̄ ē v̇ū. Si dꝛ ꝙ a ē fꝰ: gᵒ sigi
ficat alit' q̄ȝ ē: sȝ a sigīficat p̄ci
se ꝙ tātū soꝛ dicit ueꝝ: gᵒ. n̄
ita ē ꝙ tātū soꝛ dicit v̇ū: sȝ tu

⁊ sor. estis oēs loq̄ntes: gᵒ tu
dicis uerꝝ ⁊ nō dicis nisi a: gᵒ
a ē uerꝝ ⁊ ita hēt ꝯ̄dictio. R̄n
detur n̄ adittēdo casū qr ex
eo origiat̄ isolu⁹ siplr si tn̄ n̄
pōit̄ precise aditto casū ⁊ dico
a esse fl̄m: ⁊ tūc ad arg⁹ a si/
gificat alit̄ q̄ʒ ē ꝯcedo sʒ a si/
gificat p̄cise ꝙ tantū soꝛ̄ dicit
v̄ū: gᵒ ⁊c̄. nego miorē qꝛ r̄pu
gnat casui. Et si oꝛ̄ q̄d gᵒ ꝙ a
liud sigificat. Dico ꝙ a sigifi
cat ꝙ tātū soꝛ̄ dicit uerꝝ ⁊ ꝙ a
ē uerū nec rōe p̄mi sigificati ē
a f⁹ qr uerū ē tātū soꝛ̄ dr̄e i⁹
sʒ rōe s̄i sigificati: qꝛ ꝯcedit̄ a
eē f⁹. Cōtra r̄nsionē arguit̄
Oē dicēs uerū ē soꝛ̄: gᵒ tantū
soꝛ̄ dicit uerꝝ iᵃ ꝯn̄a ē bona ab
ul̄i ad suā exclusiuā d̄ tis̄ trā̄s
positis ⁊ an̄s ē uerꝝ: gᵒ ⁊ ꝯn̄s
⁊ ꝯn̄s ē a: gᵒ a ē v̄ū ꝙ an̄s sit
v̄ū ꝑbat̄. Nā dicēs uerū ē soꝛ̄
⁊ nihil ē dicēs uerū q̄n illud
sit soꝛ̄: gᵒ oē dicēs v̄ū ē soꝛ̄ pʒ
ꝯᵃ ab exponētib⁹ ad expo⁹.
2ᵒ arguit̄ nihil p̄t soꝛ̄ dicit
v̄ū: gᵒ tātū soꝛ̄ dicit uerū iᵃ ꝯᵃ
ē bōa ⁊ an̄s ē uerꝝ: gᵒ ⁊ ꝯn̄s ꝙ
an̄s sit uerū pʒ p exponētes.
3ᵒ arguit̄ soꝛ̄ dicit uerū ⁊ nl̄
nō soꝛ̄ dicit uerū: gᵒ tātū sor.
dicit uerū iᵃ ꝯn̄a ē bōa ab ex/
ponētibus ad expo⁹ ⁊ an̄s est
uerū: gᵒ ⁊ ꝯn̄s: sʒ ꝯn̄s ē a: gᵒ a
ē uerū. Ad hec oīa pōt sil̄ r̄n̄d
ri ꝙ nūq̄ʒ ꝯn̄s illatū ē a nec cō
uertibile cū a sed solū sil̄e a sʒ
si ponat̄ cū toto cāu ꝙ sit a ul̄
ꝯuertibile cū a tūc r̄ndet̄ ꝯce/
deᵒ oēs ꝯn̄as factas negāᵒ tn̄
illas eē bonas. Ad p̄mā gᵒ cū
dr̄ ꝙ ibi arguit̄ ab ul̄i ad suā
exclusiā: nego qꝛ ul̄is sigificat
cathegoᶜ ⁊ exclusiua ypotheᶜ
qꝛ ē isolubilis. Et si q̄rit̄ d̄ sua
exclusia dicat̄ ꝙ ē ūa sil̄is illi
ꝯplata a soꝛ̄ q̄ nō ē isolubilis.
vʒ tātū soꝛ̄ dic v̄ū. Et ad aliā
dr̄ ꝙ ēt n̄ ualʒ nec illa ē exclu
sia dicte exceptīe: sʒ illa q̄ʒ no
miaui mō. Et ad t̄tiā dr̄ ꝙ n̄
arguit̄ ab exponētib⁹ ad ex/
po⁹ qr iᵃ exclusia n̄ ē expōi/
bilis ex qᵒ ypotheᶜ sigificat:
un̄ si iᵃ tātū hō ē risibil̄ sigifi
cat̄ p̄ncipal̄r ꝙ tātū hō ē risi
bil̄ ⁊ ꝙ nl̄l⁹ d̄s ē tūc n̄ ualeret
aliq̄ istaꝝ ꝯn̄aꝝ. Oē risiᶜ est
hō: gᵒ tātū hō ē risibilis. Nl̄
p̄t hōiē ē risiᶜ: gᵒ tātū hō ē
risibilis. J[?] hō ē risibil̄ ⁊ nl̄
nō hō ē risibile: gᵒ tātū hō ē
risibilis. Eodēᵒ ē dicēdū ad
istas exclusias tātū exclusia ē
fl̄a tātū exclusia nō ē v̄a dato
ꝙ ūa istaꝝ sit oīs exclusia q̄d
bene adittit̄ qr non ponitur p̄
cise ⁊ ita r̄ndetur ut prius ad
argumēta ꝑbātia aliq̄ʒ istaꝝ

esse uerã. De exceptis uero id ē iudiciū: ut i cau ꝑori. Nihil ꝑt' soz dicit ūꝰ. Nulla ꝓpō ꝑt' exceptiuã ē iᵃ. Ois excep ia ꝑt' istã ē ta ꝺmōstrata seipa qz ꝛc

Sequitur dr̄e de isolubili ypothetico. Et pᵒ d copulatiã ꝑ cᵒ decla/ ratione pono aliqͣs reglas. pᵃ ē iᵃ. isolubile copulatiuū cᵒ ūa ps ē necia ꝑ se si eidē i cāu ad dūtur oēs ꝯditōes cū nota ex clusiōis fit isolubile sipl' ꝛ ñ adittēdᵒ ē casus. ꝟbi gr̄a pōo q illa copulatiã deus ē ꝛ nulla copulatiã ē uera q̄ sit a sit oīs copulatiã sigificās ꝑcise sicut ti ꝑtendūt. isto posito ꝛ adisso quero utꝝ a sit uerum si dr̄ q sic: gᵒ ha ps est uera: sz ha ps sigificat precise q nulla copu latia ē uera: gᵒ nulla copulati ua ē uera: gᵒ a nō ē uerū. Si dicit' q a est falsū: gᵒ altera ps ē falsa: sed ñ pria: gᵒ ha tūc sic ha pars ē f'la: gᵒ sigificat alit' q̄z est sed ipsa sig[n]ificat preci se q nulla copl'atiã ē uera: gᵒ nō ē ita q nulla copulatiã est uera ꝛ a ē oīs copulatiua: gᵒ a ē uerū. 2ᵃ regula ē ista. Inso/ lubile copulatiuū cuiᵒ una ps ē possibilis uel cōtingēs addē do eidē oēs ꝯditōes cuz nota exclusionis fit isoluᵉ hz gd ꝛ adittēdus ē casᵒ. ꝟbi gr̄a pōo q iᵃ copl'atia tu es hō ꝛ nulla copulatiã ē uera q̄ sit a sit oīs ꝓpō copl'atia sigificās ꝑcise si cut ti ꝑtēdūt iᵒ posito ꝛ adisso q̄ro utꝝ a sit uerꝝ. si dr̄ q sic gᵒ ha ps ē uera ꝛ ipsa sigificat ꝑcise q nulla copulatiã ē uera ergo ita ē q nulla copulatiã ē uera: gᵒ a ñ ē uerꝝ. Si dī q a ē falsū: gᵒ altera ps ē falsa: ꝛ nō pria: gᵒ ha tūc arguit' sic. ha ps ē falsa: gᵒ sigificat aliter q̄z ē sed ipsa sigificat ꝑcise q nulla copulatiã ē uera: gᵒ ñ ita ē q nulla copl'atiã ē uera ꝛ a ē oīs copulatiua: ergo a ē uerū. Et ita uidet' sequi ꝯdictio i iᵒ casu sicut in ꝑori ꝛ per ꝯñs q 2ᵃ regula nō ē uera. Respō det' admittēdo positum ꝛ dici tur q a ē fᵐ ꝛ tūc cōsequēt' oz dicere q pria ps ē falsa ꝛ ha uera. ꝛ si arguit' sic tu es homo ꝛ pria ps sic precise significat ergo ipsa ē uera. negatur pria pars añtis: qr repugnat casui ꝛ uni cōcesso. Sequitur enim pria pars ē falsa ꝛ ipsa signifi cat precise te esse hominē ergo tu nō es homo. Eodē modo respondetur si una pars esset ipossibilis: ut homo ē asiᵒ ꝛ iᵃ copulatiã ē f'la. 3ᵃ regl'a ē ista. Oē insolubile copulatiuū

sit isolubile fm qd addet eidē oēs ɔditiōes ṕter notā exclusiōis ꝛ admittēd⁹ ē cāus ut pono ꝙ 1ᵃ sit oīs copl'atia de⁹ ē ꝛ nl'la copulatᵃ ē va significās sicut ti ṕtēdūt q̄ sit a. Isto pōito dr ꝙ a ē fᵒ ñ qdē ꝑ pᵃ pte sz ꝑ 2ᵃ. Et si arguit sic ba ps est fᵃ gᵒ significat alit q̄z ē ɔcedo sz ipsa significat pcise ꝙ nl'la copulatia ē va gᵒ nō ē ita ꝙ nl'la copulatia ē va. nego miorē ex eo ꝙ illa 2ᵃ ps significat copulatie ꝙ nulla copulatia ē va ꝛ ꝙ a ē vū ꝛ ppea a significat tria significata copl'e vz ꝙ de⁹ ē ꝛ ꝙ nl'la copulᵃ ē va ꝛ ꝙ a ē vū. Et nō dr a fᵒ pp pᵒ significatū aut vz sz pp 3ᵒ. Eodēmᵒ dr ad illō isolubile tu es ꝛ 1ᵃ copulatia ñ ē va ponēᵒ casū porem. Ex pma regula sequitur ꝙ si ponit hāc de⁹ est uel quācūq3 aliā ee omnē ꝑpōnē ꝛ significare precise deū esse uel qdcūq3 per se ñcessariū ꝛ ꝙ hoc ē falsū dmō strādo illā ꝑpōnē non admittēdus ē casus qr seqt ɔdictio.

Ex 2ᵃ regula seqt ꝙ si ponit istā de⁹ ē uel quācūq3 aliā ee omnē ꝑpōnē ꝛ significare precise hōiē ee asinū uel te esse ꝛ ꝙ hoc ē falsū demōstrādo eādem ꝑpōnem admittēdus ē casus ꝛ dicit illā ee falsam deus ē. Ex 3ᵃ seqt ꝙ si ponit istā de⁹ ē l' q̄zɔq3 aliā ee oēz ꝑpōnē ꝛ significaz sicut placz ꝛ ꝙ hᵒ ē fᵒ ñ ponēᵒ pcise adittēd⁹ ē cāus ꝛ dr istā eē fl'ā q̄r ꝛc.

Estat diceī ɔñz d iso
1 lubili disiūctio ꝑ cu⁹ dclaratiōe isolubil' sit hec pᵃ reᵃ isolubile disiūctiuū cuius una ps ē per se sit insolubile simpliciter si eidē in casu addūt oēs conditiōes cū nota exclusiōis vbigza posito ꝙ illa disiūctiua q̄ sit a null⁹ de⁹ est uel nulla disiūctiua est uera sit omnis disiūctiua significās ṕcise sicut termini ṕtendūt. Isto posito ꝛ admisso q̄ro utrū a sit uerū. Si dicit ꝙ sic ergo altera pars est uera ꝛ nō pma ergo 2ᵃ tūc arguit sic 2ᵃ pars ē uera ergo significat pcise ꝛ principal'r sicut est sed 2ᵃ pars significat precise ꝙ nulla disiunctiua est uera ergo ita est ꝙ nulla disiūctiua est uera ꝛ p ɔñs a ñ ē vū Si dicit ꝙ a est falsū ergo bda pars ē falsa sed ipa significat ṕcise ꝙ nulla disiunctiua ē uera ergo nō ē ita ꝙ nulla disiūctia ē uera ꝛ a ē ois disiūctiua ergo a ē uerū. Pūtea dr ꝙ a ī casu isto ē isolubile simpliciter ideo non admittendus est casus qr implicat cōtradictōnē. 2ᵃ reᵃ

ē ista īsolubile disiūctiuū appa
ret cui⁹ una ps ē ɔtigēs s.ª sit
īsolubile ſm qd eidē addē° in
casu oēs ɔditiōes cū nota ex
clusiōis. ꝟbigr̄a pono tibi istaꝫ
tu nō es hō ł nl̄la disiūctiua ē
ꝟa q̄ sit a ⁊ sit ōis disiūctia si/
gificās p̄cise sic̄ t'mi p̄tēdūt. J°
posito ⁊ admisso q̄ro utꝝ a sit
ꝟū ſi ðr ꝙ sic g° ūa ps ē ꝟa n̄
p.ª g° 2.ª tūc arguit' sic. 2.ª ps ē
ꝟa g° sigificat p̄cise sic̄ ē ſꝫ ipā
sigificat p̄cise ꝙ nulla disiūcti
ua est ꝟa ergo ita ē ꝙ nulla dis
iūctiua est ꝟa ergo a nō est ꝟū
Si dicitur ꝙ a est falsū g° secū
da ps est falsa sed ipā sigificat
p̄cise ꝙ nl̄la disiūctia est ꝟa g°
nō est ita ꝙ nl̄la disiūctia ē ꝟa
ergo aliqua disiūctiua ē uera ⁊
a ē ōis disiūctiua ergo a est ue
rū ⁊ ita ut apparet sequit' cōtra
dictio ī isto casu sicut ī p̄mo: ⁊
per ɔn̄s regula nō ē uera. Rn̄
detur ɔcedēdo regulā ⁊ admit
tendo casuꝫ ⁊ dicit' ꝙ a ē ꝟū ⁊
tunc qn̄ dicit' nō p̄ma pars est
uera ergo 2.ª dico ꝙ p̄ma pars
ē uera q2 ipāꝫ esse uerā seq̄t' ex
cāu ⁊ 2.ª ē falsa ⁊ ex h° n̄ ɔclu
dit' iɔuēiēs. Uerūtn̄ hui⁹mōi
disiūctiua nō ē īsolubił nisi ap
parenter ut dicebat' ī regl̄a q2
omne insolubile est falsum ⁊ a
est uerꝝ ergo a nō ē insolubile:

3.ª re.ª. Oē īsolubile disiūcti/
uū sit īsolubile ſm qd eidē ad
dē° ī cāu oēs ɔditiōes p̄ter no
tā exclusiōis ꝟbigr̄a pōito ꝙ
i.ª disiūctia hō ē asin⁹ ł i.ª dis
iūctia ē f.ª q̄ sit a sit ōis disiū.ª
sigificās sic̄ t'mi p̄tēdūt admit
tit' cas⁹ q° admisso dico ꝙ a ē
f.⁹ ⁊ ſa ps sigificat alit' q̄ꝫ ē.
ſꝫ nego ꝙ ipā sigificet p̄cise ꝙ
i.ª disiūct.ª ē f.ª immo ēt signifi
cat alit'. s. ꝙ a ē uerꝝ eodē mō
dicerēt' si pōerēt' ꝙ i.ª tu n̄ es hō
ł illa disiūctia nō ē ꝟa eēt ōis
disiūct.ª ⁊ sigificarēt sic̄ t'mi pre
tēdūt. Notādū ꝙ nulla disiū
ctia ē īsolubił cui⁹ altera ps ē
ꝟa nec fierēt īsolubił pōitis ilł ɔ
dictiōib⁹ sepi⁹ nōiatis ut de⁹ ē
ł ōis disiūctiua ē falsa tu es hō
uel ista disiūctiua est falsa: unð
ponēdo casū quecūqꝫ nōiatuꝫ
admitteret' ille ⁊ ɔcederet' queli
bet illarum disiūctiuarꝝ p̄pter
ueritatem p̄me ptis. Contra
istā r̄n̄sionē arguit' sic. Omne
a ē falsum sed oē a ē ista disiū
ctiua ergo illa disiūctiua ē falsa
tenet ɔn̄a quia sillogismus ī p.°
3.ᵉ figure ⁊ an̄s ē uerꝝ ergo ⁊
ɔn̄s. sed ɔn̄s ē secūda pars dis
iūctiue ergo ipā ē uera ⁊ p ɔn̄s
a ē uerꝝ. 2.° arguit' sic. Opposi
tum a ē falsum ergo a ē ꝟū āte
cedens p̄bat'. Nā hoc ē falsū

nł̄lus hō̄ ē asin⁹ ⁊ iˢ̄ disiūctiā
n̄ ē fl̄a: ⁊ hoc ē oppositū a: gᵒ
oppositū a ē f⁹ ꝯn̄a tenet cum
miori ⁊ maiorē ꝓbo. Nā ipa
ē una copulatia c⁹ ꝑa ps ē fl̄a
qr iā ꝯcessū ē ꝙ a ē f⁹. Ad
ṗ⁹ dr̄ cōcedēdo ꝯn̄ā ⁊ neganᵒ
ipsā eē bonā ⁊ cū dr̄ ꝙ ē sillo
gism⁹ i ṗᵒ ł ie figur̄. nego: qr
ꝯcl̄o ypothetice sigīficat q̄łr n̄
ꝯtingit ꝯcł̄oni alic⁹ boni sillo
gismi. Ad ꝑȝ dr̄ ꝙ opposi
tū a nō ē illð sed hᵒ nł̄ qð est
hō ē asin⁹ ⁊ nō ista disiūcti
ua ē fl̄a c⁹ ꝑa ps sigīficat duo
bus mōis sicut suū ꝯ̄dictoriū.
Hec argᵃ poterāt applicari cᵒ
copulatiaꝝ: sed totiēs ē īutile
replicare. Ex ṗᵃ r̄gl̄a seqꝉ ꝙ
si pōeret hāc hō ē asin⁹ ł q̄n⁹
ꝙ aliā ꝓpōnē sigīficare p̄cise
ꝙ hō ē asin⁹ ł ꝙ nulla ꝓpō ē
uera nō eēt aditt̄edus cas⁹: qr
sequeret ꝯ̄dictio. Ex ꝑa rᵃ seq
tur ꝙ si poneret hāc hō ē asi⁹
eē oēm ꝓpōnē ⁊ sigīficar̄ p̄cise
te nō eē ł ꝙ nulla ꝓpō ē uera
aditteret casus ⁊ diceꝛt istā eē
ꝟā hō ē asin⁹. Ex ł̄tia r̄gl̄a
sequit ꝙ si poneret istā hō est
hō eē oēm ꝓpōnē ⁊ sigīficare
hōinē eē asinū ł ꝙ nulla ꝓpō
ē uera nō ponendo precise de
beret aditti casus ⁊ ꝯn̄r dici ꝙ
iˢ̄ ē fᵃ hō ē asinus: q̄re ⁊c.

Ltimo q̄dā declaro ī
u solubilia q̄ īsolubilia
nō apparēt ut soꝛ nō
hēbit denariū plato nō ptrāsi
bit pōtē ⁊ pono ꝙ omne dicēs
uerū habebit denariū ⁊ solum
tale ⁊ ꝙ tu dicas istā ꝓpōneȝ
⁊ nullā aliam que sit a ego nō
habebo denariū significanteȝ
p̄cise sicut t̄i p̄tendūt. Isto po
sito q̄ro utrū hēbis denariuȝ
uel nō. Si dꝛ̄ ꝙ tu hēbis dena
riū ⁊ oīs q hēbit denariū dicit
uerū: gᵒ tu dicis ueꝝ ⁊ n̄ dicis
nisi a: gᵒ a ē ꝟū ⁊ tūc sic a ē ꝟū
⁊ sigīficat p̄cise ꝙ tu n̄ habebis
denariū: gᵒ tu nō hēbis dena
rium quod est cōtradictoriuȝ
prius cōcessi. Si autē dr̄ ꝙ tu
nō hēbis denariū: ergo tu nō
dicis uerū ⁊ nō dicis nisi a: gᵒ
a n̄ ē uerū. tūc sic a nō ē uerū
⁊ a significat p̄cise ꝙ tu n̄ hē-
bis denariū: gᵒ nō erit ita ꝙ
nō hēbis denariū: ergo tu hē
bis denariū ⁊ ita seqꝉ ꝯ̄dictō.
Similiter potest argui in prin
cipio querēdo utrum a sit ueꝝ
uel falsū queādmodū in aliis
īsolubilibus querebatur: Pro
pterea nō adittitur cas⁹: qr ex
eo originē trahit insolubile si
pł̄r. Si tamē ī casu nō ponit
dictio exclusiua aditto casū ⁊
dico ꝙ tu n̄ hēbis dnariū ⁊ ꝙ

a nō ē uer9:sed tūc ad ar9 a ñ ē uerū:sed a significat pcise q tu nō habebis denariū:ergo ñ nō ē ita q tu nō hēbis denariu3 nego miorē quoniā a significat q tu nō hēbis denariū et q a ē uerū et non ratione pmi significati a ē fl'm:sed rōne fi. Uerūtñ si fieret ɔña nō ponendo pcise i miori negarē ɔñaz. Eodē9 rñdet ad casū pōtis qñ pōit q oē dicēs uer9 ptrāsibit pōtē et solū tale et soz q sit ois soz dicat illā ppōnē et nullam aliā soz nō ptrāsibit pōtē significātē pcise sicut ti ptēdūt ñ admittit casus. Si tñ remouert dictio exclusia adittat et dicat ɔñter q soz nō ptrāsibit pōtē et q a ē falsū. Cōtra istaz rñsionē arguit sic nullū dicēs falsū ptrāsibit pōtē:sed soz dicit fl'z:g° soz nō ptrāsibit pōtē.ɔña bona:qr ē sillogismus i qrto prie figure et añs ē uer9. g° et ɔñs et ɔñs ē a:g° a ē uer9. 2° arguit sic ɔdictoriū a ē f9. g° a ē uerū añs pbat quoniā h° ē fl'm soz ptrāsibit pōtez et hoc ē ɔdictoriū ei9:g° etc.pma ps añtis pbat.nā soz dicit fl'z g° nō ptrāsibit pōtē et i° ppō soz ptrāsibit pōtē significat pcise q soz ptrāsibit pōtē:g° ē f. Ad p9 rñdet ɔcēdē9 ɔñaz et negādo ipsā cē bonā nec est sillogism9 i 4° prie figure:qr ɔñs significat ypothetice copulatiue et h9 supposito q ɔclo sit a et ɔuertibilis cū a. Ad fz dr q assignatū ñ ē ɔdictoriu3 a sed istud nō soz nō ptrāsibit pōtē sigificās disiūctie mō opposito ad a sicut sepissie ē recitatū. Iā arguo cōtra totū fūdametuz insolubiliū probādo q nō qolibet isolubile secūdū qd significat copl'atie mō dcō qa tūc qolibet insolubile forz impossibile simpliciter consequēs fl'm quia isolubile ē concedēdū i casu:ut patuit et nl'lū ipossibile simpliciter est concedēdū infra tēpus obligationis g° etc. Et q illō sequatur probatur. Nā quodlibet tale insolubile sigificat copulatiue ipossibile siplicitur et hoc precise et pricipaliter:g° quodlibet insolubile secūdum quid est impossibile simpl'r.cōsequētia tenet et añs probo sumendo hoc insolubile hoc ē falsū significat eni q hoc ē falsū et hoc est uerū:sed hoc eē falsum et hoc eē uer9 est impossibile simpliciter g° etc. Hoc argumentum ē difficile ualde:sed tñ breuit' soluet' nūq3 cōcedēdo isolubile sicut alias nō cōcedebā ipsum et

tūc dicebā q̄ q̄dlȝ īsolubile ē
ꝓpō īpossibilis simpl'r ⁊ ita non
ꝓcederet argꝰ. Uerūtn̄ qr cō
cessi īsolubile ꝓpositū ⁊ nega
ui ipsū eē uerū nō possē dicere
bene rn̄dēdo ipsū eē īpossibile
simpl'r: sed solū possibile. Et
tūc ad arꝰ suū sigīficatū pncipꝫ
ē īpossibile: g° insolubile ē im
possibile n̄ ualet arꝰ pro q° ē
notādū q̄ insolubile hēt duo
sigīficata unū adequatū ⁊ aliud
pricipale. Adequatū sigīficatū
ē significatū cathegoricū sibi
dicto īsolubilis: unde sigīfica
tū adequatū istiꝰ soꝛ dicit fl'm
ē istud soꝛ dicer̄ falsū l' q̄ soꝛ
dicit falsū. Pricipale aūt si
gnificatū ē significatū ypothe
ticū: ut soꝛ dicere falsū ⁊ istam
ꝓpōnē eē uerā. Dico ergo q̄
penes aliud attēditur possibi
litas īsolubilis ⁊ penes aliud
sua falsitas. Possibilitas nāqꝫ
attēdit' penes possibilitatē sigi
ficati adequati. Et ipsiꝰ falsi/
tas penes falsitatē significati
principalis: hec ergo ē possibi
lis. Ōis propō ē falsa: qr pos
sibile ē oēm ꝓpōnē esse falsaꝫ
sed ipsa est falsa: qr suū signi
ficatū pricipale est fl'm. s. oēm
ꝓpōem eē fl'am ⁊ illā esse ue/
rā. Tamē extra materiā īsolu
biliū penes idē attendit' possi
bilitas ueritas uel falsitas pro
pōnis: qr penes significatū.
Notādū q̄ nō quecūqꝫ hic lo
cutꝰ sū seu ī ceteris tractatibus
ea dixi s'm ītētionē propriam
sed pti etiā s'm ītētionē alioꝝ
doctorū: ut iuuenes incipiētes
facilius introducātur.

De obiectōibꝰ ꝯ pꝰ tractatū

Assumularum notitia
ad memoriā reducat'
ponēde sūt q̄dā obie/
ctiones cōtra quasdam regu/
las uel diffinitiones qbꝰ solu
tis relucētia habeatur. Primo
nanqꝫ arguitur contra diffini
tionē propositionis qua dice
batur propō est oratio īdicati
ua uerū uel falsū significās cō
tra quā diffinitioneꝫ sic argui
tur. hec oratio āti xpūs eēt al
bus ē propositio ⁊ tamen non
ē oratio īdicatiua: ergo diffini
tio ꝓpōnis non est sufficiens
cōsequentia tenet cū minori ⁊
maiorē probo. Nā quodlibꝫ
antecedēs alicuius cōditiona
lis est ꝓpō: sed āti xpūs esset
albus ē antecedens alicꝰ ꝯdi/
tionalis: g° ē propositio. pꝫ
consequētia: qr ē sillogismus
ī 3° prime figure ⁊ maior etiā
pꝫ: qr conditionalis ē ista in
qua coniunguntur plures pro
pōes cathego'ce mediāte nota

cōditionis ꝛ miorē pbo: quo niā aňs hui⁹ ꝯditōalis si anti xp̄s eēt albus āti x⁹ eēt colora tus ē alia oōo āti xp̄s eēt alb⁹.
¶ R̄ndet' cōcedēdo diffinitōnez ꝓpōis ꝛ nego ꝙ ista oro anti xp̄s eēt albus sit ꝓpō: ꝛ tunc ad ar⁹ nego istā maiorem oē aňs alic⁹ cōditōnalis est ꝓpō Et qn̄ hoc probat' p diffinitō nē ꝯditiōalis dicēdo ꝙ ꝯditi onalis ē illa ī qua cōiūgūtur plures cathegorice ꝛc. Dicit' ꝙ ista diffinitō ē falsa de uir tute sermōis: sed itelligit' sic ꝯ ditōalis ē illa ī qua ꝯiūguntur plures cathegorice aut plures oōnes se hn̄tes p modū cathe gorice: sed iā ī proposito non ꝯiūgunt' plures cathegorice ī ista ꝯditiōali: sed plures orō nes se hn̄tes p modū cathego͡e uñ ista oratio āti x⁹ eēt albus nō ē cathegorica: sʒ se hn̄s p modū cathego͡e: qr hēt suas p tes pncipales p modū subiecti predicati ꝛ copule. ¶ 2ᵒ argui tur ꝯtra regulā ꝓpōis uł'is q̄ dr̄ ꝙ propō uł'is ē illa in qua subiicit' t'minus cōis sig.ᵒ uł'i determiatus. Nā ista ꝓpō nō quilibet hō currit nō ē ꝓpō uniuersalis ꝛ tn̄ in ea subiicit' t's cōis signo uł'i det'minat⁹. ergo regula falsa: ꝯñā tenet ꝛ

prima pars antecedētis proba tur: quoniā ista nō qlʒ hō cur rit equalet isti in figura aliqs hō nō currit: qr negatio ꝓpōi ta facit eqpollere suo ꝯdictorio sʒ aliqs hō n̄ currit nō ē ꝓpō uniuersalis: ergo nec illa n̄ qli bet hō currit: secunda pars an tecedētis probatur. Nā omne adiectiuū alicuius substātiui ē determiatio ei⁹. sed li quilibet ē adiectiuum istius t'mini hō gᵒ ē det'iatio eius ꝛ per conse quens li homo determinat' si gno uniuersali qđ erat probā dū. ℞ᵒ Respondetur ꝙ argu mētū uerbaliter ꝯcludit: sed n̄ cōtra intellectū regule qui est iste propō uniuersalis est illa in qua subiicitur t'minus cōis sig.ᵒ uniuersali distributiue mo bilit' determiatus: sʒ iā ī pro posito subiectū propositionis assignate det'minatur sig.ᵒ uł'i non distributiue sed solū ad iectiue: ꝛ ita argumētuʒ n̄ pro cedit. ¶ Tertio arguitur ꝯtra regulā propositionis particu laris qua dicitur propō ptcu laris ē iᵃ in q̄ subiicit' t's cōis sig.ᵒ pticulari det'iat⁹. nā iᵃ n̄ aliqs hō n̄ currit n̄ ē ꝓpō pti cłaris ꝛ tn̄ ī ea subiicit' t's cōis sigᵒ pticulari det'iatus: gᵒ reᵃ fᵃ ꝯᵃ tēct cū maiori: qr equalʒ

℞ᵒ

iſti i figura qlibet hō currit q̄ n̄
ē ꝑticl'ris mioꝛ ꝓbat᷑.nā oē ad
iectiuū alicu⁹ ſbſtātiu i ē det᷑
miat°. eiuſdē. ſed li aliqs ē ad
iectiuū illi⁹ t᷑mi hō g° e ↄ̄t᷑mi
atio ipi⁹ g°. li hō ↄ̄t᷑miat᷑ ſig°
ꝑticulari ꝙ erat ꝓbā⁹ ¶ Dicit᷑
ꝙ nō arguit᷑ ↄ̄ itellectū re°. qꝛ
re°. ſic itelligit᷑ ꝓpō ꝑticl'aris ē
illa in q̄ ſbiicit᷑ t᷑mi⁹ cōis ſolo
ſig° ꝑticulari ↄ̄t᷑mīa⁹ ſꝫ iā i ꝓ
pōito ſbiicit᷑ t᷑min⁹ cōis ↄ̄t᷑mi
na⁹ ſig°. ꝑticulari adiectīe ⁊ ēt
diſtributiue ⁊ p ↄ̄ñs nō det᷑miat᷑
ſolo ſigno ꝑticulari ¶ 4°. argu
it᷑ ↄ̄ reglā ꝓpōis iↄ̄ſiite q̄ erat
talis ꝓpō iↄ̄ſiita ē illa i q̄ ſbiicit᷑
t᷑min⁹ cōis ſiē ſigno. Pono.n.
ꝙ a ſit ꝑiacēs i⁹ ul'is ois hō
currit ⁊ꝫ hō currit. Et arguo
ſic a ē ꝓpō iↄ̄ſinita ⁊ tn̄ i ea ſbi
icit᷑ t᷑min⁹ cōis mediāte ſig°. g°.
re°. e°. ↄ̄ña tꝫ cū maiori ⁊ mino
rē ꝓbo. Nā idē ē ſubiectū a ⁊
ſue ul'is ſꝫ ſubiectū ul'is a ſubii
cit᷑ mediāte ſig°. g°. ſbiectū a ſbi
icit᷑ mediāte ſig°. qↄ̄ erat ꝓbā⁹
Dicit᷑ ꝙ nō arguit᷑ ↄ̄ itelle⁹ re°.
q̄ ſic itelligit᷑ ꝓpō iↄ̄ſinita ē il
la i qua ſubiicit᷑ t᷑min⁹ cōmunis
ſine ſigno qↄ̄ ſit aliquid illius
modō ad ꝓpōitū: licet ſubi
ectū a ſubiiciat᷑ mediāte ſigno
nō tamen mediāte ſigno exiſtē
te aliquid illi⁹ a quoniā ſignū
ul'e nō ē ps ſue ꝑiacētis ſꝫ ꝓ
pōinis ul'is cui⁹ ꝑiacēs ē ps.
¶ 5°. arguit᷑ ↄ̄ regulā ꝓpōis ſin
gl'ris q̄ erat i°. ꝓpō ſigl'aris ē
illa i q̄ ſubiicit᷑ t᷑min⁹ diſcret⁹
uel terminus communis cū ꝓ
nōie ↄ̄mōſtratō. Cōtra arguit᷑
ſic iſta ꝓpō omnes iſti currunt
non eſt propoſitio ſingularis
⁊ tamē in ea ſubiicit᷑ terminus
diſcretus ergo ⁊c̄. conſequētia
tenet cū maiori qa fruſtra ad
deretur ſignū ūiuerſale ⁊ mi/
nor pꝫ. Nā omne ꝓnomē de
mōſtratiuū ē t᷑min⁹ diſcretus
ſed ſubiectū propoſitionis aſſi
gnate eſt pronomē demonſtrā
tiuum ergo ē t᷑min⁹ diſcretus.
¶ Reſpondetur ꝙ quelibet iſta
rū. Omnes iſti currūt uterqꝫ
iſtoꝝ mouetur ē ꝓpō uniuerſa
lis ⁊ nego ꝙ ibi ſubiiciat᷑ t᷑mi
nus diſcretus. Et tūc ad argu
metū omne ꝓnomē demōſtra
tiuum ē terminus diſcretus ue
rū ē ſingularis numeri. ſed nō
pluralis [illegible]de terminū diſcretū
uoco illū qui nō poteſt ſimul
competere niſi uni: ut iſte iſta
iſtud. hic hec hoc. Et terminū
cōmune uoco illū qui ſimꝉ po
teſt competere plurib⁹ ut li hō
li animal ⁊ pronomina demō
ſtratiua pluralis numeri uide
licet iſti iſtoꝝ ⁊ hui⁹ ¶ Sexto
arguit᷑ ↄ̄ regulas affirmatiue

⁊ negatiue ꝓpõnũ q̃ fuerũt iste ꝓpõ affirmatiua ẽ illa ĩ q̃ uerbũ ꝑncipale affirãtur. Et ꝓpõ negatiua ẽ illa ĩ q̃ ṽbũ ꝑncipale negat̃. Nã preiacẽs isti⁹ ul̃is negatiẽ null⁹ hõ currit ẽ affirmatiua ⁊ tñ ĩ ea uerbũ pricipale negat̃: g° re͛ ſt͛e ↄña tenet cuꝫ maiori: quoniã hec hõ currit ⁊ q̃lꝫ ſibi ↄſil̃is ẽ affirãtiua: ⁊ miorẽ ꝓbo. Nã idẽ ẽ uerbũ utriſqꝫ .ſ. ul̃is negatiẽ ⁊ ſue p̃iacẽtis: ſed uerbũ principale ul̃is negatiẽ negat̃: g° uerbũ ꝑncipale p̃iacẽtis negat̃. ¶ Dicit̃ ꝙ ar⁹ ꝓcedit uerbal̃r ↄtra r̃gulã: ſꝫ ñ ↄ intellectũ ei⁹. Intelligit̃ nãqꝫ ſic regula ꝓpõis negatiẽ ꝓpõ negatiã ẽ illa ĩ q̃ uerbũ principale negatur per negationẽ exiſtẽtẽ aliquid illius. mõ licet illius preiacẽtis uerbum pricipale neget̃ ñ tñ p negationẽ exñtẽ aliquid i⁹ qꝛ illa negatio nullus nõ ẽ ps i⁹ homo currit: ſꝫ illius nl̃l⁹ hõ currit: quare ⁊c̃.

In materia equipollẽtiaꝝ ſeu ꝓponũ exiſtẽtiũ ĩ figura ponebantur alique regule quaruꝫ pria erat iſta. duo ↄtraria non poſſũt ſiml̃ ẽe ṽa. Cõtra quaꝫ regulã arguitur ſic. Iſta ſt̃ ſil̃ uera q̃libet homo aĩal eſt ⁊ quilibet hõ al̃ ñ ẽ ⁊ hec ſũt duo ↄ ria g° duo ↄña ſũt ſil̃ uera. teꝫ ↄña. ⁊ ꝓbat̃ p̃ᵃ ps añtis. Nã iᵃ ẽ ṽa q̃libet hõ aĩal ẽ ut pꝫ p ſuas exponẽtes. Et ꝙ alı̃a ũe uera ꝓbat̃. Iſte hõ aĩal nõ ẽ ⁊ iˢ hõ aĩal nõ ẽ ⁊ ſic de ſigl̃is ⁊ iſti ſũt oẽs hoĩes maſculi ergo quilibet hõ aĩal nõ eſt tenet cõſequẽtia a ſingularib⁹ ſufficiẽter enumeratis ad ſuã uniũſalẽ ⁊ q̃libet ſingl̃aris añcedẽtis ꝓbat̃ iſto mõ iſte homo aſin⁹ ñ ẽ ⁊ oĩs aſin⁹ eſt animal g° iˢ homo animal nõ eſt: tenꝫ ↄña ab iferiori ad ſuũ ſuperius ñgatiõe poſtpõita ⁊ cũ debito medio. Sed 2ᵃ pars añcedentis ꝓbat̃. Nã uniuerſalis affirmatiua et uniuerſalis negatiua ↄ̃ cõſimilib⁹ ſubiectis ⁊ ꝑdicatis ſupponẽtib⁹ p̃ciſe pro eodem uel pro eiſdem ſũt ↄtrarie ĩ figura ſed iſte due uniuerſales aſſignate ſunt huiuſ ergo ſunt ↄtrarie tenet ↄña cũ minori ⁊ maior ẽ regula poſita ibidẽ. R° Rñdetur breuiter ꝙ quelibet illaꝝ ẽ uera ſꝫ nõ ſũt ↄ̃rie ⁊ tunc ad regulã dico ꝙ opꝫ addere ĩ reᵃ ꝙ t̃min⁹ cõis non diſtributus ĩ una diſtribuat̃ ĩ ãliqua. ſed iã in ꝓpõito ĩ utraqꝫ iſtaꝝ li aĩal ſtat cõfuſe tãtũ ĩdo iſta ſũt cõ

traria quilz hō aial ē ꝛ quilz
hō nullū aial ē: q̄ꝛ 2ª ē fl'a.
Silr ista sūt ꝯ̄ria qlz hō aial
nō ē ꝛ quilz hō oē aial ē: q̄ꝛ ū
fa ē fl'a. Silr̄ ē dicēdū ī obli
qs casibus ꝙ illa nō sūt ꝯ̄ria.
Cuiuslz hōis asinus currit ꝛ
cuiuslz hōis asinꝰ nō currit.
Ponēdo r̄gulā cōez ꝙ qn̄ ob
liquus precedit rectū obliquꝰ
ē subiectū ꝛ rectus se tenet a p
te p̄dicati: ut ī propōito: sz qn̄
rectus precedit obliqꝰ qui est
determiatio recti uterqꝫ illoꝝ
ponit' in subiecto: ut oīs asinꝰ
hominis currit. prīe ergo ul'is
est hec ꝯ̄ria cuiuslibz hōis nul
lus asinus currit ꝛ fe ē ista cꝰ
libet hōis oīs asinꝰ currit. ¶ 2ª
regula erit iª duo ꝯ̄dictoria n̄
possūt siml' eē uera neqꝫ siml'
fl'a. Cōtra q̄ꝫ regulā arguitur
sic iª sūt siml' uera quilibz hō
aial ē ꝛ aliquis hō animal nō
ē ꝛ hec sūt duo cōtradictoria
gº duo ꝯ̄dictoria sūt siml' uera
tenet ꝯn̄a cū miori: qr ul'is af
firātiua ꝛ pticularis negatiua
de ꝯsil'ibꝰ subiectis ꝛ p̄dicatis
supponētibꝰ p̄cise p eisdē sūt
ꝯ̄dictoria ī figura: sed ista sūt
hꝰ gº ꝛc̄. maior pbatur. Nā
ꝙ illa sit uera quilz hō aial ē
pz p suas exponētes. ꝛ fa pro
bat' tu al' non es ꝛ tu es aliqs
hō: gº aliqs hō aial nō ē. tēet
ꝯn̄a ab inferiori ad suū supius
negatione postposita ꝛ cū de
bito medio. pª ps an̄tis pbat'
tu capra n̄ es ꝛ oīs capra ē al'
ergo tu aial nō es. pz ꝯn̄a per
eādē r̄gl'ā. Dicit' ꝙ qlz illaꝝ
ē uera: sed non sūt ꝯ̄dictorie ꝛ
tūc ad argꝰ dico ꝙ ultra pre
dicta ītelligit ꝙ t's nō distri
butus ī una distribuat' ī alia q̄
lit' n̄ ē ī pposito qr li aial ī ul'i
stat ꝯfuse tātū ꝛ in pticulari de
teīate iō ꝯ̄dictoriū istiꝰ quilz
homo animal est dicit' esse tale
aliquis homo nullū animal ē
ꝛ istius aliquis hō animal nō
est ꝯ̄dictoriū ē quilibet homo
omne animal est. Codēº dicit'
ꝙ illa nō sunt ꝯ̄dictoria. Cuiꝰ
libet hominis asiꝰ currit ꝛ ali
cuius hominis asinꝰ n̄ currit
sed prima ꝯ̄dicit isti alicuiꝰ ho
minis nullus asinus currit. ꝛ
fa isti cuiꝰlz hōis oīs asinus
currit. ¶ 3ª r̄gula erat illa duo
subcōtraria nō possunt esse si
ml' falsa sed bene simul uera.
Cōtra quā regulā arguit' sic
iª sūt siml' falsa aliquis hō oē
animal ē ꝛ aliquis hō nullum
animal ē ꝛ hec sūt subcōtraria
gº duo subcōtraria sunt simul
falsa ꝙ aūt illa sit sil' falsa. pz
quia quocūqꝫ hōie d̄mōstrato

alsū ē dicere ꝙ ipe oē al̄ est
aut ipse nullū aīal ē sꝫ ꝙ iste
sint subcōtrarie notū ē qr pti
cularis affirmatiā ⁊ ptic̄laris
negatiā de ꝯsil̄ib⁹ subiectis ⁊
p̄dicatis supponētibus p̄cise p
ei dē st̄ subꝯ̄rie ī sī. sꝫ i. sunt
b⁹ g.ᵒ ⁊c. R. r̄ndet ꝙ i. st̄ sil̄ f.
sꝫ n̄ sūt iuicē subꝯ̄rie. Et tunc
ad ar⁹ r. oī ꝙ ultra illō ꝙ as
s̄it itll̄it ꝙ t̄s cōis distribut⁹ ī
ūa n̄ distribuat̄ ī alia q̄l̄r n̄ ē ī
ꝓpōito qꝛ li al̄ uıᵒbiqꝫ stat di
stributiē iō i. sūt subꝯ̄rie aliqs
hō omne animal ⁊ aliquis ho
mo al̄ n̄ ē: Et iste sil̄r aliquis
hō nl̄lū al̄ ē ⁊ aliqs hō aīal ē
ita ꝙ sēp p̄dicātū difforit̄ sup
pōat si ī una distributiē ī alia
def̄iate ⁊ eꝯ.ᵒ de subiecto āt nō
oꝛ̄ ꝙ sēp debet stare def̄iate
Jtē ē iudiciū de istis. Alicuius
hōinis oīs asinus currit ⁊ ali
cuius hōis nl̄lus asinus currit
aut de istis alicuius hōis asi⁹
currit ⁊ alicuius hōis asin⁹ n̄
currit. Nā in prīa h asin⁹ cō
tinue distribuit̄ ⁊ in aliis nun
q̄ꝫ. Jdeo sicut prie nō sūt subꝯ̄
rie nec h̄e sed iste sunt subꝯ̄rie
alicuius hominis omnis asin⁹
currit ⁊ alicui⁹ hōis asin⁹ nō
currit. Jtem alicuius hominis
asinus currit ⁊ alicuius homi
nis nl̄lus asi⁹ currit st̄ subꝯ̄rie.

Equipollētiaꝝ prīa r̄
e gl̄a erat ista nega.ᵛ p̄
posita facit̄ eq̄pollere
suo ꝯ̄dictorio. Cōtra quā re
gl̄ā arguit̄ sic. Jsta ꝓpō nō a
liqᵒ hōie currēte tu es asinus
nō equiualet isti nullo hōine
currēte tu es asin⁹ ergo regu
la falsa ꝯn̄a tenet ⁊ an̄s proba
tur. nā prīa est uera ⁊ h̄a ē f.ᵃ
ergo nulla illaꝝ alteri eq̄pol
let ꝯn̄a tenet ⁊ an̄s probat̄ p̄
mo ꝙ ista sit uera nō aliquo
hōie currēte tu es asinus: qr
suū ꝯ̄dictoriū ē falsū. s. aliquo
hōie currēte tu es asinus ꝓba
tur hoc. nā ista propō h̄et ir̄s
cās v̄itatis. s. qr aliqs hō cur
rit tu es asinus dū hō currit tu
es asi⁹ ⁊ si aliqs hō currit tu
es asi⁹ sꝫ q̄lꝫ istaꝝ ē fl̄a ut bn̄
pꝫ g.ᵒ ⁊ n a. s. aliq.ᵒ hōie currē
te tu es asinus. qr q̄lꝫ suaꝝ cā
rū ē falsa. s. qr nullus homo
currit tu es asinus dū nl̄l⁹ hō
currit tu es asin⁹ ⁊ si nl̄l⁹ hō
currit tu es asin⁹. R. Jō r̄ndet
negādo primā cōsequētiā qua
īfertur ꝙ illa regula ē fl̄a. sꝫ
deberet sic argui nō aliqᵒ ho
mine currēte tu es asin⁹ n̄ eq
ualet isti nullo hōie currēte tu
es asinus ⁊ ista cōtradicūt. s.
aliquo homine currēte tu es a
sin⁹ ⁊ nl̄lo homine currēte tu

es affin⁹ g.º 1.ª f.ª ⁊ tūc nego mi
norē q2 sūt due ꝑpões affirma
tiue pbā꜀ p suas causas veritatis
q̄ꝝ nulla ē alicu⁹ q̄titatis. Cō
silr nō seq̄t 1.ª nō equalēt nō q
libet hō aīal ē ⁊ aliq̄s hō aīal
nō ē g.º re.ª 1.ª qa p̄ma ē f.ª ⁊ 2.ª
ē uera s3 op3 addere i āñte q2 1.ª
ɔ̄dicūt qlibet hō aīal ē ⁊ aliq̄s
hō aīal nō ē q̄d negat̄ ut in al
tero capitulo patuit. 2.ª regula
fuit ista negatio postposita fa
cit equipollere suo contrario.
Cōtra arguit̄ sic ista ɔ̄ña ñ ua
let qlibet hō aīal ñ ē g.º null⁹
hō al' ē ⁊ tñ arguit̄ p r̄gulā g.º
re.ª 1.ª ɔ̄ña tenet cū miori q2 ar
guit̄ ñgatiōe p⁹pōita ⁊ maiorē
pbo añs ē ueꝝ ⁊ ɔ̄ñs f'lm g.º ɔ
seq̄ntia ñ ualet q2 añs sit v̄ū p
batū ē s̄ s3 q2 ɔ̄ñs sit f.⁹ pbat̄
q2 suū ɔ̄dictoriū ē v̄ū. s. aliq̄s
hō aīal ē. R.º Respondetur negā
do q2 arguat̄ per regulā. Et
tūc ad pbationē ibi arguit̄ ne
gatiōe postpōita g.º arguit̄ p r̄
gl'ā arg⁹ ñ ual3 sed oz addere
i āñte q2 illa sit ɔ̄ria qlib3 hō
oē aīal ē ⁊ null⁹ hō aīal ē q̄d
ē f.⁹ q2 p̄dicatū utrobiq3 distri
buit. Dicit̄ g.º q2 1.ª sūt ɔ̄ria qli
bet hō aīal ē ⁊ null⁹ hō aīal ē
Nō tñ neg.º postposita p̄dica
to faciet p̄mā cū illa negatiōe
eq̄pollere 2.ª s3 op3 ñgationem
postpōi subiecto ⁊ p̄pōi p̄dica
to dice.º qlibet hō nullū aīal ē
g.º null⁹ hō aīal ē. Itē si neg.º
postpōerēt̄ signo ⁊ nō subiecto
nō argueretur per regulā dice.º
null⁹ nō hō ē gr̄amatic⁹ g.º q
libet homo ē gr̄amaticus quia
ɔ̄ñs ē falsū ut patet ⁊ āñcedens
ē ueꝝ q2 suum ɔ̄dictorium est
falsū. s. aliquis nō hō ē gr̄ama
ticus. op3 g.º negationē negati
ue tenere ⁊ postpōi subiecto di
cēdo null⁹ hō nō est gr̄amati
c⁹ g.º qlibet hō ē grammatic⁹
nunc consequentia est bona s3
āñcedēs falsū sicut ⁊ cōseq̄uēs
3.ª regula erat ista neg.º p̄pōi
ta ⁊ postposita facit equipollere
suo subalterno. Contra argu
itur sic illa ɔ̄ña nō ualet nō q̄li
bet chimera ē nō hō ergo aliq̄
chimera ē homo ⁊ tamē argui
tur per r̄gulā g.º regula falsa ɔ
seq̄ntia r3 cū miori q2 arguit̄
negatiōe p̄pōita ⁊ postpōita. ⁊
maior pbat̄. Nā āñcedens ē
ueꝝ ⁊ ɔ̄ñs falsū ergo ɔ̄ña non
ual3 q2 ɔ̄ñs sit falsū manifestū
est sed q2 āñcedēs sit v̄ū pba
tur q2 suū cōtradictoriū ē fal
sū. s. q̄libet chimera ē ñ homo
quia ex isto sequit̄ q2 quelibet
chimera ē a 3.º adiacēte ad f'm
adiacēs ⁊ ɔ̄ñs ē falsum ergo ⁊
āñcedēs. R.º Dicit̄ q2 1.ª ɔ̄ña nō

ualet nō q̄libet chimera ē ñ hō
g° aliq̄ᵃ chimera ē hō s̄cōdū ꝙ
ꝓbat argu⁹ nec arguit̄ ꝑ īgl̄ā
⁊ cū dicit̄ ꝙ arguit̄ negatiōe p̄
pōita ⁊ postpōita g° argu t̄ ꝑ ī
gl̄ā nego ꝯñā qꝛ nō asſ̄it 2ᵃ ꝙ
q̄lit̄ꝯqȝ p̄pōat̄ ⁊ postpōat̄ ne/
gatō faciat eq̄pollē̄ suo subalt̄
no sȝ opȝ ꝙ p̄pōat̄ toti ꝓp̄ōni
⁊ postponat̄ imediate subiecto
ita ꝙ p̄cedat v̇bū p̄ncipale q̄lit̄
nō fit i ꝓpōito qꝛ ñgaᵒ 2ᵃ post
pōit̄ copule ppea bñ seq̄t̄ ñ q̄li
bet chiera ñ ē hō g° aliq̄ chie
ra ē hō ꝯñā iā bona ē sed añs
ē f̄⁹ qꝛ suū ꝯdictoriū ē uerꝫ.s.
q̄libet chiᵃ ñ ē hō qꝛ nulla chi
mera ē hō q̄r ⁊c̄.

Aplꝫ ꝯuersionū tres ꝯ
c tinȝ diffiītiōes q̄ꝝ p̄ᵃ
ē iᵃ. Cōv̇sio siplex ē
trāspoᵒ subieti i p̄dicatū ⁊ e ꝯᵒ
manēte eadē q̄litate ⁊ q̄ntitate
Cōtra arguit̄ sic aliq̄ ꝓpō ꝯv̇ti
tur sipl̄r ⁊ tñ mutat̄ q̄ztitas g°
diffinitᵒ fᵃ ꝯñā tȝ ⁊ añs ꝓbat̄
Nā hec ꝓpō soꝛ ē aīal ꝯv̇tit̄ si
pl̄r i istā aliq̄d aīal ē soꝛ quia
hec ꝯv̇ito ñ ē ꝑ añs cū nulla sit
ul̄is nec ꝑ ꝯpōn ē pp carētiā t̄
mi īfiti g° ē ꝯv̇sio siplex ⁊ ta
mē mutat̄ q̄ntitas quōiā ꝯv̇sa
ē singl̄ais ⁊ ꝯv̇tēs ē p̄ticul̄is.
Eadē difficl̄tas pōt fieri ꝯv̇teᵒ
istā hō ē aīal i istā aliq̄d aīal

ē hō q̄ꝝ p̄ᵃ ē īdfinita ⁊ altā ē
p̄ticularis g° mutat̄ q̄ntitas ⁊
tñ ē ꝯv̇sio siplex qꝛ nō uid̄t̄ ꝑ
accñs nec ꝑ ꝯ pōnēȝ. R̄ ideo rñ
det̄ ꝙ arg⁹ ꝓcedit v̇balit̄ ꝯ dif
finitionē ⁊ nō ꝯ sanū itellectū
reᵉ dicat̄ g° ꝙ q̄libȝ illaꝝ ꝯv̇si
nū ē siplex ⁊ cū dicit̄ ꝙ ibi mu
tat̄ q̄ntitas dicit̄ ꝙ uerū ē s̄m
cōmunē modū sumēdi q̄ntita
tē sȝ nō s̄m modū sumēdi reᵉ
eo ꝙ capit ibi q̄ztitatē ꝓ sup/
positiōe ut ita glossetur diffini
tio ꝯuersio simplex est trāsposi
tio subiecti in predicatū ⁊ e ꝯv̇
so manēte eadē q̄ztitate.i. sup
positiōe ita ꝙ si in ꝯuersa aliqs
termin⁹ supponeret distributiē
determinate l̄ discrēte eodē mō
in conuertēte suppōit. Et si di
cit̄ ꝙ exᵃ que ibi assignāt̄ so
nāt ꝙ quātitas sumatur ꝓ uni
uersali i deffinita uel sigulari di
cit̄ s̄ȝ ꝙ ait Aꝝ. p̄mo p̄oꝝ exᵃ
pōi⁹ nō ut ita sit sȝ ut sentiāt
adiscētes. 2ᵃ diffiᵒ fuit iᵃ ꝯv̇sio
ꝑ accñs ē trāspō subiecti i p̄di
catū ⁊ eꝯv̇so māēte eadē q̄litate
sed mutata q̄ztitate. Contra ar
guitur sic ista conuersio ē ꝑ ac
cidēs. Omnis homo ē risibil̄
ergo oē risibile est homo. ⁊ ta
men nō mutatur quātitas ergo
diffinito, insufficiēs tenet conse
quētia cū minori quia q̄libet

istaꝝ ē ułis ⁊ maioꝝ pbat. Nā
iª ē ꝯuſio q̄ fit ꝺ ſbiecto p̄dica
tū ⁊ e cº ⁊ nō ē ꝯuſio ſiplex q̄
ułis affirmatiā n̄ ꝯtit ſiplr nec
p ꝯpōiōē pp caretiā termioꝝ i
finitoꝝ gº ē ꝯuſio p accn̄s. Rn̄ R°
det q ꝯuſio p̄dicta ē p accn̄s.
Et cū dicit q nō mutat q̄ntitas
nego ſumeº quātitatē p ſuppo
ſitione unde in conuerſa ſuppo
nit li homo diſtributiue ⁊ li ri
ſibilis confuſe tātum. In conu
tēte aūt e conuerſo li riſibile di
ſtributie ⁊ li homo confuſe tan
tum. Gloſet gº ſic diffinitio
Conuerſio p accidēs ē trāſpo
ſitio extremoꝝ manēte eadem
q̄litate ſꝫ mutata q̄ntitate.i.ſup
poſitione. Ex iſta regula ſeq
tur primo q illa ē conuerſio p
accidens homo eſt riſibilis gº
omne riſibile eſt homo quia ē
conuerſio nō ſimplex nec p cō
trapoſitionē ergo p accidens.
Secundo ſequit q iſte uerſꝰ
Feci ſimpliciter ⁊ cetera non
ponit rōe ueritatis ſed magis
rōe exēpli ex eo q nō ſolū uni
uerſalis pōt cōuerti per accn̄s
immo īdefinita ⁊ ptic̄laris. 3º
ſeqt q ſicut i cōuſione p acci
dēs cōuerſa ē falſa ⁊ cōuertens
uera ita ſimilr ecōuerſo. pbat
⁊ ſacio duas cōuerſiones p acci
dens pª ē iª. Oē animal ē hō
gº hō ē aīal: 2ª hō ē al gº oē
al ē hō. pꝫ q i pª ꝯuſa ē fª ⁊ ꝯ
ūtēs uera ⁊ i ba ꝯuſa ē ūa ⁊ ꝯu
tēs fª. 3ª diffinº erat illa. Cō
uerſio p ꝯpoſitiōē ē trāſpoſitio
ſbiecti i p̄dicatū ⁊ ecōuſo manē
te eadē q̄ntitate ⁊ q̄litate ſꝫ mu
tatis tminis finitis i tmios īfi
nitos. Cōtra arguit ſic iſta ipli
cat ꝯdictionē gº iſta ē ipoſſibil
tꝫ ꝯn̄a ⁊ an̄s pbat. Nā ſi i ꝯuſa
ſbm ⁊ p̄dicatū ſūt tmini finiti
⁊ i ꝯtēte ſbiectū ⁊ p̄dicatū ſūt
tmini īfiniti ſeqt q nulla ſit ꝯu
ſio ꝯn̄a tꝫ qr tminꝰ finitꝰ n̄ pōt
ēe tminꝰ īfinitꝰ nec e ꝯuſo. ubi
gr̄a ois hō ē animal hēt p ſub
iecto li homo ⁊ p p̄dicato li al
ſed illa omne nō aīal ē non hō
non hēt p ſubiecto neqꝫ p p̄di
cato aliquē illoꝝ tmioꝝ nec ſi
bi ſilꝫ ergo nulla ē conuerſio
2ª cū pma. Rn̄detur negāº q
p̄dicta diffinitio implicet cōtra
dictionē ⁊ tūc ad ad argumētū
negatur ꝯn̄a qr nō dcit in dif
finitione q ſubiectū fiat p̄dica
tū aut e ꝯuerſo ſꝫ q fiat trāſpo
ſitio terminoꝝ uel extremoꝝ.
un̄ pōt trāſponi ſubiectū in p̄di
catū abſqꝫ hoc q fiat p̄dicatuꝫ
⁊ p̄dicatū pōt trāſponi i ſubm
abſqꝫ hoc q fiat ſbiectū un̄ ad
hoc q ſbiectū trāſponat i predi
catū ſufficit q fiat predicatum

aut pars p̄dicati mō ꝺbito ⁊ re
gl'ari q̄l'r fit i ꝓpōito. Ex p̄dic
tis sequit' ꝙ nª ꝯu'sio ē ul'r ꝯn̄a
formal' ꝑter ꝯu'sionē siplicē ꝓ
batur q2 nō ꝯu'sio p accn̄s q2 ali
qn̄ ꝯu'tēs ē v'a ⁊ ꝯu'sa fª ⁊ ec̄trio
ut ostn̄sū ē. Nec ēt ꝯuersio p ꝯ̄
pōnē q2 aliqn̄ ꝯuertēs ē uera ⁊
ꝯuersa fª ⁊ eꝯº qꝺ ꝓbatur sic
illa ē uera chiª nō ē al' ⁊ sua ꝯ
uertēs ē fª. s. aliqꝺ nō aial nō
ē nō chimera q2 suū cōtradic-
toriū ē uerꝝ. s. omne nō aial ē
nō chimera ut patet p exponen
tes. Similiter ista est falsa oīs
chimera ē animal ⁊ tamen sua
cōuertēs est uera. s. omne non
aial ē nō chimera ut patet per
suas exponētes. s. aliqꝺ nō al'
ē nō chimera ⁊ nihil ē nō aial
qn illud sit nō chiera ergo oē
nō aial ē nō chimera q̄r ⁊c̄.

In materia ypothetica
rū inferebātur alique
r̄gule q̄ꝝ p̄ma erat iª
ad ueritatem conditionalis af
firmatiue requiritur ꝙ contra
dictoriū ꝯn̄tis repugnet an̄ti ex
qua inferebatur alia ꝙ ad falsi
tatē eiꝰ r̄grit' ⁊ sufficit ꝙ ꝯtra
dictoriū cōsequētis stet cū an̄
cedēte. Cōtra q̄s r̄gl'as arguit'
sic aliq̄ ē cōditional' uera affir
matiua cuiꝰ cōtradictoriū cōse
quentis stat cō an̄te ergo r̄gl'e
f'. ꝯn̄a tȝ ⁊ an̄s ꝓbat'. Cuiꝰꝯꝗ̄ꝫ
cōditiōal' affirmatiē an̄s ē uerꝝ
⁊ cōseq̄ns fꝰ ꝯ̄dictoriū ꝯn̄tis
stat cū an̄te sȝ aliq̄ ē ꝯditiōal'
affirmatiā uera cuꝰ an̄s ē uerꝝ
⁊ ꝯn̄s fꝰ gº aliq̄ ē ꝯditiōal' af
firmatiā v'a cuiꝰ ꝯ̄dictoriū ꝯn̄
tis stat cū an̄e. tȝ ꝯn̄a q2 ē sillo
gismꝰ i 3º pᵉ. siᵉ ꝓbat' maior qº
niā si an̄s istiꝰ ꝯditional' ē v'ū
⁊ ꝯn̄s fꝰ tūc ꝯ̄dictoriū ꝯsequētis
ē uerū ⁊ an̄s sil'r ē uerꝝ. sȝ oīa
uera stāt siml'. gº cuiꝰꝯꝗ̄ꝫ talis
ꝯdictiōal' ꝯ̄dictoriū ꝯn̄tis stabit
cū an̄te miorē gº ꝓbo. Nā hec
ꝯ̄ditional' ē affirmatiā nisi tu
es aial tu nō es hō ⁊ pȝ ꝙ an̄s
ē uerꝝ. s. tu es aial ⁊ ꝯsequēs f'
sum. s. tu nō es homo. Rº Rn̄de
tur ꝙ r̄gule date de ueritate ⁊
falsitate ꝯditional' r̄spiciūt solū
mō ꝯditionalē ꝺnōiatā a li si
⁊ nō a li nisi. Ideo bn̄ ꝓbat' ꝙ
aliq̄ ē ꝯditional' v'a ⁊ affirma
tiā cuius contradictorium con
sequentis stat cū an̄cedēte. s. ꝯ
ditional' denomīata a li nisi.
sȝ ꝺ tali nō ē mētio ibidē imo
de sola ꝯditiōali ꝺnoīata a ni
si. 2ª reª erat ista. Ad ueritatē
copulatiue affirmatiue requirit'
ꝙ quelibet pars p̄ncipalis sit
uera. Ex qua inferebat' ꝙ ad
falsitatē eiꝰ sufficit unā p̄tē esse
falsā. Cōtra q̄s arguit' sic. Ali

q̃ ẽ copulatia affirãtia ṽa: cui⁹ ũa ps ṗncipalis ẽ fl̃a: g° reg̃ fl̃a tenet ɔ̃ña ꝛ añs ꝓbať i° est copulatia uera ꝛ affirãtia aliqḋ aľ ẽ ꝛ si tu es illḋ tu es asin⁹: ꝛ ƀa ps ṗncipalis ẽ fl̃a. g° ꝛc̃. ɔ̃ña tenet ꝛ ꝓbať p° ps ãtecedẽtis h° aľ ẽ ꝛ si tu es illud tu es asin⁹ ḋmõstrãdo brunellũ ꝛ hoc ẽ aliqḋ aľ: g° aliqḋ aľ ẽ ꝛ si tu es illḋ tu es asin⁹. ɔ̃ña pꝫ qꝛ nõ uideť ali⁹ mod⁹ ꝓbãdi illã copulatiuã. ƀa ps añtiſ ẽt ꝓbať. Nã ista ꝓpõ si tu es illḋ tu es asin⁹ nõ uideť assertiue sigĩficaꝛ aliud q̃ꝫ ꝙ si tu es aľ tu es asin⁹: ſꝫ h° sigĩficatũ ẽ f⁹ ꝙ si tu es aľ tu sis asin⁹: g° ƀa ps ṗncipalis ẽ f°.
R° Dr̃ ꝙ i° copľatia ẽ uera ꝛ ƀa ps ẽ uera sicut ꝛ p° ꝛ nego ꝙ sigĩficet mõ dicto. s. ꝙ si tu es aľ tu es asinus: qꝛ tunc reľm star̃t ɔfuſe tãtũ ꝛ añs ƀeťiate c⁹ oppo⁹ dictũ ẽ ĩ matia relatioꝝ. Dictũ ẽ ẽt ꝙ licitũ ẽ loco relatiui poneꝛ añs ubi fueť eadẽ suppositio: ſꝫ li aľ ĩ pria pte stat ƀeťiate ꝛ positũ loco ꝛ̃latiui stat ɔfuſe tãtũ. iõ ĩepte assignať sigĩficatũ ƀe ptis ƀñdo ipsã sigĩficar̃ ꝙ si tu es aľ tu es asin⁹. ƀꝫ g° ɔuerti relatiuũ ĩ suũ añs stãs ƀeťiate ƀñdo secũdã ptẽ sigĩficar̃ ꝙ aliqḋ aľ si tu es tu es asin⁹. ꝛ hoc ẽ uerũ qꝛ h° si tu es ƀemõstrãdo asi⁹ tu es asi⁹ ꝛ hoc est aliqḋ aľ si tu es tu es asinus. 3° re° erat ista. Ad possibilitatẽ copulatiue reqriť q̃nlꝫ ptẽ ẽẽ possibilẽ ꝛ nullã alťi ĩcõpossibilẽ ex q̃ inferebať ꝙ ad ĩpossibilitatẽ ei⁹ reqriť ꝛ sufficit unã ptẽ ẽẽ ĩpossibilẽ ľ ũã alťi ĩꝑossibilẽ. Cõtra q̃s ꝛ̃gulas sic arguiť. Aliq̃ ẽ copulatia affirãtiua ĩpossibilis cui⁹ q̃libꝫ pars ẽ possibilis ꝛ nľla alteri r̃pugnat: g° ãbe r° fl̃e cõsequẽtia tenet ꝛ añs ꝓbať. Nam ista copulatia ẽ ĩpossibilis oĩſ hõ currit ꝛ tu es hõ ꝛ tu nõ curris qꝛ ex duab⁹ p̃missis ptib⁹ seqtur ɔ̃dictoriũ 3° ĩ tertio ṗme figure: ut bñ pꝫ ĩtuẽti: ꝛ tamẽ quelibet eius pars est possibilis: ut pꝫ ꝛ probať ꝙ quelibꝫ cuilibꝫ ẽ cõpossibilis. Nã iste due sũt cõpossibiles oĩſ hõ currit ꝛ tu es hõ: ꝛ i° sũt cõpossibiles tu es hõ ꝛ tu nõ curris ac ẽt i° tu nõ curris ꝛ oĩſ hõ currit: g° q̃lꝫ cuilꝫ ẽ cõpossibilis. Jõ ƀr̃ ꝙ iste due re° date ñ respiciũt nisi copulatiuã factã ex ƀuab⁹ ptib⁹ q̃ľr ñ ẽ ĩ ꝓpõito qꝛ assignať copulatia facta ƀe trib⁹ ptib⁹. Si g° q̃riť regula geñaľ possibilitatis copulatiue

dr̄ q̄ ad possibilitatē copulatiue requiritur q̄ quelʒ ps sit possibilis ⁊ q̄ nulla alteri ℓ aliis sit ī cōpossibilis q̄ℓr n̄ ē ī pposito: qr lʒ iᵒ copulatiue q̄lʒ ps cuilibet sit ꝯpossibilis: n̄ tn̄ q̄basliβet: uñ ista oīs hō currit n̄ ē ꝯ possibilis istis tu es hō ⁊ tu nō curris siℓr iᵃ tu n̄ curris n̄ ē ꝯ possibilis istis tu es hō ⁊ oīs hō currit qr ex illis duabᵒ sin gℓaribᵒ seqᵗ ꝯdictoriū uℓis. nā seqᵗ tu n̄ curris ⁊ tu es hō: gᵒ n̄ oīs hō currit. ⁋ 4ᵃ rᵃ erat ista ad necitatē copulatiue reqritᵗ q̄nlʒ ptē eē necriā ex q̄ īferebatᵗ q̄ ad ꝯtīgētiā ipsius sufficit unā ptē eē ꝯtīgētē ⁊ nℓlā alti īcopossibilē. Cōtra hāʒ rgulā pcedit arᵍ factū iā: sed ꝯ pmā sic arguitᵗ. Aliq̄ copulatiā ē necria cᵒ una ps ē ꝯtingēs: gᵒ rᵃ fℓa ꝯn̄a tenet ⁊ añs pbatur. Et capio istā copulatiuā n̄ nℓlus ds ē ⁊ tu es hō ista ē necessaria: qꝛ suū oppositū ē ipossibile vʒ nullᵒ ds ē ⁊ tu es hō qr nō ueriᵒ datᵗ ꝯdictorium q̄ʒ pponēdo negationē toti q̄ aūt alīa ps sit ꝯtīgēs pʒ de ista tu es hō q̄ ē 2ᵃ ps eiᵒ R̄ñdetᵗ q̄ ista rᵃ sicut ⁊ q̄lʒ alia data intelligitᵗ de copulatiā affirātiā ⁊ n̄ de negatiā hʒ q̄ ī pᵒ capᵒ ē expssū. ⁋ 5ᵃ reᵃ fuit ista. Ad

ꝟitatē disiūctiue affirātīue sufficit unā ptē eē uerā ex q̄ inferebatᵗ q̄ ad falsitatē eiᵒ reqritur q̄uālʒ ptē eē fℓam. Cōtra q̄s rgulas arguitᵗ sic. Aliq̄ disiunctiā ē fℓa ⁊ tñ ūa eiᵒ ps ē uera gᵒ ābe īgℓe fℓe. ꝯn̄a tenet ⁊ añs pbatᵗ ista ē una disiūctia fℓa. Oēs hōies sūt asini ℓ hōies ⁊ asini sūt asini. ⁊ tñ una eius ps ē uera: gᵒ regula fℓa ꝯn̄a tenet ⁊ añs pbatᵗ ⁊ pᵒ q̄ ista sit ūa disiūctia: qr ī ea ꝯiūgūtᵗ plures cathegorice p notā disiūctōis q̄ āt ipa sit fℓa pbatᵗ. Nā q̄ʒ eᵒ pars principalis ē fℓa: gᵒ ipa ē fℓa. ꝯᵃ tenet ⁊ añs pbatᵗ quoniā iᵃ ē fℓa. Oēs hōies sᵗ asini ⁊ ista siℓr hōines ⁊ asini sūt asini ⁊ iste sūt partes pricipales. ut pʒ ītuēti: gᵒ ⁊c. q̄ āt una eius ps sit uera probatur quelibet istaꝝ est uera oēs homies sūt asini uℓ hōies que est una eius ps. ⁊ siℓr ista asini sᵗ asini: gᵒ ūa eiᵒ ps ē uera. R̄ñ detur cum proponitur. Omēs homines sunt asini uel homines ⁊ asini sunt asini utꝝ r̄spōdēs uelit eā habere pro copulatiā uel disiūctiā. Si pro copulatiā uera ē: quia ābe ptes pncipales sūt uere ⁊ tūc ad argumētū dicitᵗ q̄ nō ē ad ppōitū: si uero habeatᵗ pro disiūcti

na negat i.ª q² ãbe ptes ꝑncipa
les sũt f.ᶜ sic̃ ꝓbatũ ẽ. Et cũ di
cit ũa ei⁹ ps est uera concedo
nulla tñ ps ꝑncipalis ẽ v̇a ȯ q̃
ĩtẽdit ꝯcedit g.º ꝯº ꝙ aliq̃ disiũ
ctiua ẽ f.ª ⁊ tñ ũa ei⁹ ps ẽ v̇a sʒ
h.º nõ ẽ ꝯ ꝛ̃gulã q² ĩtelligit ȯ ꝑ
ncipali q̃lit ñ ẽ i argum.º assũ
pto R° 6.ª 2.ª fuit i.ª. Ad possibili
tatẽ disiũctiue sufficit unã par
tem esse possibilem ⁊ ad impos
sibilitatẽ eius requirit quãlibʒ
eius partẽ esse impossibilem.
Cõtra ãbas regulas arguit sic
aliq̃ ẽ disiũctiua affirmatiua im
possibilis cuius quelibʒ ps ꝑn
cipalis ẽ possibilis ergo ambe ꝛ̃
gule false ꝯña tʒ ⁊ añs probat
Nam contigenter tu es uel tu
non es supposito ꝙ aduerbiũ ȯ
terminet totũ ⁊ tamẽ quelibet
eius ps principalis ẽ possibilis
ergo ꝯña tʒ ⁊ prima ps antece
dentis probat q² suum opposi
tũ ẽ necessariũ uidelicet necessa
rio tu es uł tu nõ es. ⁊ 2ª ps ẽt
patet q² quelibet istaꝝ ẽ possi
bilis tu es tu nõ es. Ideo rñdet R°
ꝙ regula ĩtelligit de disiũctiã
affirmatiua ypothetice ꝓbanda
⁊ nõ cathegorice qualit nõ ẽ i
ꝓposito eo ꝙ quelibet istaꝝ ꝯ
tigẽter tu es uł tu nõ es necessa
rio rex sedet uł nullus rex sedt
ẽ exponibilis ꝓbãda sic̃ iste cõ
tigenter tu es necessario de⁹ ẽ.

T 7.ª 2.ª erat i.ª ad necessitatẽ dis
iũctie affirm.ᶜ sufficit unã ptẽ ẽe
neccĩã ł oẽs iuicẽ ꝯdici. Ex q̃
seq̃bat ꝙ ad ꝯtigẽtiã e⁹dẽ ꝛ̃q̃ri
tur q̃lslibet ptẽ ẽe ꝯtigẽtẽ ⁊ nłlã
alti ꝛ̃pug.ª ꝛ̃. Cõtra istas ꝛ̃gulas
arguit. Aliq̃ est disiũctĩa necĩa
cui⁹ q̃libet ps ẽ ꝯtigens ⁊ nłla
alti ꝛ̃pugnat g.º ãbe ꝛ̃głe f.ᶜ ꝯ.ª
tenet ⁊ antecedens probatur.
Nam ista disiũctiua ẽ necessa
ria anti xp̃us nõ ẽ albus uel an
ti xp̃us ẽ colorat⁹ ⁊ quelibet e⁹
pars ẽ cõtingẽs ⁊ nulla alteri
ꝛ̃pugnat g.º ⁊c̃. añcedens proba
tur ꝑ qualibet parte ⁊ primo
ꝙ ista sit necessaria quia suuʒ
oppositũ est impossibile uideli
cet ati xp̃us ẽ alb⁹ ⁊ ãti xp̃us
nõ ẽ colorat⁹. Secũda ps patet
scilicet ꝙ quelibet ei⁹ ps sit cõ
tigẽs quia ĩdifferẽter potest ẽe
uera ⁊ falsa ut bene patet. Ter
tia etiam pars patet quia nulla
illarum ptium alteri repugnat
quia possibile est ꝙ anti xp̃us
sit niger quo posito hec forẽt si
mul uera anti xp̃us nõ ẽ albus
⁊ anti xp̃s ẽ colorat⁹ ergo nõ
ad iuicẽ repugnant. R° Rñdetur
ꝙ diminute recitata est regu/
la contingentie disiũctiue sed
oportet plus addeꝛ̃ scilicet ꝙ ꝯ
tradictoria ptiũ nõ repugnent.
Nũc ad propositum disiunctĩa

plata ē necīa ⁊ q̄lʒ ei⁹ ps eſt
ↄtigēs ⁊ nulla alti repugnat
ſʒ oppoſita illaꝝ ptiū r̄pu/
gnāt.vʒ anti χ⁹ ē alb⁹ āti χ⁹
ñ ē coloratus q̄re nl̄ ↄ regl̄ā.
Notādū ꝙ ↄ qualʒ iſtaꝝ re
gulaꝝ ↄtētaꝝ i mat̄ia ypothe
ticaꝝ pōt argui ex aſſignatōe
ypothetice negatie l̄ ptis non
ꝑncipalis.ubi g° tales obiecti
ones ꝓcederēt dicat̄ regulas
ypotheticaꝝ i negatiuis ñ tene
re neqꝫ ēt de ptib⁹ q̄re ⁊c̄.

Ateria p̄dicabiliū q̄ſ
m dā ↄtiet diffinitōes q̄
rū p° ē iſta. Gen⁹ ē
t̄s uniuoc⁹ p̄dicabilis i q̄d de
pl̄ibus dr̄ntibus ſpē:ut aīal.
Cōtra iſtā diffinitionē argui
tur ſic li corpus aīatū ē gen⁹
⁊ tñ ñ ē t̄s uniuocus: g° diffi
nitio i ſufficiēſ tenet ↄ° cū ma
iori ⁊ miorē probo. Nā oīs
t̄s uniuoc⁹ ē t̄in⁹ ſiplex ſʒ li
corp⁹ aīatū ñ ē t̄s ſiplex ergo
nō ē t̄inus uniuoc⁹. Dr̄ ꝙ li
corpus aīatū nō ē gen⁹ nec li
aīal rōale qr q̄dlibet genus
debet eē t̄in⁹ ſiplex. Et ſi alle
gat̄ porphiri⁹ ponēs teri⁹
iñū ꝓ gener̄ dr̄ ꝙ poſuit nō
ꝙ ita eēt:ſed gr̄a exēpli aut
qr caruit t̄ino ſiplici loco g°
i⁹ ti corp⁹ aīatū ōbꝫ pōi un⁹
iſtoꝝ ſipliciū uiuēs l̄ uiuū me
diās iter li al̄ ⁊ li corpus: uñ
oē aīal ē niuēns ſed non eↄ°
ſil̄r oē uiuēs ē corpus ⁊ ñ eↄ°
loquendo de uiuente cōpoſito
ex materia ⁊ forma li al̄ rōa
le ergo fruſtra poſitū eſt pro
genere: qr ē diffinitio hōis
ſed iō poſuit porphiri⁹ qa ſe
q̄bat̄ opinionē platonis ponē
tis celū eſſe aīal rōale cuius
opinionē negamus ad pl̄ēs.
2° diffinitio erat iſta. Gē⁹
generaliſſi⁹ ē q̄d cū ſit genuſ
nō pōt eē ſpēs. Ex q̄ iſereba
tur alia ꝙ genus ſubalternuʒ
ē ill̄d ꝙ cū ſit gen⁹ poteſt ee
ſpēſ. Cōtra iſtas ſic arguit̄ li
ſbā ē genus generaliſſimū et
pōt eē ſpēs ergo diffinitioneſ
iſufficiētes tenet ↄ° cū maiori
⁊ miorē probo. Nā li ſubſtā
tia pōt cōuerti cū iſto termīo
hō ergo pōt eē ſpēs ↄ° tenet
⁊ añs ſimiliter per nouam im
poſitionē. Reſpōdet̄ ꝙ argu
metū uerbal̄r ꝓcedit ⁊ non ↄ
intellectum diffinitionuʒ pꝛīa
nāqꝫ ſi itelligitur genus gene
raliſſimū ē illud q̄d cū ſit ge
n⁹ non pōt eē ſpēs ſic adeq̄te
ſigificādo. Nūc ad ꝓpoſituʒ
li ſbā pōt eē ſpēs ſed non ſic
adeq̄re ſignificādo.ſ. ſubſtan
tia. Tertia diffinitio principa
lis fuit iſta ſpēs ē t̄min⁹ uiuo

cus ñ supm⁹ p̄dicabilis i qd ꝺ p̃lib⁹ Cõtra arguit̃ sic li sbã ē t̃s uniuoc⁹ nõ supm⁹ p̄dicabilis i qd ꝺe p̃libus ⁊ tñ nõ ē spẽs: gͦ ꝺiffinitio isufficiēs tꝫ ꝯña cũ miori ⁊ maior ꝓbat̃ Nã q̧ li sbã p̄dicet̃ ꝺe p̃lib⁹ i quid pꝫ ⁊ q̧ sit t̃s nõ supremus ꝓbat̃. Nã aliqs t̃s ē supra eũ: gͦ nõ ē suprem⁹ ꝯña tenet ⁊ añs ꝓbat̃ ꝺe isto t̃mio ens q ē supra istũ t̃minũ sbã qr oĩs sbã ē ens ⁊ nõ ecõtra. Rº Rñdet̃ q̧ queadmodũ li sbã ē genus generalissimũ ita est t̃s supmus ⁊ cũ dr̃ li ēs ē supra eũ nego qr supioritas ⁊ iferioritas nõ repitur nisi i p̄dicamẽto ⁊ li ēs nõ est i p̄dicamẽto: ergo nõ ē supra nec i fra. Et cũ ꝺr̃ oĩs sbã ē ens ⁊ nõ ꝯuerso ergo li ēs ē supra nõ ualet ꝯña sed bñ sequit̃. gͦ ē t̃s cõior uel prior sicut non sequitur oĩs sbã ē hõ t̃ ñ hõ ⁊ nõ eꝯ: gͦ li hõ uel nõ hõ ē t̃s superior. null⁹ ãt t̃s ꝯpositus ē s̃ uel ifra aliquẽ t̃minũ p̄dicamẽtalẽ. 4ª diffinitio fuit ista. Spẽs specialissima est t̃s qui cũ sit spẽs nõ põt esse genus. Ex qua iferebatur q̧ spẽs subalterna ē t̃s q cuꝫ sit spẽs põt eẽ genus. Cõtra arguit̃ sic i. t̃s hõ ē spẽs spãlissima ⁊ põt esse gen⁹: gͦ neutᵃ ꝺiffinitio sufficiēs ꝯña tenet cũ maiori ⁊ mior ꝓbat̃ qr põt cõuerti cũ illo termio aĩal. Dicitur q̧ ar⁹ ñ ꝓcedit cõtra itellellectũ regale q ē iste spẽs spãlissima ē t̃s q cũ sit species nõ põt eẽ gen⁹ sic adeq̃te sigificãdo sicut li hõ sed iã i proposito si li hõ cõuerteret̃ cuꝫ li aĩ nõ adeq̃te sigificaret hominẽ. 5ª diffinitio fuit ista dr̃ia ē t̃s uniuocus p̄dicabil̃ i quale eẽntiale. Cõtra arguitur sic li rõnale ē ꝺr̃ia ⁊ tñ ñ ē t̃s uniuocus: gͦ diffinitio insufficiēs tenet ꝯña ⁊ añs ꝓbat̃ nã sigificat hõiẽ sub rõe q̃ sẽsitiuũ ⁊ itellectiuũ ⁊ sigificat ãgelũ sub rõe iiellectiui solũ mõ: gͦ diuersis rõib⁹. Rº Rñr̃ q̧ li rõale didit aĩ qñ dr̃ aĩaliũ aliꝰ rõale aliꝰ irõale ⁊ tũc ñ sigificat nisi hõiẽ qr ñ sigificat nisi aĩ rõale. sꝫ nl̃l⁹ ãgel⁹ ē aĩ rõale: gͦ ñ sigificat ãgelũ ⁊ ita unũ assũptũ fuit f⁹. 6ª diffinitio fuit ista ꝓpũ est t̃s uniuocus p̄dicabilis ꝺe p̃libus i eo q̧ q̃le accñtale ꝯtibil̃r ut risi. qꝺ p̄dicat̃ ꝺe soĩ ⁊ platõe accñtal̃r ꝯtibil̃r. Cõtra istã ꝺiffitõẽ arguit̃ sic li risi. ē ꝓpũ ⁊ tñ ñ p̄dicat̃ ꝺ p̃libus conuertibiliter: ergo diffinitio isufficiēs tꝫ ꝯña cũ ma

ĩori ⁊ mĩor ꝓbat̃. nā li risi^e
p̄dicat̃ de soꝛ̃ ⁊ platõe ⁊ ñ ↄ̇v
tibil̃r qr soꝛ̃ ⁊ risi^e ñ ↄuertũt̃
uñ nõ seqt̃ risi^e currit: g^o sor
currit g^o ⁊c̃. Dñdũ ꝙ li ↄuer
tibil̃r i diffinitõe nõ r̃spicit li
pl̃ibus sꝫ istõ rõe cui⁹ de tali
bns p̄dicat̃ ꝓꝫ sɓm qđ ẽ i^e t̃s
hõ cũ quo ↄ̇v̇tit̃ iste t̃s risibl̃e
uñ ista ↄña nõ ualet li risibile
p̄dicat̃ de sorte ⁊ platõe ⁊ nõ
ↄuertit̃ cũ illis: g^o nõ ↄuertit̃
arguit̃ .n. ab iferiori ad suuꝫ
supi⁹ negatõe ꝑposita. 7ª dif
finitio erat ista. accñs ẽ t̃s ũi
uocus p̄dicabilis de plurib⁹ i
q̃le accñtale ñ ↄ̇v̇tibil̃r. Cõtra
istã diffinitõnẽ arguit̃ sic. nã
i^e t̃s hec albedo ẽ accñs qr ẽ
accñtalis ⁊ tñ ñ ẽ p̄dicabil̃ de
pluribus qr ẽ t̃s discret⁹: g^o
diffinitio isufficiẽs. Soluitur
hoc argumentũ ꝑ distictionẽ
dñdo ꝙ añs põt sũi large pro
oĩ t̃io accñ ali cõi l̃ discreto ⁊
sic ñ sũit̃ i ꝓpõito. Alio^o pro
t̃ino accñtali cõi hic diffinit̃
ad pñs ⁊ ɓm istũ modũ pꝫ ꝙ
iste t̃s hec albedo ñ ẽ t̃s accñ
talis nec ẽ pl̃ibus ↄpetẽs accñ
tal̃r. 8ª diffinitio erat ista p̄
dicatio directa ẽ illa i q̃ supi⁹
predicat̃ đ suo iferiori. Jn di
recta ãt eↄ^o. Cõtra istas diffi/
nitõẽs arguit̃ sic qr ex illis se

qt̃ ꝙ aliq̃ ẽ p̄dicatio q̃ nec est
directa nec idirecta: ut hõ est
hõ al̃ ẽ al̃: qr nec supi⁹ nec ĩ
feri⁹ predicat̃. Jdeo rñdet̃ cõ
cedẽdo ↄcl̃õnẽ. Ultĩa diffini
tio fuit i^a p̄dicatio eẽntial̃ est
illa i q̃ supi⁹ p̄dicat̃ de suo ife
riori l̃ dñia de aliq^o istoꝝ aut
eↄ^o. Cõtra istã diffinitionem
arguit̃ sic hõ nõ ẽ al̃ nõ ẽ p̄
dicatio eẽntialis ⁊ tñ supi⁹ p̄
dicatur de suo iferiori: ergo
diffinitio isufficiẽs tenet ↄña
cũ minori ⁊ maiorẽ probo:
qa ista predicatio ẽ ipossibil̃.
Rñdet̃ ꝙ aliq̃ p̄dicatio es
sẽtialis ẽ impossibilis. S. l̃r
aliq̃ p̄dicatio ↄtigẽs est predi
catio essẽtialis ut tu es hõ ⁊ ã
ti xp̄us ⁊ aĩal. Jtem aliqua pre
dicatio nec̃iaest p̄dicatio accñ
talis: ut hõ ẽ risibilis animal
ẽ quãtũ aut coloratũ qr̃ ⁊c̃.

N mat̃ia sillogismo
i rũ ẽ aliq̃l̃r obiiciẽdũ
ut qđ nõ expresse est
prolatum ad lucem reducat̃.
De primo arguitur proban
do i sufficiẽtiã figuraꝝ sic q̃t
tuor st̃ f^e: ergo diminute tres
assignãt̃ ↄña tenet ⁊ añs ꝓbat̃
nã iste ẽ optimus sillogismus
oĩs hõ ẽ aĩal oẽ animal ẽ sɓa
ergo oĩs homo est substãtia
g^o ẽ sillogism⁹ alicuius figur̃

⁊ nõ pᵉ qr q͛ subiicit͛ in pria
nõ p̄dicatur in ƀa nec ē ƀe fi
guꝛ: qr ñ p̄dicat͛ idē i utraq3.
nec 3ᵉ qr nõ subiicit͛ idē i utᵃ
q3: gᵒ oꝫ dare q̄rtā figurā i q̄
illꝺ qꝺ p̄dicat͛ i pᵃ subiiciatur
i ƀa. R͞ndet͛ ꝙ nõ sūt plures
figure q̄3 tres nec sillogismus
plat⁹ ↄstituit q̄rtā figurā: qr
ē i pᵃ figura ⁊ i prioᵒ nec di-
ctū ē ꝙ ñ ↄstituat p̄mā figurā
qr ē i pᵃ figura ali⁹ sillogis⁹
q̄3 iste c⁹ sbm pᵉ ꝑpōis ē p̄di
catū ƀe. sed dicebat͛. Si sb3 pᵉ
ē p̄dicatū ƀe sic ꝛ̄sultat pᵃ figu
ra. Dicat͛ gᵒ ꝙ ille sillogism⁹
ↄstituit p̄mā figurā c⁹ sbm ut⁹
p̄misse ē p̄dicatū alteri⁹. 2ᵒ ar
guit͛ isufficiētia moꝝ pᵉ fiᵉ sic
sillogizādo nl̄lū aƚ ē lapis q
libet hõ ē aƚ: gᵒ aliqs hõ ñ ē
lapis iᵉ est sillogism⁹ pᵉ fiᵉ ⁊
tñ ñ ē i aliqᵒ illoꝝ nouē moꝝ
ut p3 discurrēdo p oēs: ergo
plures sūt q̄3 nouē. Itē sillogi
zat͛ sic. Oē aƚ ē sbā. oīs hõ est
aƚ: gᵒ hõ ē sbā iᵉ sillogism⁹ ē
pᵉ figure ⁊ tñ nõ ē i aliqᵒ illo
rū nouē moꝝ: ut p3 intuēti ni
si forte diceret͛ ꝙ eēt i barali
pton nisi hoc euadit qr barali
pton ↄcludit idirecte ⁊ p̄dictus
sillogism⁹ ↄcludit directe: gᵒ
R ⁊c. Dr ꝙ p̄m⁹ sillogism⁹ ē in
celarēt nõ imediate sed media
te q̄ prīs p̄missis ↄcluditur in
celarēt nullus hõ ē lapis ex q̄
seqt͛ forāƚr ꝙ aliqs hõ nõ est
lapis i figura de ieē. Cõsiƚr ē
dicēdū ad sm sillogis⁹ qr ē i
prio pᵉ fiᵉ nõ imediate sed me
diate ↄcludēdo istā ↄcōnē in
fiᵃ de ieē ex ꝑpa cõcõe: uñ iᵉ
sillogis⁹ ē imeᵉ i pᵒ pᵉ oē aƚ ē
sbā ql3 hõ ē sbā: gᵒ qlibet hõ
ē sbā: qr nõ exigit͛ aliqꝺ me-
diū ad hoc ꝙ sit i pᵒ pᵉ fiᵉ: s3
ali⁹ sillogism⁹ ē mediate: qr
nõ seqtur ↄᵒ iᵃ nisi mediate iᵃ
subītellecta ql3 hõ ē sbā tāq̄3
ab uƚi ad suā subalternā. Et
si ex his cõcluderet͛ ꝙ barba
ra ƚ celarēt cõcludit idirecte
ƚ idefinite ƚ pticƚarit͛ ↄcedo ñ
imediate sed mediate. 3ᵒ oñ
do isufficiētiā moꝝ ƀe figure
sic arguēdo. Null⁹ lapis ē aƚ
quil3 hõ ē aīal: gᵒ aliqs hõ ñ
ē lapis uel sic ql3 hõ ē aƚ nl̄l⁹
lapis ē aƚ: gᵒ null⁹ hõ ē lapis
ql3 istoꝝ sillogismoꝝ ē i ƀa
fiᵃ ⁊ nõ [illegible] aliqᵒ illoꝝ q̄ttuor
moꝝ: ut p3 discurrēdo p sin
gulos. Nā p̄m⁹ sillogismus
istoꝝ duorum ↄstat ex duab⁹
uƚib⁹ ↄcludētibus pticularē ⁊
ƀus cõcludit idirecte q̄ƚr nõ r̄
pitur i aliqᵒ illoꝝ q̄ttuor mo
doꝝ. R͞ndet͛ ut pri⁹ ꝙ p̄m⁹ ē
mediᵉ i celare qr ex ꝑpria ⁊

ime^a^ ꝯclōe e⁹ seqꝫ ꝯclo addu
ctasoralr. 2^a^ ꝟo ē i caestres
ēt mediate: qr ex ppa ꝛ ime
diata ꝯclōe ei⁹ sequtur ꝯclō il
lius sillogismi p ꝯuersionē si/
plicē. 4° oñdo isufficiētiā 3^e^
figure sic arguēdo. Ois hō ē
sbā ois hō ē al^r g^o qdā sbā ē
al^r. Et sic qlꝫ hō ē risibilis ali/
qs hō ē unus hō: g^o aliqđ ri
sibile ē unus hō isti sūt opti
silli in 3^a^ fi^a^ ꝛ ñ i aliquo^o^ qr
oēs mōi 3^e^ fi^e^ ꝯcludūt directe
ꝛ pdicti sillogismi cōcludūt i
directe: g^o ꝛc. Ideo dr̄ ut p⁹
ꝙ prim⁹ ē i darapti ꝛ 2⁹ i da
tisi nō imediate sed mediate p
ꝯuer sionē siplicē ime^e^ ꝯclōnis
ꝛ ita nō ē icōueniēs ꝙ mōi 3^e^
figure ꝯcludāt idirecte nō ime
diate sꝫ mediate solū qr̄ ꝛc.

a Rguit^r^ cōit^r^ ꝯ figuraꝝ
mōs pbādo sillogis
mos factos i illis ali
q̃r ñ tener. Et p^o^ ꝯ pmū mo
dū p^e^ fi^e^. nā i^e^ sillogism⁹ non
ualet. Ois hō uel asin⁹ ē asi⁹
oē risi^e^ ē hō uel asinus: g^o oē
risibile ē asinus. Et pōit^r^ i p^o^
p^e^ fi^e^: g^o modus i^e^ isufficiens
ꝯña tenet cū maiori qr oīa re
quisita ad p^o^ prie sufficienter
expmūt. ꝙ āt i^e^ sillogism⁹ ñ
ualeat pbat^r^ cōsequēs est flm
ꝛ antecedēs ē uerū probatur.

Naꝫ minor est uera ut pꝫ ex
suis exponētibus. Et maiorē
probo inductiue. Iste hō l^r^ asi
nus ē asi⁹ ꝛ i^e^ hō l^r^ asinus ē a
sin⁹ ꝛ sic de singulis ꝛ isti sūt
oēs hōies: g^o ois hō uel asin⁹
ē asinus. pꝫ ꝯña a singularib⁹
su fficiēter enumeratis ad suā
ulē. Rñdet^r^ querēdo đ sbo di
stributionis i⁹ ulis. Ois hō l^r^
asinus ē asinus quid distribui
tur utrum totū disiūctū uel p
ma pars solūmō si totū disiū
ctū nego maiorē ꝛ ad proba/
tionē adductam dico ꝙ q̄libꝫ
sigularis in q̃ demōstrat^r^ hō
ē fl^r^a. iō ista ē fl^r^a iste homo l^r^
asinus est asinus demōstrādo
hominē quia significat ꝙ hoc
quod est homo uel asinus est
asinus ꝛ hoc est falsum. Si āt
solūmodo prima pars distri/
buitur nego consequentiam:
qr plus predicat^r^ i miori q̃ꝫ fu
erit distributū i maiori: uñ ñ
oꝫ ꝙ subiectū totius ppōnis
maioris pdicet^r^ i miori: sꝫ suf
ficit ꝙ sbm distributōis ita ꝙ
fm istā ꝯñsionē uniuersalis q̄
ē maior hēt subiectū distribu
tionis qđ ē pria pars disiūcti
ꝛ hēt sbm propōis quod ē to
tū disiunctum primum subie
ctū expedit predicari i minori
ꝛ non fm nec de tali intelligi
tur regula prime figure.

¶ Cōtra ꝭm modū arguit̾ sic.
i^c sillogiſm⁹ ñ ualet. nl̾la cō
cl̾o ē ṽa. ſ3 oīs ɔcl̾o facta i ce
larēt ē ɔcl̾o: g° nl̾la ɔcl̾o fcā
i celarēt ē ṽa ⁊ tñ i^c sillogiſ⁹
ē icelarēt: g° ⁊c. Mior p3 q̄r
ſūt oīa reqſita ⁊ maior ꝓbat̾
ponēdo ꝙ ſillogiſm⁹ factus
ſit oīs ſillogiſmus q° poſito
aῆs i⁹ ſillogiſmi ē uerū ꝑ q̄li
bet pte ⁊ ɔñs i⁹ qr falſificat
ſe. Jō dr̄ ut in materia iſolubi
ꝙ dict⁹ ſillogiſm⁹ nō ē i ƚtio
prie qr ɔcl̾o ē propō iſolubi
lis ypothetica qualis nō ē ali
qua premiſſarum.

¶ Cōtra tertiū p^c ſi^c arguit̾
ſic i^c ſillogiſmus ñ ualet c⁹l3
hōis aſin⁹ currit brunell⁹ eſt
hōis aſin⁹ g° brunell⁹ currit
⁊ tñ arguit ꝭm 3^m modū: g°
mod⁹ iſufficiēs ɔña tenet cu3
miori ⁊ maiore ꝓba. Et pōo
ꝙ q̄l3 hō hēat duos aſios q°
rū un⁹ currat ⁊ ali⁹ ñ ƌ q°rū
nūero nō currētiū ſit brunell⁹
Jſto pōito aῆs ē uerū: ut p3:
⁊ ɔñs ƌ caſū. Jō dr̄ ꝙ ar^m nō
ualet qr plus p̄dicat̾ i miori
q̄3 fuerit diſtributū i maiori.
Nā diſtributū i maiori fuit p̄
ciſe li hōis ⁊ p̄dicatū minoris
erat h° totū hōis aſin⁹. Sed
forte dr̄ ꝙ adhuc ſtat ar^m ſic
arguēdo. C⁹l3 hōiſ aſi⁹ cur

rit brunell⁹ ē hōis g° brunel
l⁹ currit. Dicitur ꝙ nōdū ē
ſillogiſm⁹ i 3° p^c q̄r i obliqs
caſib⁹ op3 ſbm maioris p̄dica
ri i miori i ẑcto ſic dicē° brunel
l⁹ ē hō ⁊ h° negat̾ ppt̾a bñ ſeq
tur cui⁹libet hōis aſin⁹ currit
ſor̄ ē hō g° ſor̄ aſin⁹ currit.
Notā^m circa i^m mō3 ꝙ ſi aliq̄
p̄miſſarū ñ fuerit quāta ñ argui
tur tūc ꝭm iſtū mōm ut nc̄cio
oīs hō ē al̾ ſor̄ ē hō. g° nc̄cio
ſor̄ ē al̾. Jtē oīs hō ē al̾ ſ3 tā
tū riſi^c e hō: g° tātū riſ^c ē al̾
i q̄l3 hax ɔñax ē aῆs uex ⁊
ɔñs f^m nō ē g° aliqs iſtox pa
logiſmox ſillogiſm⁹ i darii
qr i p° maior ñ ē alicui⁹ q̄nti
tatis ⁊ in ꝭo mior qr ē excłu
ſiua p̄mi ordis. Cōtra quartū
prie arguit̾ ſic i^c ſillogiſm⁹ ñ
ualet. Oē animal ſi eſt rudibi
le nō eſt homo ſed tu es aīal
ſi es rudibilis g° tu ñ es hō ⁊
tñ arguit̾ ꝭm iſtū modū: g° ē
iſufficiēs. ɔña tenet ⁊ aῆs pro
batur. Nam conſequēs ē fal
ſū: ut p3 ⁊ q̄libet p̄miſſax eſt
uera tā ꝭa q̄3 p^a ut patet per
exponētes. Nā aliqƌ aīal ſi
ē rudibile nō eſt hō ⁊ nullu3
ē aīal quin illƌ ſi ē rudibile
non ſit hō patet etiam ex om
nibus ſuis ſingularibus q̄ru3
quelibet eſt uera. R Rn̄det̾ ut

i ꝑmo ꝙ ſi totū ↄditiōatū diſ
tribuit̃ negat̃ maioꝛ ⁊ tūc ad aꝛ
guꝰ dico ꝙ nō bene expōit̃ ꝑ
mo qꝛ ē uł̃is negatiā q̄ nō. ex
pōit̃. 2º qꝛ nō ↄ̄bite aſſignat̃
ſ̃a expones q̄ ↄ̄beꝛ̃t ēe iª ⁊ nł̃
ē aīal ſi ē rudibile qn iſtud nō
ſit hō qꝺ̄ ē fꝰ qꝛ aliqꝺ̄ ē aīal
ſi ē ꝛudibile qꝺ̄ ē hō. Nā hº ē
hō ↄ̄mōſtrāº hōiē ⁊ hº ē aīal
ſi ē ꝛudibile gº ⁊c̃. Jtē multe ſi
gł̃ares ſūt fͤ ut hº ał̃ ſi ē ꝛudi
bile nō ē hō ↄ̄mōſtrādo hōiē
qꝛ ↄ̄bet ſic ꝛ̄ſolui hº nō ē hō ⁊
hº ē ał̃ ſi ē ꝛudibile quaꝝ ꝑª ē
fª. Si aūt dicit̃ i ꝑnº ꝙ diſtri/
buit̃ ſolū pª ps ↄditiōati tunc
pꝫ ꝙ ↄ̄ña nō ualet qꝛ plꝰ ꝑ̄dica
tuꝛ ī miori q̈ꝫ fueꝛit diſtributū
in maioꝛi. Jꝺ̄o ↄ̄buit ſic aꝛgui.
Omne animal ſi ē ꝛudibile nō
eſt hō ſed tu es aīal eꝛgo tu ſi
es rudibilis nō es homo. cōce
ditur cōſequentia ⁊ cōſequēs.
Notandum tamē ꝙ i ꝑ̄dictiſ
⁊ ceteris modis opoꝛtet mediū
t̃minū ſempeꝛ ſupponere pꝛeci
ſe pro eodē uel pro eiſdē. Jꝺ̄o
nō ualet iſte ſyllogiſmꝰ. Nł̃lꝰ
homo ē mulier berta ē homo
eꝛgo berta nō eſt mulier qꝛ mi
nor debuit ēe talis berta ē ali
quiſ homo que negatuꝛ. Cōtra
ceteros modos ꝑme figure non
arguo. qꝛ ex predictis poſſunt
elici obiectiōes ↄ̄ alios modos
ſufficiēt̃. Cōtra pꝰ ſ̃e fͤ ar/
guit̃ ſic iſta ↄ̄ña nō ualet. Oīſ
deꝰ ſbā ñ ē. oīs pria cā ſbā ē
gº oīs pª cā deus nō ē: quia
añs ueꝝ ē ⁊ ↄ̄ñs fł̃ū ⁊ tñ ē ſil
logiſmus ī pº ſ̃e. Rñdet̃ ꝙ ta
lis nō ē ſillogiſmꝰ i pº ſ̃e: qr
talis dꝫ fieri ex negatiuis de
ↄſueto mō loq̄nti ⁊ nō de īcon
ſueto q̄ł̃r fit ī ꝓpoſito. Nega
tie .n. ſūt de incōſueto mō lo/
quēdi ex qº ꝑ̄dicatū ꝑ̄cedit ne
gationē ſed bene ſequeret̃ oīs
ↄ̄s nulla ſba ē oīs pria cā ſba
ē: ergo oīs pª cā ↄ̄s ñ ē ſꝫ ma
ior ē fł̃a ſicut ⁊ ↄcł̃o hº argꝰ
pōt ꝛ̄duci ad oēſ alioſ mōſ iꝰ
figuꝛ̄ p trāſpoſitionē ꝑmiſſaꝝ
aut per mutationē q̄ntitatis.
Cōtra ꝑmū t̃tie figure aꝛgui
tuꝛ. Jſte ſillogiſmꝰ nō ualet cꝰ
libet hōis aſinꝰ cuꝛrit cuiuſli/
bet hominis aſinus qeſcit gº a
ſinus quieſcēs ē aſinꝰ cuꝛrens
qr ī caſu ſupeꝛiori ē antecedēs
uerum ⁊ conſequens falſū ⁊ ta
men eſt in primo tertie figuꝛ̄.
Dicitur ꝙ non eſt in darapti
quia ſicut premiſſe fiunt ex re
cto ⁊ obliquo ita concluſio de
bet fieri ideo debet ſic conclu
di: ergo aſinꝰ quieſcēs eſt ali
cuius cuius eſt aſinus currēs
unde li aſinus ñ ē pars ſubie

cti ĩ p̃missis: sed ps p̃dicati. iō debet pōi in ɔclusione. Cōtra ſm t'tie figuꝛ̃ arguit' i.ͤ sillogismus ñ ualet ois hō uel asinus nō ē hō. ois hō uel asinus ē risibile: g.ͦ risi.ͤ ñ ē hō: qr añs ē uerū: ut pꝫ ex suis exponētibꝰ ł sigularibus ⁊ ɔñs ē fɜ. Rñdet' q̄ si ĩ qualꝫ p̃missaꝝ disiūctū totū distribuitur. qlꝫ illarū ē fł'a ⁊ hēt multas singłaꝛ̃s fł'as. Nā p.ͤ uł'is quelꝫ sigłaris ē fł'a ĩ q̃ demōstrat' hō ⁊ ꝑe q̄lꝫ sigłaris ē fł'a ĩ q̃ demōstrat' asinꝰ: ut pꝫ ex suis r̃soluētibus. Si āt nō distribuitur totū disiūctū: sed pͥa ps solū.ͦ ñ arguit' tūc in ꝑo 3.ͤ qr in tali mō oꝫ totū subiectū ꝓpōis distribui q̄ł'r nō fit ĩ ꝓposito.

Cōtra alios mōs hꝰ figuꝛ̃ specialł'r ñ arguo p.ͦ qr he due obiectiones ad oēs alios mōs pñt ĩduci. ꝑo ut uitē ꝓlixitatē scripturꝛ̃ faciētis tediū ĩ aio studētis. Et sic ē finis obiectōnū contra sūmulas.

Post sūmłaꝝ obiectōnū ɔ̄clarată notitiā seq.ͤ: ultimo ut ĩ initio ē p̃missū ɔñaꝝ rōibꝰ fortificare materiā. Arguo igit' ɔ̄ p̃mā ⁊ pn cipalē r̃głā q̃ fuit i.ͣ ɔña bona ē illa cꝰ ɔ̄dictoriū ɔñtis repugnat añti. Ex q̃ iferebat' alia q̄ ɔña mala ē illa cꝰ ɔ̄dictoriū ɔñtis stat cū añte. Cōtra arguit' sic aliq̃ ē ɔña bona ⁊ tñ ɔ̄dictoriū ɔñtis stat cū añte: g.ͦ ābe regule f.ͤ ɔña tenet ⁊ añs ꝓbat' ista ɔña ē bona tu credis p̃cise q̄ aliqs hō decipit': g.ͦ aliqs hō decipit' ⁊ tñ ɔ̄dictoriū ɔñtis stat cū añte: g.ͦ ⁊c̃. pria ps añtis ꝓbat' quonia seqtur tu credis p̃cise q̄ aliqs hō decipit': g.ͦ tu credis p̃cise uerū uel tu credis p̃cise fł'm. Si tu credis p̃cise uerū ⁊ tu credis p̃cise q̄ aliqs hō decipit': g.ͦ aliquis hō decipitur. Si tu credis p̃cise fł'm: g.ͦ tu ɔ̄cipis ⁊ tu es aliqs hō: g.ͦ aliqs hō decipit'. ꝑa ps añtis ꝓbat'. ⁊ pono añs in casu cū hoc q̄ nł'lꝰ aliꝰ a te ɔ̄cipiat'. Isto posito tu credis p̃cise q̄ aliqs hō decipitur ⁊ nꝰ hō decipitur: g.ͦ ɔ̄dictoriū cōseqntis stat cū añte primā ptē añtis ponit casus ⁊ ꝑaꝫ ꝓbo. Nā nullus alius a te ɔ̄cipitur p casū nec tu decipis: ergo nullus hō decipitur miorē probo qr si nō detur oppositū ⁊ arguitur sic tu credis precise sicut ē ergo tu non decipis ɔña tenet ⁊ añs ꝓbatur. nā tu credis precise q̄ aliqs hō decipit' p casū ⁊ ita ē q̄ aliqs hō decipitur: qr tu ɔ̄ciperis p ɔ̄missione

ergo tu credis precise sicut ē.
Rñdet̄ q̄ ista ꝯña ē bona. ⁊ q̄
oppositu cōsequētis no stat cu
añte : imo repugnat. Et adis/
so casu cōcedo istā tu credis p̄
cise q̄ aliqs hō decipit̄ ⁊ nego
istā nullus hō decipit̄ : qr con
cedo q̄ tu d̄ciperis tāq̄ʒ seq̄ns
sequr. n. aliqs hō d̄cipit̄ ⁊ nl̄
lus aliꝰ a te decipit̄ ⁊ tu es hō
ergo tu decipis. Ulterius ad
arꝫ nego istā tu credis precise
sicut ē ⁊ ad eius probationem
nego ꝯñaʒ. tu credis precise q̄
aliqs hō decipitur. ⁊ ita est q̄
aliquis hō decipitur : g° tu cre
dis p̄cise sicut ē : sicut nō sequi
tur tu credis precise q̄ aliquis
hō currit ⁊ ita ē q̄ aliquis hō
currit : g° tu credis precise si/
cut ē : ut posito q̄ soꝛ̄ currat
⁊ plato nō currat ⁊ credas p̄ci
se platonē currere isto posito
ē añs ueꝝ ⁊ ꝯ̄sequēs falsū : sed
bene seqt̄ tu credis p̄cise q̄ ali
qs hō currit ⁊ ita ē q̄ ille quē
precise credis currere currit :
ergo tu credis p̄cise sicut ē. sʒ
mior ē f̄l̄a in ho casu. Ita seqt̄
ī proposito tu credis p̄cise q̄
aliquis hō decipit̄ ⁊ ita est q̄
ille quē credis decipi d̄cipit̄ :
g° tu credis p̄cise sicut ē : ꝯña ē
bona sʒ mior ē f̄l̄a : qr in cāu
isto tu credis aliū a te decipi.

Notādū q̄ sub ha reᵃ pone/
bāt due alie reᵉ vʒ ex īpossibi
li seqtur q̄dlʒ. Et necessariuʒ
seqtur ad q̄dlibet. Cōtra q̄s r̄
gulas arguit̄ sic qr nō seqt̄ a
liqs hō ē asinus : g° nl̄lus hō
ē asinꝰ ⁊ arguit̄ ħm ābas r̄gu
las : g° ābe regule fᵉ tenet ꝯña
cū miori ⁊ maior probat̄. p°
qr ex uno oppositoꝝ sequitur
reliqꝫ : ho qr ꝯ̄dictoriū ꝯñtis
stat cū añte eo q̄ cōuertitur cū
ipso. Jō rñdet̄ q̄ ista ꝯña ē ma
t̄ialis bōa ⁊ nō ē īcōueniēs ex
ūo oppositoꝝ aliud īferri dū
mō ipsū sit īpossiᵉ nego tñ q̄
oppoꝫ ꝯñtis stet cū ātecedēte.
Et nego illā ꝯsequētiā oppoꝫ
consequentis conuertitur cum
ātecedēte : ergo stat cū īpo : uñ
dico q̄ quelibet propō mūdi
seqtur ex illa tu es asinꝰ ⁊ que
libet eidē repugnat imo repu
gnat sibi ipi : qr īfert oppositū
sui ipsiꝰ. Pr̄ia rᵃ ē iᵃ. Si alicꝰ
ꝯñe ex ꝯ̄dictorio cōseq̄ntis se/
qtur ꝯ̄dictoriū ātecedētis illa
cōsequētia ē bona. Ex q̄ infe
rebat̄ q̄ si alicuius cōsequētie
ꝯ̄dictoriū cōsequentis non est
illatiuū ꝯ̄dictorii antecedētis
illa consequentia non ualet.
Cōtra ābas regulas arguitur
sic. Aliq̄ ꝯña ē bona ⁊ tamē ex
ꝯ̄dictorio cōseq̄ntis nō seqtur

ͻdictoriū an̄tis. g° i⁹ ꝛc. f. an̄s ꝓbat i⁹ ꝯn̄a ē bōa tu cr̄dis ꝑci ſe q̄ ois hō decipit g° tu decipis ⁊ ex ͻdictorio ꝯn̄tis nō ſeqt ͻdi ctoriū an̄tis g° ꝛc. p⁹ ps an̄tis ꝓbat q̄ ſeqt tu credis ꝑciſe q̄ ois hō decipit g° tu credis vͧ l̄ fͦ. Si credis falſū ergo tu deci peris. Si uerū ⁊ tu credis pre ciſe q̄ ois hō decipit ergo ita eſt q̄ omnis homo decipitur ⁊ tu es homo: g° tu deciperis ⁊ iſta conſequentia eſt bona.

Secunda pars ātecedētis ꝑn cipalis ꝓbatur q̄ nō ſequitur tu nō deciperis ergo tu nō cre dis ꝑciſe q̄ ois homo decipit ꝓbat ⁊ pono q̄ tu credas pre ciſe q̄ omnis homo decipiat i⁹ poſito ꝯn̄s ē fͦ per caſum ⁊ an tecedēs uex ꝓbat ſi nō det op poitū ⁊ arguit ſic tu credis ꝑc q̄ ois hō decipit ⁊ ita ē q̄ ois hō decipit q̄ ois hō n̄ tu decipit p caſū ⁊ tu decipis p r̄nſionē g° tu credis ꝑciſe ſicut ē g° tu nō deciperis q̄ erat ꝓbādū R. n̄ dēdū ē nō admitte caſū quia nō ē poſſibile q̄ tu credis ꝑciſe q̄ ois hō decipit nā ſic ſequit q̄ tu deciperis ut ē oſtēſum. ul̄ ergo deciperis ī credēdo omnē homiez decipi uel aliqd aliud ut q̄ hō ē aſinꝰ uel aliqd falſū nō ꝑmū quia oēm homiez de cipi ē uex ergo aliqd aliud per

ꝯn̄s tu n̄ credis ꝑciſe q̄ ois hō decipit q̄ ē oppoitū ulꝰ pticule ⁊ caſuſ. Ex eodē ſeqt q̄ nō eſt poſſibile q̄ tu cr̄das ꝑciſe te ip ſū decipi. ꝓbat nā ſi cr̄dis ꝑciſe te ipz decipi g° decipis l̄ ī cr̄dē te ipm decipis l̄ aliqd aliud n̄ ꝑmū q̄ te ipm decipi ē uex g° aliquid aliud ⁊ per ꝯſeq̄ns tu credis ꝑciſe te ipz decipi. 2⁹ i⁹ erat iſta. Si alicuius conſequē tie bone ātecedēſ ē vͧ ꝯſequēſ eſt uerū ⁊ ſi an̄cedēs ē uex ⁊ ꝯſeq̄ns fͦ i⁹ ꝯſeq̄ntia n̄ ualz Cōtra arguit ſic. Poſſibile eſt q̄ aliq̄ ꝯſequētia ſit bōa ⁊ q̄ ātecedēs ſit vͧ ⁊ ꝯſeq̄nſ fͦ g° i⁹ f. ꝯſeq̄ntia tz ⁊ an̄s ꝓbat. Et pono q̄ i⁹ ꝯſeq⁹ tu es hō g° tu nō es hō conuertatur cū bona ꝯſequētia antecedēte ⁊ ꝯſequente ſignificātibꝰ ut ꝑus Caſus ē poſſibil̄ q̄ ꝯſequētia diſtinguitur ab antecedente: ⁊ ꝯſequente ſimul ſumptis q̄ eiſdē ſuperaddit notā ꝯſeq̄ntie Admiſſo g° caſu iſta conſequē tia eſt bona tu es homo ergo tu nō es hō q̄ conuertitur cū bona conſequentia ⁊ ātecedēs eſt uex ⁊ conſequenſ falſum q̄ ſignificat oīmode ſicut ꝑus ex caſu. ergo ꝛc. R. Ideo dicitur q̄ argumētū uerbaliter pce dit cōtra regulas ⁊ nō contra

itellectū istaꝝ. Intelligitur sic
tāq̄ꝫ pᵃ. si alicꝰ ꝯᵉ bone sigifi
cātis ꝑcise iuxta ꝯpōnē suaꝝ
partium añs est uerū ⁊ ꝯñs fꝰ
ꝯña nō ualet: sed iā in casu iᵃ.
ꝯña ꝓlata ē bōa ñ tñ sigificat
iuxta ꝯpōitionē suaꝝ ptiū: qr
pōitur ipsā ꝯuerti cū bona ꝯña
añte ⁊ ꝯñte sigīficātibus ut pꝰ
oimode: ut ergo arguat ꝯtra
regulā debet sumi hᵒ. añs posᵉ
ē ꝗ aliq̄ ꝯña sit bona signifi
cās precise iuxta cōpositionē
suaꝝ ptiū ⁊ ꝗ añs sit uerum ⁊
ꝯñs f͛lm. Et hoc negat̄ tanq̄ꝫ
impossibile. Istum moduꝫ in
telligendi de significatione p
tiū ⁊ si non explicite tamē im
plicite asserit quecunq̄ꝫ regl͛a
consequentiarum contra q̄rū
qualꝫ pōt ꝓbal͛r argui illo l͛
consimili argumēto nisi glo
sa predicta cetere regule uerifi
cētur. T 3ᵃ. regula fuit ista. Si
alicuiꝰ ꝯsequētie bone antece
dēs ē neccīū ⁊ ꝯsequēs simi
liter ē neccīū ex q̄ua inferebā
tur ꝗ si antecedēs est necessari
um ⁊ ꝯñs est contingēs conse
quentia non ualet. Contra
istas r͛gulas arguitur sic aliq̄
cōsequētia est bōa ⁊ ātecedens
ē necessariū ⁊ ꝯñs ꝯtingēs: gᵒ
regl͛e fl͛e ꝯña tenet ⁊ ātecedēs
probatur. Nā ista ꝯseq̄ntia ē

bona deꝰ ē gᵒ hec ē ꝟa deꝰ ē ⁊
añs ē neccꝫ ⁊ ꝯñs ꝯtigēs. gᵒ ⁊c
ꝗ añs sit neccm māifestū est ⁊
ꝗ ꝯñs sit ꝯtigēs ꝓbatur. nā iᵃ.
deꝰ pōt ēe fᵃ. ⁊ ipa ē ꝟa gᵒ. ipā
ēe uerā ē ꝯtigēs. ꝯña ē nota cū
miori ⁊ maior ꝓbatur ex hᵒ.
ꝗ pōt ꝯuerti cū fᵒ. Iō ꝓbat̄ ꝑn
cipalem cōsequētiā esse bonam
quia si nō stet ergo oppositum
cōsequētis cū añcedēte ⁊ argui
tur sic hec nō ē uera deꝰ ē ⁊ ipā
significat adequate deū esse gᵒ.
deū esse nō ē ueꝝ ⁊ p ꝯñs deꝰ
nō ē ꝗ ē oppōitū alteriꝰ ptis.
R Rñdetur ꝗ iᵃ. ꝯña nō ualet
deꝰ ē gᵒ. hec ē ꝟa deꝰ ē nisi ad
deretur iᵃ. minor ⁊ hec deꝰ est
significat adequate deū esse que
ē ꝯtingēs ⁊ cōcedo ꝗ oppōitū
cōsequētis stat cū añte tūc cum
ponitur cū añte admitto ⁊ con
cedo istam deus est ⁊ hec nō ē
uera deus est ⁊ tūc ad argumē
tū hec nō ē uera deꝰ ē ⁊ ipā ad
eq̄te significat deū ēe gᵒ. d͛ū ēe
ñ ē ꝟū nego miorē qr īpugnat
duobꝰ ꝯcessis. Seq̄t deus est ⁊
hec nō ē uera deꝰ ē gᵒ. ipā non
significat adequate deū esse. uñ
in hoc argumento est obligatō
⁊ nō apparet cum enim dicitur
stet oppōitū ꝯñtis cū añte hec ē
ūa pōitō īplicite ac si dicerē po
no tibi istā deus ē ⁊ hec ñ ē ue

ra deꝰ ē q̄ admittēꝰ ē ⁊ ꝯ̄ñter rñdēdū ē ut p̄ꝰ. 4ª rª fuit iª si alicuiꝰ ꝯñe bone añs ē possibile ⁊ ꝯñs silr̄iter. Ex q̄ ē illatū q̄ si alicuiꝰ ꝯñe añs ē possibile ⁊ ꝯñs ipossibile ꝯña iª nō ualet. Cōtra istas r̄gulas arguit sic iª ꝯña non est bona. Omnis ꝓpositio ē affirmatiā ergo nulla ꝓpōitio ē negatiā ⁊ antecedēs ē possibile ⁊ consequēs ipossibile ergo regule fal se cōsequētia tenet ⁊ añs ꝓbat pro prima parte. Nā oppositū ꝯ̄ñtis repugnat añti gº ꝯª bōa añs pꝫ. nā iª r̄pugnāt omnis ꝓpōitio ē affirmatia ⁊ aliq̄ ꝓpōitio ē negatiā. q̄ aūt añs sit possibile pꝫ qr possibile ē q̄ hec tu es sit ois ꝓpōitiō sꝫ nūc ꝓbat q̄ ꝯñs sit ipossibile qr ipꝫ nō pōt ēe ueꝝ sic significādo ꝓbat nā si posset ēe ueꝝ ł gº ipo existente ł ipo ñ existente . non ipo nō existēte ⁊ qr si ista ꝓpositio nō ēet nª propositio ē negatiua ipa nō ēet uera nec lª nec ēt ipa exñte qr q̄diu ista ꝓpositio est aliq̄ negatiua ē et ꝑ cōsequēs sēp falsū est nullam negatiuā ēe. Dicēdū q̄ ista cōsequētia ē bona. Oīs ꝓpositio ē affirmatiua gº nulla ē negatiua ⁊ ꝯñs ē possibile sicut añs ⁊ tūc ad

argumēꝰ ꝯñs nō pōt ēe ueꝝ sic significāº gº ipꝫ ē ipossibile nego ꝯñā. uñ multe ꝓpōnes sūt possibiłes q̄ ñ pñt ēe v̇e ut ois ꝓpōitio ē fª nª ꝓpōitio ē v̇a hº ē fꝰ hº ñ ē v̇ū se ipo ꝺmōstrato ut ꝺtmiatū ē i matiā isolubiliū. Etiā extra matiā isolubiliū ut hec nō ē v̇a deꝰ ē i mēte aut hº ñ ē ꝺmōstrādo sbꝫ eiꝰdē ꝓpōis ad cuiꝰ ꝺsititionē ꝺsincēt ꝓpō illa q̄libet .n. illaꝝ ē possibilis ⁊ nulla ipaꝝ sic sigificāś pōt ēe v̇a. 5ª rª fuit iª qcqd seqt̄ ad añs seqt̄ ad ꝯñs. Ex qua iferbāt aᶜ due p̄ª qcqd añcedit ad añs añcedit ad ꝯñs 2ª a p̄º ad ultiꝰ qñ oēs ꝯñe itmedie sūt bōe ⁊ formales ⁊ ñ uariate ꝯª ē boª ⁊ formał. Cōtra istas regulas arguit sic. Aliq̄ ē ꝯña bōa ⁊ aliqd seqt̄ ad ꝯñs ipiꝰ q̄ ñ seqt̄ ad añs ipiꝰ gº iᶜ tres reᶜ fᶜ. ꝯsequētia tꝫ ⁊ añs probatur. Nā ista cōsequētia est bona quatnariꝰ ē gº binariꝰ est ⁊ aligd seqt̄ ad ꝯñs q̄ nō seqt̄ ad antecedēs gº . ⁊c. consequentª tenet qr ꝯdictoriū ꝯñtis formaliter r̄pugnat añti ⁊ minorē ꝓbo. Nā seqt̄ binariꝰ est ergo eiꝰ medietas ē ꝑcise unitas ⁊ tñ nō seqt̄ a p̄mo ad ultimū q̄ ternarius ergo medietas eius

p̄cise ē ūitas q₂ medietas q̄ͥnarii nō ē ūitas ſ₃ binari⁹. Sil'r arg⁹ ſit q̄drupedale ē g° bipedale ē bipedale ē g° ei⁹ medietas ē p̄ci' pedale ⁊ tamē nō ſeq̄r q̄drupedale ē g° ei⁹ medietas ē p̄ci' pedale q₂ medietas q̄drupedalis nō ē pedale ſ₃ bipedale. Dicit̄ q̄ r̄gl'e iᵉ tenēt extra mat̄iā r̄latiuoꝝ ⁊ h' pp mutationē ſigīficati ultimi ꝯſeq̄ntis r̄ōe r̄latiui q̄ uariat ſigīficatū ad uariationē ātecedētiſ ūde aliud ſigīficat iſta ꝑpō e i⁹ medietas ē ūitas ꝯiūcta cū hac ꝑpōe biari⁹ ē ⁊ aliud ſigīficat cū iſta q̄ͥnari⁹ ē. Cū p̄ma aūt ſigīficat q̄ medtetas binarii ē ūitas q̄ ē v̄ū ⁊ cū h'a ſigīficat q̄ medietas q̄ͥnarii ē ūitaſ q̄ ē f'⁹ itelligitur g° ſic p̄ma regl'a. Quicq̄d ſeq̄t̄ ad cōſe q̄ns ſeq̄tur ad a'ns manēte p̄ma ſigīficatiōe ⁊ q₂ ultimū ꝯſeq̄ns r̄ōe r̄latiui nō pōt r̄tiere p̄mā ſigīficatiōē ī'ō nō ē v̄ū ſi nō ſeq̄t̄ ex p' ātecedēte loco g° ei⁹ pōat' ūa ꝑpō ſigīficās idē ꝯv̄tibilit̄ ſic argue° q̄ͥnarius ē g° binari⁹ ē biari⁹ ē g° ei⁹ medietas ē ūitas g° a p̄mo ad ultimū q̄ͥnari⁹ ē ergo medietas biarii ē ūitas ⁊ ita ī h'o argumēto v̄buit iſerri q̄drupedale ē ergo medietaſ bipedaliſ ē pedale ⁊ hec ꝯceſſi. 6ᵃ regl'a

fuit iſta. Si aliq̄ cōſeq̄ntia eſt bōa ⁊ aliq̄d ſtat cū ātecedēte ill'ō idē ſtabit cū ꝯſeq̄nte. Ex q̄ ſeq̄t̄ alia. ſ. q̄cq̄d r̄pugnat ꝯſeq̄nti r̄pugnat ātecedēti. ꝯ iſtas r̄gl'as arguit̄ ſic. Iſta cōſeq̄ntia ē bōa lignū corrūpebat̄ ergo īpoſſibile ē illud ēe ⁊ tamē hec al' ē. ſtat cū ātecedēte ⁊ eadē nō ſtat cū cōſeq̄nte. ergo r' f' cōſeq̄ntia t₃ ⁊ ātecedēſ ꝓbat'. Nā q̄ illa cōſeq̄ntia ſit bōa p₃ q₂ q'ō ſeḱ ē corruptū ē pli⁹ ēe nō pōt q̄ aūt iſta al' ē ſtet cū ātecedēte p₃. quōiā heſil' ſtāt lignū corrūpebat̄ ⁊ a ē q₂ q̄libet illaꝝ ē uera. Sed iā ꝓbat' q̄ illa al' ē nō ſtat c[ū] ātecedēte q₂ iſta copulatiua impoſſibilis animal eſt ⁊ ip[oſ]ſibile eſt illud ēe. Reſpōdet[ur] q̄ iſta cōſequētia ē bōa lign[ū] corrūpebatur ergo īpoſſibile illud ēe ⁊ ſic̄ iſta āimal ē ſt[at] cū ātecedēte ita ſtat cū conſequente. Et cū v̄r iſta copulatiua ē īpoſſibilis animal ē ⁊ poſſibile eſt illud eſſe. uerū ergo iſta animal eſt nō ſtat c[ū] cōſequēte. nego cōſequētiā c[ū] ſecūda pars hui⁹ copulatīe n[ō] ē conſequēs prime cōſequēti[e] nec ſecū cōuertibile quia relat[i]uū hēt aliud ⁊ aliud ſigīficatū propter mutationē a'nt s' ⁊ ſi dr̄ quo° g° ſtat iſta al' ē cū

ꝯñte dr̃ ꝙ nõ oꝫ ꝯiũgere ipſã
copulatiue ſed ſufficit ꝙ q̄libꝫ
iſtaꝝ ſit uera: uñ hec ſtãt ſimꝉ
tu es hõ tu es albus lꝫ ex eis
non fiat copulatia. Et ſi oppo
nẽs uelit oĩo unã copulatiuaꝫ
dr̃ iſta. alꝉ ẽ ⁊ lignũ corrũpe
bat̃ ⁊ ipoᵉ ẽ illꝺ eẽ referẽdo
ſẽp li ilud ad li lignũ illa
copulatiua ẽ uera: g° pria ps
ſtat cũ ultĩa. Septĩa ꝛ̃gula fuit
iſta. Si aliq̃ ꝯña ẽ bona ſcita
a te eſſe bona ⁊ añs ẽ a te cõce
dẽdũ ꝯñs eiuſdẽ ẽ ꝯcedenduꝫ
a te. Ex qua ĩferebat̃ ꝙ ſi añſ
ẽ ꝯcedẽdũ ⁊ ꝯñs negãduꝫ nõ
ualet ꝯña. Cõtra iſtas ꝛegꝉas
arguit̃ ſic ⁊ pono ꝙ iſtiꝰ ꝯñe
hõ currit: g° riſiᵉ currit añs
ſit tibi poſitũ ⁊ a te adiſſũ. ꝯñſ.
uero ſit tibi depoſitũ ⁊ a te ad
miſſũ: iᵒ poſito arguit̃ ſic iſta
ꝯña ẽ bõa ſcita a te eẽ bõa hõ
currit: g° riſiᵉ currit qꝛ ſciſ ꝙ
arguit̃ ab ũo ꝯuertibili ad re
liqꝫ. ⁊ añs ẽ ꝯcedendũ a te qꝛ
tibi ẽ poſitũ ⁊ a te adiſſũ ⁊ ꝯñſ
negãdũ: qr ẽ tibi depoſitũ ⁊ a
te adiſſũ: g° reᵉ fᵉ. Jõ dr̃ adit
tẽdo caſũ. Et ꝯcedo ꝙ iꝰ ꝯñe
añs ẽ ꝯcedẽdũ ⁊ ꝯñs negãduꝫ
pp arꝫ factũ. ſꝫ nego ꝙ iſta
ꝯña ſit bõa ſcit a a me eſſe bõa
q°niã ex duobꝰ cõceſſis ſeqt̃
oppoꝫ illiꝰ. ſeqt̃. n. añs ẽ cõce
dẽdũ a te ⁊ ꝯñs negãdum: g°

iſta ꝯña nõ ẽ ſcita a te eẽ bõa.
Ultĩa ꝛ̃gꝉa fuit iſta. Si aliq̃
ẽ ꝯña bõa ſcita a te eẽ bõa ⁊
añs ẽ ſcitũ a te ⁊ cõſequẽs eiꝰ
ꝙdẽ ẽ ſcituꝫ a te. Ex q̃ ſeqt̃ ꝙ
ſi ãtecedẽs ẽ ſcitũ a te ⁊ cõſe-
q̄ns ñ ẽ ſcitũ ñ ſcit̃ cõſeq̄ntiã
eẽ bonã. Cõtra iſtas ꝛ̃gꝉaſ ar
guit̃ ſic hec cõſeq̄ntia ẽ ſcita a
te eẽ bõa. h° ẽ neſcitũ a te: g°
h° ẽ neſcitũ a te ꝺmõſtrãdo ꝯ
ſeq̄ns p utrũqꝫ h° ⁊ ãtecedẽs
ẽ ſcitũ a te ⁊ ꝯſeq̄ns ñ g° 2ᵉ fᵉ
ꝯſeq̄ntia tenet ⁊ ꝓbat̃ pria ps
ãtecedẽtis. nã tu ſcis ꝙ ibi ar
guit̃ ab ũo ꝯue'tibili ad ꝛ̃liqꝫ
⁊ ꝙ oppoꝫ cõſeq̄ntis ĩpugnat
atecedẽti: g° tu ſcis ꝯñã illã
eẽ bõã ⁊ ꝛ̃a ps ãtecedẽtis pro
bat̃. nã cõſeq̄ns ẽ neſcitũ a te
⁊ ãtecedẽs ſcis ſigificar̃ adeq̃
te ꝙ ipꝫ ẽ neſcitũ a te g° ãtece
dẽſ ẽ ſcitũ a te ⁊ cõſeq̄nſ neſci
tũ pꝫ cõſequẽtia. nã ꝉ cõſeq̄nſ
ẽ ſcitũ a te ꝉ neſcitũ ſi ẽ neſci-
tũ hẽo ĩtẽtũ ſi ſcitũ ⁊ ipꝫ ade
q̃te ſigi[illegible]cat ꝙ h° ẽ neſcituꝫ a
te ꝺmõſtrãdo idẽ cõſeq̄ns g°
illꝺ cõſeq̄ns nõ ẽ ſcitũ a te. R° 2
Reſpõdet̃ ꝙ iſta ꝯſeq̄ntia nõ
ualet h° ẽ neſcitũ a te g° h° ẽ
neſcitũ a te nec arguit̃ ab ũo ꝯ
uertibili ad reliqꝫ nec oppoꝫ
cõſeq̄ntis ĩpugnat ãnti qꝛ añs
nõ ẽ ĩſolubᵉ ſꝫ ꝯñs ẽ ĩſolubiᵉ
ſigñſ ẏpotheᵉ copꝉatiẽ ꝙ h°

ē nescitū a te ⁊ q̄ hoc ē scitū a te c⁹ ꝯdictoriū ñ ē illō: h⁹ ñ ē nescitū a te aut illō hoc ē scitū a te sed illō ñ h⁹ ē nescitū a te sigificās disiūctiē q̄ h⁹ ē scitū a te l' q̄ hoc ñ ē scitū a te q̄ō ē uerū rōe ꝑe ptis. Eodē⁹ dr̄ ad rōnē ul' ꝯñam ꝑdictā sicut ad istā hoc ē f⁹: g⁹ hoc ē fl'z demōstrādo ꝯñs sēper ꝯcedē do tales ꝯñas ⁊ dico eas ñ ua lere qr ꝯñs est isolubile falsū ⁊ antecedens est ꝑpositio ue ra non insolubilis quare ⁊c.

Regularū pticulariū r p⁹ erat ista. ab inferi ori ad suū supi⁹ af firātiē ⁊ sie distributōe ⁊ sie si g⁹ ꝯfusiōis ipediēte ē ꝯ⁹ bōa. Cōtra istā regulā arguit' sic. i⁹ ꝯña ñ ualet tu es apparēs a sin⁹. g⁹ tu es aliq̄lis asin⁹ ⁊ tñ arguit' p regulā: g⁹ r⁹ fl'a ꝯña pz cū miori qr li appens ē t's inferior ad li aliq̄le: ⁊ ma ior pz qr añs ē posi ⁊ ꝯñs i possibile. Nā possibile ē q̄ tu appareas asinus sed ñ ē possi bile q̄ tu sis aliq̄lis asi⁹ sicut nō ē pos' q̄ tu sis asin⁹. R̄n det' q̄ ñ arguit' ꝑm itellectū ⁊ gule q ē i⁹. Ab iferiori ad suū supi⁹ rōe toti⁹ extremi sine i pedimēto ꝑcedēte ē bo⁹ ar⁹ sed ñ arguit' i ꝑpōito rōe toti

us extremi sz ptis solū⁹ qr li appēs asin⁹ ñ ē t's iferior ad li aliq̄lis asin⁹ sed bñ ad li a liq̄lis apparēs asi⁹ sicut li ap pēs ad li aliq̄le: uñ bñ sequit' tu es apparēs: g⁹ tu es aliq̄lis ita bñ seq̄t' tu es apparēs asi n⁹ g⁹ tu es aliq̄lis apparēs a sin⁹: uñ ꝯsiles ꝯñe i ceteris nō ualēt: ut tu es pr̄ sor: g⁹ tu es aliq̄d sor. tu es dñs platōis: g⁹ tu es aliq̄d platonis. 2⁹ regl'a erat ista. ab iferiori ad suū supi⁹ distributiē nō ual'z ar⁹. Cōtra istā r̄gulā argui tur sic ista ꝯña ē bō⁹ null⁹ bi nari⁹ ē: g⁹ null⁹ nūerus ē. et arguit' p reglā: g⁹ r⁹ fl'a tēet ꝯña cū maiori qr oppo⁹ ꝯñtis r̄pugnat añti. s. nullus biari⁹ ē ⁊ aliq̄s nūerus ē. nō. n. dat' aliq̄s nūerus qn iste sit binari us l' includēs binariū. Eodē mō pōt argui i simili ut nl'la ꝑpō uera scit': g⁹ nulla ꝑpō scit' ꝯña ē bona qr oppo⁹ ꝯñ tis repugnat añti ⁊ tamen ar guit' distributiē ab inferiori ad suū superi⁹ qr ꝑpō uera ē termin⁹ iferior ad li ꝑpō cū ois ꝑpō uera sit propō ⁊ nō eꝯ⁹. sicut ois biari⁹ est nume rus ⁊ nō eꝯ⁹. Ideo dr̄ q̄ regu la nō dicit nūq̄z ualere conse quētiā ab iferiori ad suū supe

riꝰ distributiuẽ sȝ ꝙ ꝑtimũ nõ
ualet formaliter ⁊ nũq̃ꝫ ꝺ forᵃ
p̄dicte ꝯñe formales sũt qꝛ cuiꝰ
libȝ eaꝝ oppõitũ ꝯñtis forma
lr̃ ĩpugnat añti sȝ nõ sũt bõe
ꝺ forma qꝛ ꝯsil'es ĩ forma non
ualẽt qꝛ nõ seqt̃ nl'lꝰ nũerꝰ tri
nariꝰ ẽ gᵒ nl'lꝰ numerꝰ ẽ nec
seqt̃ nl'la ꝑpõ ṽa uiꝺt̃ l' ĩtelli
git̃ gᵒ nl'la ꝑpõ uiꝺt̃ l' ĩtelli
git̃. Si gᵒ ꝯñe ıᵉ bõe sũt hoc ẽ
solũ gr̃a matĩe uñ pr̃ia ẽ bona
gratia matĩe quia ĩpossibile ẽ
nũeꝝ ẽe ⁊ nõ ẽe bĩariũ. 2ᵃ sil'r
tȝ gr̃a matĩe l' tĩoꝝ qꝛ nl' scit̃
nisi ṽũ nec ẽ possibile aliq̃m ꝑ
positionẽ falsã sciri. ¶ 3ᵃ reᵃ
fuit iᵃ ab ĩferiori ad suũ supiꝰ
negatiõe postpõita ⁊ cum de-
bito medio ẽ bonũ argumẽtũ
Cõtra arguit̃ sic ista ꝯña non
ualet. sciens istam ꝑpõnẽ nõ
ẽ aliqd demõstrãdo istã hõ ẽ
asinꝰ ⁊ ista ꝑpõitio ẽ aliq̃ ꝑ
positio gᵒ sciẽs aliquã ꝑposi
tionẽ nõ ẽ aliqd ⁊ tñ arguit̃ p
regulã gᵒ regula falsa. ꝯña tȝ
cum minori ⁊ maior ꝑbatur
nã añs ẽ uerũ ⁊ ꝯñs falsum
ergo ista ꝯña non ualet. ꝙ an
tecedẽs sit ueꝝ pȝ pro ṗa pte
⁊ ꝑ prima simil'r qꝛ suum con
tradictorium ẽ falsũ. s oẽ sci
ens istam ꝑpositionẽ ẽ aliqd
Respõdetur ꝙ ista ꝯña nõ
ualet nec arguitur cum debito
medio qꝛ sbiectũ pᵉ ꝑpõis de
buit ẽe sbiectũ 2ᵉ sic arguẽᵒ.
sciẽs istã ñ ẽ aliqd ⁊ sciẽs ista
ẽ gᵒ ⁊c̃. ⁊ tũc ꝯcedo ꝯñã sȝ ne
gat̃ mior. Notãdũ circa hãc
ĩgl'ã ꝙ si arguerẽt ab ĩferiori
ad suũ supiꝰ distributiue nega
tiõe postpõita nõ arguit̃ ꝑȝ ĩ
gl'ã ut pȝ i exẽᵒ iᵒ oĩs hõ nõ
currit oĩs hõ ẽ al' gᵒ oẽ al' nõ
currit ĩtelligit̃. n. sic ĩgl'a ab in
feriori ad suũ supiꝰ nõ distri-
butũ ñgatiõe postpõita ẽ bõa
ꝯña. ¶ 4ᵃ reᵃ erat iᵃ a supiori
ad suũ ĩferiꝰ affirmatiue ⁊ sine
distributõe ñ ualȝ argumẽtũ.
Cõtra istã ĩgl'ã ꝑcedũt argu
mẽta facta ꝯ ĩgl'ã imeᵉ p̄ceden
tem arguẽdo ex oppõito cõse
q̃ntis ad oppõitũ añtis ut ali
quis numerꝰ ẽ ergo binarius
ẽ aliqua ꝑpositio scitur: ergo
ꝑpõitio uera scitur. sed arguit̃
spal'r iᵃ ꝯña ẽ bona tu es ani
mal ergo tu es homo ⁊ tamẽ
arguitur a superiori ad suum
inferiꝰ affirmatiue sine distribu
tõe gᵒ ⁊c̃. tenet ꝯña ⁊ ãtecedẽs
probatur quin sequitur tu es
animal ergo tu es a tertio ad
iacente ad secundũ adiacens
tu es ergo tu es tu pȝᵃ qꝛ oppo
sitũ ꝯñtis forãlit̃ ĩpugnat añti
⁊ ultra tu es tu gᵒ tu es hõ tȝᵃ
ꝑ ꝑmã ĩgl'ã ab ĩferiori ad suũ

supi⁹ affirmatiē ⁊ sic ipedimē
to g° a p° ad ultimū seqꝛ tu es
aľ g° tu es hō; Ad h° ðr ut ṗ
us ꝙ qlʒ istaꝝ ꝯñaꝝ ē bōa ⁊
formaľ nō tñ arguitˀ ꝯ ꝛgľā i/
plicite asserētē ꝙ nľla taľ sit
bōa ð forma uñ ꝯsiľes i forma
nō tenēt qꝛ nō seqꝛ aliqs nūe
ꝛ⁹ ē g° triari⁹ ē aliq̄ ꝓpō itelli
gitˀ g° ꝓpō ṽa itelligitˀ nec se/
qꝛ h° ē aľ ðmōstrā° asinū g°
h° ē hō. ¶ 5ᵃ reᵃ fuit 1ᵃ a supi
ori ad suū iferi⁹ distributiē af
firmatiē nō ualʒ ꝯña nisi cū ð
bito medio. Cōtra arguitˀ sic.
iᵃ ꝯña ē bōa oē aľ currit ergo
ois hō currit ⁊ tñ arguitˀ a sup
iori ad suū iferi⁹ distributiē af
firmatiē sic ðbito medio g° ꝛᵃ
fᵃ ꝯña tenet cū miori ⁊ maiorē
ꝓbo ꝯdictoriū ꝯñtis ipugnat
añti g° ꝯña bōa añs ꝓbatˀ q°
niā hec ipugnāt oē aľ currit ⁊
hō nō currit qꝛ ex ipis seqꝛ i
possibile pʒ hō ñ ē aľ i 4° mō
2ᵉ fᵉ. ℞ Dicēdū ꝙ illa ꝯña est
bōa ñ qdē foraľ nec ð forma
nō formaľ qꝛ oppōitū ꝯñtis ē
imagiabile cū añte absqʒ ꝯdic
tiōe nʒ ēt ð forma qꝛ aliq̄ sibi
ꝯsiľis i forma ñ ualʒ ut oē aľ
currit g° qlʒ hō currit. sʒ ē bo
na matiaľ seu gr̃a matiē qꝛ i/
possibile ē hōiē nō ēe tʒ .n. p
h° mediū neccīū ois hō ē aľ Si
militˀ seqꝛ gr̃a matiē oē aľ est
g° ois hō ē qꝛ ꝯñs ē neccīū seq
tur ēt ois hō ē asin⁹ qꝛ añs ē
ipossibile sipľr uñ nō ē aliq̄ re
gľa ꝯ quā nō ꝓcedit argumē
tū gr̃a matiē qꝛ aut añs ē ipos
sibile aut qꝛ cōsequēs ē neccīū
uel gr̃a alic⁹ alterius medii
necessarii ⁊ ieuitabiľ ut i ṗori
bus ꝯñtiis dictū est. ¶ 6ᵃ ꝛgľa
fuit ista a supiori ad suū iferi⁹
ñgatōe ꝑpōita distribuēte sup
ius ē bonū ar⁹. Cōtra istā
ꝛgľā arguitˀ sic ista ꝯña ñ ualʒ
nō cōtigēter hō ē aľ: ergo ñ
ꝯtigēter tu es aīal ⁊ tamen ar
guitˀ p regulā ergo regľa fľa
ꝯña tenʒ ⁊ ꝓbatˀ ṗma ps ātece
dētis qr añs ē uerū ⁊ ꝯñs f⁹
ut pʒ assignādo suū ꝯdictoriū
hec .n. ē fľa cōtigētˀ homo est
animal ⁊ hec est ṽa ꝯtigenter
tu es aľ ⁊ 2ᵃ pars añtis ꝓbatˀ
nā ꝙ hic arguatˀ a supiori ad
suū inferi⁹ pʒ ⁊ ꝙ negatione
distribuēte māifestū ē qꝛ remo
ta negatione li hō ñ staret di
stributiē ergo per aduentū ei⁹
stat distribuᵉ pʒ°p 1ᵃʒ 2ᵃʒ qc
qd mobilitat imobilitatū imo
bilitat mobilitatū ℞ Rñdetˀ ꝙ
tˢ aliqñ stat distributiē mobi
liter qñ ipsū non precedit nisi
unū signū distributiuū ut ois
hō ē. Aliqñ stat distributiue

imobilit' qñ ipsū pcedūt duo
signa quoꝝ unū hēt ui distri
buēdi ꝛ reliquū ɔfūdēdi ɔfu:
tātū imobiliter q̄ pp dico ꝙ
nō arguit' contra itellectū r:
q ē iste a supiori ad suū inferi
us negatōe preposita distribu
tiue mobiliter ē bona ɔña ſꝫ
iā i proposito nō distribuitur
supi⁹ mobil'r pp ipedimētum
istius ti cōtīgent' qr nō lꝫ de
scēdere ut ar⁹ in pte ostendit
pp eādē causā nō seqtur tu ñ
i cipis esse coloratus: g° tu nō
incipis eē albus qr ex opposi
to nō sequitur oppo⁹ ut i ca°
patuit inceptionis ꝛ tñ arguit'
distributiē negatiē: si g° q̄rit'
qd ipedit dico ꝙ illd v̄bū ici
pit imobilitat eūdē t'mi⁹ quē
distribuit p̄cedēs nega° qī ꝛc
c Ontra īgl'as q̄rti ca
pl'i sufficiēt' ē argutū
i materia isolubiliū
spāliorībus tñ mediis arguo
ɔ easdē q̄rū pria fuit ista. ab
ul'i ad suā pticularē idefinitā
uel subaltnā ē bona ɔña. Co
tra quā īgulā arguit' sic. Ista
ɔña ñ ualet. Incipit oē ēs eē:
g° icipit aliqd ēs eē. ꝛ tñ ar
guit' p regulā: g° r° fl'a. tenꝫ
ɔña ꝛ pria ps añtis pbat'. naꝫ
añs ē uerū ꝛ ɔñs f⁹: g° ɔña ñ
ualet ꝙ añs sit uerū pbat'. nā
oē ēs ē ꝛ nō imedi° añ istās
pñs oē ens fuit qr nūq̄ꝫ istans
pñs fuit: g° icipit oē ēs eē pꝫ
ɔña ab exponētib⁹ ad exposi
tū ꝙ āt ɔñs sit f⁹ pꝫ qr nunc
aliqd ē ꝛ ime° añ instās pñs
aliqd fuit ꝛ imedi° post istās
presēs aliqd erit: g° f⁹ est ꝙ
iā icipiat aliqd esse seu aliqd
ēs eē ꝙ id ē. ſꝫ ƙa psſ pncipal'
añtis arguit'. nā hec ē ul'is. in
cipit oē ēs eē qr in ea subiicit'
t's cōis sig° ul'i detiat⁹ distri
butiē ꝛ hec sua pticularis ici
pit aliqd ēs eē qr i ea sbiicit'
t's cōis sig° ptic'lari detiat⁹:
g° arguit' p īgl'ā. Dñdū bre
uit' ꝙ ñ arguit' p īgl'a q° niaꝫ
nec añs nec ɔñs ē alicuius q̄n
titatis. ꝛ tūc ad pbatōnē i t°
ppōe icipit oē ēs eē sbiicit' t's
cōis sig° ul'i distributiē d'tis
t⁹: g° ē ul'is ne° ɔñaꝫ ꝛ si alle
gat' r° dico ꝙ itelligit' d' di
stributōe mobili ꝛ ñ imobili
ſꝫ iā li ēs distribuit' imobil'r
ppea sic glosēt' r° ppō ul'is ē
illa i q̄ sbiicit' t's cōis sig° ul'i
distributiē detiat⁹ exñte ali
quid i⁹ quod dico propter p̄
iacens istius omnis homo est
animal in qua subiicitur ter
minus cōis signo uniuersali
distributiē mobiliter detīna
tus. sed illud signū nō est ps

p̄iacētis lȝ sit ps uľis de pti-
culari ātnō ꝓcedit arꝰ: qr in
regula addiť solo signo pticu
lari deťiatꝰ sȝ iā ultra signū
deťiatur li ēs bº uerbo icipit
ex q° stat ꝯsᵉ tātū. Jō sit hec
reª ꝑpō pticularis est illa i q̄
subiiciť tꝰ cōis solo sig° pti-
culari deteriatus exñte aliqd
istius qd̄ dico siľr pp p̄iacēs
ꝑpōnis pticularis. 2ª r̄gľa
fuit ista. A pticulari ľ indefini
ta ad suā uľeȝ nō ualet arꝰ.
Cōtra istā regulā arguiť sic.
iª ꝯña ē bōa. aial ē hō: g° oē
aial ē hō ꞇ p ꝯñs q̄lȝ alia ua
let ab indefinita ad suā uľem
ꝯña tenet ꞇ añs ꝑbať hec pro
pō aial ē hō sigificat oē aľ eē
hominē: sed ois propō sigifi
cat q̄dquid seq̄tur ad eaȝ igiť
iª ꝯña ē bona ꝯña tenet cū mi
nori qr ē regula ꞇ maiorē p
bo sbm istius ꝑpōis aľ ē hō
sigificat oē aial ꞇ p̄dicatū hōi
nē ꞇ copulā eē ꞇ tota propō si
gificat iuxta ꝯpositionē suoꝝ
t̄ioꝝ: ergo ista propō sigifi-
cat oē aial esse hōinē ꝯña pȝ
qr istoꝰ iuestigatur sigificatū
ꝑpōis. R̄ñdetur negando
p̄am ꝯñam. ꞇ ad probationeȝ
concedo q̄ ista aľ ē hō sigifi
cat oē aial eē hōinē nō adeq̄
te p̄riarie sed p̄arie. ꞇ ad arꝰ
nego istam consequentiam i-
sta propositio omne animal
est homo significat omne ani
mal esse hominem ꞇ omnis
propositio significat quidq̄d
sequitur ad eam: ergo ista cō
sequentia est bona nego conse
quentiam quia sicut omnis p
positio significat quicquid se-
quitur ad eā non tamen quic
quid propositio significat se
quitur ad eam uerunt amē be
ne sequitur ista animal ē ho-
mo significat adequate omne
animal esse hominem ergo iª
consequentia fuit bona sed ne
gatur antecedens: qr nulla p
positio mundi significat adeq̄
te omne animal esse homineȝ
nisi aliqua talis omne aīmal
est homo. Tertia r̄gula fu
it ista ab uniuersali affirmati
ua ad omnes suas singulares
tam collectiue q̄ȝ diuisiue sum
ptas est bonū arꝰ cum obito
medio ꞇ econuerso collectiue.
Contra istam regulam ar
guitur sic. ista consequentia ñ
ualet necessario omnis homo
est animal. ꞇ isti sunt omnes
homines: ergo necessario iste
hō ē aľ ꞇ iˢ hō ē aľ ꞇ sic d̄ si
gulis ꞇ tñ arguitur p regulā
g° regula fľa cōsequētia tenȝ
cū minori ꞇ maior patet p ex

ponētes isti⁹ t'i necio ex eodē
medio arguit' q̄ n̄ ualet ar⁹
ab ul'i ad suā singularē cū de
bito medio sic arguēdo necio
ois hō ē sed tu es hō: g° necio
tu es. añs ē uerū ⁊ ↄ̄ns falsū.
Ex eodē etiā fūdamento ar-
guit' q̄ nō ualet ar⁹ a sigula
ribus sufficienter enumeratis
cū debito medio ad suā ul'em
qr nō seqtur cōtingēt' i' hō ē
⁊ cōtingēt' iste hō ē ⁊ sic de si
gulis: ⁊ isti sūt oēs hōies: g°
cōtingē ter ois hō est. p₃ per
expositionē istius t'i cōtigēt'
q̄ añs ē uerū ⁊ ↄ̄ns f⁹. ⁊ per
cōsequēs cōsequētia nō ual₃.
Ideo breuit' rn̄deo ⁊ dico q̄
nullo° arguit' per regulā: qr
nulla istaꝝ ē alicui⁹ q̄ntitatis
. s. necessario ois hō ē al' con
tingenter ois hō ē aial necio
iste hō est animal cōtingēter
iste hō ē aial. prie due nō sūt
ul'es qr ipsarum subiecta imo
biliter distribuūtur alie due
nō sunt singulares: qr subiici
tur terminus cōis determinatus n̄
solūmō pnōie demōstratio i
mo alio t'ino pbabili uidel₃
t'io modali. Jō sic intelligitur
diffinitō ppōis singularis. p
pō sigularis ē illa i qua subii
cit' t's discretus aut t'in⁹ cōis
ūc pronōie demōstratio nl'o

signo pbabili p̄cedēte. Ex q̄
diffinitione seqtur q̄ si prono
mē pluralis nūeri ē t'min⁹ di
scretus ista tūc nō est singula
ris oēs isti currūt qr subiicit'
t's cōis signo probabili p̄cedē
te. Quarta regula fuit i° Ab
uniuersali negatiua ad qual₃
suaꝝ singulariū est bonu₃ ar
gumētū. Contra arguitur sic
ista consequētia nō ualet nl'la
chimera que currit mouet': g°
ista chiera que currit nō mo-
uet' ⁊ tn̄ arguitur per regula₃
g° ꝛgula falsa. consequētia te
net cū minori ⁊ maior pbat'
ātecedēs enim est uerū ut pa-
tet ⁊ cōsequēs falsū ergo con
sequētia nō ualet q̄ tōsequēs
sit falsū probatur. nā sequitur
ista chiera que currit nō mo-
uet' ergo ista chiera currit ⁊ il
la nō mouet'. cōseqntia tenet
qr relatiuū resoluitur in ⁊. et
illud: sed cōsequens est f⁹: qr
ē una copulatia affirmātia c⁹
pma ps ē [illegible]a: g° añs ē falsu₃
qd erat probandū. Rn̄detur
concedēdo cōsequētiā pdicta
⁊ cum dr̄ antecedēs est ueru₃
⁊ consequēs f⁹. nego q̄ cōse-
quēs sit falsū. qr suū cōtradi
ctoriu₃ ē falsum. s. ista chiera
q̄ currit mouet': ⁊ tūc ad pba
tōnē falsitatis nego istā ↄseqn

tiā ista chiera q̄ currit nō mo
uet᷑: gͦ. ista chiera currit ⁊ iᷓ.
nō mouet᷑. ⁊ tūc ad regulā r̄la
tiuū q̄ q̄ qđ resoluit᷑ i cōiūctio
nē copulatiuā ⁊ pronomē de
mōstrātiuū. ueꝝ ē i affirātiuis
ſʒ n̄ i negatiſ ꝓpt̄ea bn̄ sequit᷑
iᷓ. chiera q̄ currit mouet᷑: ergo
ista chiera currit ⁊ ipa mouet᷑
qr gͦ. li q̄ i affirātia r̄soluit᷑ i
ꝯiūctionē copulatiā ⁊ ꝓnomē
đmōstratiuū iō ī negaᷓ. ꝯ̈dicto
ria oʒ r̄solui i cōiūctionē di
siūctiuā ⁊ ꝓnomē đmōstrati
uū sic dicēdo iᷓ. chiᷓ. currit ꝉ
ipsa n̄ mouet᷑ pʒᷓ. qr ꝗcꝗd si
gificat unū ꝯ̈dictorioꝝ copula
tiue sigificat aliud disiūctiue.

Notādū circa istā r̄gulā ꝙ
si sbm singularis suppōit pro
aliqͦ. ꝑ qͦ. n̄ suppōit sbʒ ulꝭ
arguēdo tūc ab ulꝭ ad istā sin
gularē nō arguit᷑ p reglā qr
ista nō ē eiꝰ singularis. uerbi
gr̄a nullꝰ hō currit: gͦ. iᶜ. hō
nō currit. nullꝰ hō ē aliqs hō
gͦ iᶜ. hō nō ē aliqs hō. prima
.n. sigularis nō ē singularis
hꝰ nullꝰ hō currit. sed iꝰ nꝉla
hō currit ſ̄a sigularis nō ē iꝰ
nulla hō ē aliqs hō sed istius.
nꝉꝰ hō ē aliqs hō. ſᷓ. rᷓ. fu
it ista a ꝑticulari ad suā idefi
nitā ⁊ eꝯͦ. tā affirātiue q̈ʒ ne
gatiue est bona consequentia.

Contra istā regulam argu
itur sic. ista ꝯn̄a non ualet ani
mal ē genus: ergo aliqđ aīal
ē genus ⁊ tn̄ arguitur p r̄glā
gͦ regꝉa sꝉa ꝯn̄a tenet ⁊ ātece
dēs probat᷑. nam antecedens
ē uerū. ut patet ⁊ consequens
falsum: gͦ cōsequētia nō ualʒ
ꝙ consequens sit falsum pro
batur quia suū cōtradictoriū
ē uerū. uidelicet nullū animal
ē genus qr nec hoc animal ē
genꝰ nec hͦ. ⁊ sic de sigulis er
go ⁊c̄. secūda pars probatur.
uidelicet ꝙ arguitur per regu
lā ꝗa animal stat utrobiqꝫ ma
terialiter. probatur. nā si i ali
qua istarū starʒ ꝑsonaliter hͦ.
esset propter limitationē istiꝰ
signi aliqđ: sed illud sigꝰ ali
qđ in aliis nō limitat ad sup
pōnē personalē: ergo nec in i
stis cōsequentia tenet cū ma
iori ⁊ miorē probo. nā in q̈li
bet istarū aliqđ homo ē spēs
aliquod homo est nomen sup
ponit li hō materialiter ergo
⁊ in ista aliqđ animal ē genꝰ
pʒ cōsequētia quia sicut li ani
mal ē neutri generis ita li ho
mo materialiter sūptū. ℞ Re
spondetur ꝙ non arguitur p
regulam quia in ista aliquod
animal ē genus li aīal suppo
nit ꝑsonaliter propt᷑ limitati

nē signi pticularis ⁊ cū dicit̄ i ista aliqd al' ē spēs nō limitat ad suppōnē psonalē g° nec in ista ñ ualz argumētū q2 li hō psōalī sūptū nō ē neutri gñis ⁊ li aliqd ē neutri generis ido sibi additū nō pōt limitarī ad suppōnē psonalē sic si addeēt aliqd signū eiusdē generis ut aliqs hō ē spēs aliq̄ hō nō est nomē sz li al' psonalī sūptuz est neutri generis. Jō sibi additū signū neutri generis limitat ipz ad suppōnē psonalez dice° aliqd al' est genus: aut nullū al' est genus. Si ergo q̄rit̄ que est idefinita istius particularis aliqd al' ē genus dicatur q est ista animal uiuens est genus ⁊ isti° indefinite al' est genus hec est particularis. aliqd li aial est gen°. Notādū ē q oz q tmini supponāt precise pro eodem quare isti° homo currit non est hec particularis aliquis homo currit sed ē ista aliqd quod ē homo currit ⁊ istius aliquis homo currit est hec indefinita homo mascul° currit ⁊ ita pportionabiliter in negatiuis dicatur.

Sexta rgula fuit ista a particulari uel indefinita ad cēs suas singularēs diuisiue sumptas cū debito medio ē bonū argumētū. Cōtra istā regulam arguit̄ sic ista cōsequētia non ualet necessario homo ē ⁊ isti sūt oēs homines ergo necessario iste homo ē uel necessario ista hō est ⁊ sic de singulis ⁊ tñ arguitur p regulā g° regula fl° . cōsequētia tenet cū maiori quia antecedēs est uerū ⁊ consequens falsū. ⁊ minor pbat̄ nā ista necessario homo ē. est ppositio ⁊ nō ypothetica ergo cathegorica. ⁊ per cōsequēs q̄ta. cū ergo nō sit uniuersalis particularis uel singularis g° ē idefinita . cuius singulaēs nō uidētur ēe a° q̄z pdicte. Jo dicitur q nō arguit̄ p regulā quoniā ista nō est indefinita necessario homo ē animal ex quo subiicit̄ termin° cōmunis mediāte signo ⁊ tūc ad argumētū ista est cathegorica g° quanta nego cōsequētiā . Et si aliquis quo ad hoc allegaretur pbādo istā cōsequētiā ēe bonā respondeo q ego similiter asserui oppositum q̄r ⁊c.

Quintum capitulū q̄sdam regulas ppone bat quaz prima fuit ista . Ab exclusiua ad suā uniuersalem de terminis transpositis ⁊ e cōuerso est bona cōsequentia . Contra istā rgu/

lā arguit' ſic iſta ꝯñа nō ualꝫ
tātū aſi⁹ ē hōis g° cui⁹libet
hōis ē aſin⁹ ⁊ arguit' p ꝛ̄glaꝫ
g° ꝛ̄gla fſa tꝫ ꝯña cū miori ⁊
maioꝛ ꝑbat' ponē° ꝙ nō ſit a
liq̄ poſſeſſio hōis niſi aſin⁹ ta
mē ſit aliqs hō q nō hēat aſi
nū i poſſeſſonē. iſto pōito ꝯñs
ē f⁹ ut pꝫ. ⁊ ātecedēs ē ꝟū qꝛ
aſin⁹ ē hōis ⁊ nihil nō aſin⁹ ē
hōiſ ergo ⁊c. ¶ Secūdo arguit'
ꝯ ſecūdā ꝛ̄gulā ſic. iſta coſeq̄n
tia nō ualet cui⁹libet hōis eſt
aſin⁹ ergo tātū aſin⁹ eſt hōis
⁊ tamē arguit' p ꝛ̄glā ergo re
gla fſa ꝯña tenet cū minori ⁊
maioꝛ ꝑbat' pōē° ꝙ qlibet
hō hēat aſinū ⁊ equū q° pōito
ātecedēs ē uerꝝ p caſū ⁊ con/
ſequens falſū. nā aliquid nō
aſinus ē hōiſ ergo nō tātum
aſin⁹ ē hōis. ¶ Ad ꝑmum dicit'
ꝙ nō arguitur p regulam qꝛ
iſta non eſt uniuerſalis iſtius
excluſiue ſed iſta oē en[s] hōis
ē aſi⁹ ⁊ ratio qꝛ i iſt[a] tātū aſi
nus eſt hōis nō diſtribuitur li
hōis p omni homine ſed ſolū
p homine habente aliquid.
¶ Ad ſecūdū dꝛ ſimiliter ꝙ iſta
non eſt excluſiua iſtius uniuer
ſaliſ. ſed iſta tantum habēſ aſi
nū eſt homo qꝛ iſta ꝓpoſitio
cuiuſlibet hōis ē aſinus equi
ualet iſti ois hō ē hēns aſinū

ꝟūtñ qꝛ paucas ⁊ groſſas hēn
tes ꝯſiderationēs ut ſe expedi/
rēt dicerēt ꝛ̄glaſ iſtas i obliqſ
nō tenerī Jō i ꝛ̄cto arguā ꝑmo
ꝯ ꝑmā iſta ꝯña nō ualꝫ tātū ēſ
nec̄cio ē ſuba g° ois ſba nec̄cio
ē ens ⁊ tñ arguit' p ꝛ̄glā g° re
gla fſa. ꝯña tꝫ cū miori ⁊ ma
ioꝛ ꝑbat' nā añſ ē ꝟū ⁊ ꝯñſ fal
ſū ut pꝫ p exponētes g° ꝯña
nō ualꝫ. ¶ 2° arguit' ꝯ ſecundā
regulam iſta conſequentia nō
ualet. omnes apoſtoli dei ſunt
duodecim. ergo tantum duo
decim ſunt apoſtoli dei tenen
do li omnes collectiue ergo re
gula falſa conſequētia tenet ⁊
antecedēs probatur. antece/
dens enim eſt uerum ut ſuppo
nitur ⁊ conſequens falſum qꝛ
ſecūda exponēs ē falſa. ſ. nulla
nō duodecim ſūt apoſtoli dei
qꝛ petrus ⁊ paul⁹ ſūt apli dei
⁊ petrus ⁊ paul⁹ ſūt aliq̄ non
duodecim ergo aliqua nō duo
decī ſūt apli dei. ¶ Ad ꝑmū di
cit' ꝙ iſta nō ē uniuerſalis iſti
us excluſiue ſꝫ iſta oē ens ne
ceſſario ſubſtātia eſt ens qꝛ ſic
i excluſiua li nec̄cio nō determia
uit iſtū ꝛ̄minū ens ſed ſolū li
ſba ita in uniuerſali dbet eſſe.
¶ Ad ſecūdū dicit' ꝙ qñ li oēs
tenet' collectiue ſua excluſiua ñ
exponit' p negationē ifinitātē

ſ ꝑ notā pl̄alitatis isto° duo
deci ſūt apl̄i dei ⁊ n̄ plures q̄ȝ
duodeci ⁊ iᵃ ē ṽa ⁊ exclusiua
siľr. qn̄ āt li oēs tenet̄ diuisiue
tūc eidē correſpōdet dicta ex
clusia expōibilis p negatōnē
īfinitātē ⁊ tūc tā uľis q̄ȝ exclu
sia eēt ipossibilis pp īplicatio
nē ꝯdictōis suaꝝ exponētiū.
ꝓbat̄ ⁊ pono ꝙ sor. currat ⁊
nłł⁹ alius masculus: tn̄ mľte
mulieres iº posito an̄s ē ueꝝ
p exponētes ⁊ ꝯn̄ſ f⁹ qꝛ aliqd
n̄ sor. currit: gᵒ n̄ tātū soꝛ cur
rit. R Rn̄det̄ ꝙ ista exclusia n̄
ē illi⁹ exceptiue ſȝ iᵃ tātū soꝛ ē
aliqs hō currēs ƀȝ ꝙ patuit i
ꝓbatōibus tioꝝ caᵒ de excep
tiuis ubi hec rᵃ ꝺclarat̄. ¶ 3ᵃ
rᵃ fuit ista ab īferiori ad suū
supi⁹ a pte sbi dictōe exclusia
addita eiſdē ē bōa ꝯn̄a. Cōtᵃ
quā arguit̄ sic ista ꝯn̄a nō est
bōa. tātū sbā n̄ ē accn̄s: gᵒ tā
tū aliqd n̄ ē accn̄s ⁊ tn̄ arguit̄
p regulā: gᵒ rᵃ fľa ꝯn̄a tenet
cū ƀa pte an̄tis. ⁊ ꝓbat̄ pria.
nā an̄s est uerū ⁊ ꝯn̄s fľm: gᵒ
ꝯn̄a n̄ ualet. ꝙ an̄s sit uerū ꝓ
bat̄ qa sbā n̄ ē accn̄s ⁊ qōlȝ n̄
sbā ē accn̄s: gᵒ tātū sbā nō est
accn̄s ⁊ ꝙ ꝯn̄s sit f⁹ pȝ qꝛ ƀa
exponēs ē īpossibilis. ſ. qōlȝ
n̄ aliqd ē accn̄s qꝛ pria expo
nēs h⁹ ē īpossibilis. ſ. aliqd n̄
ē accn̄s ut bn̄ pȝ p suas
resoluētes. ¶ Ideo dr̄ ꝙ n̄ argu
it̄ p r̄gľā nȝ arguit ab īferiori
ad suū supius qꝛ ṗmit⁹ ē de
claratū ꝙ t̄s trāſcēdēs nō est
supior nec īferior ad aliquid
ex qᵒ nō ē ī p̄dicamēto nisi ī
ꝓprie sumēdo supi⁹ pro ṗori
aut cōiori q̄ľr n̄ accipit r̄gula
ꝯ quā ē argutū. Alit̄ tn̄ dr̄ et
melius ꝙ regula itelligit̄ af/
firātiue ⁊ nō negatie: un̄ nō se
qtur tātū corp⁹ n̄ ē īdiuiſibile
gᵒ tātū sbā nō ē īdiuisibilis.
an̄s. n. ē uerū qꝛ corp⁹ n̄ ē in
diuisibľe ⁊ qōlȝ nō corp⁹ ē ī
diuisibľe ⁊ tn̄ ꝯn̄ſ ē f⁹ pp ƀaȝ
exponētē fľam. ſ. qōlȝ n̄ sbā
ē īdiuisibile. nā albedo ī piete
ē n̄ sbā ⁊ tn̄ n̄ ē īdiuisibilis qꝛ
ē extēsa ad extēsionē pietis.
¶ 4ᵃ regľa fuit ista ab īferiori
ad suū supi⁹ a pte p̄dicati di/
ctōe exclusia addita subiectis
n̄ ualet ꝯn̄a ſȝ eꝯᵒ cum debito
medio. Contra quā arguit̄ sic
uľr seqtur aliquid tātū hō est
aľ aliqd tātū soꝛ ē hō: gᵒ ali
qd tātū soꝛ ē animal: quia op
positum consequentis nō stat
cū antecedēte ⁊ tamē arguit̄
p regulā: ergo regula falsa cō
ſequētia tenet cū minori quia
dictio exclusia addit̄ ī ƀa pro
pōe ⁊ n̄ copľe nec p̄dicato. gᵒ

ſubiecto.2.º arguo ꝙ ɔ̃.º non
ualet arꝰ cū debito medio qꝛ
nō ſeqꝛ tātū hō ē riſibilis āti
xꝰ ē riſibilis: gº tātū hō ē āti
xꝰ ⁊ tamē arguit̃ p ꝛ̃gulā: gº
regula ſrā tenet cōſeq̄ntia cuꝫ
miori ⁊ maior ꝓbat̃. nā ātece
dēs ē v̇ū ⁊ cōſeqns fꝰ gº cōſe
q̄ntia nō ualet ꝙ āt cōſequēs
ſit fꝰ māifeſtū ē ſꝫ ꝓbat̃ ātece
dēs nā oē riſiᶜ ē hō: gº tātuꝫ
hō ē riſibilis tenet cōſeq̄ntia
ab uli ad ſuā exclusiā. Scḋa
v̇o ps ꝓbat̃ nā āti xꝰ pōt riḋꝛ̃
gº āti xꝰ eſt riſibil̃ pꝫ.ª ab ūo
cōūtibili ad ꝛ̃liqꝰ. Ad ṗmā ꝛō
nē dico ꝙ dictō exclusia non
addit̃ ſbo solū ſꝫ pti solū.º qr
ex ip̄a ⁊ alio t̃io ſit unū ſbm.
ſꝫ bene addit̃ ſbo dicēdo tātū
hō currit qr li hō ē ſbm ⁊ nō
ps ſbi: negat̃ gº iſta cōſeq̄ntia
dictio exclusiua pōit̃ i illa pro
pōe ⁊ nō addit̃ copl[...]neqꝫ p̄
dicato: gº addit̃ ſ[...]. ſufficit
.n. ꝙ addat̃ pti [...]l̃ p̄dicati
Ad ſ̃ā ꝛōē dr̃ ꝙ li riſiᶜ duplr̃
ſūitur. ſ. āpliatie ⁊ nō āpliatie
prioº nō cōuertit̃ cū li hō ſꝫ
ſoº ſūendo gº prioº tā i mio
ri q̄ꝫ i maiori negat̃ ɔſeq̄ntia:
qr i antecedēte āpliat̃ tā li hō
q̄ꝫ li āti xꝰ ⁊ n̄ icōſeq̄nte iō be
ne ſeqꝛ gº tātū hō pōt eē āti
xꝰ. Si āt ſūat̃ ſoº cōcedo ma

iorē cui corꝛ̃ſpōdet dicta ulis
⁊ nego miorē ⁊ tūc ad arꝰ āti
xꝰ pōt rideꝛ̃ gº āti xꝰ ē riſibi
lis nō ualet arꝰ nec arguit̃ ab
ūo cōuertibili ad reliqꝰ qr di
ctū ē ꝙ li riſiᶜ nō tenet̃ āplia
tie. Cōtra alias tres ꝛ̃glas nō
arguo qr ex ṗoribꝰ solūmō i
feruntur. quare ⁊c̃.

P Ertinētiū atqꝫ iptinē
tiū t̃ioꝝ p.ª r.ª fuit i.ª
ab affirātia uniꝰ diſ
pati ad negatiuā altiꝰ ē bōa ɔ
ſequētia. Contra quā arguit̃
ſic. Iſta ɔſeq̄ntia nō ualet bru
nellꝰ ē aſinꝰ gº brunellꝰ nō ē
riſibilis ⁊ tamē arguit̃ p ꝛ̃glā
gº ꝛ̃gla ſrā cōſeq̄ntia tenet cū
miori qr aſinꝰ ⁊ riſiᶜ ſt̃ t̃i diſ
pati ſic̃ hō ⁊ aſiꝰ ⁊ ꝓbat̃ ma
ior. nā ātecedēs ē v̇um ⁊ ɔ̄ñs
fꝰ gº ⁊c̃ ꝓbat̃ ⁊ facio iſtā con
ſeq̄ntiā brunellus ē hōis ergo
brunellꝰ ē riſibil̃ cōſeq̄ntia tꝫ
ab ūo cōūtibili ad ꝛ̃liqꝰ ⁊ āte
cedēs ē v̇ū ut ſuppōo gº ⁊ cō
ſeq̄ns ſꝫ cōſeq̄ns ē ɔ̄dictoriuꝫ
ṗmi cōſeq̄ntis: gº ṗncipale cō
ſeq̄nſ ē fꝰ qḋ erat ꝓbādū. Di
cit̃ dubitādo iſtam conſequen
tiā brunellus ē aſinus gº bru
nellꝰ nō ē riſibilis qꝛ dubitat̃
qualr̃ teneatur li riſibilis nun
qd i nōiatiuo caſu an in geni
tiuo. Si prio mō cōcedit̃ con

ɔña ⁊ ɔñſ ⁊ tūc ad ipbatiōez
nego illā ɔñā brunell⁹ ē hōis
g° brunell⁹ ē risibiľ q̄ꝛ licʒ li
hō ⁊ risibi. ɔv̇tāť ac ēt hōis ⁊
risibiľ i obliq° ñ tñ hic qñ diſ
foriť ſumūť unū .ſ. i recto ⁊ alte
rū i obliq°. ſi aūt ſūiť li riſibi
ľ i gtō cāu ne° illā ɔᵃ ʒ brūel/
l⁹ ē aſi⁹ g° brūell⁹ ñ ē riſibi
lis q̄ꝛ nō arguiť p rglā lʒ .n.
aſin⁹ ⁊ riſibile ſint ťmi diſpa
ti nō tñ aſi⁹ ⁊ riſibiľ i obliq°.
Jdo ɔcedo iᵃ duo ſtāt ſimľ q
libet aſin⁹ ē riſibiľ ⁊ null⁹ aſi
n⁹ ē riſibiľ tenē. li riſibiľ i pᵃ
i gtō ⁊ i 2ᵃ i ntō nec ſūt ɔ̄ria ľ
alři⁹ oppōis. 2ᵃ 2ᵃ fuit 1ᵃ qñ ɔ
q; ſūt due ꝑpōeſ q̄ꝝ ſba ɔv̇tūť
atq; p̄ta manē. ɔſiľi v̇nōiati
ōe ab ūa ad r̄liquā ē bōa ɔᵃ.
Cōtra iſtā rglā arguiť ſic 1ᵃ
ɔᵃ ñ ualet glibet hō ē un⁹ hō
g° oiſ homo eſt un⁹ homo ⁊
tñ arguiť p rglā g° rglā fᵃ ɔᵃ
tʒ cū miori q̄ꝛ p̄ta ⁊ ſba ɔv̇tūť
manē. ɔſiľi v̇nōiatiōe ⁊ pᵃ pſ
āñtis ꝑbať ex eo q ãñs ē v̇ū
utʒ p exponētes ⁊ ɔñs ē fᵒ q̄ꝛ
aliqd ē hō q nō ē niſi un⁹ hō
Rñdeť q ſba ñ ɔv̇tūť lʒ ſit
ſiľia ñ.n. ſeqť li hō ⁊ hō ɔv̇tūť
g° ſba ɔv̇tūť q̄ꝛ licʒ li hō ⁊ li
hō ɔv̇rāť ēt li hō ⁊ li hō ñ ɔv̇
tūť uñ ſba iſtaꝝ ñ ɔv̇tūtur hō
currit ⁊ hō ē ſpēs ñ obſtā. q

ſit ſiľia q̄ꝛ li hō i pᵃ ſuppōit p
ſōaľr ⁊ i ſᵃ māťialꝛ ita i ꝑpōi
to ſba iſtaꝝ ñ ɔv̇tūť glibʒ hō
ē un⁹ hō ois hō ē un⁹ hō q̄ꝛ
lʒ ſit ſiľia ⁊ pſōaľr ſupponāt
ñ tñ ſupponūt p̄ci. p eiſdē ſʒ
i prima p maſculio ſexu ſolū°
⁊ i ſᵃ p utroq; ſexu ſʒ tūc ɔv̇
tūť li hō ⁊ li hō qñ ſupponūt
eodē° ⁊ p̄ci. p eiſdē ut oiſ hō
ē rōaľ ⁊ oiſ hō ē riſſibiľ. eodē°
v̇ꝛ v̇ li hō ⁊ li riſibile q̄ꝛ ali
qñ ɔv̇tūť ⁊ alñ ñ. 3ᵃ 2ᵃ fuit 1ᵃ
ab ūo ɔv̇tibili ad r̄liquū ē bōa
ɔña. Cōtra quā arguiť ſic iſta
ɔña ñ ualet ſoꝛ ſcis ēe hōiē g°
ſoꝛ ſcis ēe riſ ibilē ⁊ tñ arguiť
p rglā g° rᵃ ſľa ɔᵃ tʒ cū mio
ri q̄ꝛ hō ⁊ riſibiľ ɔv̇tūť ⁊ ma
ioꝛ ꝑbať nā cāu poſſibili po
ſito ãñs ē v̇ū ⁊ ɔñs fᵒ g° ɔña
ñ ualet ãñſ ꝑbo ⁊ pono q ſoꝛ
ſciaſ ēe hōiē neſciaſ tñ que ſit
ꝓꝑa paᵒ hōiſ ſʒ cr̄daſ q riſibi
le ſit p[illegible]a paſſio aſini i° pōito
ãñs ē v̇[illegible] ɔñs fᵒ q̄ꝛ ſoꝛ cr̄dis
ſorāľꝛ ñ [illegible] riſibilē ſic̄ credis
ip̄ʒ ñ ēe aſ. g° ſoꝛ. ñ ſciſ ēe riſi
bilē. Jō v̇ꝛ q ab ūo cōv̇tibili
ad r̄liquū rōe toti⁹ extrēi ē bo
nū argumētū rōe aūt ptis fal
lit ɔña ſic̄ i ꝑpōito q̄ꝛ li hōiē
⁊ li riſibilē ñ ſūt p̄dicata ſʒ iᵃ
ſciēſ ēe hōiē ⁊ ēe riſſibilē q̄ iui
cē ñ ɔv̇tūť. Exeplū hēť i aliiſ
terminis unde contradictorii

um ꝛ ɔ̃dictoriū ɔ̃dictorii iuicē
ɔ̃ṽtūt q2 si ɔ̃dictoriū ē ueꝝ uel
fꝰ tūc ɔ̃dictoriū ɔ̃dictorii est
huiꝰmōi ꝛ tñ nō seqt̄ ɔ̃dictori
uȝ a est uerum ergo ɔ̃dictori
um ɔ̃dictorii a ē ueꝝ posito ꝙ
oē a sit i° hō ē asinꝰ tūc ē añs
ṽū ꝛ ɔ̃ñs fꝰ. Si .n. ɔ̃dictoriū ɔ̃
dictorii a ē ṽū ꝛ oē a ē ɔ̃dicto
riū ɔ̃dictorii g° a ē ṽū qđ ē fꝰ
Defectꝰ g° stat in h° q2 nō ar
guit̄ rōne totius extremi sed
rōe partis licet .n. cōtradictori
uȝ ꝛ contradictoriū ɔ̃dictorii
conṽtāt nō tamē cōtradicto-
rium a ꝛ ɔ̃dictoriū contradic
torii a. Quarta regula fuit
ista. Ab uno correlatiuoꝝ ad
reliquū ꝓ pōnibus existētibꝰ
de secūdo adiacēte est bonū
argumētū. Cōtra quā sic ar-
guit̄. ista cōsequētia nō ualet
pater est g° filius ꝛ tamē ar-
guit̄ per regulā g° regula i° te
net cōsequētia cū minori ꝛ ma
iorē probo. nā casu possibili
posito ātecedēs est ueꝝ ꝛ ɔ̃ñs
falsū ergo ɔ̃ñtia non ualet an
tecedēs probat̄. Nā dato ꝙ
oīs pater hēat filiā ꝛ non fili
um tūc est antecedens ueꝝ ꝛ
cōsequēs falsū. Dicēdū ꝙ
nō arguit̄ per regulā quia pa
ter ꝛ filius nō sunt correlatia
sicut nec mater ꝛ filia stat eni

patrem esse ꝛ nō hēre filiū sic
stat mr̄eȝ ēe ꝛ nō habere filiā
sed ista disiūcta sunt correla-
tiua uidelicet pat̄ ł mr̄ filiꝰ ł
filia. 5ª rª fuit iª a t̄mio ꝑua
tio ad t̄iꝰ ifiniꝰ ē bª ɔ̃ª. Cō
tra istā regulā arguit̄ sic. iª ɔ̃ª
nō ualet a fuit ifinitū g° a fuit
nō finitū ꝛ tñ arguit̄ p rglā
g° rª iª ɔ̃ña tȝ cū miori ꝛ ma
iorē ꝓbo ponē° ꝙ a fuerit to
tū tps ifitū pt̄ȝ t̄miatū ad pꝰ
istās hoā ptite i° pōito a fuit
ifitū q2 a pte āte ꝛ tñ fuit fitū
a pte pꝰ g° fł̄ȝ ē ꝙ fuit ñ fini
tū q2 ex i° ɔ̃ñte seqt̄ ꝙ ñ fuit
finituȝ. Codē° arguit̄ liea ē i
diuisibił g° liea ē ñ diuisibił
ñ seqt̄ q2 añs ē ṽū ut patet q2
nō latitudiē nȝ ꝓsūditatē hēt
ꝛ tñ ɔ̃ñs ē fł̄ȝ q2 liea ē diuisi
bił fȝ lōgitudinē. Diceꝰ ꝙ
ifinitū ꝛ idiuisibile ñ st̄ t̄mi ꝑ
uatiui q2 ñ dicūt đfectū ut pꝰ
q2 ɔ̃ueiūt đo qr̄ ñ miꝝ si n° il
laꝝ ɔ̃ñaꝝ ualȝ. q2 ñ arguit̄ p
rglā sȝ bñ arguit̄ p rglā isto°
tu es iiustꝰ g° tu es ñ iustꝰ soī
ē cecꝰ g° soī ē ñ uidēs q2 cecꝰ
ꝛ iiustꝰ sūt t̄mi ꝑuatiui dicētes
đfectū i illis qbꝰ ɔ̃ueniūt. 6ª
rª fuit ista ab affirmatiā đ ꝑdi
cato ifiito ad ñgatiuā đ ꝑdica
to finito ē bꝰ arꝰ. Cōtra quā
arguit̄ sic iª ɔ̃ña ñ ualȝ tu fui-

sti ñ alb⁹ g° tu ñ fuisti alb⁹ ⁊
tñ arguit̃ p ꝛgl'ã g° ꝛ.ª f.ª tȝ ꝯ.ª
cũ miori ⁊ maiorẽ ꝓbo. Nã
cãu possibili posito aña ẽ ṽũ
⁊ ꝯñs fꝯ g° ꝯña ñ ualȝ añs ꝓ
bat̃ ⁊ põo ꝙ heri fueris alb⁹
⁊ ꝑdie niger. i° põito añs ẽ ue
rũ q꞉ qñꝯqȝ fuisti niger fuisti
ñ alb⁹ ⁊ ꝯñs fꝯ q꞉ suũ ꝯ̃dicto
riũ põitũ ẽ i cãu. Rñdet̃ ꝙ ñ
bñ ifert̃ ꝓpõ ꝺ ꝑ̃dicato finito
ꝺbeĩt g° sic argui. tu fuisti nõ
alb⁹ g° alñ tu ñ fuisti alb⁹ tu
eris ñ currẽs g° aliqñ tu ñ eris
currẽs. Notãdũ ꝙ i t̃mis o
bligs ñ tȝ reª dicta. uñ ñ seqt̃
asin⁹ ẽ nõ soꝛ g° asin⁹ ñ ẽ soꝛ
põito ꝙ oĩs asin⁹ sit tã soꝛ ꝗȝ
platõis tũc ẽ añs ṽũ ⁊ ꝯñs fꝯ
sil'r ñ seqt̃ soꝛ ẽ ñ asin⁹ g° soꝛ
ñ ẽ asi⁹. Tꝫ.ª ꝛ.ª ẽ iª a negat.ª
ꝺ ꝑ̃dicato finito cũ ꝺbito me
dio ad affirmatiã ꝺ ꝑ̃dicato i
finito ẽ bõa ꝯña. Cõtra istã
ꝛglã arguit̃ sic i.ª ꝯña nõ ualȝ
a nõ ẽ ṽũ cui⁹ ꝯ̃dictoriũ ẽ fꝯ ⁊
a ẽ g° a ẽ nõ ṽũ cui⁹ ꝯ̃dictori
uȝ ẽ fꝯ ⁊ tñ arguit̃ p ꝛglã g°
ꝛ.ª f.ª ꝯña tȝ cũ minori ⁊ maio
rẽ ꝓbo dato ꝙ sit i.ª hõ ẽ asi⁹
añs ẽ ṽũ ⁊ ꝯñs fꝯ g° ꝯña non
ualȝ ꝙ añs sit ṽũ ꝓbat̃ ꝛ.ª ps
ẽ uera ut patet ⁊ ꝑma silr̃ q꞉
suũ ꝯ̃dictoriũ ẽ fꝯ si a ẽ ṽũ cu
i⁹ ꝯ̃dictoriũ ẽ fꝯ. Qꝺ aũt añs

sit uerũ arguit̃ sic ⁊ facio tibi
istã ꝯñã a ẽ nõ ṽũ cui⁹ ꝯ̃dicto
riũ ẽ fꝯ g° a ẽ fꝯ cui⁹ ꝯ̃dicto
riũ ẽ fꝯ ꝯña tȝ q꞉ fꝯ ⁊ nõ ṽũ
ꝯṽtũt̃ ⁊ añs ẽ ipossib'e g° ⁊ cõ
sequẽs. Rñdet̃ ꝯcede° regulã
⁊ ꝯñã factã ꝯ̃ illã ⁊ ñgo ꝙ ꝯñs
sit falsũ ⁊ tunc ad argumẽtũ
a ẽ nõ uerũ cui⁹ ꝯ̃dictorium ẽ
falsũ g° a ẽ fꝯ cui⁹ ꝯ̃dictoriũ
ẽ falsũ nego ꝯñã ⁊ qñ ꝺꝛ ñ ṽũ
⁊ fꝯ cõṽtũt̃ ꝯcedo g° i.ª ꝯña ẽ
bõa nego argumẽtũ q꞉ nõ ar
guit̃ ab uno ꝯṽtibili ad ꝛ̃liquũ
rõe toti⁹ extremi sȝ ptis. Uñ
lȝ nõ uez ⁊ fꝯ ꝯṽtãt̃ tñ non
uerũ cui⁹ cõtradictoriũ ẽ fꝯ
⁊ falsum cuius cõtradictoriũ
est falsũ non cõuertuntur.
Notãdũ circa debitũ mediũ
ꝙ nõ seqt̃ soꝛ̃ non est asinus
⁊ sortes est ergo sortis ẽ non
asin⁹ q꞉ añs est uerum ⁊ conse
quens falsũ dato ꝙ sortes ni-
hil habeat nec arguit̃ p ꝛgulã
q꞉ illud non est debitum me-
diũ sed illud sortis ẽ aliquid
⁊ nõ seqt̃ asin⁹ nõ est sortis ⁊
asin⁹ est g° asin⁹ ẽ nõ sortis.
dato ꝙ null⁹ asin⁹ sit alicui⁹
ẽ tũc añs ṽũ ⁊ ꝯñs falsũ. non
tamen arguitur p regulam q꞉
illud non est debitum mediũ
sed hoc asinus est alicuius qꝺ
est falsum quare ⁊c̃.

Septimi capit̃li pma
regula fuit iª ab oibꝰ
exponetibꝰ sil' sum
ptis ad suum expositum est
bõa ꝯña. Cõtra quã regulã ar
guit' sic iª ꝯña ñ ualꝫ. Aliq̃lis
hõ currit ⁊ nõ ẽ aliqualis hõ
quĩ talis currat gº q̃lislibet hõ
currit ⁊ tñ arguitur ꝑ regulaꝫ
gº regula falsa ꝯña tenet ⁊ pª
ps añtis ꝓbat' ⁊ pono ꝗ ñ sit
ĩ mũdo nisi hõies albi quoꝝ
aliq currãt ⁊ aliqui sedeãt isto
põito ꝯñs est fꝰ ut patet ⁊ tñ
añs ẽ ueꝝ qr aliqualis homo
currit ⁊ nõ ẽ aliqualis quin ta
lis q̃lis ipe ẽ currat. Codẽº
arguit' ĩ aliis t̃minis ut aliq̃n
tus hõ currit ⁊ nõ ẽ aliq̃tus
hõ qn tãtus currat gº quãtus/
libet hõ currit põito n. ꝗ qli
bet hõ ẽet tripedalis quantita
tis ⁊ ꝗ aliqui currerẽt ⁊ aliq
sederent tũc esset añs u[...]um ⁊
cõsequens falsũ. uñ [...]uũ ac
cidẽtis nõ necessitat[...] suppone
re pro oĩ eo pro quo suũ añs.
ideo ꝺr ꝗ nulla illaꝝ ꝯñaꝝ
ualet quia non arguit' per re/
gulã ex eo ꝗ nullꝰ recte assi
gnatur secũda exponẽs. Nã
huiꝰ uniỽsal' qualislibet ho/
mo currit. ẜa exponẽs ẽ ista
nihil ẽ aliqualis hõ quĩ illud
currat istiꝰ uero quãtuslibet

hõ currit. ẜa exponẽs ẽ iª nõ
ẽ aliq̃tus hõ qn ipe currat.
2ª regula fuit ista. Ab omni
expõibili ad quãlibꝫ suaꝝ ex
ponẽtiũ ẽ bõa ꝯsequẽtia. Cõ
tra quã regulã arguit' sic iª ꝯ
sequẽtia ñ ualet tu ĩcipis ẽe al
bꝰ gº tu es albꝰ ⁊ ñ ĩmeᵉ ante
istãs p̃ñs fuisti albꝰ ⁊ tñ argu
itur ꝑ r̃gl'ã gº regula fª ꝯña tꝫ
cũ miori qr ĩcipit expõit' unoº
ꝑ põnẽ ꝺ p̃ñti ⁊ r̃motionẽ de
pt̃o. gº ꝯñs ẽ una eiꝰ expoũẽ
tiũ ⁊ maiorẽ ꝓbo qr cãu possi
bili põito añs ẽ ueꝝ ⁊ ꝯñs fꝰ
gº ꝯª nõ ualet añs ꝓbo ⁊ po
no ꝗ tu ñ sis albꝰ sed ĩmedia
te post instãs p̃sẽs eris albus
isto posito seq̃t' ꝗ tu ĩcipis esse
albus tanq̃ꝫ ex suis exponenti
bus ⁊ tamẽ nõ es albus ꝑ casũ
qꝺ ẽ oppõitũ pᵉ ptis ꝯñtis.
Rñdet' ꝗ ꝯª nõ ualet tu ĩcipis
ẽe albus ergo tu es albus nec
arguit' ab expõito ad aliquã
suaꝝ exponẽtiũ 2º ꝺr ꝗ hec ỽ
ba ĩcipit ⁊ desinit nõ ꝓprie ex
ponũt' sed hñt cãs ỽitatis. uñ
copulatiua cuius una ps ẽ af/
firmatiua de p̃senti ⁊ alia ne/
gatiua de p̃terito ꝺr una cã ue
ritatis ⁊ copulatiua cuiꝰ una
pars est negatiua ⁊ ẜa affirma
tiua de futuro uocatur alia cã
ueritatis ⁊ a qualibet illarꝫ

copulatiāꝝ ad ꝓpōē īceptiōis
ē boꝰ arꝰ ꝯ.ᵒ āt non ualet ut
eiꝰ dē capl'i ūa asseruit rᵒ. Eo
dez.ᵒ ꝺ desinit ē dn̄dū. Et si
al'n dixi illa ṽba ꝺebeꝫ expo
ni nō sū locutꝰ ꝓpe ꝺ exposi
tōe .sꝫ ꝭm cōez modū loq̄ndi
sumēdo expōnē cōit̄ p oī pro
batōe tioꝝ. Jō iā arguit̄ ma/
gis stricte iᵃ ꝯ.ᵃ n̄ ualet tātū n̄
oīs hō ē al' gᵒ n̄ oīs hō ē al' ⁊
tn̄ arguit̄ p ꝛgl'ā g.ᵒ rᵃ. fl'a ꝯn̄a
tꝫ ⁊ pria ps an̄tis probat̄ an̄s
.n. ē ṽū ⁊ ꝯn̄s fꝰ gᵒ ꝯn̄a nō ua
lꝫ ꝗ ꝯn̄s sit fꝰ māifestū ē ⁊ ꝓ
bat̄ an̄s sic oē al' ē nō oīs hō
g.ᵒ tātū n̄ oīs hō ē al'. tꝫ ꝯn̄a
ab ul'i affirātiā ad suā exclusi
uā. ⁊ an̄s ē ṽū utꝫ g.ᵒ ⁊ ꝯn̄s ⁊
ꝭa ps an̄tis ꝓbat̄ nā pria expo
nēs exclusie est p̄iacēs eiꝰ sꝫ
nō oīs hō ē al' ē p̄iacēs iꝰ ex
clusie qr ē illud qꝺ rēanet dē
pta dictōe exclusīa: g.ᵒ ē expo
nēs eiꝰ qꝺ erat probādū. R. Rn̄
det̄ ꝯcedēdo ꝯn̄ā ⁊ negā.ᵒ an̄s
⁊ ad ꝓbationē neᵒ ꝯn̄aꝫ qr iᵃ
nō ē exclusiua iꝰ ul'is. sꝫ hec
tātū ēs n̄ oīs hō ē al' q̄ ē ṽa ⁊
si dī q̄ est ul'is iꝰ exclusiue tā
tū n̄ oīs hō ē al' dr̄ ꝗ nō hēt
ul'em qr ē exclusīa negatia. ¶
rᵃ ꝛgl'a fuit ista. Ex cᵒlꝫ ex
ponētis ꝯdictorio seq̄t̄ ꝯdicto
riū expositi. Cōtra istā ꝛgulā

arguit̄ sic ista ꝯn̄a nō ualet tu
es al' g.ᵒ tu nō differs ab aīali
⁊ arguit̄ p r̄gulā g.ᵒ ꝛgula fl'a
ꝯn̄a tꝫ cū mīori ⁊ maiorē pro
bo an̄s ē uerū utꝫ ⁊ ꝯn̄s fꝰ ex
eo ꝗ suū ꝯdictoriū ē uerū ṽꝫ
tu dr̄s ab aīali ꝓbat̄ sic tu dr̄s
ab aīali qꝺ ē asinꝰ g.ᵒ tu dr̄s
ab aīali ⁊ illꝺ ē asinꝰ. ꝯn̄a tꝫ
ꝑ resolutōnē r̄latiui ī cōiūcti
onē copulatiuā ⁊ ꝓnomē de/
mōstratiuū ⁊ an̄s ē uerū utꝫ p
exponētes gᵒ ⁊ ꝯn̄s tunc sic tu
dr̄s ab aīali ⁊ illꝺ ē asinꝰ g.ᵒ
tu differs ab aīali cōsequentia
tenet a copulatiua ad alteram
eius ptē. R. Rn̄det̄ concedendo
ꝯn̄ā ⁊ negando istā ꝓpōnē tu
differs ab aīali tunc ad rōnē
tn̄ dr̄s ab aīali qꝺ ē asinꝰ g.ᵒ
⁊c. n̄gat̄ ꝯ.ᵃ nꝫ r̄latiuū ꝺr̄iatū
p tiꝰ cōfusiuū est sic resolub.ᵉ
sēp. unde nō seq̄t̄ tu es oīs hō
q ē in a domo g.ᵒ tu es oīs hō
⁊ ille in a domo omnis hō
qui currit mouetur: g.ᵒ omnis
hō currit ⁊ ille mouet̄. Exi/
stens tn̄ relatiuū ī propositōe
sine signo sic haberet resolui
unde bn̄ seq̄tur soꝛ qui currit
mouetur gᵒ sor. currit ⁊ iste
mouet̄. Antixꝰ erit hō qui est
g.ᵒ āti xp̄us erit hō ⁊ iste est.
¶ Quarta regula fuit iᵃ. A re/
soluētibus ad r̄solutū ē bona

ꝯña. Cōtra quā ꝛ̄gulā arguit̄ sic i.ª ꝯña nō ualet. h.º nō ē hō demōstrādo asi⁹ ⁊ h.º ē aial si ē risibile: g.º al' si est risib.ᶜ ñ ē hō ⁊ tñ arguit̄ p regulā: g.º reg'la f'la ꝯña tꝫ cū miori ⁊ maior probat̄. Nā añs est uerū utꝫ ⁊ ꝯñs f⁹ g.º ꝯña non ualet ꝙ ꝯsequēs sit f⁹ ꝓbatur qr suū ꝯ̈dictoriū ē uerū. s. oē al' si ē risi.ᶜ ē hō utꝫ p ex/ ponētes. s. aliqđ al' si ē risib.ᶜ ē hō ⁊ nullū ē al' qn istđ si ē risi.ᶜ sit hō: g.º ⁊c.. Dr̄ ꝙ ꝯña ē bōa ⁊ ꝯñs ē uerū sicut ⁊ añs ⁊ cū dr̄ ꝙ suū ꝯ̈dictoriū ē ṽū. s. oē al' si ē risi.ᶜ est hō. dico ꝙ ₔa exponēs nō ē sufficiēter assignata quoniā i.ª ē 2.ª expo nēs. s. nl' ē al' si ē risi.ᶜ qn illđ sit hō q̄ ē f'la qr suū ꝯ̈dictoriū ē uerū. s. aliqđ ē al' si ē risi/ bile qđ nō ē hō ꝓbat̄ h.º ñ ē hō. demōstrando asi⁹ ⁊ hoc ē aliqđ al' si ē risi.ᶜ: g.º ⁊c. 5.ª ꝛ̄g'la fuit ista ab offi[ci]ātib⁹ ad officiatā ē bōa ꝯña. Cōt.ª istā ꝛ̄g'lā arguit̄ sic i.ª ꝯña ñ ualet hec ꝓpō ē necīa al' ē hō q̄ ađ q̄te significat al' eē hōiē g.º al' eē hōiē ē necīū ⁊ tñ arguit̄ p ꝛ̄g'lā: g.º ꝛ̄g'la f'la ꝯña tenet cū ₔa pte añtis. ⁊ primā ꝓbo ꝙ añs ē uerū pꝫ ꝙ ꝯñs f⁹ ꝓbat̄ nā aial eē hōinē ē ipossi.ᶜ: g.º

f'lm ē ꝙ al' eē hōinē sit necīū ꝯña bona ⁊ añs ꝓbat̄ hoc eē hōinē ē ipossibile đmōstrādo asinū ⁊ hoc ē al': ergo al' esse hōinē ē ipossi.ᶜ ꝯña tꝫ ab īferi ori ad suū supi⁹ affirātie sīe ī pedimēto. Rñdet̄ concedēdo primā ꝯñā ⁊ añs ⁊ ꝯñs ei⁹ dē negando ꝙ al' eē hōinē sit im possibile ⁊ ad probationē ne go cōsequētiam ⁊ tunc ad illā nego dupliciter. ⁊ prio quia non arguitur rōe toti⁹ extre mi ₔm ꝙ ītelligit regula. ₔo ꝙ arguitur cū īpedimēto qr li īpossibile īmobilitat istū t⁹ animal ⁊ dictū est in una ꝛ̄gu la consequētiaꝝ ꝙ ab īferiori ad suū supius īmobilitatū nō ualet ꝯ.ª. Si āt uellet qs fortifi caꝛ̄ illđ ar⁹ dicēs ꝙ arguit̄ a ꝛ̄solu[ē]tib⁹ ad resolutā. h.º ne.º qr i.ª al' eē hōiē ē ipossibi.ᶜ ñ ē resolubilis: sꝫ officiabl'r ꝓ babilis ut ī ꝓbatōib⁹ t̄iorū patuit. 6.ª r.ª fuit i.ª a descri/ ptōe ad descriptū ē bōa ꝯ.ª ⁊ eꝯ.º. Cōtra quā arguit̄ sic. i.ª ꝯ.ª nō ualet tu ītelligis hōinē g.º tu ītelligis aliqd s'b rōe q̈ hō ⁊ tñ arguit̄ p ꝛ̄g'lā: g.º r.ª f'la ꝯña tꝫ cū miori ⁊ maior ꝓbat̄. ⁊ pono ꝙ tu nl'lā hēas ītellectionē nisi sīplicē ītelle ctōnē hōis. i.º pōito tu ītel'lis

hoīē ⁊ tñ tu ñ itelł'iſ aliqd ſꝫ
roē q̄ hō q̄ꝛ oīs rō hoīſ ē diff⁹
ſꝫ tu nō itelligis aliqd ſꝫ aliq̄
diffinitiōe qꝛ nł'lā hēs diffini
tionē i mēte ut ſuppono i cāu
g⁹ tu nō itelligis aliqd ſꝫ roē
q̄ hō. Dicē⁹ ꝙ ꝯña p⁹ fuit bo
na cu⁹ ꝯcedit an̄s ⁊ ꝯns i cāu
1⁹. Et cū arguit' oīs rō hoīs ē
diffinitō ipi⁹ nego quoniā rō
hoīſ ⁊ ꝺnoīatō ipi⁹ hō nanq̈
ab hūaitate ꝺnoīat' hō iō hūai
tas ꝺr rō ipi⁹ ⁊ hec eſt illa rō
ſꝫ q̄ tu itelligis h⁹ ꝺmōſtrādo
hoīē. 7⁹ ɨgł'a fuit i⁹ a ſēſu
diuiſo ad ſēſū ꝯpoſitū aut eꝯ̈
ſo nō ualꝫ argu⁹. Cōtra iſtā
ɨgł'ā arguit' ſic iſta ꝯña ē bōa
ꝓ poteſ currē g⁹ poſſibile ē te
currē poſſibile ē an̄xp̄ꝫ ēe g⁹
an̄xp̄ꝫ poſſibile ē ēe. ⁊ eꝯ̈ſo.
Dicit' ꝙ i t'mis ſiplicib⁹ ⁊ diſ
cretiſ ſie ipedimēto alicui⁹ ſigi
ē bōa ꝯña. ſed cū limitatiōe ſi
gni nō ualꝫ ꝯña. ut oē ał' ēe ⁊
neciū g⁹ oē ał' neciū ē ēe aīa
tua necio ē g⁹ necio aīa tua ē
albū pōt ēe ni⁹ g⁹ poſſibile ē
album ēe nigꝝ. Cōtra iſtaꝫ
ɨñonē arguit' ultiā ꝯñā ualere
nā ſeq̄t' albū pōt eſſe nigꝝ g⁹
albū eſt potēs eſſe nigrū. patet
ꝯña ɨſoluendo iſtud ꝟbū pōt
in ſum eſ eſt ⁊ ſuū pticipiū tūc
ultra albū eſt potēs eſſe nigꝝ

g⁹ albū ē ēs nigrū pꝫ⁹ ab ūo
ꝯ̈tibili ad ɨliquū qꝛ potēs ēe
⁊ ēs ꝯ̈tut' qꝛ oē ēs ē potēs ēe
⁊ oē potēs ēe ē ēs qꝛ oē potēs
ēe ē g⁹ oē poteſ ēe ē eſ pꝫ ꝯña
⁊ ātecedēs ſił'it' p ſuaſ expone
tes. ulteri⁹ albū ē ēs nigꝝ g⁹
albū ē nigꝝ pꝫ ꝯña qꝛ oē ens
nigrū ē nigrū ⁊ ultra albū ē
nigrū g⁹ poſſibile ē albū ēe ni
grū pꝫ ꝯña qꝛ q̄libꝫ ꝺ pſēti in
fert unā ꝺ poſſibili ꝺ ſēſu ꝯpo
ſito g⁹ a p⁹ ad ultimū album
pōt ēe nigrū g⁹ poſſibile ē al
bū eſſe nigrū. Iō respondet
breuit' ꝙ i⁹ cōſequētia nō uā
let albū ē potēs ēe nigꝝ ergo
albū ē ens nigrū ⁊ ad ꝓbatio
nē ibi arguit' ab uno conuerti
bili ad reliquū nego ⁊ cū ꝺr li
potēs ēe ⁊ li ens cōꝟtūtur con
cedo ⁊ etiā li potēs eſſe ⁊ ens
nō cōꝟtūtur. unde li potens
ēe nōialiter ſūptum conuertit'
cum li ens. ſed participialiter
ſump nō cōꝟtit' cū illo quia
non ſequitur anti xp̄us eſt po
tens eſſe ergo anti xp̄us ē ens
⁊ ita in ꝓpoſito ſumitur li po
tens eſſe pticipialiter quare ar
gumētum nō ꝓcedit. Octa
na ɨgula fuit iſta. Ab una cā
ueritatis ad ꝓpoſitionē habē
tē illā cauſā ē bona cōſequen
tia. Cōtra quā ɨgulā arguitur

ſic iſta ɔña nō ualet a ꝓpō eſt
uera ⁊ imediate āte iſtās pñs
nō fuit ṽa g° a propō icipit eē
ṽa ⁊ tñ arguit̄ p ɔ̄glā g° re
ſt̄a ɔña tenet ⁊ añs probat̄ po
ne° ꝙ a ꝓpō i pria pte ꝓpor
tionali hoꝛ pte fuerit ṽa ⁊ i fa
ſt̄a ⁊ i t̄tia ṽa ⁊ ſic alt̄nati ṽʒ
ꝙ oēs ptes ꝓportionales hoꝛ
p̄terite ita ꝙ in oī pte ipi fue/
rit uera ⁊ i oī pte pi fuerit f
⁊ ſit nūc uera. ⁊ ita cōti° erit
iſto poſito eſt añs ṽū ⁊ ɔñs
fꝰ: g° ɔña nō ualet ꝙ añs ſit
uerū pʒ qr nūc ē uerū p poſi
tū ⁊ ime° āte hoc fuit fꝰ ⁊ qñ
cūqꝫ fuit fꝰ nō fuit uerū g° i/
mediate āte hoc nō fuit uerūʒ
ꝙ āt imediate āte iſtās pñs a
fuit fꝰ probat̄ qr imediate añ
iſtās pñs fuit aliqua ps par.
ſed qñcūqꝫ fuit aliq̄ ps par a
fuit falſū g° ime° āte inſtans
pñs a fuit fꝰ. ꝙ āt principale
ɔñs ſit fꝰ arguitrr qr [n]ūc ē
uerū ⁊ ime° āte iſtās [p]ñs a fu
it uerū qr ime° āte iſtās p̄ſēs
fuit aliq̄ ps ipar g° a nō icipit
eē ṽū. Dñdū breuit̄ ꝙ a ñ ici
pit eē ṽū ⁊ tc̄ ad arꝰ ne° illā
ɔñā p° factā nec arguit̄ p r̄gu
lā quoniā illa nō ē cā uerita/
tis ſed iſta a ē uerū ⁊ nō ime°
āte iſtās pñs a fuit ṽū ⁊ h° ē
fꝰ pp aſſig°tiōē ſui ɔ̄dictorii

uñ ɔcedit̄ ꝙ imedi° āte iſtās p̄
ſēs a fuit uerū ⁊ ime° āte in/
ſtās preſēs a nō fuit uerū. ñ
tñ cū p° cōcedit̄ ꝙ nō ime° añ
iſtās pñs a fuit uerū. qr hec ſt̄
ɔ̄di ctoria. ɔ° r̄gula fuit iſta
Ab actiua ad ſuā paſſiuā ⁊ eɔ°
ē bonū arꝰ. Cōtra quā r̄gu
lā arguitur ſic iſta ɔña non
ualet ꝓmitto tibi denariū g°
denarius tibi promittit̄ a me
⁊ tñ arguitur per regulam g°
regula f̄l̄a. cōſequentia tʒ cū
minori ⁊ maior probat̄. Nā
caſu poſſibili poſito ē ātecedē̄ſ
uerū ⁊ ɔñs falſum ergo conſe
quētia non ualet antecedēs ꝓ
batur ⁊ pono ꝙ tibi ꝓmittam
denariū in cōfuſo nullum tñ
denarium tibi promittēdo i°
poſito antecedēs ē uerū ⁊ con
ſequens falſum per caſū ergo
⁊c̄. Cōſil̄r arguit̄ ꝙ nō ſeq̄t
qlibet hō uidet aliquē hōiē
g° aliqs hō uidetur a quolʒ
hōie poſito nanqꝫ ꝙ quilibet
hō uideat preciſe ſe ipſum eſt
antecedēs uerum ⁊ conſequē̄ſ
falſum. Reſpōdetur ꝙ iſta
rum cōſequētiarū nulla ē bo
na nec arguit̄ p regulā qr ter
mini debent ſemp ſupponere
eodem° ſed in actiua ſuppōit
li denarium ⁊ li hominem cō
fuſe tantum ⁊ in paſſiua deter

minate iō nō debite assignāt eaꝝ passiue. Huic gº ꝓmitto tibi dnariū corrñdt hec passia a me tibi ꝓmittit dnari⁹ ꝛ isti glibꝫ hō uidt aliquē hōiē co ꝛñdt hec passia a q°lꝫ hōie ui det aliqs hō. Decia re⁹ fuit iª ꝺ 3º adiacēte ad ꝓꝫ adiacēs affirmatie ꝛ sie t'io distrahēte ē bōa ꝯña. Cōtra istā regl'ā ar guit' sic iª ꝯª nō ualet tātū hō ē risibilis gº tātū hō ē. ꝛ tñ ar guit' p ɨgl'ā q̃ affirmatie ꝛ sie t'io distrahēte gº ɨgl'a fª ꝯª tꝫ cū miori suppōito ꝙ li risibilis nō sit t'mius āpliatiu⁹ ꝛ ꝓma pars añcedētis ē māifesta eo ꝙ añcedēs ē uerū ꝛ cōsequēs ut patet cuilꝫ. Iō r̄spōdetur ꝙ etiam non tenet regula ista in exclusiuis primi ordinis ꝛ ratio quia arguitur implicite ab iferiori ad suū supius distri butiē nam cum dicitur tātuꝫ hō ē includitur li ens suum p ticipiū stans confuse distribu tiue ratiōe dictiōis exclusiue. Contra etiā istā glosā arguit' q̃ nō seq̄t' chy⁹ ē t'in⁹ gº chy⁹ ē ꝛ tñ arguitur affirmatie ꝛ sie termino distrahente et sine dictiōe exclusiua. Dicit' ꝙ iª nō ē sua corñdēs de secundo adiacēte. sed ista li chimera ē quia termini debent eodem

modo supponere quare ꝛc.

Stauū ꝛ ultimū capi tulū ɨgl'as notificauit ypotheticaꝝ q̃ꝝ pria fuit iª a copl'atia affirātia ad alt'ā e⁹ p̄tē ꝓncipalē ē bōa ꝯª. Cōtra quā ɨgl'ā arguit' sic iª ꝯª ñ ualꝫ. aliq̄ꝫtū uidt soꝛ ꝛ tātū plato uidet. gº tātū plato uidet ꝛ tñ arguit' p ɨgl'ā gº re⁹ fª ꝯª tꝫ cū miori ꝛ maior ꝓbat' cāu possibili pōito añs ē ueꝝ ꝛ ꝯñs falsū ergo ꝯsequē tia nō ualꝫ ꝓbat' añs ꝛ pono ꝙ tam soꝛ q̄ꝫ plato uideat unū pedale isto pōito antecedns ē uerum. Nam pedale uidet soꝛ ꝛ pedale uidet plato ergo ali quātum uidet soꝛ ꝛ tantum ui det plato. sed ꝙ consequens sit falsū māifestū est eo ꝙ secū da expones ē fª scilicet nihil nō plato uidet. immo cōtra ca sū q soꝛ uidt ꝛ soꝛ ē aliquid non p[la]to ergo aliquid non plato u[id]et quod est oppositū secūde partis. Dicēdum ꝙ iª dictio tantum potest teneri ex clusiue ꝛ relatiue. Si exclusiue tā i antecedente q̄ꝫ in ꝯñte con sequentia ē optima sed negat' secūda pars copulatiue tūc ad ꝓbatione negat' ꝯª. Si aūt ut° biq̄ꝫ rl'atie. Itū cōcedo ꝯsequen

tiã ⁊ cõsequẽs ⁊ ad ei⁹ ipbati
onẽ. Dico ꝙ nõ hẽt expõi sꝫ
significat ꝯtibilit ꝙ tãtũ ꝗtũ
soꝛ uiꝺt. plato uiꝺt ꝙ ẽ uexꝫ.
ubi aũt uellet opponẽs ꝙ li tã
tũ teneꝛt i añte ꝛlatiue ⁊ i ꝯñte
exclusiue pꝫ tũc ꝙ nõ arguit
p ꝛgulã. Ex illa ꝛgl'a ĩllatũ
ẽ correlarie ꝙ a toto copulato
ad alterã ptẽ ẽ bõa ꝯña. ꝯ quã
ꝛgulã arguit sic iᵒ ꝯ° nõ ualꝫ
soꝛ ⁊ plato sunt numer⁹ bina
ri⁹ g° soꝛ ẽ nũer⁹ binarius qꝛ
antecedẽs ẽ uerũ ⁊ consequẽs
falsũ nec sequitur sortes ⁊ pla
to de per se ferũt lapidẽ ergo
sor. de per se fert lapidẽ quia
dato ꝙ a portaretur ab ambo
bus simul ⁊ a nullo per se pos
set portari, tũc antecedẽs oẽ
uerũ ⁊ cõsequẽs falsum. Simi
liter nõ sequitur. tu differs ab
hõie ⁊ ab asino ergo tu differs
ab hõie quoniã antecedẽs ẽ
uerũ ⁊ cõsequẽs falsũ ut patet
p exponẽtes. Nulla ergo illa
rũ cõsequẽtiaꝝ ualet ⁊ tamen
arguitur per ꝛgulã ut patet g°
regula falsa. Respõdetur ꝙ ꝯ
iũctio copulatiua sũpta copula
tim potest dupliciter teneri. s.
collectiue uel diuisiue. Collec
tiue tenet quãdo alterũ extꝛmũ
ĩnẽ ambob⁹ copulatis simul ⁊
nõ diuisim aut per signũ cõsu

siuũ deꝛmiat. Sũebat primo
m° tã i p° ꝗꝫ i 2° ex° ⁊ 2° m° i
3° ex°. Collectie g° sumẽ° ñ
opꝫ ꝙ a toto copl'ato ad alt'ã
ptẽ sit bõa ꝯña. Diuisie aũt
tenet qñ nõ limitat p signũ ꝯ
fusiuũ ⁊ cuilibet copulatoꝝ i
ẽ alteꝝ extremũ sic toti ut soꝛ
⁊ plato sunt homines. sortes
⁊ plato currũt l' uidẽt ⁊ sic su
mẽdo hẽt re° ṽitatẽ. Secũda
regula fuit ista a parte princi
pali disiũctie affirmatiue ad
ipã disiũctiuã ẽ bõa cõsequen
tia. Cõtra istã regulã arguit
sic ista cõsequẽtia nõ ualꝫ cõ
tingẽter tu es ergo cõtigẽter
tu es l' tu nõ es ergo regl'a fal
sa cõsequẽtia tenet cũ minori
⁊ maior pbat. Nã añcedẽs
est uerũ ut pꝫ ⁊ cõsequẽs falsũ
ergo cõsequẽtia non ualet. p
bat ꝙ ꝯñs sit falsũ qꝛ tu es ⁊
nõ põt ẽe qn tu sis l' tu nõ sis
g° neciõ tu es l' tu nõ es qꝺ ẽ
oppo⁹ ꝯñtis. Jõ ꝺꝛ ꝙ si li cõti
gẽter deꝛmiat i ꝯñte totã disiũ
ctiuã tũc nõ arguit p ꝛgl'ã qꝛ
sic sumẽ° nõ ẽ ps pᵉ nec 2ᵉ ca
thegorice. Si aũt ꝺ'miat pteꝫ
solũmõ ꝯcedo ꝯñã ⁊ ꝯñs ⁊ ne-
go illã neciõ tu es l' tu nõ es ꝺ
ꝛminã° li neciõ ꝯsil'r ubi aũt
totũ ꝺ'miet itũ ꝯcedo ꝯñã sed
tũc ñ sũt oppõita ex q° modi

dissozitez sumūt. Ex ista igl'a
iferbat alia igl'a correlarie q
a pte disiūcti ad totū disiūctū
ē bōa ɔña. Cōtra istā regl'ā
arguit' sic i? ɔ? ñ ualet tu dif
fe'rs ab asio: g? tu diffe'rs ab ho
mie l' ab asio qr añs ē uez ꝛ
ɔñs f'?: ut pz p exponētes. ēt
ñ seqt' asin? ē asin?: g? i? bō
l' asin? ē asin?. Dr ut p? q ɔ
iūctio disiūctia supta disiūcti
capit' dupl'r. s. collectie ꝛ diui
sie. collectie suit' qñ der'iatur
p sig? ɔfusiuū l' discretū l' re
latiuū. ex? pmi ut tu diffe'rs a
te l' a me. Ex? ƀi i? hō l' asi?
ē asin? uolēdo q li i? cadat
supra totū disiūctū. Ex? ẽtii
sor' q ē hō l' asin? ē rudibil'.
Diuisie āt suit' qñ nullo illoz
mōz suit': ut hō ul' asi? currit
tu es hō l' asi?. Dicat' g? q
a pte disiūcti ad totū disiūctū
suptū diuisie ē bōa ɔña. ꝛ i? ē
itellectus r? sed a pte disiūcti
ad totū disiūctū suptū collecti
ue nō ualet ar? sicut i oppo?
ē argutū ɔ itētionē r?. 3? r?
fuit ista a tota disiūctia cū de
structione uni? ptis ad alterā
ptē ē bōa ɔña. Cōtra quā re
gulā arguit' sic ista ɔña nō ua
let tu es asinus. uel tu non es
asinus sed tu non es asin?:
ergo tu es asin? qr añs est

uerū ꝛ ɔñs f'? utz ꝛ tñ arguit'
p regulā: g? regula f'l'a. Rñ
det' q nō arguit' p regulā qr
i ƀa pte añtis sumitur contra
dictoriū prīe ptis disiunctiue
uel sumitur secūda pars disiū
ctiue. si sumitur oppositū prīe
ptis. patet q nō arguit' per r
gulam qr non ifertur alia ps
vz tu nō es asin? q̃ illata ɔce
dit' consequentia ꝛ cōsequēs.
Si aūt dr q pro ƀa parte an
tecedētis sumitur secunda ps
disiūctiue inferēdo aliā iterū
dr q nō arguitur p regulam
deberet eniz suū cōtradictori
uz eius isto? tu es asinus uel
tu nō es asinus: sed tu es asi?
ergo tu es asin?. sz negat' mi
nor. Quarta regula fuit ista
a copulatia negatia ad disiun
ctiuā affirātiuā factā ex ptib?
cōtradictoriis copulatie affir
matiue ē bonū argumētū ꝛ ex
ueri... Ex qua inferebat' qnta
q a d...iūctiua negatiua ad co
pulatiuā affirmatiuā factā ex
ptibus contradicētib? copula
tie affirmatie ē ɔsequētia bōa
Cōtra istas regulas posset ar
gui sic ex nl'la negatia seqt' af
firātiua: ergo quelibet istarū
regulaz ē f'l'a. Et quia rñdet'
q ista regula nō tenet in ypo
theticis: sed i catgegoricis. Jō.

ſpãlius arguo ſic oppoꝰ diſi
ũctie affirãtie aſſignatũ p ne/
gatõez ꝑpoſitã toti nõ ↄuertitˀ
cũ oppoſito eꝰdẽ aſſignato p
copulatiã factã ꝺ ptibꝰ oppoſi
tis diſiũctie: gͦ ãbe rᵉ fᶜ ↄña
tȝ ⁊ añs probatˀ ⁊ capio iſtaȝ
diſiũctiuã neĉio tu es ꝉ tu ſeđſ
pȝ ꝙ iſta ẽ fꝉa: gͦ hec ẽ ṽa ñ
neĉio tu es ꝉ tu ſedes. ⁊ tñ hec
ẽ fꝉa neĉio tu ñ es ⁊ tu ñ ſeđs
arguitˀ gͦ ſic iᵃ diſiũctia ñga
tĩa ẽ ṽa ⁊ hec copꝉatia ẽ fᵃ: gͦ
nõ ↄuertũtˀ pȝ ↄña qr uerũ nõ
ↄuertitˀ cũ fꝉo. Jõ breuitˀ rñde
tur ꝙ ſi diſiũctia affirãtĩa hẽt
hꝰmõi duo oppoſita ꝙ iſta in
uicẽ ↄuertũtˀ ſȝ ñ ſẽp hẽt copu
latiuã ꝓ oppoſita factã de pti
bꝰ oppoſitis diſiũctĩe .ut arꝰ
clare oñdit ⁊ hᵛ cõtĩgit qñ di
ſiũctĩa ẽ cathe͛ ꝓbabilis ſicut
ĩ ꝓpoſito rõe iꝰ tĩ neĉio. Jnfal
libiꝉr tamen ⁊ regularitˀ gene
atˀ ꝙ tã diſiũctiue affirã[illegible]e ꝙ̃ȝ
copulatie datˀ ↄ̃dictori[illegible] p ne/
gatõẽ ꝑpoſitã toti. Jđe ẽ iudi
ciũ de copulatĩa affirãtia. hec
.n. ẽ fꝉa neĉio tu es hõ ⁊ tu es
albꝰ utȝ ⁊ ↄſiꝉr q̃lȝ iſtaꝝ ne/
ceſſario tu nõ es hõ ꝉ tu nõ es
albꝰ ↄtĩgẽtˀ tu nõ es hõ ꝉ tu ñ
es albꝰ qr ex q̃lȝ iſtaꝝ ſequitˀ
hec diſiũctĩa tu nõ es hõ ꝉ tu
nõ es albus que ẽ fꝉa cũ q̃lȝ

ps eiꝰdẽ ſit fꝉa. 6ᵃ r̃gꝉa fuit
iſta. A cõditionali affirãtĩa cũ
ſuo añte ad ↄñs eiꝰdẽ ẽ bona
ↄña. Cõtra quã r̃gulã arguitˀ
ſic iſta ↄña nõ ualet neĉio tu
es aꝉ ſi tu es hõ. ſȝ tu es hõ:
gͦ neĉio tu es aꝉ ⁊ tñ arguitˀ
p r̃gulã: gͦ regꝉa fꝉa ↄña tẽet
cũ miori ⁊ maior ꝓbatˀ. Naȝ
ↄñs ẽ fꝰ utȝ. ⁊ añs ẽ uerũ: gͦ
⁊c̃ ꝓbatˀ ꝓ pᵃ pte qr ꝓ ꝭa nõ
expedit qͦniã tu es aꝉ ſi tu es
hõ ⁊ ñ põt eẽ qn tu es aꝉ ſi tu
es hõ: gͦ neĉio tu es aꝉ ſi tu eſ
hõ. Dñdũ ꝙ li neĉio duo põt
deĉiare aut ꝑciſe ↄñs dicte con
dcõalis aut ipſã totã. prioͦ cõ
cedo ↄñã ⁊ nego ꝑmã ptẽ ãte
cedẽtis. vȝ neĉio tu es aꝉ ſi tu
es hõ. qr equiualet iſti ſi tu es
hõ neĉio tu es aꝉ q̃ ẽ fꝉa. ad ꝓ
batõnẽ neͦ ↄñã qr illa cõdcõ
nalis nõ ẽ ĩ cãu cathe͛ ꝓbabi
lis. Si ãt li neĉio determinat
totã cõdcõalẽ nego ↄñã nȝ ar
guitur per regulã quia infertˀ
iſta neĉio tu es aꝉ que non eſt
cõſequens .ſed iſta ſolũmõ tu
es animal qr modus ſic ſũptꝰ
nõ ẽ ps ↄñtis nec antecedẽtis
ſicut nȝ nota cõdcõnis. ſed pſ
totius cõdcõalis. Jdeo debuit
ſic argui neceſſario tu es aĩal
ſi tu es hõ. ſed tu es hõ. ergo
tu es animal. unde conditõa

lis sine mō necīo ꝯtitur cū se ipsa habēte modū istum unde sequitur si tu es homo tu es animal ergo necessario si tu es hō tu es animal ⁊ econuerso.

Ultima r.ᵃ fuit ista a cōditiōa li affirmatiua cū ꝯdictorio cōsequentis seqꝛ ꝯdictoriū aňtis Contra istā regulā arguitꝛ sic ut pri⁹. Necio si aň xps ē albus antixps est coloratus. sed aň xps nō ē colorat⁹. ergo necessario ipe nō ē albus. pȝ bene q aňs ē uerū ⁊ ꝯňs falsū Tamē arguitꝛ specialius sic. ista ꝯňa nō ualet si tu es hō necīo tu es alꝛ sed nō necessario tu es animal. g° tu nō es homo ⁊ tamē arguitꝛ p r̄gulaȝ ergo regula f.ᵃ ꝯňa tenet cū minori ⁊ maior ꝓbatur aňs est uerū ⁊ ꝯňs falsū. ergo ꝯňa nō ualet. q ꝯňs sit falsū pȝ. ⁊ ꝓbatꝛ q aňs sit uerū. Nā hec est uera nō necessario tu es animal qꝛ suū oppōitū ē falsū sȝ altera pars ꝓbatur. Nā si tu es hō necīo tu es aīal. nā tu es aīal si tu es hō necīo. g° si tu es hō necessario tu es aīal. tȝ ꝯňa ab uno cōuertibili ad reliquuȝ. uň idē ē dicerē alꝛ currit si hō currit. ⁊ si hō currit aīal currit. Rō respōdetꝛ ad argumētum pmū sicut ad argumētū alteri⁹ reꝛ q ň arguitꝛ p regulā qꝛ ꝯbet solū⁹ cōcludi i.ᵃ aň xps nō ē alb⁹ ex quo li necessario nō ē ps antecedētis: nec ꝯňtis. ⁊ ad argumētū ſm dubitatur nūqd ista ꝯ.ᵃ sit bōa si tu es hō necīo tu es aīal sed nō necessario tu es aīal ergo tu non es homo. qꝛ dubito de li necessario an sit ps aňtis ꝉ cōseqňtis. si aūt li necessario ē ps aňtis ne⁹ ꝯňam nec arguitꝛ p regulā qꝛ nō sumitꝛ oppo⁹ ꝯňtis sed deberet sic argui tu non es animal ergo tu es hō necessario ⁊ isto⁹ cōceditꝛ ꝯňa ⁊ negatꝛ mior. Si āt li necīo ē ps ꝯňtis cōcedo cōsequētiā et nego cōditionalē qꝛ tunc equalet huic cōditionali si tu es hō tu es aīal necessario ⁊ tūc ad ar⁹ tu es aīmal si tu es hō necīo g° si tu es hō necessario tu e[illegible] alꝛ nego cōsequētiaȝ nec argu[illegible] ab uno ꝯuertibili ad r̄liq⁹ [illegible] ex⁹ est ad propositū quia in aňte li necessario ē ps aňtis cōditionalis ⁊ in consequēte est pars consequētis alterius cōditionalis quaꝛ ⁊c.

Finis logice pauli ueneti. Ad laudem omnipotentis.

XV
FIRENZE